

Fuit puer custos pecorum. qui omnino nullam canilenam sciebat nec addiscere uolebat. nec cantare. vñ cū aliis custodes aialium & familia habent bonum conuiuum. & leti essent. cunqz diceret q̄ quilibet cantaret cū cythara & hoc faceret dictus puer dimisso conuiuio aliis cantatibus fugit in stabulū intras lectū. Cū autē ille nocte dormiret. astitit ei quidam uocans eū nomine suo & dices. canta mibi. Cū autē ille responderet nescio cantare. ppter hoc em̄ incenat⁹ dormiui. Rūdit. mihi habes cantare. q̄ ait. qd cantabo tibi. Rūdit. Canta mihi principiū creaturæ. qui statim incepit cantare optio carmine. & suauissimo modulamie i laudem creatoris qd nūqz audierat i anglico optime cōpositos. qui in latino idē sonant q̄ laudare debem⁹ actoz regni celestis. potentiam creatoris & regnum ipius & consiliū pris glorie. qui cū sit etern⁹ deus. omnium actor extitit. qui filiis hominum celū p̄ tecum culmī. de hinc terram custos humani gñis creauit. Hec autē uerba dormiēs cōcinebat i anglico optimo dictamie cōposita. quoꝝ sensum dixim⁹. nec tñ decor aut metrū in translatione latina seruari potuit. Qui excitat⁹ eadē cantabat. & ductus ad abbatissam corā ea & multis pitis dicta uerba cōcinebat. & donū sibi datū indicauit. & uba sacre historie sibi iposita reddebat optimo carmine cōposita i modulatione. Hic totā historiam ueteris & noui testamēti factus frater religiosissim⁹ optio carmine composita reddidit. nec aliqua occōsa uel ipsimētia ad deū cantare sciebat uel poterat. & cum multi piti attēptarent filia cantare uel cōponere ad exemplū eius. nullus q̄zum cūqz peritus i hoc ei potuit cōparari. Cū autē dictus frater diutius religiosissime & scissime deo seruisset. tactus modica infirmitate. de q̄ null⁹ crederet q̄ alijs deberet mori. rogauit ut paretur sibi lectus i loco ubi frēs moriētes solebāt posse. Quo facto. hylarie ibi diutius loquēs cum frēbus ibi cōuocatis. rogauit eos ut Si aliquē aliquo mō offēderat. uel aliqd stra eū haberet ei remitteret. Cū at omnes mirarēt. & nihil contra eū se h̄re diceret. ip̄e eukaristia petens & accipiens. eos dñō cōmendauit. dices se mīgturū ad dñm illa hora q̄ frēs surgeret ad laudādū deū. Ip̄e autē illam horā cū deuotōne & ora tōne expectauit. & cū frēs incepissent laudare deū. ip̄e disposuit se quasi ad dormiendū. & q̄ si dormiēs suauiter in pace quieuit.

DE PENITENTIA PARS. DECIMA. DISTINCTIO PRIMA.

Dicitur adiuuante deo cōsideratōnem fecimus de peccatis. cōsequēt summo dirigēte magistro cōsideranduz est de pniam. q̄ est antidotuz medicinale & salubre remediū diuinus institutū ad maculas ablucendas. & sananda mortifera uulnera peccatorū. ut quicqđ per peccatum amissimus. recuperemus p̄ pniam. & in

nouū hoīem reformemur. Circa pniam atē duo cōsideranda sunt. Primo de pnia in genere. Secundo de pribus eius. Circa primū consideranda sunt nouē. Primo uidendū est qd sit pnia. Secundo de eius origine. Tertio de eō cōtinuatione & iterabilitate. Quarto de pnia mortalium. Quinto de pnia uenialiū. Sexto de effectu pniae. Septio de pnia sollēni. Octauo de hiis que mouere debet ad pniam faciendā. Nono qualis eē debeat. Circa primū consideranda sunt quatuor. Primo qd sit pnia secundum diffinitōnem. Secundo qd sit secundum rem sc̄e utrum sit sacramentū uel uirtus. Tertio utrum sit uirtus theologica vel cardialis seu moralis. Quartu verū cōtingeat sub iustitia. Ad primū descendū q̄ secundum ambrosiū pnia ē p̄terita mala plāgē. & plangēda itēz nō cōmittere. Secundū magistrū s̄nia. Penitētia est grā uel uirtus qua cōmissa mala cū emēdatōnis p̄posito plangimus. & odimus. & plāgenda iterū cōmittere nolumus. secundum Greg. Penitētia est aīacta peccata flere. & deflenda iterū nō cōmittere. Ad uerte q̄ omnes diffinitōnes nō sunt p̄prie diffinitōnes date p̄ essentialia. sic est ista. hō est aial rōnale mortale. s̄ p̄ cām. sic dicit q̄ dies ē sol lucens. uel latio solis sup terrā. uel nō sunt diffinitōnes p̄prie loquēdo. s̄ quedā descriptiones. Describit autē pnia p̄ duplē actū. vñ qui ē respectu peccati p̄teriti sc̄e p̄terita flere uel plangere. Alterum respectu futuri sc̄e plāgēda nō cōmittere. Prim⁹ actus ē in re. Secundus oportet q̄ sit in re uel in proposito. Fletus autē & planctus hic accipiunt large. siue p̄ interiori siue p̄ exteriori. Pot̄ em̄ aliquis uere esse penitēt sine fletu uel planctu exteriori. Itē est luctus uel flet⁹ p̄ peccatis p̄p̄z. & h̄c est pnia. Et ē luctus p̄ miseriis alienis. & h̄c ē misericordia. Et est luctus p̄ bonis eternis. & h̄c ē luct⁹ beatitudinis. Math. v. Beati qui lugēt. & Luc. vi. Beati qui nūc fletis. Ad secundum sc̄e utrum penitentia secundum rem sit sacramentū uel uirtus. dicendum q̄ pnia quatuor mōis potest cōsiderari. Vno mō p̄ remedio cōtra peccatum actuale p̄ mistros ecclie mīstrando. & sic est sacramentū. Alio mō p̄ habitu hilitante hoīem ad penitendum sub debitissimis circūstantiis. & sic est uirtus. Alio mō accipit̄ p̄ actu peccandi. & sic nō est uirtus. s̄ actus uirtutis. Quarto mō accipit̄ p̄ dolore sensibili de peccato cōmisso. & si dolor iste pcedat actum peccandi p̄mouet ip̄m. & intensiōrem reddit. Si uero sequat̄ actū penitēdi tanqz catus ex illo. sic intensiōne eius & p̄fectione ostendit. & sic pnia est passio. Et nota q̄ pnia interior est de iure naturali quantum ad debitū. id ē q̄ homo q̄ deū offendit p̄ peccatum de iure naturali peccare teneat. tñ q̄zum ad actū est ex infusione diuina. sic infra patet. Penitētia uero exterior nō est ex iure naturali. s̄ ex institutiōne diuina sub aliqua re sensibili & forma debita uerboꝝ. s̄ cū sacramenta sint quedā medicina spūales sic i corporalib⁹ medicinis q̄ edam cōsistunt in sola passio. e

seu receptione curandi. si cest adustio ul' secto
uulneris & hmoi. quedā uero in aetōne eius-
dem. si cest exercitatio corporis. ita in sacramētis
quedā cōsistunt in sola passione eius qui san-
ctificat. nec requirit actū eius nisi p accidens
inqzum remouet phibens scz indispositōem
ad suscipienduz. si cest baptismus. cōfirmatio. &
hmoi. quedā uero cōsistunt in actu illius qui
suscepit sacramētū. ita qz actū illū requirunt
essentialit ut pnia & m̄imonium. In primis
igie sacramētis q sine actu nō opant. est ma-
teria exterior que signat & causat. & talia sūe
sacramēta in noua lege instituta. In aliis ue-
ro ipē actus nō est p materia sensibili. & talia
sunt duo sacramēta in noua lege approbata.
In pnia igie materia sensibilis accipit large p
omni re sensibili cū sit exterior substātia sive
actio hūana. Ibi etiā sunt uerba scz in cōfessio-
ne & absolutōne. s; non requiri ibi tanta de-
termiātō uerboꝝ. maxie ex pte penitentis. sed
in absolutōne q a sacerdote pfer bñ requiri
forma uerboꝝ. licet nō ita precise si cest in aliis.
qz nō ē ibi aliqua materia sanctificāda. Con-
fer etiā hoc sacramētū a mīstris ecclie. qz pe-
nitētia p se suscepta ppriz nō dicit ecclesie sa-
cramētū. cū talis etiā aū baptismū fieri pos-
sit. sed a mīstris ecclesie suscepita uel miūcta. di-
cē esse sacramētū. Sic igie p p inqzum hō
se habet ut recipiē id ē inqzum mediaute ex-
teriori pnia recipiat uēiam p mīstros ecclesie.
sic pnia est sacramētū. Inquantū autē hō se
habz aliquo mō sicut agens id ē inqzum me-
diante interiori pnia intēdit emēdare pctm qz
fecit. sic tripliē accipi potest cōtra tria q sūe
in peccato. nam ad eius emēdā concurrit ha-
bitus mouēs cōtra maculā uel habitū uitii. &
actus eius cōtra actū peccati. & materia de q
fit emenda seu recōpensatio scz dolor annex⁹
cōtra delectationē que fuit in peccato. **P**ri-
mo modo uirtus ē. **S**ecundo mō act⁹ uirtutis.
Tertio mō passio. Et sic declaratū ē q pnia &
est sacramētū. & est uirtus. **A**d tertiu scz
utrū pnia sit uirtus theologica uel moralis di-
cendū q est uirtus moralis. Debemus ei sup-
ponere. q pnia sit uirtus infusa diuinit⁹. qz
sicut dicit Aug in libro de fide ad petruꝝ. Hoc
deus disposuit ut si quis bonitatē mentis per-
deret. nunqz eā sine diuino munere reparet.
Virtutes autē infuse tripliē se habent ad deū
quedam em̄ habēt deū pro obiecto & fine. ut
tres theologice p fine pximo. nō tñ pro obie-
cto. ut aliqz morales q respiciunt deū. si cest
la-
tria & pnia. Quedā p fine ultim⁹. s; nō p fi-
ne. pxiō nec p obiecto. ut ille morales q re-
spiciē uel se uel pximū. ut tempantia. cuius
obiectū sunt passiones delētationū. finis pxim⁹
puritas cordis. finis ultim⁹ uidere deū.
Dico ergo q uirtutes theologice dicūt ppriz
que habēt deū p fine & obiecto. pnia uero hz
deū p fine pximo. qz hō deo intēdit se recōci-
liare. nō aut p obiecto. s; offensa dei. iō non ē
uirtus theologica. s; ad uirtutē cardinalē redu-

cibilis. **A**d quartum scz dato q penitentia
sit uirtus moralis utrū cōtineat sub iustitia.
dicendū q iustitia simpliciē respicit equalita-
tem. sicut patz tam de iustitia cōmutatiua q ē
in cōtractibus qz de iustitia uīdicatiua q con-
sistit in emēdandis delictis. Veraqz em̄ inten-
dit facere. ut qz habuit de alieno. tan-
tum restituat de suo. & sic fiat adequatō. ubi
uero pōt esse simpliciē equalitas ut i debito fi-
lii qz est ad pentem. huī ad dñm. ibi non ē iu-
stitia simpliciē. s; quedā. qz est ibi quidā mod⁹
iusticie. **V**n inter dñm & seruū hñm non
est iustū simpliciē. s; dñatuum iustū. ptes er-
go ille iusticie in quibus seruat equalitas sim-
pliciē sunt ptes iusticie s̄biue. ille uero partes
iusticie in quib⁹ non seruat equalitas simpli-
citer. sunt quasi ptes potētiales. **C**ū ergo debi-
toz fiat hō deo simpliciē sicut homini scz rōne
accepti ut in cōtractib⁹. uel rōne cōmissi ut in
delictis. hoīs uero ad hoīem possit esse equal
recōpensatio. hoīs uero ad deum nō. iō in uir-
tutibus que faciūt recōpensatōnem ad hoīem
est iustitia simpliciē. in hiis vero que ad deum
iustitia quedā. Sic ergo religio ad iustitiam re-
ducit. ut p potentialis magis qz s̄biuā. qz fa-
cit recōpensatōnem deo in debito bñficii. accep-
ti. ita pnia quia facit recōpensatōnem deo i de-
bito peccati cōmissi.

Arcia hñm p̄cipiale scz de origine pnie cōsi-
deranda sunt duo. Primo de eius origie.
Secundo de ordine eius ad alias uirtutes. **C**ir-
ca prīmū sciendū q origo pnie duplex est. vi-
delicet efficiēs in deo & disponēs in subiecto
qz deus licet infundat habitū pnie. non tñ in-
fundit in adulto sine pparatione. sic ait Aug.
Qui creauit te sine te. non iustificabit te sine
te. Quia uero dispositio ex pte n̄ra uolūtaria
est. ideo nō pōt accipi unus modus disponēdi
determinatus ut semp. s; ut in plurib⁹. **N**ā om-
nes hñmones mozales hñm p̄hm i libris eth. ut i
plurib⁹ sunt intelligēdi nō semp. **P**nia uero
est reuersio hoīnis i peccato exētis ad deum
Vn oportz pcedere aliqd illumians ad cogni-
tionē peccati & dei. & hoc est fides in formis.
Aliqd uero retrahēs ab amore peccati. & hoc
est timoz pene q sequit̄ peccatū. Aliqd uero i-
choans in amore dei. & hoc est spes in formis.
Quia ergo p timoz inchoat̄ motus recedēdi
a peccato ad deum. ideo ei attribuit̄ pnie con-
ceptio. nō gñatio. & prīmū intiū. s; imperfectū
occultū scz nō manifestum. passiuū magis qz
actiuū. **P**retēa magister s̄nīaz. li. iiiii. dī. xiii.
conceptōnem penitētē attribuit timoz. **E**t ysa
xxvi. **A** timore tuo dñe cōcepimus & parturi
uimus spm salutis. **E**t eccl. i. **T**imoz dñi expel-
lit peccatū. Cōstat autē q non expellit. nisi pe-
nitētia mediante. Concipiē ergo pnia timore
s; non mundano nec hūano. qz uterqz pniā
refugit. nō filiali uel casto. qz isti pniā nō p
cedunt. s; seruili tanqz intiō extrinseco nō in
trinseco. nec tñ sunt simul. qz causa eius est in
fieri. non in esse. Sicut autē cōcipiens simul est

cum concepto non sum eius esse completum. sed inchoatus & materiale. sic timor servilis simul est cum penitentia quo ad contritionem. **C**irca secundum scilicet de ordine penitentie ad alias uirtutes. sciendum quod omnes uirtutes formate simul infunduntur. unde in eis non est prioritas summa tempore sed in eis prioritas. Penitentia enim est reuersio ad deum. in motu uero reuersionis procedit cogitatio. sequitur spes de possibilite pueniedi. consequitur motus in recessu a termino a quo. consequitur appropinquatio ad terminum. ad quod. **H**ic est quod in iustificatione prior est motus fidei. de hinc motus spei. de hinc motu timoris. de hinc motu pnie ad deum redeuntis. & uirtutes alias quasi introducuntur. sed quod fides & spes non sunt rationem perfectam uirtutis nisi summa & sunt formatae caritate. id est penitentia procedit natura omnes uirtutes summa esse completum uirtutis. **Q**uo est intelligendum in via reformatonis imaginis. quod in penitentia sit remissio prohibentis. In via uero prius formatonis fides prior est.

Quarta tertium principale scilicet de continuatione pnie consideranda sunt duo. Primo utrum pniam oporteat esse perpetuam de quolibet peccato. Secundo dato quod discontinuata sit penitentia pro peccatum sequens. utrum possit homo resurgere per peccati plus quam semel. **A**d primum dicendum quod sicut dictum est super duplex est penitentia scilicet interior & exterior. Exteriore penitentia non oportet esse perpetuam. unde summa canones pro certis peccatis determinatur certa penitentia. quod exulta non teneat sed amplius iterare uel continue agere. Penitentia uero interior duplex est scilicet in actu. & sic non oportet ipsum esse perpetua. uel in habitu. & sic debet esse perpetua. dicit enim Augustinus. Penitentia est quedam dolentis vindicta spiritu pniens in se quod dolet commisso. Idem de peccatore loquens. semper doleat. & de dolore gaudet. ubi enim finit pnia. nihil relinquit de uenia. Peccator ergo quantumque & quotienscumque actu cogitat de peccato commisso. teneat dolere. & de hoc quod deum offendit. Non enim fideliter seruat reputum fedus amicitie. cui actu non displicet. quod actu recognoscit illud quod inter deum & ipsum certa fuit iniurie. nec potest homo dimittere habitum pnie. nisi ruendo in peccatum mortale. **A**d summa scilicet utrum possit homo resurgere pro pniam plus quam semel. dicendum quod sic sicut ordinis de pniā. di. iii. multis auctoritatibus & exemplis. Quod etiam patitur ratione. quod penitentia est in subiecto uertibili. summa uoluntate ut continuatione in futurum est de eius essentia. quod cum esse uirtutis sit simplex. & totum sit simul in instanti. de essentia nihil potest esse quod non possit totum esse in presenti. Unde de esse uera penitentie non est continuatione futuri epis. sed in positum pnsens continuandi in futurum. & sic patitur quod a uera pnia potest quis excidere. Item a uera pnia excidens potest ueram pniā recuperare. & quod homo est in via potest facere quod in se est uel detur sibi a deo uera pnia. sed omni facienti quod in se est deus dat pniā uerā. & alias non pul-

saret hominem mutando ut faciat quod in se est apostolus. iii. Ego sto ad ostium & pulso &c. vera etiam penitentia non quod caret remissione peccati. sed per hoc quod dicitur de peccato. iii. Quoniam peccat. Constat enim multa peccata displices quod sunt perpesto ea destruere.

DE PENITENTIA MORTALI: VM PECCATORVM. DIS. II.

Quarta quartum principale scilicet de pniā mortalium peccatorum consideranda sunt duo. Primo utrum necessaria sit penitentia de peccatis mortalibus anno baptismi. Secundo utrum sit necessaria de omnibus mortalibus post baptismum. **A**d primum dicendum quod penitentia potest accipi duplicitate. uel in quantum est sacramentum. & sic non est necessaria. unde ro. xi. Siue peccata sunt dona &c. ibi dicitur gloriam gratiam dei in baptismi non requirit gemitum nec planctum nisi sola fidem & cordis contritionem. extenuando scilicet contritionem ad pniā formam uel formam. Vel per accipere pniā in quantum est uirtus. & hoc duplicitate. uel in quantum est formata. & sic non est necessaria de precedentibus baptismi. quod cum talis pnia non possit simul esse cum peccato. non quod per actualē suscepit baptismi remitteretur peccatum mortale actuale. quod per pniā est anno remissum. aut suscipiens baptismum est in dispositus ad remissionis peccatorum mortalium susceptiōnem. Vel in quantum est informis id est quedam peccati detestatio cum proposito emendandi. quod non omnino sufficiens ad expunctionem peccati. & hec ad minus est necessaria de omnibus peccatis actualibus mortalibus precedentibus baptismū tanquam causa remouens prohibens susceptiōnem diuine gratiae. que in baptismi dat illis in quibus remota sunt impedimenta prohibet suscepitōrem gratiae dei. **A**d summa scilicet utrum pnia sit necessaria de omnibus peccatis mortalibus post baptismum sequentibus. dicendum quod peccata mortalia aut sunt hinc nota. aut ignota. de notis necessaria est pnia ad hoc ut remittantur de lege communi. non tamen in communione sed etiam in speciali. si ad cogitandum de quolibet in speciali assit opportunitas proportionata infirmitati humanae. Quod ideo dico. quod posset contingere quod peccator esset in tali piculo quod quod non posset cogitare de quolibet in speciali. non tamen adhuc haberet opportunitatem humanae fragilitati proportionatam. Ignota autem sunt ignota quantum ad ius non quantum ad factum. ut cum peccator scit se fecisse aliquid quod non credit esse mortale peccatum. & tamen est. aut sunt ignota quantum ad utrumque. Et quocunque istorum modo accipiant ignorati. subdistinguedū est. quod aut est inuincibilis. & de peccatis sic ignoratis non est pnia necessaria in speciali. sed sufficit quod de illis peccatis in communione in quantum de omnibus mortalibus. Si autem ignorata sunt sibi ignoratio affectata que est quod non homo uult ignorare. uel crassa. quod est quod non ignorans uell scire. non tamen uult ita efficaciter quod putet humana patientia uel permetit fragilitas uel facere quod in se est ad hoc ut sciat. De mortalibus ipsis duabus modis ignoratis necessaria est pnia in speciali. nec tamen,

sic ignorans pplexus est. qz potest facere qd i se ē ad hoc ut sciat. qd si fecerit. aut deus ea si bī manifestabit. aut indulget.

Quia quintū principale scz de pnia ueniali. Qum pctōz cōsideranda sunt tria. Primo utrū de peccatis ueialibus necessaria sit penitētia. Secundo utrū ueniale pctm remitti possit sine mortali. Tertio utrū vñ ueniale possit remitti sine alio. **A**d primū dicendū qz de peccatis ueialibus pniam eē necessariā dupliciter p̄ intelligi scz. aut qz sit necessaria ad eoz remissionem. aut qz sit nccia ad salutē. **D**eo modo dico qz de lege cōmuni pnia necessaria est de peccatis ueialibus implicite uel explicite in spēali uel in cōmuni. qzdiu em uolūtas inordinationi actualit̄ inheret. oportet eā inordi nata esse. vñ ad remissionē ueialis peccati necessariū est qz uolūtas desinat inordinationi in herere. nec tm hoc sufficit de lege cōmuni. sed etiā requiri qz inordinationem pteritam actu aliē detestet explicite uel implicite. ut illa detestatio sit totius emēde solutio uel radix seu fundamentū solutōnis totius. Aliqua ei emēda p̄ quacūqz uolūtaria inordinatione deo debet. **S**ecundo modo nō est necessaria de uei alibus peccatis pnia p se in hac uita. qz simul stare possunt cū grā in cuius uirtute cum ea uolūtas detestat. post mortē in purgatorio remittuntur. Per accidēs tñ est necessaria pnia de illis in hac uita scz aut rōe dubii pbabilis. qn uebementē dubitas hō vtrū sit ueniale uel mor tale. tūc em si de illo nō penitet. exponit se dis criminī tanqz cōtempoz sue salutis. Aut ratione pīculi. cū scz ppendit hō aliqz affectionem deordinatam. uialem tñ ita in ipso mēdi. qz pbabiliter cōiecturat. qd n̄ ipaz p pniam abi ciat. trahet ipm in pctm mortale. aut ratione statuti qn. s. hō non hz nisi ueniale peccatum cum teneatur semel in anno cōfiteri p statutū eccliesie. s. hō ultimū non concludit qz sit necessaria pnia interior. Si enī homo non habens nisi pcta uenialia esto qz de illis interiorius non peniteat. tñ si ea cōfiteat suo sacerdoti nō est ecclastici statuti transgressio. **D**e quolibet tñ ueniali implicite uel explicite est necessaria penitētia in hac uita. uel in alia ad hoc qz homo cōsequat uitā eternā. qz nullū pctm qzūcunqz leue simul pōt esse cū glia. **A**d hñ scilicet utrū ueiale remitti possit si remissione mortalis. dicendū qz grā hñ se opponit mortali peccato. ueiali aut non opponit nisi mediāte aliquo actu suo opposito ueiali peccato. & qz habitus potest esse sine actu. & vñus actus sine alio. iō mortale remitti pōt sine ueiali. & vñ ueniale sine alio. Actus aut grē peccato ueiali opposit⁹ p̄ quā ueiale remitti nō p̄ esse sine habitu grē que peccato mortali hñ se opponitur. ut dictū est. & iō sine mortali peccato nō p̄ ueiale remitti. Nec p̄ dici qz ueniale posset remitti p̄ pniam sine grā. qz talis pnia ē infor mis nō accepta deo. illa acceptōne qz requiri ad remissionē peccati. **A**d tertium scilicet uerū

vñ ueniale possit remitti sine alio. dicendum qz sic. qz ueniale potest se cōpati cū caritate p̄ quā accepta pnia. & ideo qn homo peitet de vno ueiali non dolendo uel nō recordādo de alio. pnia eius uirtute caritatis accepta a deo absqz hoc qz aliud remittat. Non sic ē de mortali bus. qz nullū peccatū mortale p̄ simul esse cū caritate. p̄ quā hō fit amicus dei. & nullum peccatū remitti potest nisi p̄ caritatē. & ideo si unū possit remitti sine alio. posset hō simul es se amicus dei. & inimicus. qz est impossiblē.

DE EFFECTU PENITENTIE. DISTINCTIO TERTIA.

Quia sextū scz de effectu penitētiae considerāda sunt duo. Primo de eius effectu qzum ad amotōnem mali. Secundo qzum ad collatōnem boni. **Q**uantū ad amotōnem mali sciendū qz pnia potest accipi. p̄ pnia formata p̄ grā. uel pro penitētia informi. & utroqz mō p̄ accipi pro habitu uel actu interiori uel exteriori. Dico ergo qz p̄ pniam formatā grā deleri potest omne peccatū exīs in anima uel spū carnī unito. Est ei dīa spūs uniti carnī & separati a carne. qz spīritus carnī cōiunctus suscepibilis est penitētiae. nō aut separatus. sicut dicit dñs. Hinc ē qz de omni peccato ppetrato a spū i carne existēte. potest agi pnia. s. post separatōem a carne nō potest. Quedā tamē sunt peccata de quib⁹ difficilius potest hō penitere. qz scz nō cōmittuntur ex fragilitate carnis. uel ignoratiā ratōis obnubilate p̄ carnem. sicut peccata spūs separati uel etiā spūs cōiuncti p̄ malitiam depravati. sic est peccatū in spūm sanctū. De his difficultus agit penitētia qz de aliis. vñ illud. Mat̄. xii. Qui blasphemauerit in spūm sanctū nō remittet ei &c. intelligentū ē id ē uix remittet. sī illō verbū auḡ. dñs. Tanta ē labes huius peccati. ut depcandi humilitatē subire nō possit id ē uix possit. Si aut arguaē de finali impenitētiae. dicendū qz finalis impnīa duplicitē potest intelligi. Vno mō p̄positū nunqz penitēti. & sic ē pctm in spūm sanctū. & sic de illo potest hō peitere. licet hoc sit difficile. Alio mō p̄ dici finalis impnīa finalis priuatio penitētiae. & sic dicit conditōnem cuiuslibz peccati finalis. & sic de eo nō pōt esse pnia. qz nihil aliud est qz priuatio pnīe. Per pniam uero iformē siue accipiaē pro habitu. siue p̄ actu interiori uel exteriori. siue p̄ omnib⁹ simul. nō pōt remitti pctm nisi dispositiue. inqz p̄ ipsam disponit hō ad suscipiendū grām dei per quā formaliter remittit pctm. spēlius tñ dispositus & directius ad peccati remissionē qz que cūqz alia uirtus in formis. qz omnia peccata in hoc cōueniunt qz vñquodqz est quedā iniustitia cōtra iustitiā legis diuine. & pnīa speciāliter & directe disponit hoīem ad hoc ut possit & uelit p̄ illa iniuria debitā emendā facere cum adiutorio dei. Quomō autē se habeat ad remissionem culpe pnīa formata. inferius de clarabit. Sicego patz quo per pnīam remitti

possit omne peccatum. & quod non. Secundo etiam sciendum quod per priam ratione sui actus interioris & exterioris simul possit remitti tota pena peccato debita. uel ut melius dicatur exoluere. tanta etiam potest esse intensio actus interioris. quod per eius perfectiorem & dolorum sensibiliter cattum ex perfectione actus. mereatur penitentia remissionem totius penae peccato debite. uel per equivalentiem solvit totam penam peccato debitam. ita quod si post completem illius contritionis motu decederet. nullam penam in purgatorio sustineret. hoc autem non convenit cuilibet contritioni. quod non semper cum remittitur offensa. remittitur satisfactoria emenda. Tertio sciendum quod post quantumcumque contritionem necessaria est confessio. & alicuius operis exterioris completio. si facultas affuerit. hoc est propter obligacionem precepit. quod recociliari debet peccator non tantum secundum iudicium dei. sed etiam secundum iudicium militis ecclesie. Unde actus penitentia nec peccatum nec penam remittit. nisi sit cum proposito confitendum. & iudicium ecclesie subeundi. si facultas affuerit. quod alii actus ille non esset sufficiens. nec esset contrito. quod contritus est actus penitentia formatus gratia. Quarto de effectu vero prius quantum ad collationem boni sciendum. quod & omnes virtutes per peccatum perdite regantur seu restituuntur. & opera mortificata uiuificantur. Primum sic declarari potest. per penitentiam remittitur omnia peccata. ut dictum est. quod remissio esse non potest sine caritate. ergo per priam restituitur caritas. Caritas autem non potest esse in anima cum carentia alicuius virtutis necessarie ad restituendam uitam spiritualis. ex quo sequitur quod per penitentiam restituuntur omnes virtutes necessarie ad restituendam uitam spiritualis. Unde super illud. ysa. lii. solue vincula collum tuum captiva filia syon. gloria. ut graui onere libera. et recipies ornamenti pristina celles esse captiva. Ornamenti autem pristina sunt virtutes quod per peccatum amisse erant. Itē super illud. ysa. lii. Non adiicit ultra. &c. dicit glo. Aia si per priam pristinam robur recepit. uocabitur habitaculum spissum sancti. & fieri templum dei. Sed pristinum robur non recipet aia. nisi per penitentiam omnes virtutes amisse restituerentur. quod robur anime in virtute consistit. Itē per penitentiam iustificatur homo penitens. sed generalis iustitia per quam dicitur aliquis iustus in conspectu dei. comprehendit omnem virtutem. Et sic declaratum est primum scilicet quod per priam omnes virtutes prius perdite regantur. Secundum autem. quod secundum priam opera prius per peccatum mortificata reuiuiscunt declaratur sic. Opera uiua dicuntur quod sunt ex radice spiritualis vite que est caritas. propter que operis remuneratus est in vita eterna. Hec tamen per sequens mortale peccatum mortificantur. non per se nec absolute. sed per accidens & in relatione ad peccato. quod durante peccati mortalis obstaculo. hoc pertingere non potest ad efficaciam illogum operum. quod cum peccato mortali remunerari non potest in vita eterna. Bona opera dicuntur mortua que non sunt ex radice spiritualis vite que est caritas. & talia sunt bona opera in mortali peccato facta. Dico ergo quod bona opera mortificata per sequentem priam uiu-

sificant. inquantum per eam tollitur peccati obstaculum quo erat homo indignus consequi efficaciam illogum operum in vita eterna. Sed opera mortua non quod uiuificantur. quod per se & absolute mortua sunt quia non processerunt ex radice spiritualis vite. Circa septimum scilicet de penitentia solemnis consideranda sunt duo. Primo utrum priam sollemnem sit iterabilis. & quibus personis debeat imponi. Secundo que sunt illa quod ad ritum illud per penitentia secreta. publica. & sollemnissima. & omnis solemnis publica. sed non couertissima. Solemnis autem non iterabitur ne ex sui iteratone uilescat. & quod rememoratio est expulsionis primo per parentum de padyslo terrestri. quod semel tempore facta est sic dicit magister in sententiis. li. iiiii. dis. xii. i. ultra medium. Hoc per grauioribus horredibus ac manifestis delictis tempore imponitur. De hac dicit decreto. dis. l. Si quis post remissionem. C. Potest quedam penitentia quod sollemnissima appellatur. que semel tempore in ecclesia coedetur. hec clericis imponenda non est. Unde eadem dis. In capite. C. Hac autem dicitur. dicit quod hanc priam nulli non quod clericorum agere coedetur. atque id huiuscemodi presentes ad clerum admitti prohibentur. Quod etiam probatur per illud quod habet eadem dis. Confirmatum. & duobus capitulis sequentibus. Nisi sint clerici depositi. tunc enim eis potest solemnis penitentia imponi. Et quod hoc statutum est propter clericatus dignitatem. videtur posse concludi quod nec laicis personis insignibus. nec religiosis debeat imponi propter dignitatem statuum. Iuuenibus etiam non est faciliter imponenda propter etatis fragilitatem. ut habeat eadem dis. Penitentes. Personis autem aliis a predictis tam uiris quam mulieribus potest imponi. Ad secundum sicut habet in sententiis. dis. xiii. In capite. In capite quadragesime omnes penitentes qui publicam suscipiunt uel suscepunt priam annorum fores ecclesie se repente epo ciuitatis. sacco induiti nudis pedibus. uultibus in terra demissis. reos se esse ipso habitu & uultu prestatentes. Ibi adesse debent decani id est archidiaconi. & archipresbiteri prochazar. & presbiteri penitentium qui eorum conuersationem diligenter inspicere debet. Post hoc eos in ecclesiam introducuntur. & cum omnibus clero septem prius psalmos in terra pontifice prostratus cum lachrymis per eosque absolutione de cantet. Tunc surgens ab oratione secundum quod canones iubent manu eis imponat. aqua benedictam super eos spergat. cinerem prius mittat. deinde canticum capitulum eorum copiat. & cum gemitu & crebris & suspensis denuntiet eis. quod sicut adam pietus est de padyslo. ita etiam ipsi per peccatis ab ecclesia abiiciuntur. postea iubeat missis ut eos ex ecclesia expellat. clerici uero presequuntur eos cum ristorio. In fudoze uultus tui uesceris parent tuo &c. ut videntes sanctam ecclesiam pro facinoribus suis tremefactam atque comotam non puipendant priam. In sacra autem domini cena rursum ab eorum decanis. & eorum presbiteris ecclesie liminis represententur. Et sic dicit glo. ibidem. ita fit quolibet anno. ut tali modo mittantur in ecclesiā

Et licet stent in ecclesia. non tamē cōmunicabūt cum aliis in eukaristia vel i osculo. & sic erūt usq; ad octauā pasche. & tūc iteꝝ exhibunt de ecclesia. & erūt extra ecclesiā usq; ad talem diem sequētis anni. & hoc fiet usq; ad finē peitētie. & si bñ peitent secūdo āno ul' tertio. pōt eis reddi ingressus ecclesie.

DE MOTIVIS AD PENITENTIAM. DISTINCTIO QVARTA.

Quia octauū. s. de hiis q mouere debēt ad pniam faciendā sciendū q ad hoc p̄uocare nos debēt. auctoritas imparis. Hoc em̄ deus districte p̄cipit p̄ p̄phas suos in locis mnuis. sp̄alit. eze. xviii. Premissis mltis p̄suasionibꝝ sic infert. Cōuertimini. & agite pniam. Ioe. ii. Cōuertimini ad me i toto corde uestro. &c. apoc. ii. Memoz esto vnd excideris. & age pniam. &c. E ifra. penitentia age. si quo minus ueiam tibi &c. Secundo mouere debet benignitas inuitatis. qzum em̄ pniam nrām desideret & qz dulcē & effica citer nos inuitet. apparex ex hoc q eternus & summus ueit ad nrās miseras. de diuitiis ad penurias. de summis honoribꝝ ad cōtumelias ut homo fact⁹ silis nobis hoībus magis attra heret. & nō p nūtios suos quoscūq; s p seipm psonaliter. nec p lras & scripturas. s viua uoce nec tam uerbis qz exemplis rōibus & pabolis & miraculis ad pniam p̄uocaret. Vn Lu. xv. Nō ueni uocare iustos s peccatores ad pniam Propter qd duritiā iudeoꝝ q psonam eius & opa miraculosa uiderant. p̄dicatōnes audierat nec tñ cōuerti uolebat. increpat. Mat̄. xi. dicens. Ve tibi corozaym. Ve tibi bethsayda. qz si i tyro & sydone facte fuissent uirtutes que facte sunt in uobis. olim in cilicio & cinere penitentiā egissent. et. Mat̄. xii. Viri niniuite surgēt in iudicō cum ḡuatione ista. & cōdemnabunt eā. qz pniam egerūt ad p̄dicationem Ione. & ecce plusq; ionas hic. Per hoc seipsum designās. Sicut autē tūc cōquerebas de pfidia iudeoꝝ ita nunc cōqueri pōt de duritiā xpianō. qui sunt solo noīe xpiani. Ait em̄ Greg. i. pte euāgelicaꝝ. omel. xiii. Quāta nos ei⁹ miracula uidim⁹. quot flagellis atterimur. quātis asperitatibus deterremur. & cū sequi uocantem cōtemnimus in celo iam sedet qui de conuersione nos admonet. Ro. ii. An diuitias bonitatis & patiētie & longanimitatis eius contemnis. an ignoras quoniam benignitas dei ad pniam te adducit. hm duritiā autē tuam. & cor impeitens thezauris tibi irā in die reuelatiōnis iusti iudicii dei. Item Iere. viii. non est qui agat pniam sup peccato suo. dices qd feci. Ft. iii. Pro uerbis penitētie uerbis supbie blasphemasti. Tertio mouere debz longanimitas expectat̄. maḡ dei misericordia quoniam nō statim se uindicat. nō continuo contra peccatores fulmiat nec precipitat in gebeniam. sed ex mira bonitate expectat q ad penitentiā cōuertamur. Sic dicit ysa. xxx. propterea expectat de⁹ ut misereat urī. sap. xi. Ni

bil odisti eoꝝ que fecisti dissilans peccata ho- minū ppter pniam. &. ii. petri. iii. Nō tardat deus pmissis sī quidam existimat. s patientē agit ppter uos. nolēs aliquos pire. s om̄es ad pniam reuerti. Greg. ii. parte. enig. omel. xiii. P̄semus sup nos diuitias cōditoris nr̄i. pecare nos uider. & prulit q nos aī culpas pecare p̄hibuit. & iam post culpas expectare ad ueniam nō defistit ecce ip̄e quē despexim⁹ uocat. Auersi ab illo sumus. & tñ non auertitur Vn bene p ysa. dicit̄. erūt oculi tui uidētes p ceptore tuū. & aures tue audient uocem post ergū monētis. Qaui i faciē ē homo monitus qn ad iustitiā cōditus p̄cepta rectitudis accepit. s cū hic eadem p̄cepta cōtempst. quasi cōditoris suo ergū mētis in faciē dedit. Sed ecce adhuc p̄ ergū sequit̄ & monet qz iam ē a nobis cōtemptus. & tñ nos adhuc uocare nō cessat. quasi dorsum ei in faciē dedimus. cui⁹ dedim⁹ cuius uerba despiciem⁹. cuius p̄cepta calcamus. s stans post ergū nos auersos reuocat. qui & uideat qd despicī. & tñ p̄ p̄cepta clamat & p patientiā expectat. Penitale ergo fr̄es karissimi si cuilibet uīm loquēti famulus suus supbiret subito terga in faciē mitteret. nūquid cōtemptus dñs eius supbiam nō feri ret uulnera districte aīadūstionis infligerz. ecce nos peccādo actori nr̄o terga in faciē dedimus. & tñ sustinemur supbe. auersos reuocat & q ferire nos auersos potuit. ut reuertamur munera p̄mittit. Tanta grā cōditoris nostri duritiā nostri reatus emoliat. & hō qui malū qd fecit expiri p̄cessus poterat. saltē expectat̄ erubescat. Quarto mouere debet fidelitas adiuuātis. qz non solū dulcē uocat. admonet & mitiat. verū etiā efficacē adiuuat penitere uolētes. sicut dicit̄ eccl. xvii. Penitētibus dedit uiam iustitie id ē iuste & cōdigne pn̄ie faciente. & cōfirmauit deficiētes sustinere. quia hm aug. horzatur pigros. cōsolat̄ afflictos. docet studiosos. adiuuat dimicātes. nemine definit laborantē exclamat̄ ad se. donat vñ sibi sacrificet̄. ip̄e tribuit vñ placeſ. Quinto mouere nos debz liberalitas. p̄mitētis. Saluatorz nō ster non solū nos auersos reuocat & ad penitentiā nos expectat. verū etiā ueniam. misericordiam. s qd m̄c̄pabilit̄ maius ē regnū celoꝝ. p̄mittit. dicens. Mat̄. iii. pniam agit̄ appropinquabit em̄ regnū celoꝝ. Quis ad tāte p̄missionis auditū non festinet surgere. qz tam in sceleribus obduratus. quis tam in criminibus irrestitus qui iniquitatis uicula & p̄ue cōsuetudinis catheinas etiā ferreas non corrūpat. Ecce p̄ re minima ad quā etiā ex debito iuris naturalis astringim⁹. remuneratiōnē immensam & p̄lus mestimabilē pollicet̄. Sexto mouere nos debet seueritas cōmīnātis. Post tantas sue pietatis grās nobis oblatas. & post tāte remuneratiōnis p̄missione. uidens se cōtemni. nō īmerito cōminaē penas damnatiōnis eterne. ps. Nisi cōuersi fueritis gladiū suū uibzabit. &c. Lu. xiii. Nisi pniam

habueritis omnes similit pibitis. eccl. ii. Si penitentia non egerimus. incidemus in manus dei & no in manus homini. In manus inq; dei vindicatis & ineffabiliter punientis. he. x. Hoc rendum est incidere in manus dei uiuētis.

Septimo mouere debet ad pñiam faciendā utilitas penitētis id est multiplex utilitas pue niens ex pñia. qz multiplex ē effectus penitētie. quos si diligentē cōsideraret hō. multū mo ueri deberet ad pñiam faciendā. Pzio quidē pñia peccatorē uiuificat. Sic em̄ peccatum mortificat aīam. eze. xviii. Aīa que peccauerit morieb̄. ita pñia mortua uiuificat. Vnde ac. xxii. Gentib̄ dedit deus pñiam ad uitā id ē de⁹ ex misericordia sua dedit hoib⁹ prius gentiliū vi ueneibus in peccato grām penitēdi. per quam spūaliter uiuāt. p̄ quaz etiam uitam pteritam corrigant & uitā cōsequant̄ eternā. eze. xviii. Si egerit impius pñiam ab omnibus peccatis suis. uita uiuet. scz grē & glorie. osce. vi. Viuificabit nos post duos dies. & tertia die fuscitabit nos. Cum quidā magnus hō in peccatum mortale & graue lapsus fuisset. attēdens mortem aīe sue romam iuit. ut summo pōtifici illud cōfiteret. Cū aut̄ non posset pape libere lo qui clamauit corā omnib⁹ dicens. pater misere re mei. Cū autem quereret papa quid habet. & cur ita fleret. dicebat se esse mortuū. cui papa p surreptōnem r̄ndit. Si tu es mortu⁹ uade cū mortuis. Tūc ille hoc p pñia accipies intravit ortum rome. in cuius pte erat cripta subterranea. in qua positi erāt mortui cōditi aromatibus cū quib⁹ de dī habitabat. & orōni & fletuī uacabat. & de nocte exhibat. & ad modū bestie de collectis oleribus se reficiebat. Cum aut̄ dñs orti olera collecta mueisset. in uigilans ut furē defēnderet. uidit dictū hominē de dicta cripta egredientē. & olera colligente. Quē cū cepisset. & ueritatē fateri cōpulsus esset. iudicauit eū papa mter uiuos poeius deputandū. Penitētia em̄ est fons uite ī quo peccatrix aīa renouat̄ ut aquila. Vñ penitens debet accipe nouam uitā. sicut docet apls. Sic xp̄us resurrexit a mortuis. ita & nos p pñiam resurgētes a morte culpe in nouitate uite ambulemus. ut iam no sit penitēs ille qui fuit. si cut dicit apo⁹. de seipso Gal. ii. Viuo ego iam no ego. vñ cū quidā clericus amore turpi amaret qzdam. ad scolas iuit. vbi assumpta penitētia cū redisset dicta meretrix sollicitabat eum dicens. Ego sum illa amasia tua. Et ille respōdit. & si tu es illa. ego iam non sum ille. & sic eam repellebat. Per hanc Gau ad uocē psalterii & pp̄bataꝝ mutatus est in virum alteꝝ. i. Reg. x. **N**ota si esset aliquis fons materia lis in quo possent hoīes corporaliter renouari. a multis & a remotis pribus cū multis laborib⁹ & expensis requireret & uisitaret. Quātoma gis requirendus ē fons in quo pnt aīe renouari ad uitam grē. ideo. ps. Quēadmodū desiderat ceruus ad fōtes aquaz ita desiderat aīa mea ad te deus. Situit aīa mea ad deū fontē

viuū. sicut dicit ibi glo. ceruus qñ uult renouari & cornua sua ponderosa deponere. querit ī nido formicaze serpente quē deglutiens. & ueneno estuans currit ad fontē. de quo postq; multū biberit. uenenū expellit. cornua depo nunt̄. sic peccator pōdere peccati p̄ssus & ueneno plenus. festinare debet ad fontē. vbi ab omni ueneno peccati penitus expurgeat. & de positis cornibus supbie ceruicis tatis & iobedientie renouet. **S**ecundo pñia peccatorꝝ deo pacificat. qz qzrum cūq; deus fuerit ppter peccatum offensus & odiat peccatorē h̄m illud. ps. Iniquos odio habui. p pñiam tū omnis offēsa remittit. & peitens recipit in grām & amo rem sicut exp̄ssū dicit. eccl. xii. Altissim⁹ odio habet peccatores & misertus ē peitentib⁹. Exemplū ponit. Iere. iii. Si dimiserit hō uxorem suā & recedens ab eo duxerit uirū alteꝝ. nū quid no polluta & cōtaminata erit mulier illa. tu aut̄ fornicata es cū amatorib⁹ multis. ta mē reuertere ad me dicit dñs. Hac de cā xp̄us requirebat peccatores. māducabat & bibebat cum illis. uocabat. attrahebat. venientes ad se recipiebat. sic dicit. Lu. xv. **H**ic peccatores recipit & māducat cum illis. Predicatōnem suā a pñia legiē inchoasse. Matb. iiii. Ad hoc assērūt se uenisse. Lu. v. Hocipm p exempla monstrabat. Exemplū de Magdalena. Lu. vii. de Mat. eiusdē. ix. de Zacheo. Lu. xix. de Petro. Lu. xxii. Item hoc idē oīdebat p filitudines quas ponebat de oue q̄ p̄it ī deserto. de dragma quā mulier p̄didit in domo. de filio prodī go quē pater reputabat mortuū. & postea suscitatū. Lu. xvi. In signū reconciliatiōis & pacis pater filiū recepit ad osculū. sicut dicit ibidem. Itē ī signū pacis pater restituīt ei omia etiā anulū posuit in manu eius. qz pñia recup̄erat deperdita p peccatum. nam op̄a bona facta in caritate. & p peccatum sequens mortifica ta. p pñiam reuiuiscit. recuperat̄ & repanteat̄. Vñ. eccl. xx. Est qui m̄ta redimat modico p̄cio. Per pñiam recuperat̄ amissa. habemus exemplū de manasse qui post m̄ta flagitia que cōmiserat ductus fuit in babilonē uinctus a theis. sic dī. ii. pal. xxxiii. Qui postq; coangustatus est orauit dñm deū suum. & egit penitētia cozam deo. Sequit̄. exaudiuit orōnem eius & reduxit in ierlm in regnū suū. Item exemplū elegans. Dañ. iii. In regno meo restitutus sum dicit Nabug. & magnificētia amplioꝝ redditā est mihi. De cuius imutatōne legiē ī scolaistica hystoria ī tertia uisione daniel. & dicit magister h̄m epyphaniū q̄ illa mutatio no fuit corporalis qua dicit̄ q̄ ppter peccatum suū subito mutatus est in bestiā. h̄ fuit mētis alienatō talis ut sibi uidereſ q̄ esset bos in anteriori pte. & leo ī posteriozi pte. & uiueret ad modū bestie. h̄ dicit̄ q̄ precib⁹ daniel septem anni mutati sunt sibi ī septē menses. ī quibus quadriga dies patiebat̄ mētis msaniam. & p alios. xl. sensu sibi reddito flebat peccata sua. penitētiaz agens h̄m cōsilium daniel. nō

Comedens carnes nec bibens uinum. & legumia
& herbas. & pacta pnia plene est suo sensui
& regno & dignitati amissae restitutus. **Sic** pec-
cator p peccatum mutatus. dum ad modum thauri
cornutus. & ceruicosis contra deum p supbiaz
& maledictam. & laboriosus ad peccatum co-
summandum. & fortis & firmus ad peccatum to-
lerandum. & indomabilis ad conuertendum. do-
nec deus reddat sibi sensum & cognitorem sui
status. p quod peccat & amissa p peccatum su-
um recuperet bona. & recipiat p opantem dile-
ctionem & meritum caritatis maiora quam prius ha-
buerat. **A**d hoc etiam ualeat quod legitur in uita be-
ati Iohannis euangeliste de gemitis repatis sicut di-
ctum est super libri ii. de iudicio. **E**t dicitur in dicta ui-
ta quod cum ad predicationem beatissimi Iohannis duo diuiti
es fuissent conuersi. uenit omnis suis &
erogatis p deo paupibus. apostolus sunt secuti. Cum
autem postea uiderent se paupes. & seruos suos
factos diuites & ornatos. peitebant de bono
quod fecerat. Quod agnoscens beatus Iohannes uir-
gas ab eis delatas pribus mutauit in auxilium. &
maris fabulum in gemmas precessimas. tradens
eis ut emeret sibi pedia & alia. dicens quod se pua-
uerant dei & gratia & gloria & aliis bonis spiritu
equalibus. & prate miracula faciendi quam habe-
bant. & facti erant serui dyaboli p pniam quod pri-
us erant ipsius domini. Cum autem ad instantiam militum
iuuenie qui efferebant mortuus beatus Iohannes in eo p oculis suscitasset. dictus iuuenit
duriter eos arguit. ostendens eis quam gratia & glo-
ria se pjuauerat. & quoniam de eorum ruina sancti
angeli dolebat ut uiderat cum esset mortuus
et demones exultabant quibus iniurixit ut per-
trigita dies orationem continarent. & pniam fa-
cerent usquequo auxilium & gemitum in priorem spem
mutarent. Quod et fecerunt. et iussu apostoli eis in
priorum spem mutatis et deportatis ad locum ubi
eas acceperant omnem gloriam quam prius amiserant
recupauerunt. **I**te recociliati deo p pniam. re-
stituuntur ad ecclesie sacramenta. et uniuersa suffi-
fragia et sunt principes omnium bonorum quod sunt in
ecclesia. **I**te scribuntur in libro uite in nudo elenco
Math. v. Gaudete et exultate. quod nostra uestra
scripta sunt in celis. ysa. iiiii. Sanctus uocabitur
omnis qui scriptus est in uita in iherusalem. si ablue-
rit dominus sordes filiorum syon in spiritu iudicij et spi-
ritu ardozis. Per hanc alieni a deo. sunt de co-
fraternia domini. Et p solutorem istorum trium denario-
rum. cōfritonis. cōfessionis. & satisfactionis.
quos qui non pponit soluere. ad cofraterniam domini
non recipiet. que facit bona communia. **I**te in uite.
pa. legitur quod cum sanctus Piamon celebraret. ui-
dit angelum domini aliquos in libro suo scribentem
p pniam. aliquos non. Vocans autem inscriptos.
miserit eos assumpsisse pniam. alios non. sed esse
in peccato mortali. Cum autem pniam suscepisset.
dum offerebat uidebat eos ab eodem scribi. **T**er-
tio penitentia letificat. Magnus est gaudiu[m] homi-
cide. uel furi. uel reo lese maiestatis quoniam p[ro] eius
recociliatio procurari. & omnia damna & amissio-
na restituiri. quantum ergo debet esse gaudium peni-

tentis ex quo per priam bona predicta proueniunt. **G**audet eger de sua sanatoe. captiuus de
sua liberatoe. obligatus debitibus de sua acqui-
tatione. famelicus de sua refectione. exul de sua
reuocatione. exheredatus de sua hereditatis
recupatoe & sic de aliis. de penitentia nostra
gaudet deus. quod ipsa est sacrificium deo gratum. ps.
Sacrificium deo. sp[iritu] saceribulat. **I**te. Accepta-
bis sacrificium iustitiae &c. **I**te ipsa est sibi grata re-
flectio. apo. iii. Si quis approuerit mihi ianuam
intrabo ad eum. & cenabo cum eo. & ipse mecum
Istud gaudiu[m] ipse comunicat uolens quod tota mi-
litans ecclesia colletur. **L**uc. xv. Eplari & gau-
dere optebat. quod frater tuus hic mortuus fuerebat
&c. **V**ult etiam quod tota triumphans ecclesia gau-
deat. **I**bide. congratulamini mihi quod inueni &c
Ibide. Gaudiu[m] est in celo id est in tota celesti
curia sup uno peccatore pniam agente. **Q**uod etiam
angeli gaudeant dicitur ibidem. Gaudiu[m] erit coram
angelis dei sup uno peccatore pniam agente.
Sicut militibus est gaudiu[m] quoniam recuperant castrum
quod amiserant. quod hostes eorum sibi fraudulentem sub-
ripuerant. quod sub eorum custodia dominus suus rex
comiserat. Quod probat dominus. **L**uc. xv. Triplici
exemplo. Exemplo ouis & dragme predicate & in-
uente. & filii predicatorum redempti. **V**nus subiungit. Op-
petet te gaudere fili. quod frater tuus pierat & inuen-
tus est. **V**el. gaudent comites dei de exēlio
sibi facta vini mire suavitatis & fragrantie
quo potant. Hoc uinum sunt lacrime peccatorum
penitentium quo deus imberbat. ysa. xvi. Inebri-
abo te lacrima mea. **V**nus. b. super canem. homone
xxx. dicitur. Gaudet angelus de conuersione pecca-
torum. salutem hominum sitientes. lacrime enim peniten-
tium viuu[m] est eorum. eo quod in illis sit odor uite. sa-
por gratiae. indulgentie gustus. reconciliationis iocu-
cūditas. sanitas innocentie redeuntis. & serenitate suavitatis conscientie. **A**d hoc quod angeli
gaudent de conuersione peccatorum. facit exem-
plu[m] quod habet super de effectibus peccati. de ne-
bulone querendo cui cōgaudebant angelus. quod ui-
dit & dixit paulus simplex. **Q**uarto peni-
tentia aiam pulchrificat & reformat. quod p peccatum
fuerat maculata. **V**nus act. ii. Pniam agi-
te & baptizet uniusquisque virum. **P**nia enim est bap-
tismus quidam uel latitudinem in quo omnes sordes
aie diluvium & peccatorum macule delentur. unde
sequitur. ut deleanter uestra peccata. ps. Laboauit
in gemitu meo. lauabo p singulas noctes lec-
me. &c. **I**n uite. pa. legitur quod quidam sanctus uide-
bat super baptizatos uirtutem dei descendere supra
omne lumen ornatum eos. tandem gloriam uidebat
descendere super illos qui habitu[m] pnie suscipiebant
in religionis ingressu. **Q**uinto pnie a ma-
lo liberat. uidelicet a reatu id est pena debita p
peccato. **Q**uoniam enim diuina offesa remittitur. & ma-
cula culpe deleantur. pnia eterna comunatur in epa-
lem soluendam in purgatorio. Postmodum a uite
tutę confessionis & absolutis sacerdotalis solu-
tus uel in toto vel in parte. ergo pnia liberat a
debito. **I**te liberat ab inferni supplicio. & a pena

debita in purgatorio. uel in toto uel in parte. Liberat etiam ab horrore diuini iudicii. Vnde beatus Iohannes baptista dicebat iudeis. Genitrix ipsius quis docebit uos fugere a uetera ira. Greg. Ventura ira est aduersio ultionis extreme. quoniam peccator fugere tunc non ualeat. quoniam ad lameta pnie non recurrit. Sequitur. Facite ergo dignos fructus pnie. Greg. Aliud est fructus pnie facere. aliud dignos pnie fructus facere. neque enim par fructus boni opis esse debet eius qui min. & eius qui amplius deliquerit. aut eius qui in nullis. & eius qui in quibusdam facinoribus cecidit. Per hoc quod dicitur. facite dignos fructus pnie vniuersitatem conscientia conuenienter. ut tanto maiora bona ope que querat uera p pnie. quanto grauiora sibi inducit damnationem. Liberat etiam pnie a temporali morte uel flagello. sicut patet de manasse. ii. pal. xxxiiii. Qui pnie agens de sceleribus innatis libera tus est de carcere regis babylonis. Et de ezechia quando flendo & orando auertit debellatorem ciuitatis & populi. iii. Reg. xx. Et. ii. pal. xxix. & ysa. xxxvii. Etiam snam dei reuocat. sic per tristitia de nimis uitis. Iosue. iii. Jonas enim snam dei procula & publice p multagauerat dicens. adhuc. xl. dies & nimis subuertit. & cum pnie egerit deus suam snam reuocavit. Amb. Novit deus mutare snam si tu noueris emendare delictum. Ie. xviii. Si pnie egerit gens illa a malo suo quod locutus sum aduersus eam. agam & ego pnie super malo quod cogitauit ut facerem ei. & eze. xxxiiii. Si dixerim impio morte morieris. & egerit penitentiam de peccato suo &c. uita uiuet & non morietur. **S**exto pnie fructus exuberat & magnus thesaurus gnat. Propter quod pluraliter dicitur Mat. iii. Facite dignos fructus pnie. Qui sunt digni fructus pnie secundum misericordie in reuelatione miserie. inferni. iudicii. purgatorii. & peccati. & huiusmodi dyaboli &c. de quod Iac. iii. Sapientia primi quidem pudica &c. & per plena misericordia & fructibus bonis. Huius fructus sunt digni peccatorum uenia & reconciliacione diuina. Iere. xi. Oliuam uberem & fructiferam &c. Frustratur etiam pnie in homine fructus mehores et digniores secundum gratiam de quibus puer. viii. Melior est fructus meus auro et omni lapide preciosissimo. Ro. vi. Habetis fructum in sanctificationem &c. eph. v. Fructus lucis est in omni honestate gal. v. de duodeci fructibus gratiae. vbi dicitur. Frustratur autem spiritus sunt. gaudiu. caritas. pax. patientia. benignitas. bonitas. longanimitas. mansuetudo. fides. modestia. continentia. castitas. Vel duodeci fructus sunt ducdeci pnie effectus per gratiam. De quibus Christus. in originali super illud Math. iii. Pnie agite. ait. Pnie cor mundat. sensus illuminat. aias sanctificat ad suscepione spiritus humanae precepta. Et quid additur. Naturalia reparat. gratuita recuperat. deo reconciliat angelos letificat. merita amplificat. demones fugat. carnem domat. spiritum roborat. bona spiritu alia seruat. regnum celorum impletat. Ita fert fructus optios glorie. Sap. vi. Bonorum labiorum glori-

riosus est fructus. p. iii. Primi & purissimi fructus eius. hebreos. xii. Omnis disciplia &c. Hec est arbor uite ferens duodeci fructus. apostolus. xxii. secundum glorie qui possunt elicere ex uerbis Job. xxii. Acquiesce deo & habebis pacem cum eo. & per hoc habebis fructus optimos. Et post. Si conuersus fueris ad omnipotentem edificaberis in celo sustentatione & dei perpetua uite mansionem. longe fastigies inquit iniqui. a tabernaculo in plena peccati & temptationis liberacione. dabit tibi per terra silicem in fragilitate tue consolidationem. & pro silice torrentes aureos in corpore & aene illuminatione & glorificatione &c. Item nota quod pnie est uitis fructifera quam uidet picea pharaonis. gen. xl. Videbam cozam me uitam. cuius eres paginae sunt tres pnie pres secundum contritionem. confessio & satisfactione. que ferunt dictum fructum secundum misericordiam bonum & dignum. gratia melius & dignum. gloria dignissimum & optimum quod & nobis deus concedat. **S**eptimo per pnie uirtutes alie conservantur quas oportet custodiri cum armis. Peccantia est armatura dei. iohannes cinis & cilicium armorum sunt penitentium. ephes. vi. Induite uos armaturam dei. ut possitis stare aduersus insidias dyaboli. Ro. xiii. Abiiciamus opa tenebraz. & induamur arma lucis. ii. coepit. vi. Per arma iustitiae a dextris & a sinistris ut non deponamus arma ne simus inermes a dextris prospicatis uel a sinistris aduersitatis. Et nota quod dyabolus multum timet arripe maxime in morte quos in uelutinos aspitare pnie. sicut lupi timent canes qui habent colria circa colla ubi sunt ferramenta vel clavus acutus. Ita lutius pisces dictos per casum timet mordere aut arripe propter aspitatem scamae & aculeos penumbarum. Similiter canes hercules propter aculeos quibus circumvoluntur. Silvae corvi ostreas marinas quoniam eas inueniunt extra testam duram rapiunt & deuorant. quoniam autem eas inueniunt intra concham uel testam duram tangere non audent. Silvae castanea quam inueniunt in uolutam in pelle pungentes aculeata & hyrsuta. Silvae demones in morte animas quas sine aspitate pnie inueniunt. rapiunt & deuorant. & quos inueniunt aspitate pnie in uelutinos. glutire aut mordere non audent. Ideo beatus Martinus cum deberet egredi a carne quasi contra dyabolum pugnatur. & rogarerit eum discipuli quod saltim in tanta infirmitate corporis sui cilicium & cinere in quibus iacebat deponeret. dicebat. non decet filii christiani nisi in cinere & cilicio mori. quod cum his armis mortuus fuit. dyabolus in exitu suo eum detinere uel impedire non potuit. licet hoc multum uellet. ut reuelatum fuit beato Seuerino colono. archiepiscopo. Sepes spinosa custodit agrum uel uineam ne subintraret bestie. Eccl. xxxvi. Vbi non est sepes diripiuntur possessio. Propter hoc iudicium ad custodiā castitatis in supioribus domibus cubiculum secretum sibi fecerat. in quo cum pusillis clausa morabatur. & hinc super lumbos suos ciliicum. Ieiunabat omnibus diebus &c. iudith. viii. Silvae Anna prophetissa filia phanuel. Lu. ii. beatus Iohannes baptista sanctificatus exutero

indue⁹ erat pilis cameloz⁹. Esca autē eius erat locuste & mel siluestre. vīnū & siceram nō bibit &c. & hec omnia p̄ sua sanctitate seruanda. Beatus autē Francisc⁹ cui reuelata fuerat suo⁹ remissio peccatoz⁹. austeritatē nīmā ser uabat in cibo. potu. uestitu & lecto. corpusq⁹ suum durissime macerabat. dicebat ei⁹ malig nos spūs duris & aspis in fugam cōuerti. de licatis uero mollib⁹ ad temptandū fortis aniz mari. Octauo p̄ pniam p̄ximi puocant. si eut patz ione. iii. de rege niniue. ad cuius penitentiā alii sunt ad file⁹ puocati. De beato Frā cisco dicit q̄ corpori suo penas renouabat & onera. licet iam plene mortificatū esset p̄ penitentias. s̄ q̄ sciebat se datū aliis in exemplū. cu stodiebat ppter alios uias duras. missus em erat ad pniam p̄dicandam. ut pniam p̄dicando n̄ tam uerbo q̄; exemplo xp̄o lucrare⁹ aias quas dyabolus conaba⁹ auferre. Ad idē officiū missus fuit. Io. bap. Vñ Luc. iii. Venit Jo hānes p̄dicens baptismū pnīe in remissionem peccatoz⁹. Vñ sup illud Math. iii. Io. indutus erat pilis cameloz⁹. dicit glo. Qui pniam p̄dicat. nēcessē est ut pnīe habitū p̄cendat. Ad idē officiū xp̄s asserit se uenisse. Ad hoc idē misit ap̄los suos & disciplos. Vñ Mar. vi. P̄diciabant ut pniam ageret. & Lu. xxiii. Opor tebat xp̄m pati &c. & p̄dicari in noīe eius penitentiā. s̄ ante q̄; eos ad p̄dicandū mitteret. scripsit formā uiuēdi. & p̄tatem dedit eis miracula faciendi. Nono penitens semetipm deo sacrificat. aīam quidē p̄ incēdium dilectio nis cū amaritudine cordis & tristitia p̄ peccatis. sic ait apo⁹. de quibusdaz. ii. co⁹. vii. Que sm̄ deū est tristitia pniam in salutē. stabilem opa⁹. corpus vero p̄ afflictōnem mortificatio nis. sm̄ illud Ro. xii. Exhibeat is corpa uestra hostiam viuentē. sanctā. deo placente. Job. xlvi. Ip̄e me rep̄hendo. & ago penitentiam in fauilla & cinere nibil aliud est quā fauillam & ci nere se esse cognoscere. in fauilla fragilitas de signatur. et dicit a fos q̄; est ignis. q̄; ex igne nascit. et ignē fouet. Vñ fauilla a foueo. q̄; s̄. fouet ignē. sic cōsideratio n̄re fragilitatis fo uet in nobis ignē caritatis quā fouet huilitas. In cinere uero cōsideratio mortis et resolutōnis extreme et amaritudo pnīe et mortis. ps. Cinerē tanq̄; panē manducabam et poē. m. cū fletu miscebam. Exemplū de penitentia beati Martini et beati Germani. Decimo penitentia glorificat. Hec ē arta uia et angusta porta que dicit ad uitam. Math. vii. Intrate per angustam portam. q̄; lata est porta. & spacio uia que dicit ad p̄ditōnem. & mulei sunt qui intrat p̄ eam. Quā angusta porta & arta uia que dicit ad uitam. & pauci sunt qui inueniunt eā. Hec ē scala quā uidit Jacob. gen. xxiii. Que stabat in terra & sumitas eius tāgens celum. & uidit angelos ascēdentes & descēdentes p̄ eam. & dñm in ixū scale. In terra quidez stabat scala. q̄; peitens stat in terra corporaliter. s̄ sumitas eius celos tangit. q̄; in celū ascē

dit mentaliter. & q̄; ip̄a scala introducit in celum finaliter. p̄ hanc angeli ascēdunt offerentes deo & p̄ces & uota penitentiū. descēdunt uero ad cōsolandum. aiandum. dirigidū. tādem in morte ad deducendū in regnū. Bene ergo dicit dñs Mat̄. iii. Pniam agite appropinquabit em̄ regnū celoz⁹.

DE QUALITATE PENITENTIE. DISTIN. QVINTA.

Item nonū sc̄z qualis debeat eē penitentia. scienduz q̄; ad hoc q̄; sit salutifera requiriſ. Primo q̄; sit fidelis id est facta in fidei cognitōne. ut nō sit pnīa pfidōrū. sc̄z hereticoz⁹. aut alioz⁹ infidelū. q̄; sicut ait apo⁹. he. xi. Sine fide impossibile est place re deo. Mat̄. i. Penitemini & credite euāgēlio. & act. xx. Vos scitis quō nihil subtraxerī uobis utilium. quo mīn⁹ docerē uos testificās iudeis atq̄; gentib⁹ pnīam & fidem. Legit q̄; cum quidā heretici i terra albigeniū iactaret se cozā suis credentib⁹ de exteriori afflictōne affuit quidā ioculatori qui dixit q̄; p̄barz roncīnū suum meliorē ip̄is. q̄; si ip̄i nō comedēret carnes. nec ip̄e nec uinū biberet nec etiā panes comedēret. si male iaceret & ip̄e peius. H; hec omnia plus deberet. p̄ficere equo. & omnia alia dura & aspa q̄; eis. q̄; ip̄i non credebant. s̄ fidei articulos discredēbat. Cum autē sine fide nihil posset deo placere. nihil quod ip̄i faceret deo placere poterat. s̄ facta rōcīni sui deo pl̄ placere poterat. q̄; & si nō credebat. tñ in nullo discredēbat. & ita & in factis & in fide melioris conditōnis erat eis. Item in dyoc. cathalaneū. versus montē bysme⁹ fuit quedā uetula alborea noīe. manichea re. q̄; ppter erroz⁹ suum nō comedēbat carnes. nō oua. nō caseum & a multis sm̄ secte sue doctrinā abstinebat non ppter deū. tñ tante fame erat q̄; omnes in cole ex hoc eā sanctissimā judicabāt. q̄; etiā ad cōtegēndū erroz⁹ suum singulis diebus dñicis cōmunicabat. nec tñ in corpus dñicum fidem aut deuotōnem hēbat. Item fidelis id ē fidelē facta sine fictōne ut non sit pnīa ypocritarū qui extermiant facies suas ut appearant hominib⁹ ieūnātes. Amē dico uobis recepunt mercedē suā. Itē fidelis esse dñ id ē itēgra s̄n̄ dimi nutōne. ut homo fidelit̄ de omnib⁹ peiteat. cōtra illos qui nō de omnib⁹. s̄ sic de uno penitent q̄; in aliis p̄seuerat. sic qui plures infirmates h̄ns in corpe. de una querit remedū nō de aliis. aut oīra aliq̄; plures immitie causas h̄ns. De una uult recōciliari nō de omnib⁹. sic qui de uno peitet non de omnib⁹. de uno uult recōciliari deo. s̄ p̄ aliis remanet immitus. Vñ Greg. p̄ma pte euāgelii. omel. xx. Qui sic alia peccata deplorat. ut cum alia cōmittat. adhuc pnīam agē aut ignorat aut dissilat. Quid em̄ prodest si peccata quis luxurie defleat. adhuc tñ avaricie estib⁹ hanelat. &c. Aliqui uolunt esse sicut illa gēs que simul dñm & ydola colebat. iii. Reg. xvii. Samaritanū cū dñm cole rent. n̄ihilominus tamen diis immolabant.

Item in passione beati Sebastiani legitur. quod cum romanus maximus & ditissimus egrotaret gravissime. promisit beato Sebastiano quod cōuerteret ad fidem si doceret eum medicamentum quo curaretur. & ipse dixit quod si cōfringeret oīa ydola & baptizaretur curaretur. quod & ipse fecit. uno retento scz solis & lune & stellaz. quod erat aureum & speciosissimum baptizatum & non curaretur. Postquam autem penitens & confessus est & destruxit symulacrum quod retinuerat. apparuit ei angelus domini in pfecte curans eum. Si tamen non curaretur in aia penitentia. nisi de omnibus peccatis peniteat. Vnde dicitur eze. xviii. Cōuertimini & agite penitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris. & non erit vobis iniquitas in ruinā. **I**te ergo esse integra ut intus in corde peiteat. & extra opera penitentia faciat. Ioel. ii. Cōuertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio & fletu &c. ne sit ut hystrion qui signa solum exterius representat. Item integra ut ea quod sibi inunguntur integre compleat. uel complementum in firme pposito habeat. Ne sit ut maledicti iudei qui legem domini gratianè suscepserunt. & cito de via qua pmisserat recesserunt uitulus aureum adorantes. exo. xxxii. Item debet esse festina ut non sit pena pigrorum. qui enim procrastinant quod penitere non possunt. tamen quod semper peccando magis ac magis irretiuntur in criminibus. in tantum quod cōsuetudinis catenam ferream non potest irrumpere. tamen etiam quia deus iusto iudicio eis nec tempus nec gram penitendi concedit. apoc. ii. Pennam age. si quo minus ueniam tibi cito &c. Qui sic diceretur. tarde & inutiliter penitentia in inferno. Sap. v. Intra se penitiam agentes. & per angustia spiritus gemetes. &c. Nota exemplum de Christus aurio. In uita pauci dicerunt quod cum diceret cuiusdam sua cogitationem. cras penite. Rudebat ei. non cras quod crastina dies non est nostra. sed hodierna pars ad hoc nobis est data. cras dei uoluntas fiet. p. xxvi. Dicit piger. leo est in via. &c. Vult dyabolus impedire & retardare hominem sicut uenator tigridem cum insequitur raptos catulos. habens em specula ut diceret que animam p̄iicit. in quibus cum uidet similitudinem suam. retardat per illa credens intra esse fetus suos. Vno speculo frastu uidentes se deceptam currēdo post uenatores inuenit aliud speculum. & in eo silenter tardat. & ita per diuersa specula successiue inueneta sic impeditur ut non possit cōsequi quod insequitur. Sic dyabolus uenatores animos satagit impedire uolentes per penitiam amissa recuperare. obicit enim tot & tam diuersa obstacula. & impedimenta uaria que hominem impediunt. ne per penitiam recuperet quod per peccatum amiserat. Iohannes dicit apoc. i. co. ix. Sic currite ut comprehendatis &c. Ideo contra pigros & desistentes dicitur Iere. xlvi. Quoniam uidi eos pauidos terga uertentes quibus facit dyabolus. ut sit puer illus quod gallice dicitur barbo. ut retrocedant ad modum pueri. Cum cogitant quod intrabunt ordinem. opponit dyabolus eis illius ordinis asperitatem uel difficultatem. cum cogitant transfretare obiicit ei picula vie. cum cogitant aliam penitiam facere. obiicit eis ea que sunt in eis difficultia mo-

nendo ut ab ea retrocedant. Iohannes fit eis sicut dictum fuit cuiusdam furii iudicato ad mortem qui rogauit iudicem ut suspenderet eum in queru quā peligeret. & cum concessisset ei ductus in siluam de omni queru qui ostendebat ei dicebat. nec haec eligo ut suspendar in ea. Iohannes reductus ad iudicium iudicis iudicatur quod puniret omni genere tormentorum. Sic erit de homine qui in peccatis non uult facere aliquem penitentiam. in futuro omni generi tormentorum punietur. Iohannes beatus. Berinus. Contra pigros dicit. Debes preparare oportet ad angelorum societatem. debes suspirare ad amissam hereditatem. debes aspirare ad pmissam felicitatem. debes excutere remissam uoluntatem. debes flere commissam iniquitatem. Tertio debet esse humilius. quod debet se reputare maximum peccatorum quod quanto coram deo se plus humiliauerit. tanto maiorem apud deum gloriam obtinebit. exemplum. Luc. xviii. De phariseo & publicano qui se iustificabat. & de bonis suis opibus iactabat. dicens deus glorias agere tibi. quod non sum sicut ceteri homines ieiuno bis in sabbato &c. Quarto pena debet esse uoluntaria & spontanea non coacta uel in vita. ut est pena incarceratoria uel uiolenter suspensorum. i. pet. iii. Nemo uirum patiarum ut fur aut homicida. ut patieret latro sinister. Luc. xxiii. Et simili cyreneus de quo ibidem habet quod non uoluntarie. sed coactus portauit crucem domini Eccl. can. vi. Surrexi ut apirem dilatio mea. manum mee distillauerunt mirram primam. Prima mirra est que non egreditur per aliquam uiolentiam incisionis alicuius. uel per aliam uim. hec est penitentia spontanea. Non est talis penitentia pyrrhatarum qui per uiolentiam & timorem tempestatis penitent & confitent seueritate reddita decessores sunt quod ante talis fuit pena anthyochi. iii. Mach. ix. Vbi uerba penitentia pretenduntur sed in fine dicitur. hic orabat scelestus ad dominum a quo non erat misericordiam consecuturus. Quinto pena debet esse amara in corde & durare seu aspera in corpore. Amara quidam & gemens debet esse. ut doleat homo de peccato commisso. & de bono amisso. & de deo offeso. ysa. lix. Rugsimus quasi virsi. & quasi colubre meditantes gemitus. Talis erat penitentia Ezechie regis. ysa. xxxviii. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine aie mee. Et dauid dicitur. Laboravi ingemitu meo. iohannes afflictus sum & humiliatus sum nimis rugiebam &c. Non debet esse pena frenetica qui rident quoniam debent flere de uinculis & infirmitatibus suis. eccl. ii. Risum reputauit errorem &c. De exemplis huius amaritudinis nota infra de contritione. Dura uero & aspera debet esse corpori. licet sit intus suavis metu amanti. Mat. xi. Jugum meum suave est. quod ut ait augustinus. de uerbis domini. omnia suauia & immania. facilis & prope nulla facit amor. Penna est ut nudus auis qui est hyperspidus & spinosus exterior in carnis penalitate. intra mollis & suavis in mentis suavitate. Eccl. mali sunt albe spine filii. quod habent exera carnis suavitatem & mundi florem. intra spinas conscientie remordentis.

Baruch.iii. Sunt albe spine siles &c. Econtra anima sancta ut dicit cant.ii. est sicut lily inter spinas. **H**uic est contraria pnia uoluptuosorum. Sunt enim aliqui siles muri qui elegit nisi dicare ut dicit in lardo. si scindentis cultellum & dentes catorum non euasit. Sic sunt aliqui qui loca eligunt ad pniam agendum ubi delicias non amittere. si potius inueniant. si isti non euadent gladium suum dñe. nec dentes infernaliu catorum. Ite sunt siles morbo regio. qui ut dicit Hiero. sequitur cibos regios. qui aut sunt de genere xpri ut Iohannes baptista assueti duris & aspis effugient uenturam iram. De his omnibus predictis dicitur. Job. xlvi. Ipse me reprehendo. ipse inquit non aliud. ecce quod est voluntaria & ago penitentia. ecce quod est festina. quod signat ago quod est pntis tempis. in fauilla. ecce quod est huilis. & cinerre. ecce quod est amara cordi & dura corpori. Sexto debet fieri rone dñe offense. non propter dampnum tempale. sic Esau qui propter amissionem iuris plagebat. de quo dicitur. he. xii. Esau propter unam escam uenidit primogenita sua. Scitote enim quoniam postea cupies hereditare bndictiones reprobatus est. non enim inuenit locum penitentie quam cum lacrimis inquisisset eam. non propter afflictionem corporis ut anthyochus. non propter timorem gebene uel propter timorem confusione & ignominie. sic latro qui propter timorem suspensus uel apprehensionis dimittit furari. talis enim sum ueritatem est homicida uel fur & damnabilis apud deum. ecci. v. Sup furem est confusio & pnia. Peccator enim principaliter penitere debet de hoc quod offendit deum. Secundario dolere potest & debet quod meruit inferni supplicium. & de omnibus damnis aliis que incurrit. Septimo debet homo penitere in spe uenie ut non sit sicut pnia iude. de quo dicitur. Math. xxvi. Videns iudas quod damnatus erit penitentia ductus retulit triginta argenteos. & abiens laqueo se suscepit. Octavo pnia debet esse de peccatis secretis secreta ad occultandum. pro manifestis uero manifesta ad scandalum uel in famam extinguedi. Secreta quidem. sic fuit pnia beate Cecilia que sub uestibus aureis cilicium habebat. Ut beati Nicolai qui dabo aures querebat tenebras ut beati Thome cantuari. qui sub preciosis uestibus ciliciatus totus erat. & qui in secreto co clavi pedes paupum lauabat. It ut iudith. viii. Que inclusa in cubiculo secreto domus sue cilicium ad lumbos suos habebat & ieunabat &c. Itm bester. xv. Que sub colore roseo & habitu regio celabat tristem animo timore & dolore contractum. De hac pnia in uit. pat. ponuntur duo exempla. Primum est. quod sancti pres in uenerunt in heremo mulierem post mortem eius quoniam in habitu uiri & monachi artissimam uitam & secretam longo tempore egerat. Item cum duo fratres rogarerunt dominum in heremo ut considererent eis ad quam mensuram puerant. Risum est eis quod nundus pueratur ad mensuram Eucharistie paloris ouium & uxoris eius. Requiere super. Pro manifestis autem & enormibus debet esse manifesta ad scandala

dalum. uel infamiam extinguendu. Illi namque non erubuerunt vulnus incurrere. & alios exemplo suo scandalizare. non debent erubescere vulneris medicinam. Vulnus corruptum & corruptus est peccatum evidens. medicina vulneris manifesta pnia. Hac fecit rex nimis cum suis Io. iii. Talis fuit pnia achab. iii. Regum. xxi. Qui post uerba Helye induitus est sacco. ieunavit & ambulauit demissio capite. Talis fuit pnia Theodosii imperatoris in triptita hystoria libro. ix. Qui propter quoddam delictum thessalonicensium fecit occidi nocentes cum multis innocentibus. qui cum uenisser apud mediolanum a beato Ambrosio ab ecclesia electus est. & publica humilitate egit pniam. Non penitentia debet esse pseuerans. & firma. ut pro nulla aduersitate usque speritate dimittatur. heb. xii. In disciplina pseuerate filii. Math. x. Qui pseuerauerit usque in finem saluus erit. Talis fuit pnia beati Martini qui nec in infirmitate grauissima nec in morte voluit cilicium deponere. nec de consueta penitentia aliquod relaxare. Hoc exemplum ostendit nobis dominus. qui nec propter dolores corporis nec propter derisiones astantium. nec propter permissionem dicenti. Si rex israel est descendat nunc de cruce & credimus ei. nec propter lacrimas amicorum uoluit de cruce descendere. ut exemplo suo edocet inchoata pniam nullatenus deferam. Bezn. Nos quicunque sequimur caput nostrum. non cessemus agere pniam. non cessemus tollere crucem nostram pseuerantes in ea. sicut Christus pseuerauit donec dicat spiritus. ut requiescamus a laboribus nostris. Neminem audiamus fratres. non carnem & sanguinem. non spiritum quilibet descensum de cruce suadente. pseueramus in cruce. moriamur in cruce deponamus alios manibus non nostra levitate. capit nostrum deposuerunt uiri iusti. nos uero dignatione angeli sancti deponant.

DE CONTRITIONE. DIS. VI.

Dicitur dictum est de penitentia in generali consequenti considerandum est de pres eius. circa quod consideranda sunt duo. Primum utrum contritio cordis. confessionis. satisfactionis opis sint pres pnie. Secundo de singulis eas. Circa primum sciendum. quod pnia quod dupliciter potest accipi. uel propter pnia quod est uirtus. uel propter actum uirtutis. uel propter passionem quoniam concordante actu ultro precedente uel sequente tantum effectus eam. uel propter pnia quae est sacramentum. Primo modo tria predicta non sunt pres eius. quod est forma simplex. Secundo modo sunt pres pnie quasi subiective. quod de qualibus eas potest dicere. quod est actus pnie. non tam ad plenus partes sunt subiective. quod esse actu pnie non conuenit equaliter cuilibet illarum. quod principaliter conuenit confessioni cordis. confessioni autem & satisfactioni exteriori conuenit in quantum procedunt ex confessione interiori. Tertio modo non sunt pres penitentie. sed quarto modo sunt partes penitentie integrales. Sacramentum enim pnie sine tribus predictis non integratur. Cum enim in sacramento penitentie fiat emenda voluntaria per viam iudicij

uoluntarie suscepti requiri ibi quedā citatio ad uoluntarie subcundum illud iudicium. & hec est cordis cōpunctio. & eozam iudice ueritatis cōfessio. & hūm arbitriū iudicis satisfactio. uel in re uel saltē in proposito. si in ope exterio- ri impleri non p̄t. Nec oportet q̄ omnes pres pnie sacramēti mīstrent ab alio. qz non est ne cessē qdlibet sacramētu hūm totum qd est ab alio mīstrari. s̄ hūm aliquid eius. A sacerdote aut mīstraē absolutio. In sacramētis aut in q̄ bus actus hoīs nō est materia sacramēti sicut est i baptismō & cōfirmatione. omnes partes sacramēti mīstrant a ministris ecclie.

Dimde cōsiderandum est de singulis par- tibus pnie i spēali. & Pr̄mo de contritione Secūdo de cōfessione. Tertio de satisfactione Circa primum sc̄z de cōtritione consideranda sunt octo. Pr̄mo qd sit cōtritio. Secūdo utrū attritio possit fieri cōtritio. Tertio de quib⁹ d̄z eē Quarto q̄z tu debet eē dolor cōtritionis. Qui to q̄z tu debet durare. Sexto de his q̄ moue re debent ad cōtritionem. Septiō qualis debet esse cōtritio. Octauo de utilitate & effectu cō tritionis. Circa primum sciendū q̄ diffinitē cōtritio sic. Cōtritio est dolor uoluntarie assūpus p̄ peccatis cū p̄posito cōfitendi & satisfa ciendi. Ad cuius euidentiā nota q̄ sicut i ma terialib⁹ durū dicit quod nō cedit tactui. & hūm p̄b̄m. iiii. metheoroz. Frāgi d̄z qd diuidit in p̄es magnas. & cōminui quod redigit in paruas partes. ita per q̄zdam silitudinem in spi ritualibus. dicit̄ cor hoīnis durū quod dñe in spiratōni se tangēti non cedit. s̄ obuiat p̄sistē do i affectu peccati. Erangi uero dicit̄ quādo a peccato recedere incipit. q̄z uis nōdum plene ad deū cōuersum sit. cōteri uero dicit̄ qn̄ i eo totaliter destruit̄ affectus peccati qd est resili re plene a peccato. hec aut̄ resilitio quidam do loz est. nō passio appetitus sensibilis. s̄ hūm q̄ dolor accipi p̄ displicētia uoluntatis. Et qz hec displicētia hūm q̄ est genus contritionis ē me ritozia. & nullū bonum est meritoiuz nisi sit uoluntarium. iō addit̄ hic. q̄ est uoluntarie as sumptus tanq̄z dñia determinans displicētiam ad genus moris. & qz uoluntaria displicētia es set mala si esset de bono. id dic̄ de peccatis. & p̄ hoc illa displicētia determinat̄ ad bonum moris. Et qz p̄dicta diffinitio dat̄ de contritione non ut ē actus uirtutis em̄. s̄ ut est pars sacramenti. Ideo subiūgitur cū p̄posito confi tendi & satisfaciēdi. Aliam diffinitōem ponit ysiō. ii. libro de summo bono dices q̄ cōpunctio cordis est huīitas mētis cum lachrymis p̄ ueniens ex recordatione peccati & timore iudicii. Hec aut̄ diffinitō differt a p̄ma. qz p̄ma dat̄ de contritione q̄z tu ad eē. Hec aut̄ est cō tritionis diffinitio quantū ad bñ esse in q̄ describit̄ p̄ cōpationem ad terminū a quo. cū dicit̄ cōpunctio sc̄z cōtra delectationem q̄ fuit i cōuersione. & p̄ compatōnem ad terminū ad qz. cum dicit̄. humilitas mētis cōtra mobediētiam q̄ fuit in auersione. & quo ad effectum

dicit̄. cū lachrymis. & quo ad duplex motiuū quoꝝ vnum ē offense consideratio que intelligit̄ in peccati recordatione. alterū est timor pe ne qui intelligit̄ in timore iudicii. Circa se cundū sc̄z utrū attritio possit fieri cōtritio. dicendū q̄ cōtritio duplicitē potest accipi. uno mō p̄ actu pnie elicto a uirtute penitētis for mata caritate. Alio mō p̄ actu formato peni tentiē. uel a pniā informi. que postea caritate format̄ illo actu adhuc durante. Pr̄mo mo do loquēdo de cōtritione attritio nō potest fieri cōtritō. qz idem actus in nūo elicti nō potest a penitētia informi. & post hoc elicti a pniā for mata. qz uoluntas mouens ut formata uicē te net duoꝝ motoꝝ. a quibus non p̄ esse idem motus in nūo. Preterea actus elictus a peni tentia formata est eadē ordine nature posteri or. Actus aut̄ elictus a pniā informi ē ordine r̄pis uel nature priusq̄z pniā illa sit formata. Secūdo modo loquēdo de cōtritione attritō fieri potest cōtritio. qz q̄z uis motus uoluntatis sit simplex & in instanti q̄z tu ad suum esse. potest tñ tamdiu manere vnū idem i numero quousq̄z pniā a qua elictus est caritate forme tur. p̄ cuius formatōem actus ille efficit̄ cōtri tio. quāuis elictus fuerit a pniā exīte informi Circa tertiu sc̄z de quibus d̄z esse cōtritio cō sideranda sunt tria. Pr̄mo utrū de omnibus peccatis debeat esse. Secūdo utrū de omnibus simul. Tertio utrū requirat̄ de singulis cōtritio sp̄alis. Ad pr̄mū dicendū q̄ in omni pec cato mortali ē actualis auersio a deo. & cōuer sio ad peccatum. Iō cū contraria curent̄ contrariis opoz̄t̄ q̄ in omni remissione peccati mortalis. sit actualis auersio a peccato & cōuersio ad deum. hec aut̄ auersio appellatur contritō. duritia em̄ uoluntatis manētis in peccato nō tollit nisi p̄ uoluntatis om̄imodam fractionē que appellat̄ cōtritio. S̄z q̄o potest haberi dolor cōtritionis de oblitis. Dic q̄ qn̄ homo totali ter ē oblitus. sufficit cōtritio ḡnialis. qn̄ uero recordat̄ in p̄te. debet conari ad recordandum & dolendū in spēali. Quid si non sufficit cōtritio ḡnialis. Silr̄ dic de hiis q̄ p̄ ignorantiam fuit. Duplex est ignorātia. quedam que tollit om̄ino uoluntariū sicut in furioso & dormiente. talis excusat a toto. iō de talibus nō requiri cōtritio sp̄alis. Alia ē ignorātia que nō om̄ino tollit uoluntariū. & talis non excusat a toto q̄z uis excusat a tanto. Eodez mō dicas de hiis que p̄ coactionem fuit cū displicētia uoluntatis. Est em̄ coactio quedā uolēta om̄ino. ita q̄ nullo mō est ibi aliq̄s uoluntatis assensus. sicut si quis uolēta cōpellaēt ydolis immolare. Alia est coactio inducēt. & talia licet sint i uoluntaria simplicit̄. sunt tñ uoluntaria hūm qd uoluntate cōpatiua nō absoluta. Ad hūm sc̄ilicet utrū requirat̄ cōtritio de oib⁹ simul. dicendū q̄ duplex est cōtritio. quedā sp̄alis. quedam ḡnialis de omnib⁹. Pr̄ima ē dispositō remota ad grām. qz q̄z diu hō de vno peccato conterit̄

sine aliis nō dum meret iustificatōe. Secūda uero est dispositio imediata ad iustificatiōem & hec requiri simul de omnib⁹ in eodem māstanti. Alia nō. Ad tertium scilicet utrum de singulis peccatis requirat cōtritio spēalis. dicendum q̄ deus nō requirit ab homine impossibile. Vñ si potest haberī cōtritio spēalis siue aī siue p⁹. tunc requiri. si aut̄ non pōt haberī tūc sufficit generalis. nam in momēto pōt homo cōteri. s̄ i momēto nō pōt cōteri de singulis sigillatim s̄ postea si habet tempus debet cōteri de eis.

Circa quartū sc̄z q̄zus debet esse dolor contritionis tria uidēda sunt. Primo utq̄ requiratur dolor sensibilis. Secūdo utrū d̄z esse maximus. Tertio utrū debet esse maior de maiori peccato. Ad primum dicendū q̄ sicut dicit Criso. vñ quodq̄ p̄ quas cās nascit̄. p̄ easdē dissoluit̄. Ergo cum peccatū sufficiēt̄ p̄ solū actum uoluntatis possit nasci. sufficiēt̄ p̄ solū actū uoluntatis a pte nostra cū dēi grā potest dissolui. Cum ergo habere dolorē voluntariū id est peccati displicētiam semp sit in hōis potestate. habere uero dolorē sensibilem nō semper. iō deus nō requirit dolorē sensibilez de contritionis necessitate s̄ de eius pfectiōne. Ad h̄m dicendū. q̄ in cōtritione duplex est dolor. vñus in uoluntate qui nō ē alius q̄z peccati displicētia. & in hoc cōsistit essentia cōtritionis. Alius in sensualitate qui cāt̄ur ex p̄mo dolore. uel h̄m necessitatē nature ex motu superiorē uirium q̄z sequunt̄ inferiores. uel h̄m electōnem p̄t uoluntas excitat dolorē illum. Primo ergo dolor debet ēē maximus in ḡne sc̄z opatione alioz dolorē. qz q̄zto aliquid magis debet placere. tanto eius oppositū magis debet displicere. nō tñ opoz̄ q̄ sit maxim⁹ in specie huius doloris sicut q̄libet amor caritatis est maximus in ḡne. s̄ nō in sua specie. Secūdus uero dolor nō oportet q̄ sit maxim⁹. Tū quia uires inferiores magis mouent̄ ex apprehensione obiectoꝝ pprioꝝ. q̄z ex redundātia supioꝝ uiriū. tū etiam. qz nō requiri ad contritionem de necessitate s̄ de pfectiōne. Ad tertium dicendum q̄ duplex est dolor contritionis quidam ḡnialis qui ē imediata dispositio ad iustificatiōnem. qui ē de om̄ibus peccatis in q̄z eum sunt offēsa dei. hoc dolore dolet quis magis de maiori peccato habitualē. nō actualit̄. Ali⁹ est dolor spēalis. & hic ē duplex. quidam spūalis. hic debet esse maior de maiori peccato eo q̄ habet maiorē rōem dolendi. alter sensibiliſ. hic etiā cōueniēt̄ ut sit maior. qz maiorē offendere maiorē pena etiā sensibilis debet. s̄ tamē nō est necesse q̄ sit maior. qz sine ea pōt esse uera cōtritio. Circa quintū sc̄z quantū debet durare dolor contritionis cōsideranda sūe duo. Primo utrū post remissionē peccati debeat in hōie esse cōtritio. Secūdo utq̄ post hāc uitam sit cōtritio in hiis qui sunt in purgatorio. Ad primū dicendū. q̄ sicut dicit Hug. de sancto Victore. deus qñ absoluīt hominem a uis-

eulo peccati. ligat eum vinculo ppetue detesta tōnis eius. s̄ detestatio ppetua duplex ē. quedam in habitu. Ad hanc tenet semp hō. etiam post peccati pfectam remissionem. Quedam in actu. ad hanc nō. Ad h̄m dicendū q̄ in cōtritione tria sunt sc̄z actus dolozis. forma grā actū elicit̄. & effect⁹ meriti satisfaciētis. In beatis non est dolor. in damnatis non ē ḡtia in hiis qui sunt in purgatorio non est meritum. Ideo in hiis trib⁹ ḡnibus pprie nō ē contritio. s̄ in solis viuentibus.

DE MOTIVIS AD CONTRITI ONEM. DISTINCTIONE.VII.

Circa sextū sc̄z de hiis q̄ mouere debent ad contritionem. sciendū q̄ deus hōi dolorē cōtritionis imittēs facit eum i sui status cōsideratione in peccatoꝝ suoꝝ inquisitōne. in totius uite sue discussione. diligentissime circūspectū. Vñ facit eum silem sanctis aīalibus de quibus dicit̄. eze. i. q̄ corpus eoz plenū erat oculis in circuitu. & p̄ totū. Et apo. iiiii. Dicit̄ q̄ plena erat oculis intus & in circu itu p̄ totum. Itē facit eum silem paulo q̄z i sue suersionis exordio circūfulsit lux de celo. acc. ix. Item debet peitens esse sīlis agno habenti septē oculos. apo. v. Item lapidi. de quo. zach. ii. dicit̄ q̄ erat septē oculi in lapide uno. qz de us p̄ grā suam penitentem illuminans dat ei septē cōsiderationes. ut sc̄z sup̄ se. intra se. infra se. aī se. post se. ad dexterā suam respiciat & sinistrā. Nam ad ista septē se cōuertens. vndiq̄z uident̄ & inuenīt̄ materiā dolendi. & de peccatis suis p̄teritis peitendi. Primo quidē si sup̄ respiciat uident̄ se eterna hereditate priuatū. a sanctoꝝ oīm cōsortio exclusum. a dei glorioſa uisione. & incōprehensibili suauitate fruitōnis a biectum. a gemīa corporis & anime glorificatiōne frustratū. & multa talia. q̄ si diligēt̄ & p̄funde respiciat. mediteat̄ & ruminet in ueit occasionē & materiā amarissime penitēdi. Secūdo si mera semetip̄m inspiciat. vid̄ se donis diuine grā spoliatū. uirtutib⁹ nudatum. peccatoꝝ spurciis fedatū. & feridū horrendis maculis deturpatū. & abhoīabilem esse factū. Cōmunicatiōe spūsancti & om̄ibus eccliesie sancte suffragiis priuatū. in hōis naturalibus vulneratū. Videt in se rōnalem p̄ ignorantiā obfuscatā. cōcupiscibilem sic equū si ne freno vndiq̄z ad illūcita relaxatā. irascibile p̄ malitiā deprauatā. Videt in templo cordis sui abhoīabilis & horreda ydola sc̄z ymagines abhoīabilium peccatoꝝ. Vid̄ se bonis om̄ib⁹ destitutū. & in uitioꝝ p̄funda uoragine iacet̄. & exire siue resurgere peitus impotente nisi deus misericors manū ei porrigit adiutriem. & summus medicus aīaꝝ a suis lāguoribus & despatis uulnerib⁹ ip̄m sanet. Ad hoc multū valēt illa que sup̄ius dicta sunt de peccato in ḡnali vbi oīsum est q̄zta mala faciat i aīa. que diligenter inspecta mouere debet ad om̄ne peccatū detestanduz. Tertō si p̄tōr̄ infra se respiciat uident̄ sibi patū eternū ifernī

Suppliciū nisi digne peniteat. Requiere de hoc multa sup̄ de inferno. Et si penitet videt nibi lominus sibi patam purgatorii penā nisi penitentia cōdignam hoc cōplete. de hoc Requiere sup̄ de purgatorio. vider etiā sub se corpus suum quod nimis diligēdo. fouēdo. i pinguanando miseram ei aīam subiugauit. & eius occasione ad penas ppetuas obligauit. Quarto si retro se respiciat. uidet uite sue pterite prauitatem. tpi amissi p̄ciositatē & irrecupabilitate mox acquisitorē assuetam pueritatem. & m̄ta talia. Quito si ante se respiciat uidet mortis exitū. ppinquantē. & multa talia. De hoc req̄ re sup̄ de morte. Debet etiā aī oculos suos ponere dñm ih̄m xp̄m p̄ peccatis suis morte dānatū. imensis iniuriis. cōtumeliis. & suppli ciūs afflictū. cōspatum. colaphis celum. irrisuz crucifixū & mortuū. Debet inspicere diuinuz & horrendū iudicū &c. De hoc requiere supra de Iudicō timendo. Sexto si respiciat ad sinistrā. vīd̄ hostes iuisensibiles insidiātes. iceſ santes temptare. deiicere. mactare. iugulare & ad infernū trahere cupiētes. a sinistris et sunt hoīes pueri iusticie opp̄ssores. Alios suis pra uis exemplis & morib⁹ corrūpentes. Sunt etiā in hoc mundo op̄ssiones innocentiū. geistus & afflictōnes paupum. p̄speritas malignan tiū. sunt etiā ibi infirmitates corpales & spūa les &c. De hoc requiere sup̄ de mūdi piculis. Septio si respiciat ad dexterā uidet bona tā corporalia q̄z spūalia quibus abusus est. & eoꝝ largitorē de suis bñficiis ipugnauit. dei misericordiam tempsit. sanctos om̄es stra se pro

Dalent etiā ad contritōnem. Quocauit. Up̄ peccatis acquirendā duodecim que sequuntur. Primum est cogitare frequēt̄ q̄ & q̄ta sunt q̄ per peccatū amisit sc̄z regnū eternū. deum. seipm. ecclie p̄cipiū. sc̄tōꝝ oſortiū. quod aī fecit bonū meritozū. tempus suū. opus & laborē suū. & c̄multa. Secundo mouet ad hanc cogitare q̄ & qualia quā enormia & turpia et vilia & magna sunt q̄ cōmisit. Tertio cogitare q̄ omisit que facere debuit. uel q̄ ea q̄ fecit nō fecit ut debuit. Quarto cogitare in quot et q̄ta mala p̄ peccatū deueit. & quot damna & m̄cōmoda peccādo incurrit. Quod pat̄z supra de effectibus peccati q̄ p̄t̄m homini sup̄ om̄nia nocet. Quito mouet ad hāc cogitare quos offendit. uidelic̄ deū & angelos. & om̄es sanctos quos peccādo magis videat lessisse q̄z regē frantie si ei regnū suum abstulisset. cū de eius glia plus gauderent in celo q̄z aliquis rex possit gaudere de aliquo regno terreno. Sexto cogitare que mala ppter peccata sua p̄meruit scilicet exheretationem. spolationem. fustigatiōnem. eternam damnatiōnem. dei iudicū eternum suppliciū. Septimo cogitare q̄zum & q̄ liter. & p̄ quo p̄mio. & in quo seruitio. & qui bus sc̄z uitiis & demonib⁹ seruiuit. Octauo q̄ & q̄ta & qualia p̄ peccatis suis xp̄s sustinuit. Nono mouet ad hanc spes recuperandi p̄ penitentia q̄o homo pdidit p̄ culpam sc̄z gram &

ueiām & gliam. Decimo moner ad hoc. fletus mūdanorē pax utilis. uel omnino mūtilis. īmo aliquādo noxius. q̄z peccatorē cōcipit q̄n uidet mūdanos em flentes p̄ rerū mūtilū amissio ne. & pro puorē m̄cōmodoꝝ in curſione. Undecimo mouere debet ad hoc. lesio & corrup̄tio ī se dīne ymaginis. Duodecīo cōſideratio diuine bñficienie & sue ingratitudis.

Orca septimū sc̄z qualis debeat esse ortritio. Sciendū q̄ homo uere ortritus dolere deb̄z & lugere ad modū istaꝝ quatuordecī psonarū. Primo ad modū exheredati ut filii iſrl. sup̄ flumīa babylonis sue patrie. q̄ exheredati erāt recordantes. ut Esau priuatus p̄na bñdictio ne. gen. xxvii. Ut Dauid expulſa regno. fugatus ab Absalon. ii. Reg. xv. Secūdo debet dolere ad modum spoliati. Michee. i. Plangā & vlulabo. vadam spoliatus & nudus. A qui bus spoliām̄ur bonis. p̄t̄z sup̄ de effectib⁹ peccati. q̄no peccatū spoliat. Tertio debet dolere ad modū uiduati a sposo xp̄o. ii. Reg. xxiii. Lugē te simla & iduere ueste lugubri. & esto quasi mulier lugēs uirū suū &c. Ioel. i. plange quasi uirgo amicta facco sup̄ uiz pubertatis tue. Quarto ad modum orbatī a p̄re & p̄ole & peccatorē debet dolere. q̄z amisit p̄rem domi nū. & m̄rem eccliam. ut nō sit eoꝝ fili⁹. Merito. Luc. xv. Iam nō sum dignus uocari filius tuus. Deut. xxi. Prella gentilis ī matrimonium assumēda debebat uno mēse p̄re & m̄rez flere quos amiserat ī captiuitate anteq̄z despō sare. Item orbatī p̄le bonoꝝ opum. qui tanq̄z filii ei moriunt̄ q̄n peccat. Sic Noemi lugebat filios suos. Ruth. i. dicens. Nolite uocare me Noemi. i. pulchra. s̄z uocate me mara id ē amaram. q̄z amaritudine repleuit me om̄ipotens. egressa sum plena. & uacuā me reduxit. Mat. iii. Rachel plorās filios suos noluit consolari. q̄z nō sunt. Iere. vi. Luc. vnige. fac ē. &c. Qui to debet flere & dolere ad modum uulnerati. De hoc sup̄ q̄no peccatū uulnerat. Hec at uulnera sanat amara potio ortritōnis. Dicit ysiō. q̄ ceruus infixus sagittis mltis recurrit ad pabulum herbe q̄ dicit dytanus. cuius uirtus repellit sagittas. & curat uulnera eius. Sic cōtritio tēptatōes dyaboli amaritudine sua repellit. & curat vulnera peccati. Sexto debet flere peccatorē ad modū captiuati. ut Thobias thob. iii. Tūc Thobias ī gemuit. & cū lachrymis dixit. q̄z nō obediūmus p̄ceptis tuis dñe traditi sumus ī deiectōnem & direptōnem & captiuitatē &c. Septimo ad modū cōfusi & uituperati ut Sara. Thob. iii. Que tribus diebus & noctibus orabat cū lachrymis ut deus eam a uitupio liberaret. Octauo ad modum obsidio ne vallati. Naū. iii. Haurit tibi aquā p̄p̄ obſi dionē. Octauo. ca. Iudith. cōſuluit pp̄lo obſel fo dicens. Indulgenciam dñi fusis lachrymis postulemus. &c. Sic ceruus obſessus a canib⁹ cū non uidet quo effugiat. ut dicit. lachrymatur. Nono ad modū incarcerati. Sic dolebat monasses. ii. pal. xxxiii. Postq̄z coangustatus

est manasses orauit dñm. & egit penitentias
valde. &c. Decimo ad modum obligati debet
dolere ut mulier clamas ad Helyseū. uenit cre-
ditor &c. iiii. Reg. iiii. Vel. i. Reg. xxii. Cōue-
nerunt ad Dauid oppressi ere alieno & amaro
animo &c. Unde debet dolere ad modum
grauiissimo iugo & onore oppressi. Baruch. ii.
Aima q̄ tristis est sup magnitudine mali & in-
redit curua. De hoc supra. de pondere peccati.
Duodecimo ad modum pertinacientis. Non ē mihi
si doleat que simul h̄z parere tot fetus dyabol-
icos quot peccata cōmisit. Mich. iii. Dolē sa-
tage filia syon quasi pertinens &c. Itē iohānis
.xvi. Mulier cū parit tristitia habet. Tredecio
ad modum iudicati morte expectatis. Dixit q̄
dam q̄ fures iudicati docent hoīes peccare &
orare qui cū lachrymis p̄mittunt emendam.
Daū. xiii. Elens susanna suspexit ad celū. Et
post. Exclamauit magna uoce &c. Quarode-
cimo ad modum p̄litantis. Ioñ. i. Timuerūt
naute & clamauerūt ad dñm. eod. ii. Cum an-
gustiare ē anima mea ī me dñi recordatus sū.
Hec dixit Ionas in uentre ceri.

DE EFFECTU CONTRITIO- NIS. DISTINCTIO. VIII.

Orca octauū sc̄z de effectu & utilitate
cōtritionis. sciendū q̄ diligenda ē &
optāda pñialis stritio ppter effectus
Renouatōis. Expiatōis. Placatōis. Sana-
tōis. Cōsolatōis. Expugnatōis. Illustratio-
nis. & retributōis. Primo quidē ppter ef-
fectū renouatōis. quia cōtritio renouat & vi-
uiscat aīam que mortua fuerat p p̄tē. sicut
expresse dicit̄. Luē. xv. de filio pdigo peniten-
te. Mortu⁹ fuerat sc̄z p culpam & reuixit per
pniam. Q̄ autē anima mortua reuiviscat. nō
pōt fieri nisi p virtutē oīpotentis dei. q̄ sicut
dicit aug. Maius est iustificare impiū. q̄ crea-
re celū & terrā. deus autē omnipotēs m̄ coz cō-
tritum descēdit ad aīam viuiscandū & renou-
vandum. sicut dicit̄ ysa. lvii. Dñs habitat ī cō-
trito & humili sp̄itu ut viuiscet sp̄ū humi-
lum. & viuiscet coz contrito. Hoc bñ fuit fi-
guratum ī ezechia. ysa. xxxviii. Cui cū domi-
nus mādasset p ysa. q̄ morere. fleuit & domi-
nus lachrymas eius vīdit. & curās eum ab in-
firmitate sua uitā eius p annos quīdecim pro-
longauit. Item ad fletū vidue xps eius unige-
nitum suscitauit. Luē. vii. Item ad fletū Marie
& Marthe dñs fr̄em eaz̄ lazaram suscitauit.
Io. xi. Si igī tāte uirtutis sunt lachryme ap̄
deum ut uitā possint alii impetrare. q̄tō maḡ
homo uere cōtritus vitam sibi ip̄i poterit im-
petrare. Cur em̄ apud deū nō magis ualeat fi-
des p̄pria. si tm̄ apud eū fuit valēs aliena. Hu-
ius renouatōis & viuiscatōis exemplū ha-
bemus euīdens ī fenice. de qua dicit ph̄us q̄
est avis sine pari. uiuēs trecentis uel quīgentis
annis. quib⁹ cōpletis cū sentit se deficere. facit
sibi nīdū de lignis aromaticis ualde siccis q̄ m̄
estate ex feruore solis flante fauonio accendū
tur. quibus accēsis sponte nīdū ingredi&.

ibidem īter ligna ardēcia incinera&. Ex quo
cinere infra tridū nascitur quidā vermicul⁹
qui paulatim plumas recipiens ī uolucrē re-
formatur. Idem dicit Ambro. ī hexameron.
Que forma ē peccantis uere cōtriti q̄ defectus
suos cōsiderans debet sibi nīdū cōponere de
lignis aromaticis. id est de bñficiis dei simul
collectis. m̄ter que nō debet omitti lignū vivi
fice crucis. Exemplū illius vidue Sarreptane
dicētis. iii. Reg. xvii. En colligo duo ligna ut
ingrediar. & faciaz mīhi & filio meo panē ut
comedamus & moriamur. quibus collectis ex
feruore solis iusticie accendit ignis cōpunctio-
nis urens cōscientiam. & aīam totā incinerās
id est huīians usquequo cognoscat se nihil es-
se nīli cinerem. seq̄ dignam esse igne īferna-
li cruciā & ī nībile redigendā usq̄ ad
cinerem. Istum debet accedere uerus penitens
& laborare ad hoc q̄ uehementius accēdatur.
Hūc ignem accensum ingredi& incinera& id
est huīians omnino. Ex quo cinere infra tridū
um pniale nascit̄ quidam uermiculus id ē aīa
renouata recognoscens se puulam nudā om-
ni bono spūali. & uilem & debilem. ut possit
dicere illud ps. Ego autē sum uermis & nī hō
&c. In huīitatis sue cinerib⁹ nutriti deb̄ iste
uermicul⁹ donec crescat ī meritis & operib⁹
bonis. donec sumptis uiribus actionis & pen-
nis ozatōis & deuotōis fiat aīis pfecta uo-
lans p cōtemplatōem ī deū. Secūda utili-
tas cōtritionis est effectus expiatōis. purgat
em̄ aīam & expiat a peccatis. Cū enim ī con-
tritōne sit ardoz quida spūalis. uirtute eius
aīa incinera& & renouat ut dictū est. Hic ar-
doz aquā gīat lachrymāz. q̄ sicut ignis ex ī-
terioribus lignoz uiridium facit aquā erūpe-
ita q̄ ligna quasi lachrymarī uide&. Ita ardoz
ignite cōtritionis ex p̄fundo cordis aquā fa-
cit erūpere usq̄ ad oculos. In cōtritione ergo
simil est & ardoz ignite cōpunctionis. & aī
lachrymose diffusionis. Vtūq̄ at horū tam
ignis q̄ aqua uirtutē obtinet emūndandi. De
igne quidē dicit̄ mal. iii. Ip̄e em̄ sc̄z dominus
quasi ignis cōflans & emundans argentū. &
purgabit filios leui. De aī uero dī. eze. xxxvi
Effundā super uos aquā mūdam. & munda-
bīmini ab omībus īcīnamētis urīs. Ista duo
simil sunt ī aīa peccante. & cōmotionē mas-
gnam faciūt ī ea. Quod bene figuratum est
exo. ix. Vbi īter ceteras plagas egypti dicit̄
dedit dñs tonitrua. grandinē. & discurrētia
fulgura īp̄ terrā. & grādo & ignis mixta pa-
riter fereban̄. Hec tria signāt cōminationes
mortis. iudicii & īfernī. ex quib⁹ ī aīa peni-
tēte magna terroris cōmotio gīat̄. De hoc et̄
dicit̄. Sap. xvi. Qđ enī mirabile erat ī aī que
omnia extinguit plus ignis ualebat. Aqua ei
lachrymāz nō extiguit ignē cōpunctionis. s̄
magis nutrit & auget. Nec ille ignis spūalis
cōsumit aquā lachrymāz. s̄ prouocat & exire
cōpellit. Vere aqua cōtriti cordis est aī valde
mirabilis. q̄ extiguit ignē īfernī & peccati.

PARS X. De Effectu

et succedit igne celi & ardore caritatis & spiritu sancti. Si lis est cuidam fonti mirabili quod dicitur esse in egypto. Vnus etiam talis dicitur esse propter gratinopolim. de quo loquuntur augustinus xxii. de civitate dei. in quo faces ardentes extinguitur. & extincione succenduntur. Sic in contritione corda succensa igne peccati extinguuntur. Ignis autem spiritus sancti extinguitur succenditur hac aqua & cor in flammam ut fluat sicut cera quod fluit a facie ignis propterea. Factum est cor meum. si. ce. li. i. me. uen. m. Et Ier. xxiii. Contritus est cor meum in medio mei. Hec aqua facit hominem similem calcem. viue. & frigide que conspersa aqua accenditur & resolutum. & a sua duritia lapidea emollitur. Si ergo cor humum perfusum lachrymis contritionis. Vnde quod iudeus pronuntiauit dominus in ultionem. promittit penitentibus in salute. Leui. xxvi. Contraheram superbiem duritie vestre. Item fumus calcis aqua consperse. signum est ignis intus inclusi. Si ergo fumus oculorum. signum est ignis spiritus sancti intus inclusi. Berini. fumant peccata vnde lachrymaz extinguita. Idem. Fumus oculorum est signum magni hospitii ut fumus in camino signum est ignis. Item lapis cristalli in aqua mersus uel irrigatus. & solis radio appositus flamam solis attrahit uirtute aque sine quod hoc non faceret. ita quod rei apte successioni flamam a sole receptionem imutat. & eam succedit. sic deus aqua contritionis mediante corda cogulata ad modum cristalli igne celesti succedit. ut per te in Magdalena & Paulo & Augustino. Item medianib[us] lachrymis cor contritus deo offeretur & succenditur in holocaustum purgissimum & deo acceptissimum. ps. Sacrificium. de. s. co. Isti duobus simul agentibus anima purgatur a sordibus peccatorum. Item sicut maioris mundi due sunt purgationes. una scilicet aqua diluvii preterita. alia futura est per ignem. sic minor mundus id est homo ad instar primi iudicii purgatur per aquam lachrymarum. Ad instar uero futuri iudicii purgatur per ignem. Ad silentium igitur primi iudicii debet pertinere aquas diluvii id est lachrymarum abundantiam procurare. vnde genitrix. vii. Rupti sunt omnes fontes abyssi magne. & catharacte celi apte sunt. & facta est pluia super terram. Et ita factum est diluvium super terram. & multiplicata sunt aquae. Abyssus magna est infernus. in quo sunt diuersa genera tormentorum. Quoniam ergo peccatorum considerat quod omnia uel plura eorum meruit. ex consideratione & horrore cuiuslibet unus fons oritur. & cum impetu facit erupere lachrymas. Ideo dum dicitur rupti sunt omnes fontes abyssi magne. Sequitur. Et catharacte celi aperte sunt. Huius catharacte sunt considerationes gaudiorum padys qui peccatorum cognoscit se omnia predidisse. vnde sibi doloris & luctus materia gaudatur. Ex consideratione istorum gaudatur diluvium super terram cordis. et multiplicata aquae lachrymarum. et sic delerent omnia de superficie terre. Id est delerent peccata de corde & eleuarent archam. id est aima in sublime a terra. & desiderium eternorum & contemptum mortis terrenorum. Item ex consideratione futuri iudicii pers-

Contritionis.

DIS. VIII.

gatur anima quoniam considerat ignes purgatorii & inferni quos meruit. & igne caritatis quod existinxit in se. & incendiū consummate dilectionis in celo quo se priuauit. Quibus si cōcurrentibus imeditatione tali exardescet ignis. & fit quasi cōflagratio ignium & purgatio aie ac omnium cōbustio peccatorum. Huius ignis uirtute cōbusta & purgata fuerunt peccata beate Magdalene. Luc. vii. dicente domino. remittunt ei peccata multa quoniam dilexit multum. In miracula sancti Iacobi legitur. quod cum quidam confiteretur patrem enorume suo epo. cum crederet epus eum non esse vere cōpunctum misit eum ad sanctum iacobum cum cedula in qua erat peccata scripta clausa & suggillata iniungens ei quod illud faceret quod archiepiscopus illius loci ei iniugaret. Cum autem illuc uenisset nec cum dicto archiepiscopo loqui posset. in festo sancti iacobi posuit lras clausas super altare sancti iacobii flens amare patrem. Cum autem ueiisset dictus archiepiscopus ad celebrandum missam. & inueniret illas lras super altare & quereret quis eas ibi posuisset. & dictus homo flens ueritatē fatueretur. inuenit eas aptas. & quasi lachrymis intus recentes deletas. Item in vita iobis elemosinarii legitur. quod quedam mulier quoddam peccatum valde enorume commiserat. quod per turpitudine nulli confiteri audebat. Cum autem ad eum uenisset. & per uerbum cum dia confiteri illud non posset. dixit ei quod illud scriberet. & suggillaret. & ei clausum depositarit. promisitque ei quod illud non revelaret. quod illa fecit. Cum autem ille occupatus bullatum peccatum in bursa sua posuisset. assignans ei diem in qua ad eum uenient accipiet pannam iniunctam. interim sanctus mortuus est. & sepultus. Mulier autem predicta quasi amens facta timens ne peccatum suum fuisset inuentum & publicatum. uenit ad sepulchrum sancti. Ad quod cum fleret per triduum. tercia die visum fuit ei quod sanctus iohannes & duo episcopi qui iuxta eum iacebant exirent de sepulchris suis. induiti pontificalibus. qui tradebat ei lras quas ei tradiderat integras & bullatas. dicens quod peccatum suum erat ei dimissum & deletum. & quod non poterant sustinere tantam lachrymarum irragationem quin ad eas surgerent. quibus per triduum irrigauerat stolas suas. Quibus dictis intrauerunt sepulchra ea vidente. ipsa autem lras clausas agiens inuenit eas intus deletas. Huic autem simile est quod legitur de beato Basilio & quondam uida. Quedam uida nobilis & diues viro suo mortuo dedit se omni castrimargie & libidini. que cognoscens & commemorans culpam incepit grauitate flere commissam iniquitatem & consumptam male iuuentutem. & scripsit omnia peccata sua. & in fine unum ceteris enormius & suggillavit & detulit basilio ubi prastratus orabat. & ipsa ibi prastrauit se flens amare. & petens a sancto ut oraret pro peccato suo delendo & sibi remittendo. Cum autem sanctus uisa carta orasset ipsa nocte. & in mane sibi clausam misisset mulier eam agiens inuenit omnia deleta. excepto illo enormi quod erat in fine de aliis gaudens. De illo amarissime dolens rediit ad sanctum. q.

cōpassus eius lachrymis ait. Vade mulier ad heremū ad sanctū Effren qui impetrat huius criminis tibi uenia; qz ego peccator sum. Que cū multa difficultate iuit. clamans & pulsans cām pādit sancto effren. qz ait. reuertere mulier. qz ego peccator hō sum. qz obtinuit p aliis peccatis tuis pōt obtinere p isto. & reddidit ei cartam. & clausit dicēs. preoccu; pa cito redire anteqz egrediat̄ de corpore. que cito rediens ī uenit in portu ciuitatis iam mortui corpus qd̄ ferebant hoīes ad sepulchrū. qz amarissime eius lans & auxiliū sancti inuocās. piecīt lāram super fererū. Quā quida; clericoz leuans & legere uolens. inueiens totam deletā. reddidit eam mulieri. qz uidēs omnia deleta. gauisa supra modū. & grās agens ueritatem & sibi factam grām & misericordia; sancti precibus & meritis omnib; qui aderāt intimauit. Itē apud sanctū Victorē parysi; cū uenisset quidā scolaris. nec ualeret suū peccatū cōfiteri p uerecū dia & dolore. monuit eū cōfessor ut illud sibi deferret scriptū. qd̄ fecit. Et cum iterū confite ri non valeret s; flerz. apiens cartam confessio inueit eam subito omnino deletam ī signum plenarie remissionis peccatoz suoꝝ. Itē ī uita beati Egidiū legiē qz cum karolus imperas set ab eo ut uisitaret eū. cū loqueret ei rex dix it qz quoddaz facinꝝ fecerat ita enorme qz nec ei nec alteri aliquo mō cōfiteretur. Sed rogauit eum ut orāret deū pro eo ut ei dimittere. Cū autem ī sequēti dñica sanctū Egidiū mis sam celebaret pīte rege. & p eo rogaret Angelus dñi apparuit ei. illud peccatū ī quadaz cedula deportās scriptū & qd̄ precibus sancti Egidiū erat ei dimissum. si tñ ab eo cessarz. & digne peniteret. Et erat ī dicta cedula addiz gum. qz quicūqz p quo cūqz cōmissio sc̄tū Egicūmuocaret. sc̄r̄ illud sibi dimissum si penitens dimitteret illud. Hoc etiāz sciendū ē qz si non pōt homo pferre uerba. nō dimittit de us pētū ī contritōne. nisi hēathomo pposi tū confitēdi. uel uerbo. uel signo. uel scripto. vñ ī pī. Dixi cōfitebor. & tu. re. impi. pec. m. Quia qz cōteriē pponēs confiteri. statim ei peccatū suum dimittē qz ad culpaz. Et qz dicit Ambroꝝ. Lachryme lauant delictū qz pudor ē cōfiteri. intelligiē qz qn pudor est ī confitēdo. Itē dicit qz quedā uetula conscientia sibi cuiusdā enormis peccati qd̄ ī sua iuuētu te cōmiserat. cōsueuerat ī ecclia quadā m̄tas lachrymas fūdere nō pponens illud aliqn cōfiteri. tūc quidam demoīacus qui ibi ligatus detebatur. icedit v̄chemētissime ridere. Et cū adiuratus eēt. quare sic rideret. Rñ dicit qz ideo qz uiderat socium demonē qzdam ridentē. & lachrymas illius uetule īutiles irridentez. que credebat qz ppter lachrymas suas dimittere ei pētū suum sine cōfessione facta. uel ī pposi to habita. In feruida aut̄ cōtritione qz est cū pposito cōfitendi ut dicitur. eccl. iii. In die tris bulatōnis deus cōmemorabit̄ tui. & quasi gla cies ī sereno sic soluent̄ peccata tua. Ad hoc fa

et qd̄ habet̄ sup̄a. de pīa de emiliano. & de pane sordido. Itē qd̄ habet̄ sup̄ de mīa dei. Itē de effectu passionis xpī de illa qz occidit patrē & m̄rem. Item. iiiii. dyal. xl ix dicit Greg. qz in monasterio suo fuīt quidā frater antoniū no mīe. qui quotidianis lachrymis ad paradysi gaudia hanelabat. qui in scripturis nō uerba scientie. s; cōpunctionis grām m̄quirebat. cui p uisionem nocturnā dictum ē. patus esto. qz dñs iussit te migrare. Qui cū diceret se nō ha bere sumpt̄ ad migrandū. r̄sum est ei. Si de peccatis tuis agit̄. dimissa sunt. qui cū adhuc trepidaret. nocte sequēti eiusdem uerbis iterū est admonitus. Qui post quīqz dies febre corrēptus. cūctis fratrib; flentibus & orantibus est defunctus. Itē ad hoc facit qd̄ habet̄ sup̄a de pētō de deformib; īmutatis vbī diciē qz̄ contritio lauat. īmutat. & decorat aīas. Ter tia cōtritionis utilitas ē effectus placatōnis. Cōtritio nāqz est sacrificiū deo gratissimū. si cī m. pī. diciē. Sacrificiū deo spiritus cōribula tus. cor. oritum &c. Et dañ. iii. Dicūt tres pu eri ī camīno. peccauimꝝ. īmīq egimus recedētes a te. & deliquimꝝ ī omnibus. s; ī aīa con trita & spū humilitatis suscipiamus. sicut ī holocausta arietū & tauroz. & sicut ī milib; agnoꝝ pinguiū sic fiat sacrificiū nrm ī cōspectu tuo ut placeat tibi. Sane longe plus placz deo spūale sacrificiū cōtritionis. qz uile sacrificiū brutoz aīalium. qz hīc mactā ī holocaustū caro & mens pīpīa. ibi uero caro aliena. Nec illud vñqz deo placuit sine isto. īmo illud sig nū erat istius. ut sc̄ illud materiale sacrificiū offerēs intelligerz qz si cī aīalia bruta occidebāt cōcidebāt ī frusta. & igne cremabāt. sic offe rens peccādo meruerat occidi. mēbratim diuī di. igne cōburi & omni tormentoz gīne cruci ari. Mens igīē penitētis tota debet cōtritōnī ardore cōcremari ī holocaustū. Sic ait Greg. Holocaustū totū succēdēt cum tota mens ig ne cōpunctionis accendiē & ī ara amoris & cogitatōnis deo offerē. Idem. Qui omīa pīpē deum reliquerūt. & tñ se lachrymis cōpuncti onis nō accēdunt. siccū est & nō pingue sacri ficiū eoꝝ. Itē ī uīt. pī. dixit sc̄a sinclitice. In hiis qz cōuertuntur ad dñm laboz est primum & certamē. & postea īeffabile gaudiū. Sicut em̄ qui volunt ignē accendere. primo fumat & ex fumi molestia lachrymat̄. sic qz obtinēt qd̄ volebant. Itaqz oport̄ nos cum lachrymis & laboribus ī nobis diuīnū ignē succendere ut a deo qui ignis cōlumens est qd̄ uolumus valeamꝝ obtinere. Qz aut̄ hac aqua iste ignis succenda. & coz ī holocaustū totum accēda tur. signatū fuit. ii. mach. i. cū aqua aut̄ crassa cōspersum essz sacrificiū & ligna. sole fulgen te accensus est ignis magnus. ita ut cōsumere tur sacrificium & ligna. qz ī cōtritione igne celesti cōlumunē peccata. Idē signat̄. iii. Reg. xviii. Cum iussisset Helyas qz cū qz uor ydri. s superfundere aqua. sacrificiū. igne dīno cū tota materia succensū ē & sumptū. Quatuor

Ydrie significant quatuor a quibus maxime lachryme procedunt. qz aut procedunt ex timore malorum. uel ex pudore commissorum. uel ex dolore bonorum amissorum. uel ex recordatione diuorum beneficiorum. **H**ec sunt quatuor ydrie ter effundende super sacrificium propter tria gna peccatorum scz male cogitationis. & operationis. & omissionis. **Q**uarta cōtritionis utilitas ē effectus sanitatis. **E**st em cōtritio antidotū medicatiū ps. **C**ōmouisti dñe terrā & cōturbasti eā &c. **N**ota solent medici curare volentes hoīem repleteum corruptis humoribus. primo dare aliquā alteratiā q cōmoueant hūores. dīgerāt & p̄parent ad expulsionē. postmodū dant medicinam laxatiā & totius egritudinis expulsuā. **S**ic summus medicus aīaz̄ cor penitentis cōmouet ostēdendo uilitatē culpe. grauitatem offense. seueritatē diuine iustitie. terroē mortis. horrore iudicii. penas inferni & hmōi & hec omnia faciūt magnā cōmotione & turbatōnem in corde. p quā cōmotionem fit dispositio ad expulsionē humorū. Ideo sequitur. sanā contritōnes qz cōmota ē. **N**ota conterūt herbe ut inde fiat succus medicinalis. s; hoc ē mirabile qz in medicina corpali ex herbis medicina libus cōficitur corporum medicina. & ex ueneno sis cōficitur venenū mortiferū. **H**ic at ex venenosis peccatis sīl' tritis in corde cōficitur medicina salutaris. **D**um autē coz peccata cōtinens cōterēt & sanat̄. peccata q cōtinentur ī eo conterunt̄. & ex cōtritione delent̄. vñ. pū. xxvii. **C**ōterēt cū delinquēte delictū. sīc ex cōmotione corporis cōmouentur hūores. **S**ed corpus ex hmōi motione sanat̄. & expellunt̄ hūores. ps. **S**anat̄ cōtritos corde & alligat̄ cōtritiones eorum. **N**ota q sicut ex eode serpēte tyro dicto cōficitur venenū mortalissimū. & tyriaca contra venenū. sic ex eodem corde moīs aīe orīe p peccati cōsensum & delectationem. & tyriaca salutifera p peccati detestationem & cōtritionē cordis. **D**ebet hō peītēns eē filis ceruo. de quo dicit ys̄. qz cū uulneratus mltis uenatorum sagittis. currat ad mōtes & qrit ibi pabula amara herbe dyptani. cui⁹ ūtute tela a uulnerib⁹ repellunt̄. & uulnera curant̄. **S**ic uirtute contritōnis & temptatōnis & peccata a corde sauitato repellunt̄. vñ dicit̄. **V**ulnera dum sanas dolor est medicina dolozis. **Q**uinta cōtritionis utilitas ē effectus cōsolationis. est em refrigerium mitigatim. **D**ictū est em q ī contritōne simul sunt ignis & aqua. quoꝝ vnum gnatur ex altero. nec vnu destruit alteꝝ. s; potius fouet & auget. tñ aqua lachrymaꝝ sicut habet vim mundatiam. sic uirtutē h̄z refrigeratiam. facit em refrigerium in corde. ut ardorē possit leuius sustinere. tñ ardorē nō extinguit nec minuit. s; augmetat. eccl. xviii. **N**onne ardorem refrigerabit ros. **I**dem. xlivi. obuiās eis ab ardore veienti huilem efficiet illū. **V**n pos- sunt dīe peītentē illō. ps. **T**rāsiūm⁹ p igneꝝ & aquā. & induxit̄ nos ī refrigeriuꝝ. **I**stud est refrigeriuꝝ cōsolationis. de quo ys̄. lxvi. **S**pī

ritus domini misit me ut mederer stritōis corde ut p̄dicarem captiūis indulgentiā. & clausis aptionem ut cōsolarer omnes lugentes. & ponerē cōsolationem lugētibus syon. Itē istō est refrigeriuꝝ repressionis somnis. nā ī contritione fomes rep̄mīt̄. vnde postqz dixerūt̄ pueri ī aīa cōtrita & ī spiritu huileatis suscipiamur. fecit dñs medium fornicis quā si uentū roris flant̄. **S**exta cōtritionis utilitas est effectus expugnatōnis. nam ī cōtritione cōfert dñs uirtutē expugnādi hostes. si cut dicit̄ Iudith. xiii. Dñs cōteret eos scz assyrios aduersantes. qui interptant̄ dep̄imentes vel cōuincentes sub pedibus uris. Et ro. xvi. ait apo. **D**e pacis cōterat sathan sub pedib⁹ uris. Item iudith. viii. Indulgentiā eius cū lachrymis postulemus. **S**equit̄. Per volūtatem suā faciat nobiscū misericordiā suam. **S**equit̄ & humiliabit omnes qui insurgūt cōtra nos. **S**eptima utilitas cōtritionis est effectus illustratiōnis. **E**st em colliriū illuminatiū & clarificatiū oculoꝝ mentaliū. qz licet primo turbet oculos interiores. tñ turbando eos clarificat. & animā illuinat̄. Apoc. iii. dicit dñs ep̄o Laoditie qui credebat se esse diuitem & clare videntē. & tñ iudicio dñi erat paup & nudus & cecus. Collirio īmunge oculos tuos. ut uide as. Io. xx. Maria flens ad monumentū ī fletu nō cognouit dñm. s; post fletu. Greg. Qui cōpunctionis luce est p̄fusus. noctem humānā deserit & ad uerā lucem oculos apit. Sup̄ de pnā vbi habet exemplū de Emiliano illuīatio. Io. ix. laui & uidi. Laui inqz p cōtritionem lachrymādo. & uidi diuine grē lumine radiāte cōscientiam intuēdo. **O**ctaua utilitas cōtritionis ē effectus retributōis. Facit em īgressum ī uitā eternā. Iosue. xv. Initū ascensus terre p̄missionis incipit a summitate maris salissim scz cōtritionis. Lu. xxxiii. Latroni cōtrito p̄mittit dñs padysum. dicens. Hodie meū eris ī padys. Ibidem. Joseph q vnxit corpus ihu mirra & aloë. p que cōtritionis amaritudo signat̄. erat expectans regnū dei. Iob. iii. dicit̄. fons saliens. id est salire facies ī uitam eternā. In uitē. pa. dicit abbas pastor fratri cuidam querēti quid ageret. Abrahām qn̄ venit ī terrā reprobationis hospes emit sibi sepulchrū. & post terrā ī hereditate p̄cepit. sic nos debemus facere. & cū frāt̄ quereret̄ quō hic ait dixit senex sepulch̄z est locus lugēdi & planaudi. **S**ic qui vult hereditatē obtinere. debet hic primo lugere & plāgēre. Item legit̄ qz qui dam miles habuit filiā de uxore sua valde pulchram. quaz instigante dyabulo illūcito amore amauit & corrupit. qz zelum mater p signa nī mis euidentia aduertit & dep̄bendit. & cū p̄confusione sua & filie stupens nollet factum p̄palare. filia ppendens q res esset m̄ri cognita. cōfilio cuiusdam uerule dedit m̄ri venenū de cuius haustu mortua ē. Qd̄ cum pater aduertēs horreret. & filiā dimitteret & refugeret ipso eodem veneno quo mortem intulit matri

intulit & patrī. Quibus sic occisis. diu despa-
ta p̄mansit quousq; a quodā p̄dicatore crucis
audiuit q̄ omnia peccata q̄ possent fieri quasi
nihil erāt ad sp̄arationē misericordie dei. Ad
q̄ accedēt. cū nec p̄ dolore cōfiteri valeret. tan-
tū eam cōsolatus est q̄ ei vix loqui ualens p̄re-
lachrymās. peccatū suū est cōfessā iudicās se
dignam omni pena & cōfusionē. Que etiam
stacim ut ab eo recessit cū quadaz ancilla sua
ad eccliam iuit. & ibi in orōne se p̄sternens. &
lachrymās laxans habenas. p̄ eaꝝ mūdatione
& dolore p̄focata mortua iuēta est. Cūm au-
tē ille qui cōfessionem eius audierat in sermo-
ne ad ppl̄m faceret. p̄ ea rogari. audiuit uoceꝝ
sibi dicentē q̄ poti⁹ erat necessariū q̄ ip̄a oza-
ret p̄ eo. q̄ in lachrymāz mūdatione quasi ite-
rum baptizata euolauerat ad celestem patriaz
sine omni pena purgatoria.

De CONFESIONE. DIS. IX.

Dende dicendū est de confessione cir-
ca quā cōsideranda sunt decē. Primo
qd sit cōfessio. Secundo utrū omnes te-
neant cōfiteri. & quo iure. Tertio cui sit con-
fitendū. Quarto de quibus. Quinto quando
Sexto qualis debēt esse cōfessio. Septimo de hiis
que mouere debēt ad cōfessionem libentē & fi-
deliter faciendā. Octauo de utilitate cōfessio-
nis & eius effectu multiplici. Nonō de cōfes-
sione mutili. Decimo de impedimentis uere cō-
fessionis. **C**irca p̄zimū sciendū q̄ eam sic
diffinit aug⁹. Cōfessio est p̄ quā morbus latēs
spe uenie apitur. Ad cuius evidentia sciendū
q̄ confessio fit triplicē. aut in foro cōscientie
coram deo. aut in foro p̄nī coram dei vicario
aut in foro cōtentioso coram iudice. In prima
peccatū latens nō apitur. q̄ apertum erat. In
tertia uero nō apitur spe uenie. In media uero
p̄tē latens spe uenie apitur. **V**n cōfessio sa-
cramētalis que est p̄s penitēcie ibi conuenien-
ter describit̄. & p̄ materiā que ē peccatū & per
actum q̄ est apire. & p̄ finem que ē spes uenie
Bnī autē dicit̄ peccatū latens. q̄ si aī p̄fessionē
erat peccatū aptum confessori uel alii cuiq; z
ut homini. nō tñ ut dei vicario. **I**tē dicit̄ aperi-
ri. q̄ & si aperiatur dei vicario claudit̄ tñ sub
sigilo. & ip̄i confessori ut homini & om̄ibus
aliis. **I**tē dicit̄ spe venie. q̄ timor aliquā fit mo-
tuū ad cōfitemendum. non tñ mouet ut finis.
Circa hīm sc̄i utrū omnes teneant ad cōfes-
sionem. dicendū est q̄ duplex est confessio. q̄
dam metālis que fit soli deo. quedaz uocalis.
Item uocalis duplex. quedā ḡnialis & indistī-
cta. Et quedā sp̄ealis & distincta. Cōfessio mē-
tal is que fit soli deo ē de iure uaturali. & ad
illam teneant omnes hoies aī omnem legē
scriptam. Cōfessio uero uocalis ḡnialis & idis-
tincta. aliquo mō erat de lege mosayca. s. per
determinationem sacrificiōꝝ. sic patet in leuit.
ubi dicit̄. Aīa que p̄ ignorantiam peccauit. sic
offerz &c. anima que p̄ supbiam &c. vel si pec-
cauerit p̄t̄ceps &c. **V**n hīm genera peccatoꝝ
erāt determinata genera sacrificiōꝝ. & sic in of-

ferēdo quodammō cōfitebanē peccatū suū
Item in emissione hyrci emissarii sacerdos cō-
fitebatur peccata totius ppl̄i dño in vli. nō sin-
gulaꝝ p̄sonaꝝ in p̄ticulari. Cōfessio uero men-
tal is distincta & determinata sacerdoti facien-
da est de iure diuino. in lege euāgelica p̄mul-
gatō. q̄ in omni iudicio bñ ordiato oportz al-
teꝝ esse reū. alterū iudicem. In p̄nia uero q̄d-
am iudicium ē. ideo decet ibi esse aliū reū
aliū iudicem. Iudiciū autē contra reū procedit.
aut p̄ p̄bationes contra inimicū. aut p̄ cōfessi-
ones p̄prias sponte factas. Cū ergo iudicium
p̄nī sic spontaneū. oportet p̄cedere ex cōfessi-
onibus rei. nō ex aliis p̄bationib⁹. in iudicio
uero nō debet esse iudex p̄ncipalis. nisi q̄ p̄t
absoluere & cōdemnare. **E**t ideo iudiciū illud
soli deo p̄ncipaliē cōpetit qui solus p̄t pecca-
ta relaxare. ip̄e uero q̄d deus erat & nō homo
sufficiebat ei metālis cōfessio usq; ad suscepti-
onem humane nature. ex tūc autē etiam uoca-
lem confessionem que fit homini requirit ab
hoie. & q̄ ip̄e in forma hūana nobiscū p̄sens
esse non p̄t. vicarios cōstituit hoies quib⁹ de
bem⁹ cōfessionem facere. In hoc autē q̄ eis po-
testatem iudiciariā ligandi & soluendi dedit.
cōfessionem eis tanq; iudicib⁹ debere fieri in
sinuauit. Omnes ergo hoies tenent cōfiteri
peccata sua explicitē sacerdoti. q̄ x̄pus hoc p̄-
cepit implicitē in figura. cū dixit leproso mū-
dato. uade ostende te sacerdotib⁹. Math. viii.
Et etiam sine figura in hoc q̄ nō tñ p̄tē
iudicādi in foro exteriori dedit discipulis acci-
piendā ab aliis mediante petro cui eam p̄mis-
it aī passionē. cū sibi dixit illud q̄d scriptū
est. Math. xvi. Tibi dabo claves &c. Et dedit
p̄ resurrectōem cū dixit ei. Pasce. &c. Io. xii.
Sed etiā dedit eis p̄tē iudicādi in foro cō-
scientie. non tñ apl̄is quoꝝ sunt epi successo-
res. s; etiā aliis discipulis quoꝝ sunt successo-
res in feriores sacerdotes. & illā p̄tē oībus
immediate dedit p̄ seip̄m. cū p̄ surrectōem dix-
it eis. Accipite sp̄ūm sanctū. quoꝝ remiseritis
peccata remittunt̄ eis. & quoꝝ retinueritis re-
tentia sunt. Io. xx. Quib⁹ autē datur p̄tē iudicādi
de aliqua cā implicitē. datur eis potestas
cognoscēdi de illa. Nullus em̄ potest eē bonus
iudex de hiis que ignorat. Sacerdos autē cog-
noscere nō potest sufficientē forefacta cōscien-
tie peccatoris. nisi peccator ei cōscientiam suaꝝ
p̄ fessiōnem apiat. **S**z forte dices q̄ ex dictis
nō sequit̄ q̄ peccator teneat de necessitate cō-
fiteri. s; q̄ si cōfiteat. sacerdos p̄t ip̄m iudicare
de cōfessis. Sed hec euasio friuola est. Nullus
em̄ est iudex meus. p̄ quo nō teneoz facere nī
si q̄zum uolo. Cū ergo x̄ps sacerdotes cōstitu-
erit iudices alioꝝ in foro cōscientie. tenentur
peccatores de necessitate salutis cōfiteri pecca-
ta sua sacerdoti. Et iō bñ dixit sapiēs p̄. xxviii
q̄ qui abscondit scelerā sua nō dirigeat. Au-
to ricas etiā apl̄ca hoc p̄ceptum p̄mulgauit. **V**n
de iacobus in canonica sua postq; dixit. m̄fir-
mat q̄s ex uobis inducat presbiteros ecclie &c.

Cito post subiungit. Cōfitemini alterutrum peccata uera. & orate p inuicem ut saluemini. In quo patet q̄ intellexit cōfessionem eē faciēdam sacerdotibus. & eam eē necessariaz ad sa lueem. Per hoc q̄ dixit ut saluemini. qđ non tñ referendū est ad hoc q̄ dixit. orate p inuicem. s̄ etiā ad hoc q̄ dixit. cōfitemini. Prece ptū etiā de confiteō sacerdoti. ecclia circūstanti aut̄ q̄tum ad illū cui cōfitendum ē. & q̄tum ad temp⁹ cōfitendi. & q̄tum ad modū. extra de pe. & re. Omnis vtriusq̄ sexus. ubi sic dicitur. Omnis utriusq̄ sexus fidelis postq̄ ad annos discretōnis puenerit. omnia sua sol⁹ peccata saltem semel in anno fidelē cōfiteat p̄prio sacerdoti. & iniūctam sibi pniam p̄o uitribus studeat adimplere. Ex p̄dictis patet per cōtritionem mortale p̄ctū nō remitti sine confessione in re uel in proposito. explicite uel im plicite. Et sic deb̄ intelligi illud qđ dicit de pe nitēta. dis. i. ca. Si cui. C. Ex hiis. Nullus aut̄ p̄ cōfessionē oīs & satisfactionē op̄is peccati abolet culpam.

¶ DIS. X.

Quarta tertiu sc̄z cui sit cōfitendū. consideranda sunt quinq̄. Primo vtrū sit necesse cōfiteri p̄prio sacerdoti. Secūdo vtrū ex p̄uilegio ul̄ mādato supioris possit aliquis cōfiteri alii q̄ p̄prio sacerdoti. Tertio vtrū illi qui cōfiteruntur alicui p̄tatem supioris habenti teneant̄ eodem anno cōfiteri suo parochiali sacerdoti. Quarto utrū in casu neces sitatis sufficiat cōfiteri laico. Quinto vtr̄ cōfessi cōfessori non sacerdoti q̄ p̄ochialis sacerdos posuit loco sui teneant̄ eadem peccata iterū cōfiteri. postq̄ eis constiterit illum cui confessi sunt sacerdotem nō esse. Ad primum sc̄z vtrū necesse sit cuilibet cōfiteri p̄prio sacerdoti. Dicendū q̄ p̄prios sacerdos quadrupliciter pot accipi. Vno mō ē p̄prios sacerdos alicuius bñs sup ip̄m iurisdictōnem ordinariā i fo ro pn̄ie. mō tamē inferiori. & sic p̄prios sacerdos ē ille qui cōmuniter uocat̄ p̄sbiter p̄ochialis. Alio mō bñs iurisdictōnem ordinariā v̄l mō principalē. & sic ep̄us est p̄prios sacerdos omnium exētū i suo ep̄atu. Vel mō principaliſſimo. & sic papa est p̄prios sacerdos oīm xpianoꝝ. Tertio mō bñs iurisdictōnem delegatam ab aliquo istoꝝ. uel a legato dñi pape. Quarto mō habens iurisdictōnem vel ex cō munī cōcessione. uel pm̄issionē iuris. & sic sūt p̄prios sacerdotes illi quos ep̄i uel abbates exempli eligūt in cōfessores. Talib⁹ em̄ pm̄ittit ex iure cōmuni eligez̄ sibi discretū & puidū cōfessorē. exē de pe. & re. ne p̄ dilatione. Sic etiā est p̄prios sacerdos p̄sbiter quicūq̄ illius q̄ audit cōstitutum i articulo necessitat̄. si p̄prium sacerdotē aliquo p̄dictoꝝ triū modoꝝ non pot habere. Hoc etiā quarto mō est p̄prios sacerdos vagabundoꝝ quicūq̄ p̄sbiter parochialis. in cuius p̄ochia voluerint confiteri quia tales nusq̄ bñt domiciliū p̄prium. ff. ad municipia. l. labeo. Similiter dico de illis qui domicilio relicto nauigant uel iter faciūt que

rentes quo se conferant. ff. ad municipales. I. eius. C. Si quis domicilio. Sicut etiam ē p̄prios sacerdos pegrinoꝝ ad sancta loca. quicūq̄ p̄rochialis p̄sbiter cui noluerint confiteri de cō missis postq̄ recesserūt a iurisdictione illi⁹ in cuius p̄tate habent domiciliū. Accipiendo aut̄ p̄prium sacerdotē p̄ sacerdote hñte iurisdictionem aliquo p̄dictoꝝ modoꝝ. non ē facienda cōfessio nisi p̄prio sacerdoti. ad hoc ut homo nō transgrediat̄ p̄ceptum. cōsequaturq̄ cōfessionis effectum. Quia sicut in naturalib⁹ ad aliq̄ effectū requiriēt potētia actiua in agente & materia debita in suscipiente. sic ad effectū ligandi & soluēdi in foro conscientie requiriēt p̄tās clauim q̄ dat̄ sacerdoti in sua ordinatione & materia debita. id est subditus qui habetur ex iurisdictione aliquoꝝ p̄dictoꝝ modoꝝ. Sed accipiendo p̄prium sacerdotē primo mō uel secūdo q̄zus sit eis cōfessio regularē facienda. in multis tñ casibus non oportet ut oīsum est. Ad h̄m sc̄z vtrū ex p̄uilegio uel mādato supioris possit aliquis confiteri alii q̄ p̄prio sacerdoti. Dicendū q̄ ad audiendū cōfessionem alicuius. & absoluendū requiriēt p̄tās ordinis & p̄tās iurisdictōnis. Talis ergo p̄tās non p̄t cōmitti non hñti ordinem. nec pot cōmitti a nō habente iurisdictionem. Potest tñ cōmitti hñti ordinem ab eo qui h̄z iurisdictionem em̄ uel ab eo qui h̄z iurisdictionem & ordinē. Talibus ergo quib⁹ est cōmissa p̄tās possunt subditi cōficeri. Ad tertiu sc̄z vtr̄ illi qui cōfessi sunt alicui p̄tatem supioris hñti teneant̄ eodem anno cōfiteri suo p̄ochiali sacerdoti. Dicendū q̄ ep̄s h̄z ordinariam iurisdictionē sup subditos sacerdotū p̄ochialium. illud autē qđ cōuenit ex ordinaria iurisdictionē ip̄e pot cōmitere alii habenti ordinē cōuenientem ad illud officiū exsequendū. exē de oīscra. ecclie. Aqua illi ergo q̄ cōfiterē legit̄ habenti p̄tatem ep̄i & absoluūt ab eode. vere sunt absoluti. nec eadē peccata in nūo tenen̄ suis p̄sbiteris parochialibus cōfiteri. Sed vtrū eodē anno teneant̄ cōfiteri pb̄is p̄ochialibus peccata q̄ post absolutōnem incurrit. opiniones sunt. Et ali qui dñt q̄ non. qz p̄ pb̄m p̄ochiale nō ītel ligit̄ curatus inferiori. s̄ etiā ep̄us. vnde ep̄atus q̄nq̄ dicit̄ p̄ochia. & ep̄us p̄sbiter p̄ochialis. Qđ p̄bari posse videt̄ p̄ illud qđ dicit̄ extra de p̄ochiis et alieis p̄ochianis. ca. nll's. Et. ix. q. ii. Nll's. Et. c. Null⁹ p̄mas. Et. c. xl. Alii dicunt p̄ p̄sbitez̄ inferiorē nō intelligi nisi cura tum inferiorē. qz uerba debent accipi h̄m q̄ so nant in v̄su cōmuni. Preterea papa in priuilegio cōcesso mīoribus & p̄dicatořib⁹ sup cōfessionibus audiēdis declarando videat̄ dicere q̄ in illo statuto Omnis vtriusq̄ sexus. intelligit̄ p̄sbiter p̄ochialis ille qui in cōmuni usu sic uocat̄. in hoc q̄ dicit̄ q̄ cōfessi fratrib⁹ teneant̄ semel in anno suis pb̄is p̄ochialib⁹ cōfiteri p̄tēt statuit cōciliū gniale. Cum em̄ di cēdo pb̄is excludat nō pb̄os. & p̄ hoc q̄ dicit̄ suis. excludit non hñtes iurisdictionē sup eos

videat q̄ per hoc q̄ dicit prochialibus excludit ep̄os. Alias illud verbū prochialibus ibi pone reē. p̄ nibilo. vbiq; autē papa aliquid dicit p̄ modum declaratiōis iuris. si bullatum est ad omnes se extendit. etiam si nō sit insertū in alias decretales. ergo cū ep̄s non sit sup statutum. cōfessi sibi uel alieui auctoritate eius tenenent eodē anno suo curato īferiori semel confiteri. Nō sic autē dicendū est de confitenti bus pape. uel habentibus eius auctoritatē absolute. qz papa ē sup concilium ḡnale. p̄ma tñ opinio rōnabilioz uideat. Ad quartū. s. vtr̄ in casu possit uel debeat quis laico cōfiteri. dicendū q̄ cōfessio debet fieri h̄nti ordinem ut dictū est. qui sc̄ virtute claviū possit absoluere. & aliquid de p̄nia relaxare. qd nō possunt laici. ideo cōfessio sacramētalis nō debet fieri laico. Et si fiat non p̄t absoluere. nec aliquid de penitētia p̄ peccatis debita relaxare. Pōt tamē talis confessio ēē meritozia cōfidenti ratione huilitatis. & nihilomin⁹ tpe debito tenet cōfiteri sacerdoti p̄prio. uel alii p̄tēm h̄nti. Ad quītū. s. vtr̄ oſfessi oſfessori nō sacerdoti qz prochialis sacerdos posuit loco sui credēs ēū esse sacerdotem. teneant illa eadem peccata iterū confiteri postq; cōſtiterit eis illū cui confessi fuerūt non ēē sacerdotē. Dicendū q̄ tles tenenē illa eadem peccata si illoz sunt memor res itez cōfiteri sacerdoti. qz h̄m rei veritatem ex illis nō sunt rite oſfessi. nec sacramētum penitentie suscepunt. nec tñ iudicandi sunt peccasse tanq; trāſgressores statuti confitendo. qz eos ignorātia inūcibilis seu p̄babilis excusavit. Et dico q̄ illa confessio eis fuit meritozia. non tñ eis tamutilis ceteris parib⁹. ac si confessi sacerdoti fuissent. qz nō sacerdos nō p̄t oſferre peitenti illud b̄ficiū qd sacerdos ex ui clauij administrat. DIS. XI.

O circa quartū sc̄z de quib⁹ h̄o debeat cōfiteri videnda sunt tria. Primo vtr̄ teneat cōfiteri om̄ia mortalia tā publica qz secreta. Secundo vtr̄ teneat quis uenia lia confiteri. Tertio utz om̄es circūstantias peccatoz. Ad primū dicendū q̄ h̄o tenetur cōfiteri om̄ia peccata mortalia tam secreta qz publica. qz & si secreta debeat mori interō per coritōnem. deferri tñ debent ad sepeliendū exterius p̄ cōfessionem. & qz nō sufficit aliqd esse notū iudicii. nisi sit ei notum ī forma iudicii. qz ut dicit̄. iii. q. vii. Iudicet. Index deb̄ iudicare h̄m allegata. iō peccata publica qzūt̄ sint manifesta sacerdoti sī homini. qz tamen nō sunt ei maifesta sī vicario dei. oport̄ ea cōfiteri. Et p̄tēra sicut dicit magister. dis. xvii. ca. vle. confessio ē quedā punitio peccati. ut p̄ eam peccator sit humilioz & cautioz. vñ non ē tm̄ ad notificandū cōfessori peccatū. Ad secundū sc̄z utrū de venialib⁹ teneat quis confiteri. Dicendum q̄ p̄ uenialia non fit separatio nec a regno ecclie triūphantis. nec a regno ecce militatis. cū ergo p̄ ip̄a regnum nō claudatur nō indiget de necessitate officō claviū per qd

regnum apitur. Nō ergo necesse ē cōfiteri uenialia p̄ se loquēdo. p̄ accidens tñ potest ēē necessariū. uel rōne dubii. qñ credunt ēē mortalia. uel rōne statuti. qñ homo qui tenet cōfiteri semel ī anno nō habet nisi uenialia. Ad tertīū sc̄z utrū teneat h̄o circūstantias om̄es peccatoz cōfiteri. Dicendū q̄ circūstantie aliq; mutant spēm peccati. & tūc circumstantie sunt cōfitende. qz species peccati cōfitenda est aliquādo ita agrauat ī eadem specie q̄ actū reddūt mortale qui sine illis mortalis non esset sicut patet. Idem em̄ actus illicitus potest fieri ī ex tanta intentōne q̄ p̄ctū mortale est. qui tñ ex surreptōne factus mortale nō esset. & talis circūstantia cōfitenda est. Aliq; autē non agrauat criminaliter. sed uenialiter. qz sine illis illa deordinatio peccatū mortale ēē. nec p̄ eas fieret p̄ctū mortale. si alias nō esset. Et sic uenialia nō sunt cōfitenda de necessitate nisi aliq; per accidēs. ut sup̄ius dictū est. sic tales circūstantie nō requirunt de necessitate ad sufficiētē cōfessionem. qzūt̄ requirant ad confessionis p̄fectionē. Vt autē melius sc̄i possit qñ sunt cōfitende de necessitate & qñ non. sc̄i endū q̄ circūstantia dicit̄ illud qd est extra conscientiam actus. aliquo tñ modo ip̄m attigens aut qzūt̄ ad effectū. aut qzūt̄ ad cām. Primo modo duplicit̄ sc̄z aut p̄ modum mēsure. & tales circūstantie sunt temp⁹ & locus. uel tā qz qualitas actus. & talis circūstantia ē agendi modus. Secundo mō est circūstantia qd factū est sc̄z mutilatio grauis. uel leuis ī respetu. Tertio mō tripliciter sc̄z qzūt̄ ad cām finalē. & sic accipit̄ hec circūstantia. ppter qd aut qzūt̄ ad cām materialē que est obiectū actus. & sic accipit̄ hec circūstantia. circa quid aut qzūt̄ ad cām efficientē. & hoc dupliciter h̄m q̄ ē duplex causa efficiēt̄ sc̄z principalis ex pte cuius accipit̄ hec circūstantia qd fecerit. & instrumētalis ex pte cuius accipit̄ hec circūstantia. quo instrumēto. uel quib⁹ auxiliis fecerit. Nec est intelligendū q̄ ppter qd. & circa quid. & quis. sint circūstantie mōzūt̄ ex eis dependet ēēntia actus. sī mōzūt̄ sunt quedā coniunctiones adiuncte. Vñ qñ querit̄ quis fecerit tanq; circūstantia querit̄ utrū clericus uel laicus uel religiosus. & qñ querit̄ circa qd querit̄ utrū ille homo qz p̄cussit ēē platus uel subditus & sic de aliis. Has autē octo circūstantias ponit ph̄. iii. eth. ca. iii. & quelibz earum agrauare p̄t̄ mōzūt̄onem. qñq; crīmialiter. qñq; uenialiter.

Circa quintū sc̄ilicet utrum statim habita opportunitate sacerdotis teneatur homo confiteri. Dicendum q̄ ille qui committit peccatū mortale nō statim tenet de necessitate cōfiteri habita cōfessoris opportunitate. sī sufficit q̄ semel ī anno. sic statuit concilium ḡnale. Nisi ī quatuor casib⁹. Unus ē ratōne sacramēti sc̄z qñ vult cōicare uel celebrare. nisi forte de p̄pī quo expectet alium cui deuotius & securius cōfiteatur. sic em̄ expectans nullo

iure cōmunicare phibet si vere penitens est. Secundus rōne piculi. videlicz qñ est m notabili & iminenti piculo mortis. Tertius ē m ratione cōscientie scz qñ cōscientia sibi dictat q statim teneat cōfiteri de necessitate. Quartus rōne dubii scz qñ p̄babilit̄ videret se amplius anno illo copiā cōfessoris habere nō posse. qui ip̄m possit absoluere. Quintus casus addi p̄ q̄zum ad religiosos qui rōne statutor̄ suoꝝ. & sui status tenent cōfiteri frequentius qz m stituit cōciliū ḡiale. Nec tñ ppter hoc sequitur q statim teneant cōfiteri habita cōfessoris opportunitate. nisi assit dies q̄ statū religiōnis sue cōfiteri teneant. Qz aut̄ peccator̄ regulariē non teneat statim cōfiteri. patet qz ad hoc nō obligat ex iure nature. qz confiteri sacerdoti nō est ex iure nature absolute. nec ad hoc obligat diuina lege. qz si xp̄s cōfiteri sacerdoti precepit implicitē. non tñ p̄cepit hoc statū fieri nec ad hoc obligat iure positio. s; tm ad semel m anno ut dictū ē.

DIS. XII.

Quæca sextū scz qualis debeat eē confessio salutaris. Sciendū q̄ debet habere sexdecem cōditiones que reddūt eam cōmendabilem. Primo debet eē uoluntaria qz nec donum. nec seruitiū. nec sacrificiū gratum potest eē deo vel hominī nisi sit uoluntarium. Ideo de cōfessione dicit. ps. ex uoluntate mea cōfitebor. Itē. Volūtarie sacri·ti. & cōfino. t. &c. Cant. v. Labia eius distillātia mirrā primā scz que sponte nō p̄ vim incisionis egredit̄. ut nō sit cōfessio achor uel furū. uel anthy ochi. ii. mach. ix. vel ut cōfessio Ione. Iōn. i. s; sic ut cōfessio dextrī latronis. Secundo debet eē studiose p̄meditata. vt homo diligent̄ p̄uidet & recogitet totā vitā suā & opa sua. & tempus suu ut de omnibz possit dei p̄posito confessori reddē rōez. ut Dāuid q̄ dicebat. Cogi. p̄ pec. m. Ysa. xxxviii. dicit ezechias timēs p̄ e occupari morte. Recogitabo tibi omnes annos meos m amari. aī. m. &c. Tertio debet esse festina. Gen. xxix. mō cōfitebor dño. Sūt aut̄ septē cause quaē festina deb̄t eē cōfessio. P̄tia est ex peccati & cōfessionis ip̄ius qualitate. qz peccatū ignis infernalīs ē nec alia aqua p̄t extingui nisi lacrimosa cōfessione. qui quācito ī tuerit domū. occurrentū ē ut extiguae & extutiae. Berñ. Abscondi ignē ī sinu meo exusto iam latere nudatis uisceribz sanie defluente. cōsulendum ē an ip̄m extutā. Item peccatum est moxbus grauissimus. cōfessio medici na. Hiero. velox cōfessio uelocem facit medici nam. Aug. de latrone dextro. qz cito cōuertit cito ei ignoscit. Psalmista. cito anticipēt nos misericordie. t. qz pau. fa. s. nimis. spoliati per peccatum. Peccatum est imunditia a qua debet se iacens cito erigere. Quis non cito festinat si nū suum eruere uel eleuare qz videret ī lutum cecidisse. Berñ. cadit asina. & ē q̄ subleuet. p̄ anima. & nō est qui curet. Qui ī peccato iacet. videret minus se diligē & de se curare qz de aliquo suoꝝ. Quis em ē tam negligēs qui vi-

det domū suam succēdī qui eam extinguere nō festinet. infirmū ad mortem & curari cito nō affectet. spoliari & sua dep̄darī. & adiutorium nō aduocet. aliquid suoꝝ ī lutū cadere & statim nō eleuet. Secudo debet mouere hominē ad cito confitendū mortis ppmquitas. & hōre mortis incertitudo. qz peccatorī mōs m omni loco insidiaet. & cū non p̄uidet. cito irruit. Seneca. Mōs ī omni loco te expectat & tu ī omni loco securus expecta. subito rapit hoīem ip̄rouisum. ysa. xxviii. Dum adhuc ordiner sucedit me. Eccl. v. ca. Ne tardes conuerti ad dñm. & ne dif. de die ī dñ. superue. em̄ ven. ira. il. & ī tpe v̄ndicte disperdet te. Greg. Si quis sciret quo tpe a p̄nti seculo exiret. se parare p̄ cōfessionem nō differret. sed q̄ p̄mittit veniam penitēti. diem crastinū non spopondit. De hac materia habet sup̄ li. ii. de subita & ueloci morte maloꝝ. Tertio piculi ī quo est peccator̄ īmensitas de quo satis habet sup̄. Quarto misera captiuitas. qz est ī carce. re peccati. ī oze dyaboli. leonis. & lupi. & draconis infernalīs. ī uentre ceti a quibz liberaatur aīqz absorbeat ueloci clamore cōfessionis. Clamat canis. ouis. porcus. cū se uident ī os lupi. ut p̄ occursum pastozū eruant. Magis ī hiis fatuus p̄ctoz. q̄ cito nō clamat p̄ cōfessionē cū dicit glo. sup̄ illud. ps. Neqz absor. m. pro. ne. ur. s. m. pu. os. suū. Nō urgebit puteū sup̄ te os suū. nisi tu clauſeris os tuū. Quinto debet mouere ad cito cōfitendum amissi preciositas. qz bona eterna & spūalia & tempus suum & seip̄m amisit. & bona infinita tam diu amittit. ī dñ dret confiteri. q̄ omnia recuperat uirtute cōfessionis. Sexto memorie labilitas & rōnis reddende necessitas. Berñ. ratio dilata facit obliuisci multa. Septē expectantis dei īmensitas. qui stat ad ostium & pulsat apoc. iii. Spēaliter aut̄ piculosum ē differre cōfessionem usqz ad mortē. qz sicut dicit ī. ps. Nō est ī morte q̄ memoꝝ sit tui. o dñe. Eccl. xvii. An̄ mortē cōfitere. a mortuo quasi nibil parit cōfessio viuus & sanus cōfiteberis. Hoc bene uidit ezechias infirmus. qui dicebat ysa. xxxviii. Viuēs viuens ip̄e cōfitebit̄ tibi. Aug. Qui d̄nt penitere usqz ad finē. uix aut̄ nūqz bñ peitent. qz qd̄ credit̄ eē uera ḡtritio. mortis instantis ē exaspatio. Item q̄ differt peitere usqz ī mortis articulo sīc incerta ē eius damnatio. ita ī dubio ē peccator̄ suoꝝ remissio. Itē qui vult ergo saluus eē peit̄ dum san⁹ est. Greg. cum egritudine opprimeris. nibil aliud cogitae poteris. qz ibi dirigit̄ tota intentō mētis. ubi sentiē uis doloris. Aug. Hac aīaduersiōne peut̄t̄ peccator̄ ut moriēs obliuiscat̄ sui. qui dum viucret oblitus est dei. Quarto cōfessio debet eē uera. ps. Ecce em̄ ueritatē dilexiſti. Iō. viii. Veritas liberabit uos. Necessē ē ut ḡualiter se peccator̄ semp̄ homō confiteatur. licet ī se aliquō peccatum mortale nō recordetur. Leuit. xiii. Leprosus ḡtaminatū & īmundum semp̄ se clamabat. Iō. i. Si dixerim⁹ qz peccatum

non habemus. &c. **S**ic ergo uera ut peccatus qd̄ cōmisit nō taceat. ne causa huilitatis peccatum suū augeat mētiendo. & qd̄ nō fecit dicēdo se fecisse. ac̄. v. dixit petrus saphyre & ana nne. cur temptauit sat̄. cor tuū mētiri te spūi sancto. Aug. cū in cōfessione causa huilitatis mentiris. & si non eras aī p̄ctōr. efficeris. **I**tē uera ut de uero corde & non fictō pcedat. Io. xii. Maria accepit libraz nardipistici preciosi. & unxit pedes ihū &c. **Q**uinto debet esse nuda non palliata. non uerbis obscuris ul' du biis obuoluta. sed aptis sermonibus declarata ps. Reuela. do. ui. t. Job. xxxi. **S**i abscondi q̄si homo peccatū. m. & celauit iniquitatem in sinn meo. &c. pū. xxvii. **Q**ui abscondit scelera sua non dirige. qui aut ea cōfessus fuerit & reliq rit. misericordia consequeſt. Boeti⁹. **S**i medicinas expectas. necesse est ut uulnus detegas q̄ homo peccata detegat hoc requirit natura mendī. Aug. q̄zdiu ferrū est in uulnere. nō ē malagma iponere. Greg. **V**ulnera occulta magis excruciant. qz cū putredo qd̄ interius feruet foris eiicē. doloz ad salutē apitur. & cōtri tio apostema pūḡit. confessio apit. satisfactio cataplasma apponit. **I**tē debemus nudare ad puocandū diuinam pietatē & largitatē ad similitudinem trutānoꝝ. qui ut possint citi⁹ obtinere a piis hominib⁹ suā ostendunt mfirmatatem. feditatem. deformitatē. paupertatez. **S**ic debet facere cōfitens ut magis possit cōmouere viscera pietatis & obtainere largioꝝ munera diuine largitatē. ysa. lvii. **D**elcēde sede impuluer uirgo. &c. **E**t p⁹. Reuela crus. denu da turpitudem tuā. discoopi. hu. t. Item debemus denudare ad puocandū diuinā curialitatem q̄ coopit ostēdēte sibi suaz nuditatē. eze. xv. **V**idi te nudam & cōfusione plenā. & expandi amictū meū super te. & operui ignominiam. t. Aug. **S**i homo tegit. deus detegit. & si homo detegit. deus tegit. ut patet per exemplū ml̄iris q̄ clamauit peccata sua in mari. **I**tē ppter diuinā severitatē q̄ denudabit corā omnibus q̄ noluerūt peccatores salubriē apire spirituali p̄tī in cōfessione. ysa. lvii. **R**euelabit ignominia tua & videbis obprobriū tuū. **O**cto aut sunt q̄ obturant os peccatoris ne nudā faciat cōfessionem. & q̄ retrahunt ab ea. **P**rimū est despatio uenie cōsequende. **S**ecundū est psumptō misericordie. p̄ quā credit peccatū nō puniēdū. **T**ertiū est spes longe vite. p̄ quā cō fidit ut post longā uitam in peccato cōsumptam peiteat. **Q**uartū est timor uel horroꝝ penitentie. **Q**uintū ē ignorātia culpe aut iustitie. **S**extū est amor peccati sui aut nōcumentum sui. **S**eptimū ē nimia verēcūdīa. **O**ctauū ē nimia pigritia qua dīt hō de die i diem. **S**exto debet esse accusans. ut hō nō excusat se. nec peccatū suū defendat. nec diminuat. s̄ potius exaggeret pensando gen⁹ peccati & omnes circūstantias aggrauates. Job. vii. non parcā orī meo. loquar in tribulatōne spūs mei cōfabulabor cum amaritudie anime. m. dicēdo omnes

circūstantias. Aug. **I**gnoscamus dicit dñs. qz agnoscit. parcamus. qz sibi nō p̄cit. **I**dem Job. x. dimittā aduer. m. elo. m. &c. **S**eneca. Mal⁹ homo quicqd ab hoībus sciri nō vult. deo nar rat. **S**i hō se accusat bñ os dyaboli obstruit. ps. **V**ias meas enū. **I**blo. **S**i hō sufficient se accusauerit. uocem accusatoris pati excludit. & os eius obstruit. ps. **I**n iustitiam meam nō absco. pū. xviii. **I**ustus in principio accusator est sui. ueit amicus eius & inuestigabit eū. nisi bene se accuser. In dyōc. remēsi cum quidā sacerdos h̄ret q̄zdam prochianam quā sciebat ualde peccatricē. s̄ occulē. & ip̄a esset cozam eo se iustificans. nec aliquid p̄ctm posset de ea extorquere. firmato cancello i quo erat. dixit q̄ deus dederat ei maxias reliquias. q̄ nō fuerat muente de aliqua muliere. exceptam̄ dei. q̄ non peccasset. **C**um autē pulsaret cāpanas. & faceret prochianos uocari. dicens q̄ eam reponeret in capsula argētea. illa cōfusa multa peccata & enormia ē confessa. Accusando autē se ca uere debet ne accuset alios. ul' eis imponat peccatū suū. sicut fecit Adā & Eua. & multi similes eis cōfitent̄ alioꝝ peccata. sic uir uxorū & ecōuerso. & socii socioꝝ. **A**lii ḡnālit̄ dicūt peccata oīm dicendo. sic facim⁹. sic loquimur. uel sic faciūt hoīes. **A**lii dicūt. sic feci ppter socios quib⁹ me negare non poterā. uel socii traxerē me. uel socii sic faciebāt. & uerecundū erat mihi nō facere sic alii faciebāt. contra tales dixit ps. Reuela dño uiam tuā. **I**dem. uitā meā annūtiaui tibi. non alienā. **I**dem. delictū meum cog. t. fe. & iustitiā meā nō abscondidi. dixi. confiteboz aduer. me. &c. **A**lienū ergo peccatum confiteri non debet nisi forte peccatuꝝ suū non possit aliter cōfiteri. **S**epti⁹ dī esse m̄tegra. ut oīa peccata maioꝝ & m̄ora & circūstantias p̄ctōꝝ a se abradat & abiiciat. **L**eui. xiii. **L**eprosus qui mūdaba radebat omes pilos carnis sue. & lauaba aqua. ut om̄ia ydola mortaliū a finib⁹ nr̄is eiiciamus sic fecerū filii isrl. **J**udi. x. Peccauimus. tu redde nobis. **E**t hec dicētes eiicerūt omnia ydola de finib⁹ suis. & sic placat̄ ē dñs eccl. xxviii. **A**b omni delicto emūda cor tuū. n̄ ut fecit Cromati⁹ de quo legiē in uita sancti Sebestiani. q̄ m̄ta cōminuit ydola. ut recipet sanitā. & nobili⁹. s. sol & lune retinuit. nec tñ sanari potuit quo usqz illud destruxit. & tūc sanatus est a lepra. **I**tē integra ut omnes circūstantias aggrauantes dicat. & maxie trahētes peccatū i aliud genus uel spēm. & cās peccatoꝝ nō omittat. **I**te sit integra. ut eā nō dīuidat p̄ diuersos sacerdotes. p̄tem cōfitens vni. & p̄tem alteri. sed totum dicat illi cui habet cōfiteri. **I**tem i libro p̄teri clugniac. dici⁹. q̄ quidā miles intravit ordinem clugniac. cui grauissime egrotātī videba p̄ totā quadragesimā q̄ habeat roncinuz suū cedente faciem eius cū calcib⁹ posteriorib⁹. & nō cessabat clamaē. remouete a me rōcīnum istum qui me occidit. **C**um autē in fine quadragesime ueisset abbas. moi uit eum ad

cōfessionem faciendā. quā cū fecisset negligēter. & iterūpendo eā clamorib⁹ & aliq dimitendo sc̄ientē. & sic cum quievit quidam appa-
ruit ei ad caput lecti sui in manu ferēs librū i
quo erāt scripta omnia eius peccata & dixit ei
Vides hec omnia. aut tu hic dices hecoia. aut
ego alibi dicā. Qui ad hoc motus fecit uocari
abbatē & facta cōfessione plenaria. a dyabolo
& corpis & anime piculo liberae. Item in eodē
libro dicit̄. q̄ apud rodoliū monasteriū eiusdē
ordinis quidā monachus cōfiteens. aliqua reti-
nuit scienter peccata. & uidit an se eodem tpe
maxiam multitudinem nigroꝝ. & duas lan-
ces. in quaꝝ altera uidit aīam suam. in altera
oīa peccata sua eū accusantia. tūc uidit quen-
dam formosissimū cōtra demones clamante;
qd vultis facere. iste nō erit ur. qz confessus ē
contra illi dicebant q̄ nō fuerat integre con-
fessus. Ille mot⁹ misericordia eū eripuit ab eis
suadēs illi ut integrē cōfiteret. qd ip̄e fecit. &
liberatus ē a piculo corpis & aie & a demoni-
bus. Et merito debet cōfessio ēē integra de oī-
bus peccatis ḡnialiter. qz de om̄ibns ḡniale iu-
diciū requirec̄. ec̄ces. xii. Cūcta q̄ fiunt addu-
cet dñs ad iudiciū p̄ om̄i errato. Itē diuīsio-
nem remissionis nō patiē vñitas caritatis. qz
non pōt aliquis simul eē amicus dei & mimi-
cus. nec vñitas ḡre q̄ simul cōtrariaē om̄i pec-
cato. vñ aut omnia delet. aut nullum nec etiā
summa dei bonitas q̄ condonat om̄ia uel nul-
lum. Versus. Larga dei pietas ueiam non di-
midiat. Aut nihil aut totū ḡra larga dabit.
Octauo cōfessio d̄z eē simplex. id ē sine du-
plicitate ypocrisis. ut non sit cōfessio illius he-
retici q̄ cōfitebae ut cōfessorem puerteret. nec
sicut illius qui cōfitebae ut de bursa confessio-
ris pecunia furaret. nec etiam sicut illius q̄ p̄
lucro uel fauore uel alia de causa. nisi p̄ conse-
quēda uenia peccatorꝝ. ec̄ci. i. ne accesseris ad
deū duplici corde. & ne fueris ypocrita in con-
spectu hoīm. & ne scādalizeris labiis tuis & re-
uelet deus abscondita. t. & in conspectu syna-
goge i iudicio ḡnali elidat te. qm̄ accessisti ma-
ligne ad deum. & coz tuū plenū ē dolo & fal-
latia. Et. ii. ca. ve duplci corde &c. Hoc time-
ant illi qui ad hoc cōfitenē solū ne heretici sus-
picēnt. uel ut boni reputenē. uel ne a suis sa-
cerdotibus molestē. uel qui in cōfessione sua
se iustificant ut uel ne mali appearant. uel ut
boni iudicent uel uideant. **N**ono debet es-
se verecunda. ec̄ci. vii. gratia uerecūdie est sup
auꝝ cōtra impudētes. Iere. iii. frons mulieris
meretricis facta ē tibi. noluisti erubescere. De-
bet aut̄ erubescēta in confessione seruire non
dñari. ut nō claudat os cōfidentis. ec̄ci. iii. Est
enī confusio adducēs gliam sc̄z illa que seruit
cōfessioni. adducit aut̄ ignominia illa que do-
minatur. & claudit os ut sit mutus i ore. De-
bet aut̄ erubescere peccatorꝝ ppter septē. Primo
qz in p̄ficia dei & celestis curie & cozā eoꝝ ocu-
lis fecit imprudenē q̄d cozā vilissimo rustico
facere non ausus fuisset. i. cozā. iii. Spectacu-

lum facti sumus mūdo. angelis. & hominib⁹
Luč. xv. Pater peccauī in celū & cozā te. Secū
do. ppter nobilitatis diuīne indecentia; cōtra
quā cōmisit. ut fornicaria nobilis cōtra p̄em
suū & genus. Ph̄bus. Erubescē celū intrasse in
scenū. Perī. O anima illustrata dei ymagine.
decorata silitudine &c. Et post. qd tibi cū car-
ne. ec̄ci. xli. Erubescere a p̄e & matre de forni-
catōne. Tertio. ppter peccati vilitatē & igno-
minia in quo dephensus est. & qd omnib⁹ pa-
lam fiet. nisi hoc p̄ cōfessionem & pnīam con-
tegā. Iere. ii. Sicut cōfundit fur in furto suo
&c. Quarto. ppter vilissimi fori imprudentiā
Iere. xxxi. Postqz ostēdisti mibi p̄cessi femur
meū. cōfusus sum. & erubui. Femur cōsueuit
pcuti de uili & malo foro qñ res preciosa dae
p̄ nibilo. Quinto. ppter deiectōnis vehemen-
tiā. qz filius & heres dei fit seruus dyaboli per
peccatū. Mēbrum xp̄i fit membrum dyaboli
Iere. ii. Vbi non p̄strata es. Sexto. ppter in-
titudinē diuīne misericordie. Greg. Erubescē-
re dei mīam saltē deberemus. si eius iustitiā for-
midare uollemus. Septimo. ppter satisfactio-
nis ad quā tenemur suppletōnem. Aug. Erub-
escēta maxima ps est satisfactōis. Mich. iii. V-
eiens in babylonē liberaberis. id ē in cōfusi-
onē cōfessionis. Babylon enī əfusio interptē-
tur. sup illud Job. xxix. Nō erubui. dicit Gre.
Videaē cuilibz ille vir magn⁹ in ututib⁹ suis
mibi certe sublimis apparz in peccatis. Ego n̄
min⁹ admiror cōfessionem huilliam. qz tot
sublimia gesta virtutū. Scio qz p̄ infirmitatis
verecundia plurimis grauiozis solet eē crīmīs
& grauioza cōmissa pdere qz nō admissa uita
re. Decimo. d̄z eē amara & lacrimosa. treñ.
ii. Effunde sič aquā coz tuū ut peccata lugeas
& omnino effudas. de hoc satis habet sup de-
cōtritione. Ie. xv. mulier cū parit tristitiā ha-
bet. &c. Unde dec̄o debet eē discreta. ut sciat
hō discernere inē mortale & uiale. & cōfiten-
do discernat. Item discreta ut discretū sacerdo-
tem querat siē medicū in spēli medicia pītū.
Aug. Idem d̄z facere p̄ euītanda moze aīme.
qz faceret p̄ euītanda corpis moze. p̄o q̄ euā
denda quēcūqz discretiore posset medicū que-
reret ut euaderet. Aug. Qui vult cōfiteri pec-
cata ut inueiat ḡram. querat discretū sacerdo-
tem q̄ sciat ligare & soluere. ne cū negligē
extiterit. negligatur ab eo qui eū misericordi-
ter monet. Itē debet esse discreta ut sit ordina-
ta & disticta ut p̄ singula peccata currat. & p̄
mo grossiora & pīculosiora dicat. & vbi circū-
stātias aggrauātes inueit. & i alio genus ēhē-
tes nō obmittat. Itē ut bona raceat & deo cō-
mittat. Leuit. ii. In oī sacrificio sal erat appo-
nendū. Quia i om̄i facto suo & maxie in cō-
fessione debet se mature hō & discrete habere
Ita q̄ p̄ incautelā suā peccata sua non augeat.
s; se de eis potius expediat. Duodec̄o debet
esse fida. ut de dei bonitate cōfidat. non sicut
iudas qui iniquitatē suā confessus est dicens.
Peccauī tradens sanguinē iustū. Math. xxvi

et tamen de dei misericordia despauit. Ipse si quidē est ihsus nazarenus rex iudeoz. Et ē in ipso cōfidendum. qz est saluator. sanctificator & gubernator cōfidentiū. Heb. x. Accedamus cū uero corde in plenitudinem fidei aspī corda a cōscientia mala. & teneamus fidei nr̄e cōfessionem indeclinabilem. Fidelis em̄ est q̄ repromisit. Vulgariē dicit̄. qui indulgētiam nō credit. remissionē non recipit. Vñ dñs dicit mulieri chananee. Math. xv. O mulier magna ē fides tua. fiat tibi sicut uis &c. Luc. vii. dicit de Maria magdalēa. fides. t. te. sal. fecit. &c. eccl. iii. Presbitero huīlia aīam tuā. Math. viii. Et Luc. xvii. Precepit dñs leprosis ut oīderēt se sacerdotib⁹ & dum irent mūdati sunt. Et illi q̄ rediit dixit. fides tua te saluū fecit. Quia eis dictū est. Luc. xvi. qđcūqz liga. sup ter. &c. Leo papa. Multiplex misericordia dei q̄ lapsibus humanis subuenit ut p̄ penitētiā spes uite reparet. Diuīne uolūtatis p̄sidūs taliter ordinatis ut indulgentiaz dei nisi supplicantibus sacerdotibus penitētes neq̄ant obtinere. & cerēa

Tredecimo debet esse frequens. ut dicam⁹ cum xp̄o. Job. xi. Eam⁹ in iudeā iterū cruci. Aug. quāto plurib⁹ cōfiteris sub spe uenie. cāto ceterū ueniā cōseq̄ris. Sūt at multe rōes q̄ re cōfessio sit iterāda sc̄z angeli magni cōsiliū suasio. Itē sp̄uſsancti aduocatō ad multiplice geitum. ysa. lix. Quasi colube meditantes gememus. p̄s. cōfitebimur tibi deus cōfitebimur. Item peccati remissio & pene debite p̄ eo. q̄ ibi pene debite aliqud dīmittit̄ ī cōfusione. Itē v̄berioris sanctitatis acq̄satio & munditie. ut tela cruda frequēti ablutōe candidat̄. Itē ppter viscerū dei cōmotionem. Hiero. p̄na viscera ī terpellatōne sedula molliunt̄. Itē ppter demōnum infestatōnem. & fugationē. ut auis elōgat nidū ī quo sepe molestaē. & in quo oua ei⁹ sepe rapiunt̄. Itē ppter p̄tōz iugē ī sur̄reptōnem. ut nauis sepe baurit̄ q̄n sepe intrat aqua. Item ppter scientiā bene cōfitendi acq̄rendā q̄ acquirit̄ ex eius frequētatione. ut alie artes ex frequēti agere doctos efficiūt. Itē ppter memorie obliuionē frequētē cōputandum. Itē ppter grē & meriti accumulatōem. Itē ppter suffragioz sacerdotaliū. & ecclie acquisitōem. Item ppter cōscientie dubitationem. q̄ semp trepidat hō ne sufficiēt fuerit cōfessus. Multe pictē ualent obolū & plures denarii solidū. Item ppter maioz̄ huiliatōnem. Cū queret̄ a quodam abbate quare ita frequent̄ cōfiteret̄. R̄udit̄ q̄ iō q̄ semp timeo me nō bene esse cōfessum. & sepe aliqud ad memoriaz reduco q̄ nō dixeram. & q̄ a cōfessione huilioz semper surgo. Itē abbas lysoy dixit cuidam fratri con querēti de frequēti lapsu. Si cecidisti surge. si nō cessas cadere. nō cessa surgere. q̄ vbi muētus fueris. ibi iudicaberis.

Decioquarto debet ēē obediēt ut dicat patus sum & nō sum turbat̄. act. ix. Dñe quid me uis facere. aug. Ponat se penitēs ī iudicio sacerdotis sibi de seipso nihil retinēs. ut patus sit facere p̄ recipi;

enda uita anime. q̄o patus esset facere p̄ euīta da corp̄is morte. ut sicut p̄ modica febre uel ī firmitate multis diebus abstinet a vino. ita faciat p̄ anime salutē. p̄ cōsilio medicinē abstinet a carnib⁹ amputat sibi crines. Aliqñ sedet ī domo. abstinet a vano gaudio & uino. vadit extra regionē suam. dimittit sua & suos. Sic debet facere p̄ aīe salute. **D**ecimoquinto debet esse satisfactoria. ut sit h̄m qualitatē & q̄z titatez p̄tōz. qz sic dicit̄ sap̄. xi. p̄ que peccat p̄ hec & tozque. ī quo q̄s se peccasse cognoverit. ī eo se puniat. apponēdo remedia 9tra morbū. qz cōtraria 9trariis curant̄. & q̄z se grauius memit deliquisse. tanto se debet durus satisfaciēdo puīre. de beata Magdalena dicit Greg. quot ī se habuit oblectamenta. tot de se mueit holocausta. querit ad uirtutes numerū criminū ut totū deo seruiret ī pn̄ia. q̄c quid ex se deum cōtempserat ī culpa. Itē hesē. xiii. Cū deposuiss̄ uestes regias. luctu apta ī mundēta suscepit. & p̄ unguētis uariis cīne re & stercore īpleuit caput suū. & corp⁹ suum huīliauit ī eīuniis. & om̄ia loca ī quib⁹ letari cōsucuerat. īpleuit crinū laceratōne. & depcabatur dñm. Joel. ii. Cōuertimini ī ieūniō cōtra carnis cōcupis. ifletu. 9tra cōcu. ocu. & planctu. cōtra uite supbiam. Aug. Ad agendam dignā pn̄iam nō sufficit mozes ī meli cōmutare. nec a malefactis recedē. nisi de his q̄ facta sunt malis satisfaciat dño p̄ pn̄ie dolorem & p̄ huilitatis geitum. p̄ cōtriti cordis sacrificium coopantibus elis.

Deciosexto debet ēē fortis & firma. ut pponat pugnare fortiē cōtra temptatōes. Et pponat pseuerare fortier. ut sit penitēs sīlis iude machabeo de quo dicit̄. i. Mach. ii. Iudas machabeus fortis uiri bus sit nobis p̄inceps militie. Versus. Sit simplex. huīlis. 9fessio. pura. fidelis. Atqz frequēs nuda. discreta. libens. verecunda. Integra. secreta. lacrimabilis accelerata. fortis & accusās & sit parere pata. Iudas interpretatur 9fitens. Machabeo p̄cutiēs uel p̄tegēs. qz verus 9fites dyabolū repūtit. & a temptatōnibus p̄ cōfessionez se p̄tegit. Item de Iuda dicit̄. i. Mach. iii. Sīlis factus ē leoni īuenatōne sua. audax fortis. & p̄sistens. & securus.

DE MOTIVIS AD CONFESSIO NEM · DISTINCTIO .XIII.

Orcā septimū sciendū q̄ ad cōfendū libent̄ & deuote mīta nos mouere debent. Primo ī nature magisteriū. Secūdo culture laboztū. Tertio benignitas cōdonant̄. Quarto seueritas iudicat̄. Quinto cōfessionis necessitas. Sexto cōfidentis vtilitas. Primo quidē mouere debet nature magistriū. natura ei q̄ sagacissima ē ī opatione sua manifeste doc̄z hoīem q̄ debeat 9fitendo purgari. Primo natura p̄p̄zī cordis. qz si hō cōmedat aliquod nocīū. statī coz dolet. & euomit. Item si habet hō aliquod īmundum ī ore nūqz cessat exscreare quousqz tota īmunditia expellaē. Item si habz manus īmundas. nūqz

comedit aīqz mundet eas. **S**i mirū cū nullū venenū sit peccato mortalius. nec aliqua īmū dītia peccato īmundioz. qūo p̄t retineri quin cor doleat & euomā. **D**e hac īmunditia sup̄ de tīore peccādi. quidā ait. Cor dolet. ergo vo me. laua dentes ora manūqz. **E**xeat ut musca ēdatur fortiter olla. **I**ac. iiiii. **E**mūdate man⁹ vīras peccatores. & purificate corda vīra. Itē na tura aīalium ut serpentis q̄ euomit uenenū bi bens ad fontē ītrans artū fozamē. similit̄ cer uus ad fontē īnouā deponit uetustatem. si miliū aquila. **S**ic ī fonte cōfessionis anime ī nouant. **I**tem mare purgat se naturalē qz nō cessat expellere feces. & maxie cadauera. vinū nō cessat se purificare & defecare. nec olla bul liens spumare. **I**tem ocul⁹ si habet aliqz impur itatē. nūqz cessat flere & labozare ad purgan dū se. **A**ures similiter non sunt in pace. si ha bient īpuritatē aliqz donec se purificauerint. **I**tē ysidor⁹ dicit q̄ ibix rostro se purgat aliter morit̄. oze etiā parit. **S**ic tu debes fetus dyabolics parere cōfitendo. **P**salmista. Cōcepit do lozem & peperit īiquitatē. **I**tem cygnus ut di cunt naturales. dicit̄ naturalē p̄sentire mortem. & p̄cīnere lugubrē. **S**ic tu debes p̄sentire mortē eternā. o peccator. & p̄cīnere carmen lugubrē cōfessionis. **P**salmita. Precinete dño ī cōfessione. eze. xxviii. Assumēt sup̄ tyrū car men lugubrē. &c. **S**ecūdo mouere debz ad cōfitendū culture laboritius. id est cura & di ligentia hoīm circa culturas agroz. ortoz. & vineaz. maxie tpe quadragesimali. **H**oīes ei qui neglexerunt vineas suas. agros & ortos. tūc īcipiūt putare. fodere. arare. claudere. & excolere q̄ aī ī hyeme īulta dīmisēt. canē. ii. tempus putatōnis adueit. eccl. iii. temp⁹ se minādi &c. vide q̄ ille qui nō habet curā de se maxie tempe illo. & qui se nō excolit p̄ peni tentiam & cōfessionem min⁹ diligat se qz aliquid suoz. cū omnia uelit habere culta. mun da & bona. et p̄o uiribus suis ad hoc laboret. **S**eneca. Nihil ē cuīqz vilius se. qui laborat. & vult habere omnia sua bona. & nō laborat ut sit bonus. **A**ug. qd est o hō q̄ te uelis malum habere. nō aūt aliquid tuoꝝ. nō uxorem. non filios. non seruū. nō uestem. non caligā. & ta men vīs habere malā uitam. **R**ogo te postponere caligam tuā uite tue. **T**ertio moue de bet benignitas dei circa cōfidentes q̄ m̄tiplex est. **P**rima qz reus ī curia misericordie dei re atum cōfitemens. nō damnaē s̄ liberatur & sal uatur. pū. xxviii. Qui abscōdit sclera nō dirigeat. qui aūt ea cōfessus fuerit. misericordiaz cōsequet̄. ps. In iusti. m. nō abscondi. **G**lo. Si hō agnoscit. deus ignoscit. **S**ecūda ē qz reo est iudex pater su⁹. & frater eiusdē cōditionis. & forte magis reus. scđos scz. & ad arbitrium m̄ris sue ecclie ī foro misericordie iudicat̄ & pu niē. **T**ertia qz egro p̄ morbo ḡuissimo et m̄ tiplici peccati. leuissima medicia uerbi ī ostē siōe morbi a medico spūali p̄staē. ps. **D**ixi 9fi. & tu. re. &c. i. **I**o. i. **S**i cōfitemur peccata nīa

remittet nobis ea &c. **Q**uarta qz ex cōpūctio ne a debito liberaet̄. **M**ath. xviii. Omne debitus dimisi ē qm̄ rogasti me. **Q**uinta misericordia qz ex recognitōne sue turpitudis adultera re cōciliatur. & ex accusatōne sua iustificaē. ysa. xlivi. **D**ic tu īiquitates tuas. ut iustificeis. **S**exta qz ex sui vilificatōne apprecaē. **I**ere. xvi. **S**i sep̄ aueris preciosum a vili. quasi os meū eris. &c. **S**eptima misericordia. qz culpam suam cog noscens ī hoc iudicio nō spoliaē suis uel ex heredat̄. s̄ potius ab ea q̄ amiserat̄ restituīt̄ re cognitōne sue culpe regno padysi compaē & acquirīt̄. **L**uč. xxiii. **D**ixit deus latroni 9ficien ti. hodie meū eris ī padyslo. **A**ug. Misericordia attulit. qd̄ miseria distulit. **Q**uarto mo uere d̄z seueritas iudicatis dei. s̄. qui tenēs euā ginatū gladium eternā mortē minaē nō con fitentib⁹. dicens ī. ps. **N**isi cōuer. fu. gla. su vi. &c. mortis. scz subite. & damnatōnis etne. **E**ze. xvii. Iudicabo te iudicō adulterantiūz & effundentiū sanguinē. & dabo te ī sanguinē furozis & zeli &c. **H**mōi tñ sniam reuocat dei misericordia p̄ confessionem. qz cū cōfiteat̄ hō & se iudicat̄ & damnat ī p̄nti. non damnabi tur ī futuro. ps. **N**ō damnabit deus cōfessu scz hic cum iudicabit illi. **S**ed dicit dñs ut ait **A**ug. Ignoscam̄ ei. qz agnoscit. pcam̄ ei. qz sibi nō parcit. **C**onfessio peccatoꝝ ī p̄nti plus posse videat̄ ī iudicio futuro qz om̄es sancti qui ibi peccatoꝝ vere cōfessum a damnatōne liberat. & deū īmutat. qd̄ ibi non possent face re oēs sancti. **B**erñ. O beata spes 9ficienū qūo vīncis īuīcībile. quāpotens es apud omnipo tentē. qz cito tremendū iudicē vertis ī clemētissimū p̄rem. **I**n iudicio ubi tremet angeli & sancti constantissima & fidens aduocata eris hic uere peitentium 9fessio. **H**oc signat̄ geñ. xlivii. **V**bi aliis nō audentib⁹ loqui pro benīa min liberatōe aī **J**oseph. **J**udas qui interptat̄ cōfitemens p̄pius accedens cōfidentē allegauit. & ad pietatē ioseph uiscera cōcītauit. ps. **N**etradas bestiis scz īfernaliib⁹ aīas cōfidentium tībi. & aīas paupum. &c. **I**deo de iudicō quo so li cōfessi peccatoēs saluātē dicit̄ eccl. xviii. ante iudiciū p̄para iustitiā &c. **Q**uinto mouere debet cōfessionis necessitas. qz sine hac nō est salus peccatoꝝ. **I**ac. v. cōfitemini alterutru p̄ctā vīra. & orate p̄ inuicē ut saluemini. **A**mb Non pōt̄ quisqz iustificari a peccato. nisi fuerit illud aī cōfessus. **I**dem. cōfessio animam a morte liberat. cōfessio apit padysum. cōfessio spē salutis tribuit. qz nō mereat̄ iustificari. qui ī uita sua nō uult peccatum suū confiteri. **L**egit̄ q̄ filia cuiusdā magni p̄cipiis vīstās cu riāt̄ cū eēt uirgo degens sanctissime. cōsulūt̄ papam vīru religionē ītrarz. qui attēdens eius sanctitatē. cōsuluit q̄ in statu suo perma neret. **E**t cū īmēcīset oculos ī qzdam feruū. eius corrupta ab eo prolē habuit. & pdidit. & religionē ītravit. & tñ hoc p̄ctī cōfiteri eru buit. multū se p̄ eo affligens ī religione. **C**ū aūt̄ morere & sancta crederetur. ab abbatisla

adiurata q̄ eā certificaret de merito suo. appa
ruit ei post mortē horribilis dicēs se dānatam
qz illud p̄t̄m q̄ cōmiserat nō fuit confessio.

**DE CONFESSIONIS EFFECTV
MVLTIPLICI. DIS. XIII.**

Exto mouere debet confitentis utili-
tas quam scilicet homo sequitur ex cō-
fessione. Utilitas enim confessionis
est multiplex. Nā confessio aīam īquinatam
purificat. obscur atam clarificat. deturpatam
pulchrificat. perturbatam letificat. liberat im-
pugnatā. viam uite reserat obseratam. **D**iz-
mo quidā 9fessio aīam p̄ peccatū īquinatam
purificat. Cōfessio em̄ est lotoriū ī quo om̄es
peccatoꝝ macule diluunt̄. q̄s om̄es aque mū-
di delere nō possent. **B**erñ. Omnia peccata ī
cōfessione lauant̄. Hoc bñ figuraliē designat̄.
·iii. **R**eg. v. de Naaman leproso cui dixit He-
lyeus. vade lauare septies ī iordanē &c. Si
rem grandē p̄cip̄t̄ deus p̄ delectōne om̄iū
peccatoꝝ. p̄ emundatione a lepra certe facere
deberem̄. q̄z om̄es q̄z dic̄t̄ nob̄is lauare. &
mundaberis. Iordanis īterptatur huile iudiciū.
In cōfessione se debet cōfitens humiliter
iudicare ut euadat horrendū dei iudiciū. i isto
saluat̄ qui ī illo damnaret̄. i. coꝝ. xi. Si nos
metip̄os iudicaremus. nō utiqz iudicaremur.
ergo h̄m 9siliū. ps. Preoccupemus facie eius
ī cōfessione. In hoc buili iudicio lauari debe-
m̄ septies. id ē a septem peccatoꝝ ḡnibus. &
tūc p̄ septiformē gr̄am om̄ia diluūtur. **J**udith.
xii. dicit̄ q̄ ip̄a noctib⁹ exibat ī uallē bethu-
lie & baptizabat se ī fonte. Judith īterptat̄
cōfitens. bethulia domus dolens dñm. aut do-
mus parturiēs dñm. Judith ergo. id ē 9fitens
debet descēdere ī uallē p̄ huilitatem. In uallē
m̄qz bethulie. id ē ecclie q̄ est domus ī q̄ doce-
tur hō dolere de peccatis. dñm. id ē ad honorez
dñi & ppter offere dñi ueniam obtinendam
Hec est etiā dom⁹ pturiēs dñm ī qua 9fitens
cū multo dolore euomens peccata pturit salu-
bziter dñm ad salutē. **S**equit̄. Baptizabat se.
qz ī cōfessione delen̄t̄ om̄ia peccata. sic ī bap-
tismo. hoc excepto q̄ in baptismo delen̄t̄ pec-
cata q̄z ad culpam & omnē penā. ī 9fes-
sione remanet hō debitor pene satisfactioꝝ.
In cōfessione iḡt̄ aīa regenerat̄ ad uitā. & re-
nouat̄ ad gr̄am. Ad hūc fontē bethulie d̄z ho-
mo sicut ceruus sitien̄ s & veneno estuans. &
sic serp̄s ad aquā ut ibi venenū euomat ppe-
rare. ps. Quēadmodum desiderat ceruus &c.
Sequit̄ ī auctoritate p̄missa. Et sanitatē reci-
piet caro tua. qz fomes libidinis & si nō exti-
guitur. tñ multū debilitat̄ ī carne. atqz mun-
daberis ī aīa. In cōfessione iḡt̄ aīa mundat̄
& mūdāndo sanat̄. Hec ē medicina laxatiua
p̄ quā om̄es humores noxiū expellunt̄. apo-
stema rūpit̄. & sanies emittit̄. mirabilē ē le-
nis hec medicina q̄ solo uerbo sonat egrotum
Greg. Vulnera occulta magis excruciant. qz
cū putredo q̄ interi⁹ furit foras eiicit̄. doloz
ad salutē aperit̄. **I**dem. Cōtritio apostema pū-

git. 9fessio aperit̄. & sanie eiicit̄. satisfactio ca-
thaplisma apponit. **S**eneca. In hiis morbis qz
bus affligimur. qui peius se h̄z. minus sentit.
& p̄mia sua narrare uigilantis ē. & virtus sua
cōfiteri sanitatis indicū ē. **I**tē. **S**eneca. Diffi-
culter ad salutē puenim̄. qz nos egrotare nel-
cimus. Purgari debet aīa sīc purgan̄ vici pa-
rislus tpe pluuioso. sīc stabuluꝝ iumentoꝝ. &
sicut phanū dyaboli purgaꝝ a spurcitā ydolo-
rum. ut fiat templū dei. ii. pal. xxiii. Precepit
rex iōsias vīris iuda ut piicerent uasa Baal de
templo dñi. & cōbussit ea ī torrentē cedron.
Ab ydolis Itaqz peccatoꝝ purgat templū cor-
dis cōfessione peccatoꝝ. De purgatōne huius
templi dicit̄. ii. **M**ach. Itez dec̄o eiusdez dicit̄.
q̄ Iudas & iudei templū purgauerūt̄. ii. dyal.
viii. Dicit̄ quō dyabolus dolet de purgatōne tē-
pli. Cū em̄ ut ibi dicit̄. beatus Bñdictus ī mō-
te Cassino īueniſſet phanū apolliniis. succi-
dit lucos. cōtriuit ydolum. subuertit aram. &
cōstruxit ibi oraculū sancti Martini. & sancti
Iohānis. & antiqu⁹ hostis audiebaſ clamās &
cōquerens vim ſibi illatā. & ſe expulſum. Cla-
moz eius a diſcipulis beati Bñdicti audiebaſ
licet ſp̄es eius nō uidereſ. **E**idem etiā appare-
bat flāmantib⁹ oculis cōmīnans. & uocās eū
noīe ſuo. cui cū uir dei nō rūdebat. dicebat ei.
maledicte. Pat̄z iḡt̄ ex p̄dictis q̄ 9fessio est
lotoriū mundatiū. antidotum ſanatiū. &
iudiciū ſaluatiū. **T**ertio 9fessio aīaz detur
patam pulchrificat̄. ps. Cōfessio & pulchritu-
do ī cōſpe. e. **I**dem. Cōfessionem & decorē ī
diuisti. **B**erñ. ī eplā ad ſophyam. Ama cōfes-
ſionē ob quā amaris. ama cōfessionem ſi affe-
ctas decoꝝ. **S**equit̄. Si peccata ſunt. ī cōfes-
ſione lauant̄. ſi bona ſunt. cōfessione cōmendat̄
ſacrificiū deo offers cū peccata tua 9fiteris. **E**t
em̄. ſacrificiū deo ſp̄us 9tribulatus. Cū dei be-
neſicia recordarīs. imolas deo ſacrificiū laudif.
Bonū ornamentiū aīe confeffio. q̄ & peccatoꝝ
purgat. & iustū reddit purgatōrem. Abſqz cō-
fessione iust⁹ iudicat̄ ingratus. & p̄tōz mor-
tuus reputat̄. Cōfessio iḡt̄ est peccatoꝝ vita.
iusti gl̄ia. Hec est neſſaria peccatorī. iustū ni-
hilominus decet. **E**ps quidā cū daret ſacramē-
tū eukaristie pplo ſuo. v̄dit ibi duos quos au-
dierat eē ī adulterio. alterū tererrimū. & alte-
rū lucidissimū. & cū quereret cām. dictū est ei
ab angelo. q̄ alter uere cōfessus fuerat. alter ī
peccatis manebat. **S**ecundo cōfessio animaꝝ
obſcuratā clarificat̄. Peccata nāqz tenebre ſūt̄
vñ obnubilant aspectū mteriorē aīe. ut nec ſe
nec deū. nec etiā peccata ſua cognoscat. multa
em̄ credit nō elle peccata. q̄ tñ ſunt. uel nō ita
grauia. nec attēdit nūm. nec mltas cīrcūſtant-
ias aggrauātes. nec ſuū aduertit pīculuz. nec
uilitatē ſtatus ſui. nec diuine iuſtitie ſeuerita-
tem. ſi m̄fuſo ſibi lumine dñne gr̄e cognoscit
hec omnia. **P**ſalmista. Notus ī iudea deus.
Oſee. v. V̄dit iudas. id ē cōfitens uinculū ſu-
um. **T**ren. iii. Ego uir uidēs paupertē meam.
i. **M**ach. iii. cognouit iudas & exiit. **L**uc. xvii.

Cecus clamās ad ihūm secus uiam illuīatur.
Hester. viii. Iudeis noua lux oriri uisa est.
Quarto cōfessio aia; perturbatā letificat. Mē-
tū gaudet penitē facta cōfessione. sīc eger ifir-
matus ad mortē de sua sanatōne. sicut multis
plagis letalibus sautiatuſ de sua curatōne. sīc
multis obſeffus pīculis de sua liberatōne. sicut
captiuus i seruitute durissima & uilissima de-
tentus de sua euāſione. sīc graui pondere de-
pressus de ponderis depositōne. De graui pō-
dere peccati dictū est sup̄. De pniā uero dicit
ſaluator. Mat̄. xi. Iugū meū ſuaue ē. & onus
&c. Iugū quidem ſuaue ē. qz releuat a durissi-
ma dyaboli ſeruitute. Onus uero leue. qz exor-
nerat a grauifimo pōdere p̄ctōz. Sepe ſolēt
hoīes post cōfessionem factā dicere ſe uelut a
magna ſarcina liberatos. & a duris oneribus
expeditos quaſi maxia turris eēt de collo eoꝝ
deposita. Berñ. Libz admirari qz leue ſit iugū
dñi. An nō leue ē qd non ſolum non grauat
ſ; leuat. Quid eo leui onere qd nō ſolu n one-
rat. ſ; portat hoīem cui portandū iponit. Hoc
gaudiū bñ fuit figuraliſ designatū in liberati-
one iudeoz de morte ad quā omnes fuerāt cō-
demnati. Hes̄. viii. Iudeis noua lux oriri uisa
est. gaudiū honor &c. Item letificat de pcepta
ſpūali ſolatione. Pſalmista. Os meū aperui
cōfirendo. & attraxi ſpūm. id ē ſpūllanci ad
cōſolationem. Cōfessio impetrat cōſolatione;
recupat grām amissam. & auget habitam. Re-
quire ſup̄ de pniā. Dixit petrus clugniač. qz cū
quidā ſacerdos ſolitarius qzdam moniale uifi-
taret. primo bona intentōne. poſt carnali pec-
cauit cū ea. & cū incōfessus celebrare pſumerz
& mīſtrarſſet. & cōſecrasset. i pceptione nihil i
uenit in calice. Idē accidit ei ſecūda die. & plu-
ties. qui ex hoc cōfessus & cōpunctus currēs
ad ep̄m ſuū cōfessus ē. & tūc poſtea inuenit.
Idem vere dicitur in cronicis. qd accidit tpe
Karoli magni. qz cū i vigilia natalis quidam
ſacerdos peccasset cū quadā muliere. & debet
celebrare missam p̄mam. in pceptōne eukari-
ſtie uidit colubam qzdam de celo deſcendentē
& hauriente; & deportantē quicqz accipe de-
bebat. Similiē accidit in missa ſcda. Cum autē
peccato cōpunctus curreret ad vicinū cōfessorē
& cōfessus fuisset p̄tm ſuū. i missa tertia ea-
dem coluba quicqz detulerat de calice repon-
uit. Quinto cōfessio aiam liberat alligatā.
liberat em̄ eā a vinculis p̄ctōz que ſunt vīcu-
la uel catbene. pū. v. Vnusquisqz p̄ctōz ſuoꝝ
funib⁹ cōſtrīngit. p̄s. Funes p̄ctōz circum-
plexi ſunt me. Iō dicit̄ yſa. li. Solue vīcla col-
li tui captiuia filia ſyon. Et. lviii. Dissolute collī-
gatōnes impietatis. ſolue fasciculos deprimē-
tes. Berñ. ſup̄ canē. ſermone vi. Humiliē con-
firēti remittit de p̄tm. & dyabol⁹ eū qz i coz
de hoīis habebat amittit p̄ncipatū. Vbi enim
peccatū remittit. de corde p̄ctōz pculdubio
dyabol⁹ ejiciē. Itē cōfessio liberat a p̄tate de-
monū & a vilissima ſeruitute eoꝝ qz de fau-
cibus lupi leonis & draconis infernalīs. p̄s. Li

bera me de ore leonis &c. Manasses liberaet o
carcere regis babylonis ſitens peccata ſua. ſi
cut habeat iī. pal. in fine. Ouicula qñqz clamō
re eruit de ore lupi. Et Jonas clamās ad domi-
nū de ventre ceti euomit. Ione. iii. Itē. Mat̄.
xv. Ad clamozē mulieris chananee in cui⁹ fa-
cto notaſ qualis debet eē cōfessio expulit dñs
demonē ab ei⁹ filia. Itē Lū. iii. Imponēte ihu
manū exibat demona a mltis. qz i cōfessione
ad impositōem manus ſacerdotalis absolutio-
nis bñ a dyabolo & peccato liberaet. Itē in uit-
pa. narrauit abbas ferapion qz cū iuuenis eēt
manducās cū abbate ſuo. ſurgēs a refectione
accipiebat vnu panem paximatiū & comedē-
bat occulē ignorante abbate. & hoc facere ſic
duixerat in cōſuetudinem & verecūdabat p̄i
cōfiteri. qz iam nō poſlet refrenare appetitum
luū. Cum autē quidā frēs ueniffent ad abbatē
interrogātes eū de cogitatōnibus ſuis. ait eis
Nihil eēt ita noxiū monachis. nec ita letificat
demones ſi fratres celēt cogitationes ſuas
ſpūalib⁹ p̄ribus. Qd cū audiret dictus ferapi-
on. puolutus eius genib⁹ & pſtrat⁹ i terrā
& cogitās qz p̄ eo uerbū diceret. incepit cū fle-
tu p̄tm ſuum cōfiteri. Cui p̄ dixit. qz dyabo-
lus qz ſua taciturnitate tenebrauerat coz eius.
ſua cōfessione humili eēt excuſſ⁹ ab eo. Non-
dum uerba ſenex finierat. & ecce dyabol⁹ exi-
uit de ſinu in quo ſolebat abſcondere paxima-
tiuſ qz flāma ignis. & lāpas feridillima. ita
qz tota domus eēt repleta quaſi ſulphureo fe-
toē. Et ait abbas. Oſtēdit tibi dñs nūc palam
viſibilitē qd tibi uerbis priuio oñdebam. Confel-
ſio eī denudat & aperit ſecretū dyaboli. p̄dito
ris. iō cōſuſſus recedit. Itē in uit̄. pa. dicit̄. qz ab
bas Macharius habitā ſolus i heremo. uidebit
demonē tranſeunte qui uidebae induct⁹ tuni-
ca linea qz tota terebrata erat. & p̄ omīa for-
mina p̄debat ampulle. Inquirenti machario
quo tenderet. rñdit. uado uifitare frēs. querē-
ti qd ſibi uellent ampulle. rñdit. qz gustū por-
tabat fr̄ib⁹. ut qz n̄ gustaret de una. gustarz de
de alia. iō tot poſtabat. Et hoc dicēs p̄transiit.
Adiurauit autē eū machari⁹ ut ad ſe rediēs ad-
ueiret. Videns eū machari⁹ redeunte. i terro-
gauit eū qūo ſe haberēt frēs. dixit ei dyabolus
qz omnes ſanctificati ſunt. nec alijs eoꝝ acq-
ueſcebat ei niſi vnu qui ad flatū temptatōnis
eius mouebaet ut uentus. addēs qz Theotistus
uocabat. Quo auditō. iuit macharius ad viſi-
tandū ſgregationem ſrim. Cui frēs cū ramis
palmaz pcesserūt obuīam. Cū autē quilib⁹ eo
rum paret ſibi cellā ſuā. queſiuit quis eoꝝ uo-
caret Theotist⁹. Quo inuēto. declauit ad cel-
lam eius. & queſiuit ab eo qūo erat ei de cogi-
tatōnibus ſuis. & cū ille diceret qz bñ. & eru-
bſceret dñe ſuas temptatōes. ait ſenex. qz tot
annis uixerat ſolitarius. & in arta pniā. & ta-
men impugnat me cogitatōnes fornicatōnis
in tāta ſenectute. & tū omnes honozant me.
& ſic fecit qz ille reuelauit cogitationes ſuas ei
& cōfessus eſt ei omīa. & ille miūxit ei ieiuniū

et q̄ meditareſ circa ſcripturas sanctas. & ſi adhuc temptareſ. q̄ ſem̄ respiceret ſurſum. nō deoſum. & dñs iuuaret eū. Cū aut̄ cōfir- masset & cōfortaſſet eū & alioſ uerbiſ. rediēſ ad locum ſuū. & iterū videns eundē demoneſ queſiuīt ab eo q̄o eēt ei. qui dixit q̄ male. q̄ illoſ quoſ uifitauerat ſanctōreſ & fortoſeſ in uenerat q̄z p̄iuſ. & p̄cipue illū q̄z p̄uſ habebat amicū inuenereſ magiſ ſanctū & magiſ ſibi aduerſariū. Item confeſſio os dyaboli obſtruit ut nō poſſit hoīem accuſare de eo de quo accuſauit ſe in confeſſione. p̄ſ. obſtructum eſt os loquentium iniqua. Et nota q̄ cū quidā bonus vir adiurareſ quendam demoniacū ut diceret ei nomē ſuum. ait q̄ tripliſ noīe uocabat ſcili- cet claudens cor ne cōteratur. claudens os ne cōfiteat. claudens burlam. ne elemoſinas largiaſ. Delet etiā cyrographū ſeu ſcripturā dyaboli. ſi patet exempliſ inſra ſcriptiſ. Clericus quidā cū bene & ſancte viueret. inuidēſ ei dyabolus fortiſ impugnauit. ut caderet. qui i ali quod graue & enozme p̄ctm plapsus eſt. Cū aut̄ uellet dyabolus eū confundere. & aſſignata eet dies in qua q̄ dicebat dyabol⁹ de bebat p̄bare afferens cartas ſuas corā iudice i quibus cōtinebatur locus. & temp⁹. & pſone quibus ſcientibus peccauerat. Dictus aut̄ clericiſ uideſ ſe in arto poſitū confeſſuſ eſt oīa dolens & pponens nō redire ad peccata. Cū aut̄ eēt coram iudice. & dyabolus dret ſe habere multa cōtra eum q̄ poterat p̄bare p ſcrip- ta & teſteſ. Reuoluēſ ſepta ſuia ibi inueit omnia deleta dicens. certe hodie erat omnia q̄ ha- bebam cōtra iſtum hic ſcripta. ſi nectio q̄ ſo- nia hec deleuit. Et hoc dicto. euauit. clericuſ aut̄ i ſecreto confeſſionis eō omnia hec narrauit. Item dicit̄ de quodā ſancto p̄e q̄ cū alioq̄i eſſet occupatus i aliquo ope cū fratrib⁹ & tra- diſiſſet obliuioni dñe nonaz ſuo tempe ppter occupatōnem. vidiſ dyabolū tranſeunte aī ſe & ferenteſ vnu librum maximum ad modum rotuli ſup humerū ſuū q̄ videbaſ magn⁹ ad- moduſ turrīſ. & adiurauit eū in noīe dñi ut dimitteret librum illum. & cū reuolueret eū. in- uenit in vna paginā eius ſcriptū q̄ ip̄e illa die & hora qua debuerat nonā non dixerat. Ip̄e aut̄ ſtatim pſtratus pedibus ſocii ſuū con- feſſuſ ē negligenſiā. & ſtatim i rotulo dyabo- li respiciens q̄o p̄iuſ erat ibi ſcriptū inuenit de- letum. & ex hoc nouit uirtutē confeſſionis. Itē dicit̄ q̄ cū quedam vidua familiarifſima eſſet cuiuſdā epi ppter religionē q̄ credebaſ in ea. cū iſtigāte dyabolo peccatiſ ſuū p̄prio filio. & p̄leſ in de huiffet. idem dyabol⁹ uolens eam confundere. & p hāc religioſas pſonāſ in fama- re. in būana ſpecie uenit ad epm dicēſ q̄ ip̄e p- baret eā die aſſignata pefimaz meretricē. Cū aut̄ accusaſſet eā. aſſignaſ ei dies ad pbandū dicta cōtra eam. dyabolus aut̄ colligens & in ſcripto redigens acta eius. & omnes pecati eī ſi- cūſtantias ad diem uenit. Illa aut̄ uideſ

sibi diem iſtare confeſſa eſt p̄ctm ſuum. & dy- a bolus ea ueiente ad diem. aperuit cartas ſu- as & inuenit omnia que oīa eam habebat dele- ta. in ſup nec eam agnouit. Item dicit̄ q̄ qui- dam ſacriſta cuiuſdā abbatiſ ſurrexit ut pul- ſaret ad matutinaſ. & uideſ dyabolū portante ſaccū plenū & librum in manu. cum quereret di- cetus ſacriſta quis eēt. ait. q̄ erat ſcrutator of- ficiarij qui faciebat monachos in dormitorio uigilare. in ecclia dozmire. in refectorio mala ſigna facere & micas diſpugere. de quibus ſac- cus q̄z ferebat erat implet⁹. ut dicebat. & liber q̄z ferebat de negligentiis firmitate. Sed dicebat q̄ ſup omnia oderat capitulū. qz ſepe in capitulo amittet quicqđ laborauerat ppter confeſſio- nes & accuſationes ibi factas & pniāſ. Itē nō ſolū cyrographū dyaboli delet confeſſio. ſi & ca- racterem & ymaginē bestie delet. ita ut nō poſ- ſit dyabolus recognoscere iam confeſſum. ſicut multis declarat exēpliſ ſeq̄tib⁹. Cū duo p- dicatoroſ oberraret in montib⁹ hybernie. nec viam poſſent mueire aſpiciūt nō lōge homū- culum q̄zdam. q̄ cū uocarent. & eos fugeret in ſequētes eū attingūt eum inter arta móta- na a quo cū quereret de uia. & vix ſciret eis rinde- re. cū mltum iſtitiffent ut diceret eis q̄ ſo eēt. eis dixit q̄ p tres annos ſeruierat demonib⁹ qui apparebat ei in diuersis flagitiis cū quib⁹ fedus inierat. & eis fecerat homagiuſ ut eorū faceret uoluntatē. & eoꝝ ferebat in manu ſua imppſum ſigillū. in quo erat ſcripte lre illi⁹ ho- magii q̄o oſteſdit eis. Ipi aut̄ uix potuerunt ei ſuadere q̄ cū eis ueiret uſq; ad uillam. Cū au- tem in uillam ueiſſent. & quidā eoꝝ pdi- caret de abhooiatione pſtōꝝ & de misericordia dei. quā faciebat cōfitentib⁹. ille hō corā omnibus factū ſuū dixit. Cū aut̄ cū lachrymis fuiff; confeſſuſ fratri p̄ctm ſuū inuenit q̄ ſigillū dy- aboluſ a manu ſua erat deleton. Cū aut̄ poſt ali- q̄tuoſ dies cōforſatus & inſtructuſ rediret ad ſiluā ſolitam. ut inde aliqua q̄ ibi habebat re- poſtaret. obuiauit illi demoni cui homagium fecerat diſcurrēti p montes cū multitudine ali- orum demoni cū equis nigris & canib⁹ que- renti ab eo ſi viderat talem hoīinem q̄z nup co- miſerat ſeruū fugitiuū. Et cū ad ultimuſ que- reret ab eis ſi eū non agnoſceret. ip̄e dicebant q̄ nō. & cum ille aſſereret eis q̄ ip̄e eēt ille q̄z querebat reſpiciētes in manu eius. & nō inue- niētes ſuū ſigillū. dicebant q̄ mētiebaſ. qz ſig- num homagii nō habebat. ſi deriſorē reputan- tes eū. ab eo reſeſſerūt. ip̄e aut̄ letus ad fratres rediit. & cū eis remansit. Itē legiſ q̄ ſuit qui- dam flagitiosus qui fedus cū dyabolo inierat & ſepe cū eo quiaſ cū ſocio in būana ſpecie dy- aboluſ ibat. cū aut̄ inuitaret eum dyabol⁹ ad baſneū ut ibi eū extiſueret. cūqz trāſiret ante q̄zdam eccliam. hō ille timēs peccati ſuū & ſo- cium. dixit q̄ oīo uolebat uideſ qd in ecclia illa ſiebat. & cū non poſſet eū dyabolus re- tinere. dixit q̄ ſaltem ad expectanteſ cito redi- ret. Cūqz moza faceret. dyabolus omnes qui

ecclesiam illaz intrabant rogabat ut socio suo diceret q̄ cito rediret. Ille autē cōfessus & penitens rediit. & cū quereret dyabol⁹ ab eo si vīdisset socium suū. & ille diceret q̄ erat ip̄e quē querebat. dicebat dyabolus q̄ mētiebaſ. & cū ip̄e diceret q̄ in ueritate ip̄e eēt. s; p̄ dei gratiā virtute ſeflionis fedus eius abnegauerat. dyabolus ſufus fugit. Itē miles quidā ſuceptū hñs vnū ſocium ſuū de adulterio cū uxore ſua ducebat eū ad demoniacum qui adueſentibus dabat respōſa. Ille vero peccati ſui conſcius & metuēs dephendi ſeceffit aliquid. & uocās ſcutiferū ſuū cōfessus ē ei quia nō habebat copiam ſacerdotis. Cū autē quereret miles de uxore ſua a demone. dixit eam eē adulterā. s; neſciebat cum quo. qz parū ante fuerat nomē ei⁹ de ſcripto ſuo deleſtū. & cū oñderet ei dictū ſo ciūm. dixit q̄ eum nō cognoscebat. Deniqz cōfessio torqueat & affligit demones. ſicut dicit Aug. Aeriores dolores demonibus nō inferimus. qz cū peccata nra cōfitendo & penitēdo plangim⁹. Vn Luē. viii. cū deberet expelli legio clamabat. Quid mihi & tibi o ihesu. obſe cro ne me torqueas. qz eius expulſio p̄ confefſionem. eſt eius afflictio. Itē cōfessio liberat a pudore obprobrii. Cū ſanctus petrus tarentaſien. archieps̄ pdicaret p̄ burgundiaꝝ quedam multer adultera viro ſuo ſucepta cōfessa eſt ei p̄mittens q̄ ad p̄ctm ſuū amplius nō rediret. cum autē vir ſuus zelotipie ſpiritu agitat⁹ cōpelleret eam ferrū ignitū apprehēdere nuda manu ut ſic ſuā innocentiā demonstraret. illa cōfifa de virtute ſeflionis & meritis viri ſancti. ferrū candēs manibus nudis accepit. & p̄ totam domū ſine leſione portauit. & in platea curie deposituit. Quo uifo. vir ei⁹ omni ſuſpitione deposita ab ea ueiam poſtulauit. Illa ue ro uifo miraculo facta ſecurior. & ad peccantū audatioz. rediit ad p̄ctm. Cum autē vir eius in diſtē illo ferro diceret illi q̄ illud ſibi deferret de loco ubi illud dimiferat & a dieb⁹ multis iacuerat frigefactū qz citō illud manib⁹ apprehendit rota cōbusta ē & cōfuſa tantoqz cōuicta miraculo. necelle hūit palam recognoscere crīmē ſuū. Item cū quedā mulier mare trā ſiens pulchritudine ſua omnes qui erāt ī nauī ita attraxiſſet. & omnes fere q̄ erant ibi cū ea peccaffen uel p̄ actū uel p̄ cōſenſum & nō eui earet p̄rem aut filiū. s; in diſtē oībus licet occulte ſe exponeret. facta ī mari tempeſtate & nauī p̄cilitante. cepit clamare cozā oībus omnia peccata ſua. & ea publice cōfiteri. credens q̄ aliī pp̄ eam deberet p̄cilitari. Tūc aliis cōfidentib⁹ cefſauit mare a feruore ſuo. Fca tranquillitate nullus potuit ſcire q̄ eſſet illa mulier aut eā cognoscere. Itē ſeflio liberat a dolore ſupplicii. Job. xxxvi. libeabit te de ore angusto latissime. p̄ſ. Neqz urgeat ſuper me puteus os ſuū. Glo. Nonurgebit ſup te inferni puteos ſuū. niſi tu claueris tuū. Nota ſup de paximatio. & demone effugato. Itē de moniali q̄ qz peccatum erubuit cōfiteri damnata fuīt.

Sexto cōfessio portam vīte reſerat obſeratā Ro. x. Oze cōfessio fit ad ſalutem. p̄ſ. Introite portas eius in cōfessione. Nota q̄ p̄ iordanę qđ interptatur huile iudiciū intrauerunt filii iſrl̄ in terrā p̄missionis. Itē latroni cōfitenti ī cruce dictū eſt. Hodie mecum eris in padiſo. Amb. Cōfessio padysū aperit. Refert Petrus elugniač. q̄ quidā Gilbertus noīe religionem ingressus a p̄cipio cōfessus eſt omnia peccata excepto uno crīmē turpiori. Cum aē infirmitate grauiflma labozaret. vīdit qzdam afferem ſibi aīz pulcherrimā in uafe ſpēoſiſſimo. & dicentē ſibi. ſi viſ ſaluari. & aqua ſapientie ſalutaris potari. oportet te oīa peccata tua cōfiteri. illud p̄cipue qđ ſemp hactenus occultaſti. Qui poſtqz reuelauit q̄ viderat. & ſeffus eſt oīa peccata ſua. die ſequēti quieuit in pace Ad hoc facit exemplū de muliere deuota beato Frācisco. q̄ cum uno peccato graui qđ p̄ puoſe tacuerat expirauit. Mltis autē vīglantibus in nocte circa feretrū illa ſurgens reſedit in feretro. dixitqz cozā oībus q̄ ppter vnū p̄ctm qđ cōfessa non fuerat. iudiciū mortis ac cepat. Sed intercedēte beato Frācisco cui deuota fuerat cōceſſum erat ei ſpaciu ūite donec illud p̄ctm in ſeffione detexiſſet. Vocato igi tur quodā ſacerdote p̄rīo ſuo. qui cū aliis uigilabat. ſeffa eſt ei. Quo factō ſtatim ſe reclinans in feretro migrauit ad dñm armis penitentie premunita.

DE CONFESSIONE INVTLI.

DIS. XV.

Irra nonū ſez. de cōfessione inutili uel etiā damnabilis q̄ potius fit ad damnationem qz ad ſalutem. Notandū q̄ multa ſunt ḡna cōfitemtum qui p̄ diuersos hoīes dictos iudas deſignant q̄ in ſcripturis inueiuntur. Iudas em̄ in terptatur conſitens quoz nulli regnū ierlm p̄mittiſi niſi filio iacob uel ſtipi eius. p̄ quam ſalubriter cōfiteri deſignat. Eſt autē cōfessio negligentis & differētiſ nimis ſez. illoqz q̄ cōfiteri ſine p̄uifione & ſtudio. qui mlti a peccata p̄ negligentiaſ p̄meditandi trāſeūt. & in cōfessa peccata dīmittūt. Proū. xix. Qui negligit vias ſuas mortificabiſ. Vlloqz qui diſerūt uſqz ad finē quadragēſime uel uite. qui ad hoc ſolū conſitent ne heretici uideantur. Hui signant p̄ Iudam galileū. Galileus interptat transmigrās peccata ſua p̄ negligentia. uel rotaſ uſqz ad finē uite. & de quo acē. v. Post extiſſit iudas galileus. & om̄is qui ſeſenſerūt ei diſpersi ſunt & ip̄e periiſ. De hoc ſup̄ q̄ cōfessio ſit ſtudiosa & velox. Secūda inutilis cōfessio eſt ſolo timore mortis. aut pīculi conſitentis qñ eſt extorta p̄ vim tormenti ut latroſnum. Qui ſic ſit timore mortis ſunt ſiles iude dīcto quiriaco. qui timore mortis & cū tormento cōpulſus eſt requirere crucē dñi. ut dicit̄ in inuentione ſancte crucis. Tales ſunt ſiles uasi qđ gallice dicit̄ tyrelire. qđ nō emittit qđ cōteinet niſi prius frangaſ. Itē ferro frigido de quo non poſt fieri opus niſi prius in fornace ponat.

Item oleribus rubris aut fructibus duris aut silvestribus qui non possunt comedii nisi prius geri aut igne coquantur. Talis fuit confessio pharaonis, anthyochi, & herodis qui non sunt misericordiam consecuti. Mach. ix. act. xii. Tertia est confessio debitas circumstantias omittentis hoc signum per iudam de vice recto. quod peccata in gne dicuntur. sed ad circumstantias non diuertitur uel propter pudorem uel alias causas. In homini domo iacobus paulus cecus id est ero. Saulus interpretatur temptatio respicientis. uel abutens consilio. quod fit quoniam homo temptatione vincitur ut celet peccati circumstantias. respiciens eas enim enormitatem. uel quoniam abutitur consilio angeli. dicentes. exi de sodomia. & de omni regione circa generationem illius. gen. xix. De hoc iuda dicitur act. ix. Quarta confessio est retrocedentis uel priuam dimittentis. Quidam enim bene confitentur. sed cito relabuntur. Huius signum per iudam thadeum. quod inter multa nobilia facta fecisset. mortuus est cum symone fratre suo in prisone. Ita multi laudabiliter confitentur. multa opera priuia nobilia agunt appendentes in patibulo priuia peccatum. quod in eis tanquam princeps regnabat & dominabatur. In temptationibus tamen a deo recedentes in peccatum iterum relabuntur. & ita morientur per transgressionem. & obediencia morientur in eis. Hec signatur in hoc quod thadeus interpretatur appedens primcipem prisone in quo morietur. Hic iudas interpretatur temptationem. Symon interpretatur obediens. quia per temptationem dyaboli. morientur in eis obediencia & priuia. Similes sunt ribaldo qui considerans incommode ludum & suum infortunium adiurat lundum. & cito ad ludum talorum redit. Quinta est confessio fingentis & dissimilantis. ut illius qui confitetur ut bonos appareat. uel ne malum apparere. ut facit hypocrita. de quo dicitur quod non est simulacrum scilicet bonum. dissimilacrum quoque quod est scilicet malum uel illius qui ob hoc confessionem frequenter. ut aliquod commodum tempale acquirat. qui similis est vulpi qui ob hoc se mortuum fingit ut corniculas capiat linguam extrahendo. Sicut ille illius qui confessionem frequenter & peccatum occulat. uel qui proponit non recedere a peccato hic similis est iudeus preditorum qui osculo tradidit filium hois. De hiis Thy. i. Confitentur se nosse deum factis autem negantur. De hoc eccl. i. Accessisti maligne ad deum. & cor tuum plenum est dolo & fallacia eiusdem. ii. Ve duplici corde & labiis sceleratis &c. Sexta est despontis. ut iudeus scariostis preditorum. qui dixit. peccauit tradidit sanguinem iustum. Mat. xxvii. Et statim laqueo se suspedit. De hoc act. i. hic possedit agrum de mercere iniquitatis. & suspensus crepuit medi. & diffusa sunt omnia viscera eius. Talis fuit confessio chaym. Gen. iii. Maior est iniustitas mea quam ut ueriam merear. Septima est confessio presumptum. ut illo quod abutuntur misericordia dei nimis ea extendebo. ut eo quod qui confitentur peccata & presumunt sibi eo quod ipsunitatem. huius signatur per iudam filium iacob qui interpretatur miserere eorum de quo Lu. iii. Octava est confessio agentis peccata. ut metentis in confessione

Hic signatur per iudam filium ioseph. Lu. iii. qui interpretatur augmentum. quod metentis auget peccatum suum. Talis est confessio eorum qui causa humilitatis dicunt se fecisse quod non fecerunt. uel dyabolo suadente dicunt se non fecisse quod se fecisse reconlunt. uel si dicunt a peccato non posse abstinere. uel priuam se non posse facere. Nona est confessio excusantis uel defendentis peccatum suum. hic signatur per iudam machabeum qui interpretatur pregens uel ingeniosus. quod peccatum quod debet accusare in confessione excusat ingeniose & defendit. Hic iudas cum vicisset dextrum cornu. uincitur a sinistro. quod multi peccata notabilia. & in quibus non erubescunt sed ex quibus appareret aliquod fuuisse & valuisse confitentes ualde bene denuo dant. illa que sunt turpia & enormia celant. palliat. defendunt. & excusat. De hoc. i. Mach. ix. Decima est confessio prouidentis in aliis. ut fecerunt primi pentes. Adam peccatum retrospicit mulierem. mulier in serpente. Sic faciunt qui confessibus suis alios accusant & se excusant. ut mulier virum suum & ecouerso. socius socium. Huius signum per iudam qui ascendet cum zorobabel de babylone. zorobabel interpretatur aliena translatione. babylon confusio. quod confusus de peccatis suis ea in alios transferunt accusando eos. Undezima est confessio dimidiatis. ut eorum qui pretium retinunt & pretium peccatorum confitentur. uel quod unam prem dicunt unum. & aliam prem dicunt alteri sacerdoti. ne nimis videantur prediores. Huius signum per iudam qui confitebatur super portam sterquilinii inter mosollam & beniamini qui erant duo sacerdotes. Nee. xii. Duodecima est confessio se iustificantis & gliantis. hec signatur per iudam filium Ienna. qui interpretatur auditio fame. uel nomine auditum. ut est eorum confessio quod bona sua in confessione confitentur. ut nomen & fama eorum confessorum audiat. Sic phariseus dicebat. Jeunibus in sabbato. de. do. o. que. possit. Lu. xviii. Tredecima est confessio salubritatis confitentis. Hec signatur per iudam filium quartum iacob & lyae. xpi & ecclie. Pro sui statu visionem. qui per Ruben signatur qui interpretatur visio. Pro contritione & lachrymaz eius exauditonem a domino qui per symeon signatur. qui interpretatur audiens merorem. Pro grece infusionem que per leui signatur qui additamentum interpretatur. sequitur uera & salutis confessio quod per iudam signatur qui confitens interpretatur. quod christus post hoc militati ecclesie partem confitentem. Est enim rex confitentium ut testatur titulus triumphalis. Ihesus nazarenus rex iudeorum. id est confitentium. Est enim eorum iesus. id est salvator. nazarenus. id est sanctificator. Nazareth enim sanctitas interpretatur. Rex. id est rex & gubernator. Et nota quod iudas ex multis ueris signat confitentem. primo quod phares & zaram de chamar genuit. beniamini in sui custodiam suscepit. per eo coram iacob allegavit. hunc iacob & moyses in suis benedictionibus mirabiliter commendauit. Huius enim tribus ut dicitur Iudeo. i. ducatus bellum & uictoriā acquisiuit contra chananeum Ierusalem cepit. gigantes interfecit. regnum

acquisiuit. & de eius stirpe xps descendit. Si milit̄ confessio de amaricudie pnie generat phares. id ē a malo diuisione q̄ phares interpretatur. & zaram qui dicit̄ oziēs. id est ḡre illumia tōnem. aīam custodit. & cozā xpo i iudicō eā allegando defendit. i p̄ cōfidenti laus & bñdi cōfessione multiplex cōpetit. i p̄a demones et peccata expugnat & supat & exterminat. & vrbez ferim & regnū eius celeste. & xp̄m habere eter nū p̄mum iperat ueraciē peitenti & cōfitei.

DE IMPEDIENTIBVS CONFESSIONEM. DIS. XVI.

Qirca decimū sc̄z de hiis que verā cōfessionem impediūt uel retardant sciendū q̄ sunt duodeci. **I**primū ē peccatoꝝ infidelitas. q̄z nō credunt dei uerba esse uera. p̄s. nec fideles habitū sunt in testamento ei⁹. uel uirtutē clauiū uel sacramētoꝝ. ysa. xxii. Qui incredulus est infidelit̄ agit. hec infidelitas est massa plūbea plecta in os iniquitatis. **Zach.** v. Hoc opilat os eius. **S**ecundū quod impedit cōfessionem & retardat ē mala societas. p̄s. Cum puerlo puerteris. Petrus cū ministris passionis deū negauit. & in negando perseuerauit. egressus ab eis fleuit. **T**ertium ē malus pudor q̄z dyabolus p̄iicit in os peccatoꝝ. ut fur mucū. siue ramūculum in os cais ut obmutescat. supra de paximatio. Itē de Gilberto. **Q**uartū est longe uite cōfidentia. Cōtra q̄o habet sup̄ de cōfessione festināda. De hoc ponunē m̄la exēpla in tractatu de negligētia. **Q**uintū est negligētia. p̄u. xix. Qui negligit vias suas mortificab̄. Nota de hoc multa exempla de vitō negligētiae. Seneca. Nil ē vnicuiqz se vilius q̄m scilicet plus negligit se q̄z aliquid suoꝝ. **S**extū ē ignozātia. q̄z ignorat hō qd cōmisit. qd offendit. qd amisit. qd p̄meruit p̄ peccatū suum. q̄z ignorat statū suum. confessionis effectū. iō tardat confiteri. **P**roū. vii. Ignorat stultus q̄ ad vincula trahat donec transfigat sagitta iecur eius. uelut si quis festinet ad laqueū. & nescit q̄ p̄iculō aīe agat. i. coꝝ. xiiii. Si q̄s ignorat ignorab̄. **S**eptimū ē terrena occupatō. Sic se dechias fugere uolens exercitū regis babylois reductus est ad eum in reblata. q̄ interpretaꝝ multa hec. & signat multitudinē curaꝝ & occupatōnum terrenaꝝ. Facit dyabol⁹ sicut venatoꝝ tygridi dū tygris vult q̄sequi uenatoꝝ qui rapuit & defert secum fetus suos uelociſſi me currit post eū. Venatoꝝ aut̄ volens eam retardare ponit in via specula. vbi dum faciē suā intuet̄. credit eē s̄b eis catulos suos. & mo ueri eos sub eis. & sic paulatī & successiue retardat quo uenatoꝝ ad tutū locum ueiat. & fetus ei auferat. Sic cum peccator⁹ uidens se amississe p̄ peccatū bona q̄ fecerat volens ea recuperare p̄ pniā currēs ad cōfessionem retardat p̄ diuersas occupatōes & occasiones quas submistrat ei dyabol⁹ donec bona q̄ prius fecerat morte s̄bita irruēte oīno amittat. **O**ctauū est p̄sumptio ut eoꝝ qui dixerūt non uis

ebit dominus. nec intelliget deus iacob. & eccl̄. xxiiii. Omnis hō qui trāsgreditur lectum suū cōtemnit aīam suam dicens. q̄s uidet me & c̄. Et post. Nemo cīcūspexit me q̄z verear. & delictoꝝ meoꝝ nō memorabit̄ altissimus & c̄. h̄i debent attēdere q̄ deus iustus iudex ē vnicuiqz reddens iuxta opa sua. Aliter nō eset deus nisi esset iustissim⁹. Itē debet cogitare quō puniuit cogitatōnem sup̄bam in ange lis. mōslum pom̄ in p̄mis pentibus. p̄ctū lux urie in diluio & sodomoꝝ incendio. violētie in pharaone. excogitatiōnē quasi in choze dathan & abyzon in absorptōne. **N**onū est despatio. Cōtra quā ponunē multa exēpla supra de duodeci officiis mie. & sup̄ de cōfessionis effectu. **H**iere. xxxiii. Si cōfitemini peccata vīa fidelis ē deus ut remittat nob̄. & emūdet nos ab om̄i iniquitate vīa. & c̄. **D**ecimū est timor malus quo nimis horret aspītate penitentie. uel ne possit a peccato assueto abītire. **Iob.** vi. Qui timet pruīnā irruet super eum nīx. De hoc habet sup̄ de timoē hūano. **V**n cīmum est puer⁹ amor quo nimis diligit peccatū suum. mortē suam. patibulū suum. vuln⁹ suū. incendiū suum. hostem suū. uel aliqd aliud sup̄ deū. p̄s. **V**t quid dili. vani. & q̄ri. mē. **P**roū. i. Stulti ea que sunt sibi noxia cupient Eccl̄. iii. Qui amat piculum. p̄bit in illo & c̄. **D**uodecimū est infirmitas & mōs subita & demonū violentia. Quod p̄t̄ sup̄ p̄ multa exempla de subita morte maloꝝ. Itē sup̄ de q̄litate cōfessionis q̄ debet eē viua. Itē sup̄ de purgatorio de meretrice dyobolo obedientiē. Item de milite ferente doblarium.

DE SATISFACTIONE. DIS. XVII.

Dicit̄ q̄z dīctū est de cōtritione & cōfessione. dicendū ē de satisfactione. Circa quā cōsiderāda sunt quatuor. **P**rimo de satisfactione & peccatis eius in gnali. **S**e cūdo de elia. **T**ertio de ieiunio. **Q**uarto de ora tōne. Circa p̄mū cōsideranda sunt tria. **P**rimo qd sit satisfactione. **S**ecundo utrū possit hō deo satisfacere de peccatis. **T**ertō qualit̄. De p̄mū uidendū est. **P**rimo utrū satisfactione sit actus uirtutis & cuius uirtutis. **S**ecundo de diffinitōne quā assignat aug. dicens. Satisfactione est p̄tōꝝ causas excidere. & eoꝝ suggestionibus aditum non indulgere. **T**ertō de diffinitōne ansel. dicentis. Satisfactione est deo honorē debitū reddere. **A**d p̄mū sc̄z utrū satisfactione sit act⁹ uirtutis. **D**icendū q̄ aliquis actus p̄ intelligi act⁹ uirtutis duplicit̄. **V**no mō materialit̄. & sic oīs actus q̄ malitiā nō h̄i implicitā ul̄ defectū debite circūstantie. act⁹ uirtutis dici p̄t̄. q̄z quolibet tali actu p̄t̄ uti uirtutis in finem suū. ut loqui. ambulaē. **A**lio mō formalit̄. & sic ille dicit̄ esse uirtutis act⁹ qui rōem mediū h̄i implicitam. siē forzit̄ sustinere aduersa. formale aut̄ cuiuslibet uirtutis mōralis est rō mediū. **V**n omnis actus qui suo nomine rōem mediū importat. formalit̄ est alic⁹ uirtutis. & q̄ equalitas rōem medii habet.

& satisfactio equalitatē q̄dā importat. uel eq̄
partie ul' p̄portōis. iō satisfactio formalit̄ act⁹
iūtutis est. Ex hoc p; cuius uirtutis act⁹ sit sa-
tisfactio. videlicet iusticie. Mediū aut̄ iusticie
ut ait pl̄us. v. eth. accipit̄ hm adequationem.
Vn cū satisfactio in adequatione quadā con-
sistat. formalit̄ est actus iusticie. Sed act⁹ iu-
sticie hm p̄lm duplex est. uel sui ad alterū. ut
qñ aliquis reddit alteri qđ ei debet. uel alteri⁹
ad alterū. sīc qñ iudex facit iusticiā int̄ duos.
In actu primo iusticie equalitas cōstituit̄ i ip-
so faciente iusticiā. In actu uero sc̄o i p̄ius iu-
sticie equalitas cōstituit̄ in passo iusticiā. Sa-
tisfactio uero exp̄mit equalitatē in faciēte. vñ
penit ad actum iusticie qui ē sui ad alterum.
Sui uero ad alterū potest hō facere iusticiam
dupliciter. uel in actōibus & passionib⁹. uel in
rebus exteriozib⁹. Sicut fit iniuria alteri du-
pliciter. uel ipm p̄ aliqz actōnem uel passionē le-
dendo. uel res eius subterahēdo. Actus adeq-
tionis in rebus exteriozib⁹ est reddere p̄prie.
Sed actus adequatōis in actōibus passioni-
bus ē satisfacere. Hanc aut̄ adequatōnem fa-
cit ps iusticie uindicatiua q̄ ponit equalitatē
in passo. siue sit idē agens & patiens iusticiaz
siue alias. vñ satisfactio ad p̄tem uindicatiua
ptinet. **A**d hm sc̄z de diffinitōne aug. Dicē-
dum q̄ iustitia nō solū tendit ad hoc ut pree-
dente mequalitatē auferat puniēdo culpam p̄
teritam. s̄ etiā ut in futurū meequalitatē custo-
diat cauēdo culpā futurā. vñ hm p̄lm. ii. eth.
Pene medicina sunt. Vñ satisfactio q̄ est op̄
iusticie penā inferentis. ē medicina curās pec-
cata p̄terita recōpensando. & p̄seruando a fu-
turis. & cauendo. Et iō per actū primum diffi-
niē ab ansel. s̄. honorē debitū deo reddere. De-
bitū inqz non rōne bñficii accepti. s̄ peccati cō-
missi. Per actū hm diffiniē ab aug. qz per cau-
say morbi abscisionē fit p̄seruatiua a futura i-
firmitate. Dicendū ergo q̄ qz liberū arbitriū
est subiectū uoluntariū post abscisionē causa-
rū peccati. nibilominus p̄t infirmitatē spūa-
lem si uelit incurrire. Et iō aug. duplēcē actū
in diffinitōne poit sc̄z cās abscidere. & suggesti-
ones repellere. Causas uero uocat intrinsecas
pctōz radices pxias sc̄z libidinez ex actu ma-
lo uel cōsuetudine relictam. & peccati reliqui-
as sc̄z difficultatem ad bonū & hmōi. Occasi-
ones uero uocat oppozitūtes extrinsecas. s̄. tē-
pus & locū. & hmōi. **A**d tertiu sc̄z de diffi-
nitōne ansel. dicendū q̄ duplex ē debitum qđ
debet deo. Vñ rōne bñficii ab eo accepti. Al-
terū rōne peccati in eum cōmissi. Satisfactio i-
tendit reddere honorē debitū rōne peccati cō-
missi. s̄ latrīa rōne bñficii accepti. Ideo diffini-
tōne ansel. intelligit̄ de honore debito p̄mo mō
nō secūdo. & reddere accipit nō p̄ soluere so-
lum. s̄ p̄ restituere.
Alīca hm sc̄z utrū possit hō deo satisfacere
ap̄ peccatis. cōsideranda sunt duo. Primo
utrū possit satisfacere. Secūdo v̄z de uno pctō
mortali possit satisfacere sine alio. **A**d p̄mū

dicendū q̄ sicut hō potest intelligi aliquid fa-
cere duplicit̄ sc̄z aut p̄se. aut cū adiutorio alteri
us. ita & satisfacere. Dicendū ergo q̄ hō cum
adiutorio alterius. id ē xp̄i cuius meritū in fi-
nitū peccantibus cōmunicā satisfacere p̄. sed
p̄se nō potest. nec exigit̄ hoc ab ip̄o. Cū ei du-
plicit̄ fiat homo deo debitor sc̄z rōne bñficii ac-
cepti. ex quo tenet̄ ad grāz actōnem. & rōne
peccati cōmissi ex quo tenet̄ ad satisfactōnem
hm nullū hoz debitoz exigit̄ ab eo reddē eq̄
le equalitatē equiualeā. qz hoc ē impossibile.
s̄ equalitatē p̄pōrtōnis p̄ compatiōnē ad pos-
sibilitatē suam. Nam hm p̄m i libzis. eth. in
hiis honorib⁹ qui sunt ad deos. & ad pentes
non tenet̄ homo ad equiualeā. s̄ ad possibile.
Ad hm dicendū q̄ de vno peccato mortali
non potest hō satisfacere sine alio. sicut exp̄l-
se dicit̄ de pe. dis. iii. C. hiis auctoritatib⁹. Illo
rum sūia destruit̄ qua eū qui pluribus fuerit
irretitus asserit̄ vnius delicti p̄mā eiusdē ue-
niam cōsequi a dño sine alterius criminis pe-
nitentia. Item de peni. dis. v. c. ulē. Falsam pe-
nitentiā eē cōstat. cū sp̄z p̄z plurib⁹ de vno so-
lo p̄mā agit̄. aut cū sic agit̄ de uno. ut nō dis-
cedat̄ ab alio. rō autem huīus ē. qz peccatū est
iniuria cōtra deum q̄ inqzum ē contra equali-
tatē amicitie inter hoīem & deū. est dei offen-
siva. & inqzum ē contra equalitatē iusticie
q̄ respicit debitū necessitatis. ē punitōe digna.
Et loquoz hic nō de equalitate q̄ sit equalitas
simplicit̄. qz talis nō p̄t esse inter hoīem & deū
s̄ de equalitate p̄ op̄atōnem ad hoīis facul-
tatem. Quia aut̄ lex diuina p̄cipit amicitiam
hoīis ad deū. iō non potest eē equalitas iusticie
hoīis ad deū sine equalitate amicitie. & qz eql̄i-
tas amicitie hoīis ad deum est p̄ caritatē q̄ sine
aliq̄ uitute necessaria ad salutē esse nō p̄. ideo
equalitas amicitie nō potest esse sine equalita-
te iusticie. Nō est ergo dicendū ut dicunt qui
dam q̄ hō satisfacere possit p̄ culpa inqzum
est oīra equalitatē amicitie hoīis ad deum sine
satisfactōne p̄ ea inqzum ē contra equalitatē
iusticie hoīis ad deum. Dico ergo q̄ satisfacere
p̄ culpa inqzum ē contra vrāqz equalitatē du-
plicit̄ potest intelligi. aut sc̄z de illa p̄te satisfa-
ctōnis q̄ cōsistit in actu aīme interiori. aut de
illa q̄ cōsistit in actu exteriori. Primo modo
nō potest hō satisfacere de vna culpa mortali
sine alia. qz q̄z culpe non sint cōnexe. tñ ra-
dix satisfactōnis ē una sc̄z caritas. que cū nul-
lo peccato mortali stare p̄t. Et qz obligatō ad
penam eternā nō cōpatitur se in hoīe cum dis-
uina amicitia. iō per caritatē illa obligatio cō-
mutat̄ in obligatōem ad tpalem penā. p̄ actū
ergo penitēdi interiorē p̄ quē culpa & obliga-
tio ad penā eternā remittunt̄ dispositiue. &
p̄ caritatē p̄ quā remittunt̄ formalit̄ & cōpletī-
tē. nō p̄t satisficeri de uno peccato mortali si-
ne alio. nec q̄zum ad offēsam. nec q̄zum ad
obligatōnem ad penam eternā. Loquēdo aut̄
de alia p̄te satisfactōnis q̄ directe respicit solu-
lutōnem tpalis pene inqzum p̄ actū penitēdi

interiorē & caritatem cōmutata est obligatio ad penā eternam. pōt satissieri de pena debita vni peccato sine alia. sic satissieri pōt de vna pte pene sine alia. Cuius rō est qz obligatō ad talem penā simul stat cū caritate. & iō manente debito pene p uno peccato acceptari pōt solutio pene p alio. si tñ assit ppositū satissaciēdi postea de alio. Quod ppositū si mutetur ita ut p alio nō uelit postea satissacere remanet tñ pcedens solutio acceptata.

Quia tertīū scz qualiter debeat hō satissacere deo cōsideranda sunt quicqz. Prīo utrū satissactio debeat fieri p ope penalia. Secūdo utrū flagella que deus immittit uel ueire permittit sup penitētes sint satissactoria. Tertio utrū possit hō satissacere p ope extra caritatē facta. Quarto verum opera in pctō mortali facta per sequentem pniam sint satissactoria. Quito de pribus satissactōnis utrū sufficiēt enuerent scz elia. ieiuniū. & oratio. **A**d pnum scz utrū p ope penalia debeat fieri satissactio. Dicendū qz satissactio respicit curacionem culpe pterite. & pseruatōnem a futura. et quo ad utrūqz cōueniens est qz fiat p ope penalia. Quantū ad primū quidē. qz culpe debet pena. satissactio uero ē solutio debite emēde p offensa. Fit ergo deo recōspensatio p culpa p ope nostra penalia. qz licet deo nihil possit auferri. tñ peccatorū qz in se ē aufert deo honoř debitū. & iō opoz; qz soluat ei aliquid alias nō debitū scz penā. Quāuis at de⁹ nō delectet in penis nr̄is inqzum penales sunt. delectat tñ m̄ eis inqzum uolūtarie sunt assumpte. & inqzum mediciales & iuste. Quo ad secundū suppositum scz qz satissactio respicit pseruatōnem a culpa futura. debet fieri satissactio per ope penalia. qz hm plm. ii. eth. Pene sunt quedā medicīe non tñ curatiue culpe pterite. verū etiā pseruatīe pseruantes & retrahentes a culpa futura. Distingue tñ de ope penalī. qz opus pōt esse penale uel ex parte gñis opis. uel ex pte opantis. Ex pte ipius opis. sic penalius ē ieiunare qz elemosinā dare. Ex pte vero opantis sicut difficilius est homini auarō dare puam eliam. qz homini liberali dare magnā & homini ex miseri caritate faciēti aliquod opus. difficili⁹ est qz maiore caritatē habēti. Sicut autē difficultas qz est ex pte opis nō ex pte uolūtatis ipius opantis aug⁹ meritorum ita penalitas illa qz ex gñe opis est nō ex uolūtate opantis auget satissactōnem. licet sit minus penalī ipi faciēti. quia qz ex maiori caritate fit aliquod opus. tanto minus est penale & tñ magis ē satissactōnū. & magis meritorū. Tē licet aliquib⁹ peccatis sine annexe pene siē ē muīdia. ira. tristitia. & hmōi. tñ inqzum sunt actus uolūtarii aliqui delectatōnem hñt qz p. xiii. dicit̄. Desideriū si cōpleat̄ delectat̄ aiam. hmōi em̄ peccata cōsistunt in actu uolūtario. & in amore inordinato priuati boni radicant̄. & iō de talibus debet fieri satissactō p ope penalia. **A**d hm scz utqz flagella qz deus

immittit uel ueire pmittit sint satissactoria. Dicendum qz sustinens flagella siue imissa p operationem iustā cuiusmōi sunt omnia illa qz deus infligit. siue p actōem iniustā cuiusmodi sunt aliqua que deus freq̄ter a peccatorib⁹ infligi iuste pmittit nō satissfacit. ea sustinendo sub rōne qua patiēt̄ tñ. quia sic uoluntas sustinētis nullo mō spatur ad ea ut actuum principiū uolūtatis illius qui merest̄. inqzum tñ voluntas sustinētis ea patientē sustinētis intētione remissionis pene sibi debite p suis peccatis. sunt sustinētis satissactōnis materia. **S**z formalit̄ ipa satissactio in actu uolūtatis consistit. Flagella tñ qz ipemet deus imittit maiorem efficaciā hñt inclandi uoluntatem ad bonum. qz illa qz nō imittit. s; imitti pmittit. **V**n aug. i. de ci. dei ca. xx. Cum deus rebus aduersis me exagitat. aut merita examinat. aut pētā castigat &c. **A**d tertīū scz utqz possit hō satissacere p ope extra caritatē facta. Dicendū qz non. qz cū deus bonoꝝ nr̄oꝝ non egeat. ope hoīs nō acceptat tanqz remuneratōne digna nec tāqz satissactio. nisi acceptet op antem. **V**n gen. iiiii. prius dicit̄. respexit dñs ad Abel & post subiungit̄. & ad munera eius. s; deus nō acceptat hoīem exītem in peccato mortali qz in illo statu ē inimicus dei. ergo ope exītis in peccato mortali nō sunt deo accepta tāqz satissactio. s; sine illa acceptatōe satissactio ē nō possunt. **A**d quartū scz utqz ope i pecato mortali facta p seqzum pniam sint satissactio. Dicendū qz non. qz caritas non pōt viuificare nisi actū a se elicitorū uel impatum. ope autē in mortali peccato facta nō sunt elicita a caritate. nec etiā impata. imo totaliter extra caritatē sunt facta. Ideo nō possunt viuificari ab ea. & iō nō possunt ēē satissactio p culpa pterita. nec eterne vite meritoria. **T**n qz deus nec malū aliquod reliquit impunitum. nec bonū irremuneratum. iō qz uero ope extra caritatē facta nō remunerat̄. nec qz ad meritum eterne uite. nec qz ad remissionem seu diminutionem pene debite p peccato hm iustitiā legis diuīne. tñ remunerant̄ uel ad tē palia bona. uel inqzum disponunt hoīem ad facilis recipiēdū grām dei & resurgendum a peccato. uel ad inclāndum aures dñe misericordie ad ipm opantem ut ei grām suā ifundat. Hec tñ remuneratō nō est ex debito. s; solum ex liberalitate diuīne misericordie. **A**d quintū scz de numero & distinctione ptiū satissactōnis. Dicendū qz sic edificii materialis quedā sunt ptes integrales prime & p̄cipiales ut ptes dom⁹ sunt. sicut fundamentū. ptes & rectū. quedā uero remote & minus p̄incipales. ut ligna & lapides. sic satissactōis tres sunt ptes p̄incipales scz elemosina. ieiuniū & oratio. quedā sunt secūdarie qz ad has reducuntur. ut uigilie. pegrinatōnes. discipline & omnia ope carnē afflīgentia reducunt̄ ad ieiuniū omnia uero ope misericordie ad elemosinam omnia uero ope spūlia ad orōnem. Haec vero

ptium p̄maz sufficiētia multiplicētē haberi. Vno modo respectu termini a quo ē motus satisfactionis. qz p̄ iejuniū reuocamur a cōcū p̄fscētia carnis. p̄ elemosinam a cōcupiscentia oculoꝝ. p̄ orōnem a supbia uite. Secundo mō ex pte termini ad qz. qz p̄ iejuniū bū ordinaē hō in seip̄o. p̄ elemosinā ad pximum. p̄ orōnem ad deū. Tertio mō ex pte materie de q̄ fit satisfactio. qz p̄ elemosinā fit satisfactio. de boīs exterioꝝ substātie. p̄ iejuniū de bonis corporis. per orōnem de bonis aīme. Quarto mō ex parte modoꝝ satisfaciēdi. fit em̄ imperatō re laxatōnis offense. aut per punītōnem iejuniādo. aut per redemptōnem elemosinas dando aut per supplicatōnem orando.

DE ELEMOSINA. DIS. XVIII.

Dicto de satisfactione & partibus eius i griali. dicendū ē de partib⁹ eius i spe ciali. primo de elemosina. Circa quā consideranda sunt. xviii. Primo utrū elemosinam dare sit actus uiriutis. Secundo de distinctione eliaz que est. q̄ quedā sunt corpales. q̄ dam spūales. Tertio que sint potōres. utrū sc̄z corpales sint spūalibus p̄ferēde. Quarto utrū elemosine corpales habeant aliquē spiritualeꝝ effectū. Quinto utrū dare elemosinam cadat sub p̄cepto. Sexto de quo debet dari elia. Septimo utrū quilibet possit dare eliam. Octauo quibus dande sunt elemosine. Nono utrum habundantē. Decio utrū possit hō dare elemosinā sibi p̄i. Undecimo de hiis q̄ mouere debet ad elemosinas faciēdas. Duodecio de m̄ltipli effectu elie. Deciotertio qualis d̄z eē ut deo grata sit & salutifera faciēti. Decioquarto de hospitalitate sp̄aliter. Decioquinto de visitatione infirmoꝝ. Deciosexto de visitatōne incarceratoꝝ. Decioseptimo de sepultura mortuoꝝ. Decimoctauo de pietate parentum.

Had p̄imū scilicet utrū dare elemosinā sit actus uiriutis. Dicendū q̄ exteroꝝ act⁹ ad illam uirtutē referunt̄ ad quā p̄tinet id qd̄ motiuū est ad agendū hm̄oi actus. motiuū aut̄ ad dandū elemosinas ē ut subueniat pati enti necessitatē. Vñ quidā diffiniētes elemosinam dicūt q̄ elia est opus quo datur aliqd̄ in digenti ex cōpassione ppter deū. Qd̄ quidem motiuū p̄tinet ad misericordiā. Vñ manifestum est q̄ dare eliam p̄prie ē actus misericordie. & hoc apparet ex ip̄o noīe. nam in grecō a misericordia deriuāt sic in latino miseratio. & qz misericordia ē effectus caritatis. ex consequēti dare eliam est act⁹ caritatis misericordia mediāte. qz tñ actus qui p̄prie alicui⁹ uiriutis ē sicut elicit̄. p̄t attribui alii uirtuti sic impanti uel ordinanti ad finem suū. ideo dare elemosinā qui est p̄prie actus misericordie ut elicit̄ potest cē & actus iustitie. m̄q̄tuꝝ miserationē in defectū patientis ordinaē ad satisfaciendū p̄ culpa. Et sic elemosina m̄ opa satisfactoria cōputatur. hm̄ illud dañ. iiiii. Peccata tua el̄cis redime. Sc̄m aut̄ q̄ ordinatur ad placandū deum. sic h̄z rōem sacrificii. hm̄

illud Heb. xiii. Bñficienie & cōmunionis no lite obliuisci. talibus em̄ hostiis p̄mtere deus. & sic impatur a latrā. Item dare elemosinam ad liberalitatem p̄tinet inq̄tum auferit hm̄oi actus impedimentum. qd̄ esse posset supfluo amoze diuitiaz p̄pē qz fit hō nimis retentiuꝝ

Hoī sc̄z de distinctione eliaz eaꝝ. sciendū q̄ septē ponunt̄ elemosine corporales. sc̄z pascere esurientē. potare sitiētē. uestire nudum. recolligere hospitē. uisitaē infirmū redimere captiuū. & sepelire mortuū. Que in hoc vers̄ cōtinēt. Visito. poto. cibo. redimo. rego. colligo. condo. Ponunt̄ etiā septē elie spūales sc̄z docere ignorantē. cōsolere dubitati cōsolari tristem. corrigere peccantē. remittere offendēti. portare onerosos & graues. & pro omnib⁹ orare. q̄ in hoc versu cōtinēt. Cōsule. castiga. solare. remitte. fer. ora. Ita tñ q̄ sub eodem intelligat ūlilium & doctrinā. Hec aut̄ em̄ eliaz distinctione cōuenient̄ sumiē hm̄ diū sos pximoꝝ defectus. Quoꝝ quidaz sunt ex pte anime ad quos ordinant̄ spūales elie. qui dam vero ex pte corporis ad quos ordinant̄ elemosine corpales. Defectus at̄ corporalis aut̄ em̄ vita aut̄ p̄ vitā. Siquidē ē in uita aut̄ ē cōmu nis defectus respectu eoꝝ quib⁹ omnes m̄dī gent. aut̄ est sp̄alit̄ ppter aliquō accidens sup̄ueniēs. Si p̄imū mō aut̄ est defectus interioꝝ aut̄ exteroꝝ. Interioꝝ quidē est duplex. Vnus quidē cui subueniēt p̄ alimentū siccū scilicet fa mes. & hm̄ hoc ponit̄. pascere esurientē. Ali⁹ aut̄ em̄ est cui subueniēt p̄ alimentū humidū sc̄z sitis. & hm̄ hoc diciē. potare sitiētē. Defect⁹ aut̄ cōmunis respectu exteroꝝ auxiliū est du plex. Vnus respectu regumenti. & q̄xum ad hoc ponit̄ uestire nudum. Alius ē respectu ha bitaculi. & quantū ad hoc ē suscipe hospitem. Si aut̄ si sit defectus alijs sp̄alis. aut̄ est ex causa intriseca sicut infirmitas. & q̄xum ad hoc ponit̄ visitare infirmū. aut̄ ex causa exr̄ seca. & quantū ad hoc ponit̄ captiuoꝝ redē ptio. Post uitā aut̄ exhibet̄ mortuis sepul tura. Similiē aut̄ spūalibus defectib⁹. spūalib⁹ actibus subueniēt duplicit̄. Vno mō p̄scendo auxiliū a deo. & quantū ad hoc ponit̄ oratio. qua quis p̄ alijs orat. Alio modo impetrando auxiliū huānum. & hoc triplicit̄. Vno mō contra defectū intellectus. & si quidē sit defectus speculatiū intellectus adhibet̄ ei remedium p̄ doctrinā. si aut̄ p̄tīci itellect⁹. ex passione ap petitiue uirtutis. inter quas maxima est tristitia. cui subueniēt p̄ cōsolatōnem. Secundo mō ex pte inordinati actus. qui quidē triplicit̄ cō siderari potest. Vno mō ex pte peccatis inq̄tum p̄cedit ab eius inordinata uoluntate. & sic adhibet̄ remedium p̄ correctōnem. Alio mō ex pte eius in qz peccat̄. & si quidē sit peccatum in nos. remedium adhibemus remittēdo offendam. Si aut̄ sit in deū uel in pximū. nō ē nos strī arbitrii remittē. ut dicit̄ Hiero. sup Math. Tertō modo ex pte sequele ip̄ius act⁹ inordinati ex qua grauāt̄ ei cōuiuantes p̄t peccatis

intentōnem. & sic remedium adhibet suppor-
tando maxie in hiis qui ex infirmitate peccat
hū illud Ro. xv. Debemus nos firmiores in-
firmitates alioꝝ portare. & non solū hū q̄ i-
firmi sunt graues ex inordinatis actibus. sed
etiam quecūq; eoꝝ onera sunt supportāda. hū
illud Gal. vii. Alter alterius onera portate. &
sic adimplebitis legē xp̄i. Licet autē multe sint
alie necessitates hūane uite. tū omnes reducū-
tur ad istas. Cecitas em̄ & claudatio sunt in-
firmitates quedā. Vñ dirigere cecū & susten-
care claudū reducitur ad uilitatōem infirmo-
rum. Similiter etiam subueire homini circa quā-
cūq; passionē illatā extrinsecus reduciꝝ ad re-
demptōnem captiuoꝝ. Diuitie autē quibꝝ pau-
ptati subueniēt non querunt ad subueniēduꝝ
p̄dictis defectibus. & iō non fuit sp̄alis men-
tio de hoc facienda. Itē nota q̄ sepultura mor-
tui non cōfert ei quantū ad sensum q̄z corpū
post mortē habeat. & hū hoc dñs dicit q̄ mē-
ficientes corpus nō habet amplius qđ faciat
& ppter hoc etiam dñs non cōmemorat sepul-
tura inter alia mīe ope. s; numerat tñ illa que
sunt euidentioris necessitatis. p̄tinet tñ ad de-
functum qđ de eius corpe agaꝝ. tum q̄z ad
hoc vñuit i memoriis hoīm cuius honor debon-
estat si inspultus remaneat. tū etiā q̄zum ad
effectū q̄z adhuc vñuens habebat de suo coꝝ
poꝝ. cui pioꝝ affectus conformari debet post
mortē ipius. & hū hoc aliqui cōmendant de
mortuoꝝ sepultura. ut Thobias. & illi qui do-
minū sepelierūt. ut patet p̄ aug. in libro de cu-
ra p̄ mortuis agenda.

H Tertiū scz que elīe sint potiores. Dicen-
dum q̄ cōparatio elīaꝝ p̄t duplicitē atten-
di. vno mō simplicitē loquendo. & hū hoc ele-
mosine sp̄uale p̄minent trīplici rōne. P̄tio
quidē. qz id quo d exhibet nobilius ē scz donū
sp̄uale qđ p̄minent corpali. hū illud p̄. iiiii.
Bonū donum tribuā uobis. legem meas non
derelinq̄tis. Secundo rōne eius cui subueniūt
qz sp̄us nobilioꝝ est corpe. Vñ sicut hō sibi ipsi
magis debet p̄uidere q̄zum ad sp̄um q̄z quā-
tum ad corpus. ita & pxio q̄z debet tanq̄z se-
ip̄m diligere. Tertiio q̄zum ad ip̄os actus qui
bus subueniēt pxio. qz sp̄uale actus sunt no-
biliores corporibus. qui sunt quodāmodo vi-
les. Alio mō possunt cōparari hū aliquē p̄tī-
larem casum. in quo corporis elemosina alicui
sp̄uali p̄fertur. puta magis esset pascendū fa-
me morientē q̄z docendum. sicut indigēt hū
p̄b̄m melius ē ditari q̄z p̄bari. quāuis hoc sit
A Quartū scz simpliciter melius.
utru elemosine corporales habeat aliqz sp̄ua-
lem effectum. Dicendū q̄ elemosine corporales
trīplicē possunt cōsiderari. Vno mō hū suaz
substantiā. & hū hoc elemosina nō habet ni-
si corpalem effectum. inq̄zum scz supplet co-
pales defectus pximoꝝ. Alio mō potest cōsi-
derari ex pte cause eius. inq̄zum scz aliqz ele-
mosinam corpalem dat ppter dilectōnem dei
& pximi. & q̄zum ad hoc affert fructū sp̄ua-

lem. hū illud. eccl. xxix. Perde pecuniā. ppter
fratrem. pone thesaurū in p̄ceptis altissimi &
p̄derit tibi magis q̄z aurū. Tertio mō ex par-
te effectus. & sic etiam habet sp̄uale fructum
inq̄zum scz pxim⁹ cui p̄ corpalem elemosinā
subueniēt. mouet ad orandum p̄ benefactore.
Vñ & ibidem subdit. cōcluē de elemosinā in si-
nu paupis. & hec p̄ te exorabit ab oī malo.

DE ELEMOSINA. DIS. XIII.

H Quintū scz utrū dare elīam sit in p̄-
cepto. Dicendū q̄ est sub p̄cepto legi
nature & legis diuine. & etiam legis po-
sitione. Lex em̄ naturalis p̄cipit pximum uere
diligere. non tñmodo affectu. s; etiam effectu.
qz nō est uerus affectus nisi sequat̄ effectus.
si possibile est. Qui ergo indigētis nō sub-
uenit. nō ueraciter ip̄m diligit. Quod uolens
innuere beatus Io. dicit in prima ca. sua. c. iii.
Filioli nō diligamus uerbo. nec ligua tñ s; &
ope & ueritate. Lex etiā diuina hoc p̄cipit. qz
ut habeat Matl. xxv. Xps ip̄properabit repor-
bis maxie defectus opeꝝ misericordie. In iure
ficiā canonico p̄cipit. vñ decretoꝝ dis. lxxxvi.
eratrem nostrum. dicit de ep̄o. Largam ma-
num habeat. necessitatē patientibus occurrat
alienaz inopiam suam credat. qui si hoc non
habet. epi vacuū nomen tenet. Et infra eadez
dis. Non satis pasce. sic dicitur. Qz impascendo
hoīes seruare poteris. si nō paueris occidisti.
Et. vii. q. 1. Om̄is. dicit q̄ qui negat misericor-
diā faciendaz necessitatē patientibꝝ ip̄m xpm
negant qui ē misericordia. s; cū sit preceptum
affirmatiū q̄zuis obliget semp. nō tñ p̄ sem
per. s; pro loco & tempe. Considerāda eit ei fa-
cultas hūtis et miseria indigētis. Si em̄ homo
habeat aliqd quod nō sit necessariū sustentati-
oni sue nature. nec illoꝝ quibus teneat p̄uide-
re. s; cū sūt vxoz. filii. serui. & ancille. & sit tam
notabilis necessitas seu indigētia ex parte illiꝝ
cū dandū est q̄ imineant p̄babilitia signa ex-
treme necessitatis. tūc hūtis teneat ex p̄cepto sū-
ueire indigenti. Si etiam homo habeat aliqd su-
p̄fluum nō tñ sustentatiōni nature. s; etiam de-
centie sui status. teneat de illo elemosinā facere
indigētibꝝ. etiam si non inueirent tales qui es-
sent cōstituti in necessitate p̄dicta. Et si plures
occurrāt indigētes quibꝝ omnibus subuenire
nō possit. teneat ceteris paribus magis indigē-
ti subueire. Reducit autē p̄ceptum de dādīs ele-
mosinis & de omni subuentione pxio faciēda
ad p̄ceptum de honoratōne pentum. Sic ei &
apl̄s interpt̄. i. thy. iiiii. dices. Pietas ad om-
nia utilis est. p̄missionē habens uite que nūc
est & future. Qđ dicit. qz in p̄cepto de honora-
tōne pentum addit̄ p̄missio ut sit longeuꝝ su-
per terrā. Sub pietate autē cōprehendiē omnis
elīaꝝ largitio. Item nota q̄ licet supfluū susten-
tatōni nature tue sit tuum p̄p̄liū quantū ad
dispensatōnem seu auctoritatē administrandi.
q̄zum ad vsum illoꝝ est in quibus signa pro-
babilia iminent necessitatis extreme. nisi sub-
ueniāt eisdem. A simili aliquo modo dico de

Supfluo decentie cuius status respectu indigen-
tium circa predictam necessitatē. Vñ cōtra illos q̄
de supfluo modis predictis indigentib⁹ subuei-
re nolunt dicit̄ dis. xlviij. Sic. Esurientiū; paīs
ē qz tu detines. nudoꝝ uestimentū est qd̄ tu
recludis. miseroyꝝ redemptō & absolutio ē pe-
cunia quā tu in terra defodis. Et in hoc appa-
ret q̄ eliam dare eo modo quo cadit sub p̄cep-
to. multū p̄ticipat de rōne actus iustitie. Vnd
& glo. sup illud. Matb. v. Cū facis elemosinā
dicit. q̄ elia ē ps iustitie. et qzuis h⁹ p̄cepti trāſ
gressores non semp punianē lege hūana pu-
ntur tñ lege diuina. Sc̄m em̄ lñiam aug. i.
libro de libero arbitrio longe aī medium. M̄
ta impunita iuste relinquntur lege humana
que tamē iuste vindicanē lege diuina.

H D sextum scilicet de quibus debet elemo-
sina darī. vtꝝ de quolib⁹ bono. Dicendū
q̄ bonoꝝ eria sunt ḡna sc̄z aīme. corp̄s. & bo-
na exterioꝝ. De bonis anime p̄ fieri elemo-
sina. ut eū aliquis orat p̄ alio uel peccanti ī se
pecc ex corde qd̄ est maxima elia. vñ aug. ī en-
cheri. x. ca. Ea elemosina nihil ē mai⁹ qua ex
corde dimittim⁹ q̄ ī nos quisqz peccauit. De
bonis corp̄s etiā ut cum aliquis seruit ifirmis
De bonis aut̄ exteroꝝ distingvendū est.
qz aut̄ sunt male acq̄sita. aut bñ. Si male aut̄
licitū ē ei qui acq̄siuit ea retinere. aut nō. Si sic
de illis p̄ fieri elemosina. Vñ meretrix de pe-
cunia quā p̄ meretriciū acq̄siuit p̄t elemosi-
nā facere. Illud ei qd̄ sic acquirit. licite retinē
p̄t. qzuis in eo q̄ meretricat turpi agat. & cō-
tra legem dei. Qua ppter illud qd̄ accipit tur-
pe lucrū uocat. tñ m accipiēdo pecunia pro eo
q̄ damnificata est. cōtra legem dei non facit.
Vñ. xiiii. q. v. Qui habetis. C. sed hic. De p̄tō
aliqua nōnunqz acq̄riunt q̄ paupib⁹ iuste
erogānē. De acquisito tñ p̄ meretriciū non fit
sacrificiū uel oblatō ad altare ppter scandalū
& reuerentiā sacroꝝ. Vñ. deut. xxiii. Non of-
fers mercedē p̄stibuli ī domo dñi dei tuī. Si
aut̄ non ē licitū ea retinere. aut illis a quibus
accepta sunt cōuenit ius repetēdi. qualia sunt
bona acquisita p̄ usurā uel furtum ul̄ rapinā
& de talibus nō d; fieri elemosina. s; restitutō
Exera de iureiuran. Etate. dicit̄ q̄ onus nō re-
mittit̄ s; augeſ cū cuiqz iprouide soluiſ quod
alii ex debito est prestandū. Sic etiā intellige
qd̄ dicit̄. i. q. i. Non ē. Nō est putāda elemosina
si paupib⁹ erogeſ uel dispenseſ. qd̄ ex illi
citis rebus acq̄riſ. &. xiiii. q. v. Nolite. Qd̄
sumptū est ab aug. m li. de uerbis dñi sermo-
ne. xxxv. ante medium. Nolite velle elemosin-
as facere de fenoꝝ et vſuris. Et infra ca. For-
te. p̄hibetur exp̄ſſe fieri de rapina. Vñ ibi dicit̄
tur. Si totū tribuat qd̄ abstulerat. addit̄ poti⁹
pc̄m qz minuat. Aut nō cōpetit ius repetēdi
quale est bonū acquisitū p̄ symoniam. qd̄ bo-
nū ille qui acq̄siuit. retinere nō p̄t. Extra-
de symonia. De hoc at. qz ōtra legē accepit nec
ille qui dedit p̄t repeteſ. qz ōtra iustitiā dedit
& talis pecunia erogāda est ī elis. Et si dat̄

soli plato ita q̄ cōmunitas nō est ī culpa. d;
dari ecce ī cuius ignorantia data fuit. ut ha-
betur ī ca. p̄dicto ī textu et ī glosa. Si aut̄
cōmunitas ē ī culpa pecuniā deb̄ restituer e il-
li monasterio qd̄ ille qui dedit intrauerit ī al-
leuiatōnem monasterii. & sic intelligi p̄t illō
quod dicit̄ extra de symonia. Veiens. Si aut̄
monasterium intrare noluerit. aliis paupib⁹
erogāda est. De bene aut̄ acquisitis distingue-
dum ē. quia aut̄ sunt necessaria illi qui acqui-
siuit ad sustentationē nature. aut nō. Si sic.
de illis nō debet eliam facere. qz magis teneſ
sibi h̄m legē caritatis qz alii. nisi forte ī casu
m quo subrahēdo sibi p̄i darz alicui sollemni
p̄sone. de cuius morte īmineret notabiliter de-
trimentū reipublice & p̄fectu aīaz. Si non
aut̄ sunt necessaria sibi ad decentiā sui status.
aut nō. Si non. teneſ illis eliam facere. etiam
paupib⁹ nō cōstitutis ī piculo necessitatis ex-
treme. Si sic. nō teneſ de illis facere eliam per
quā redderet se īpotentem ad viuendū h̄m de-
centiā sui status. nisi paupib⁹ ī tanta indi-
gentia cōstitutis q̄ appareat notabilia signa
extreme necessitatis quasi p̄tis uel p̄xio im-
minētis. Aliis etiā paupib⁹ teneſ loco et tem-
pore facere elias nō derogātes notabiliter mō
viuēdi h̄m decentiā sui status. Talis em̄ decē-
tia ī indiuisibili nō cōsistit. s; magnā habet la-

H D septimū sc̄z utrū titudinem
licitū sit cuilibet facere eliam. dicendū q̄
ordo naturalis hoc exigit ut inferioꝝ supioꝝ
bus reguleſ. Et īdeo illi qui sunt ī aliena po-
testate cōstituti de eis ī quibus aliis subiiciūt
ordinare nō debent alie qz eis fuerit a supioꝝ
bus cōmissum. & qz nullus hō alii est subdit⁹
quantū ad interiores intellectus & uolūtatis
actus nisi soli deo. iō de illis bonis orando &
corde remittēdo omnibus eliam facere licet. S; qz
monachus p̄priū nō habet. iō de bonis ex-
terioribus nō potest eliam facere sine abbatis
līcētia exp̄ſſa uel p̄babili p̄sumpta. nisi dispe-
satō aliquoꝝ bonoꝝ monasterii sibi sit ab ab-
bate cōmissa. tūc em̄ de illis p̄t elemosinas fa-
cere moderatas & rōnabiles h̄m p̄portōnem
bonoꝝ q̄ sibi sunt ab abate cōmissa ad dispe-
sandū. qz etiā vir est administrator bonoꝝ tan-
qz mulieris caput. iō nō debet mulier dare ele-
mosinas sine cōsensu uiri exp̄ſſo ul̄ p̄sumpto
exceptis cōmuniib⁹ elis & p̄uis p̄ compatiē
ad possessiones eoꝝ. nisi ppter docē que ordina-
tur ad sustētāda ī rōmonii onera. habeat res
alias. uel ex p̄prio lucro. uel per aliū licitū mo-
duz. tūc em̄ de illis irrequisito a sensu marit̄
potest facere elemosinas moderatas. Filiū etiā
familias p̄prias possessiones nō habet. nec et
serui. iō sunt possessio dñoꝝ. & iō facere ele-
mosinas nō debet. nisi forte aliquas modicas
de quib⁹ possunt p̄sumere q̄ p̄i uel dñi plaz-
cat nisi aliquoꝝ bonoꝝ ēt̄ eis a patrib⁹ uel
dñis dispēſatio cōmissa. Omnes tñ p̄dicti licite
posunt & debent ī casu necessitatis extreme
indigentibus subueire. etiam a sensu supioꝝ

nō habito exp̄sse uel p̄sumpte.

Foctauū sc̄z cui sit elemosina facienda. dīcendū q̄ sicut dicit aug. in p̄mo de doctrīna xp̄iana. Illi qui sūt nobis magis coniuncti quasi quadā sorte nobis obueit ut eis magis p̄uidere debeamus. Est tñ circa hec discretōis rō adhibenda s̄m differentiā cōiunctionis & sanctitatis. nam multo sanctiozi. magis indi gentiā patienti. magis utili ad cōmune bonū est magis elemosina danda q̄z p̄sonē p̄imquiori. maxie si non sit multū cōiuncta. cuius cu ra sp̄alis nobis imineat. & si magnaz necessitatē nō patiaet. Nā opus elemosine ad mercedem retributōis eterne duplicitē ualeat. Vno mō quidē ex radice caritatis & s̄m hoc elemosina ē meritozia p̄ut i ea seruat ordo caritatis s̄m quā p̄imquioribus magis p̄uidere debemus. ceteris paribus. Vñ & Ambro. dicit in p̄mo de offī. Est illa p̄banda liberalitas ut pximos sanguinis tuī nō despicias. si egere cognoscas. melius est em̄ ut ip̄e subueias tuis qui bus pudor est ab aliis sumptū depositare. Alio mō ualeat elemosina ad retributōem uite eterne ex merito eius cui donat. qui orat p̄ eo qui elemosinā dedit. s̄m illud Luç. xvi. Facite uobis amicos de māmona &c. Quod exponens aug. in libro de uerbis dñi in mōte dicit. Qui sunt qui habebūt eterna tabernacula nisi sancti dei. & qui sunt qui ab eis recipiēti sunt in eterna tabernacula. nisi qui eoꝝ indigēti seruiunt. Homini igit̄ malo inq̄stum mal⁹ ē nō est elemosina facienda. nā in malo hoīe duo consideranda sunt sc̄z natura & uitiū. Et sicut ei⁹ natura ita debet ex caritate diliḡi q̄ eius uitiū odiat. sic ita debet p̄ elemosinā subueniri indigentie nature sue ut p̄ hoc in malitia non foueat. Vñ. v. q. v. Nō ois. Et sumptū est ab aug. in ep̄la ad vincentiū nō multū longe p̄t principiū. dicit̄ q̄ utilius esuriēti panis tollit̄ si de cibo securus iustitiā negligat. q̄z esurienti panis frangaet. ut in iustitiē seductus acqui escat. Nec ē ḡtrarium huic q̄d dicit̄. lxxxvi. d. Nō satis pasce. qz ibi loquitur de esuriente ad

Hnonū sc̄z de mō dandi elemosinā mortē. Elemosinā vt̄z habundant uel nō. dicenduz p̄ habundātia elie potest cōsiderari ex parte dantis. & ex pte recipiētis. Ex pte quidē dantis cū sc̄z dat quod ē multū s̄m p̄portōem sue facultatis. & sic laudabile ē habundantē dare. Vñ & dñs Luç. xxii. Laudauit viduā qz de eo q̄d deerat illi omnē vīctū qz habuit misit. obseruatis tñ hīis q̄ dicta sunt de elia facienda de necessariis. Ex pte vero eius cui datur est habundātis elia duplicitē. Vno mō q̄ supplet sufficiēt eius indigentia. & sic laudabile est habundantē elemosinā tribuere. Alio mō ut supbabundet ad supfluitatē. et hoc non est laudabile. qz melius ē plurib⁹ egētibus elargiri. Vñ & apls dicit̄. i. coꝝ. xiii. Si distribuero i cibos pauperum &c. Vbi dicit glo. p̄ hoc cautela elemosine doceat. ut nō tm̄ uni sed multis detur. ut pluribus prospicit.

Ad decimū sc̄z utrum possit hō elemosinā facere sibi p̄pi. Dicendum q̄ hoīs ad seipm nō p̄t esse iustitia simplicitē & p̄prie dicta. q̄ hō p̄ iustitiam simplicitē dictā illud quod nō est sibi simplicitē debitū. tribuit illi cui simpliciter est debitū. Impossibile est aut̄ q̄ eidē homini sit aliquid simplicitē debitū. & non sit ei simplicitē debitū simul. Vñ dicit p̄bs. v. eth. c. xi. Quod nō est iniustitia. neqz ip̄ius simpliciter. qz circa hoc nō est iustitia simplicitē dicta. iustitia tñ metaphorice dicta que ē aliqua p̄s p̄tentialis uel imitatio iustitiae simplicitē dictae. p̄t esse hoīs ad seipm. qz aliquid ē nō debitū homini rōne vnius ptis. quod debitū ē sibi rōne alterius ptis. sīc impare debitū est aīme. & subiecti debitū ē corpi. Et iō cum hō p̄ animaz corpus castigat. facit actū iustitiae metaphorice dictae. mīa aut̄ non est iustitia simplicitē dicta. sīc cōtinetur sub liberalitate q̄ est p̄s potentialis iusticie. Vñ nō est incōueniens q̄ actus eius qui est dare e iam sit hoīs ad seipm. quia aliquid p̄t esse suū s̄m vnam rōnem quo idīget s̄m aliam. Vñ cum hō dispositiue subuenit penitēdo indigētie aīe sue. illud quod p̄m cipali p̄suppoīto adiutorio dei suū erat p̄tātive seu effectiue non formalitē. sibi dispositiue tribuit formalitē. Nō est ei incōueniens q̄ idē hō sit agens & recipiens idem s̄m diuersa uel s̄m aliam & aliam rōnem.

DE MOTIVIS AD ELEMOSINAM FACIENDAM. DIS. XX.

Seara vndeclimū sc̄z q̄ nos mouere debent ad elias faciendas & opa pietatis sciendū q̄ ad hoc naturaliter inclinamur. curialiter iuitamur. irrefragabiliter obligamur. & multiformiter excitamur. Debem⁹ inq̄z elemosinas facere. Primo ad hoc nos inclinat nature cōformitas. Secundo qz nos inuitat diuina benignitas. Tertio qz nos obligat p̄cepti necessitas. Quarto qz nos excitat multiplex utilitas. Primo in qua nos inclinat ad elemosinas faciendas nature cōformitas. qz sicut dicit̄ eccl. xiii. Omne aīal diligit sibi simile. Et in libro de natura aīalium dicit̄ q̄ vna auis alia eiusdem sp̄ei nō comedit. Item dicit̄ ibi q̄ mortua equa. alia pullū relictū suscipit nutriendū. Item leo ip̄e ut ibidē dicit̄ miseris & afflictis cōpatit. Ut dicit Uſidoz. leones pegrinos p̄ deserta errātes ad uiam reducunt aīalibus infirmiorib⁹ p̄cunt. Vnde dicit̄. Gaudent infigere tauros. p̄das cōtemnunt huiles. Itē multis experimentis p̄batū ē q̄ lupe pueros deiectos a matribus inuentos nutrīt. & ab aliis bestiis defendūt. Secundo ad opa pietatis nos inuitat diuina benignitas. deus em̄ in scriptura sacra curialiter nos inuitat exhortādo. & monēdo. & se misericordiā diligere cōtestādo. et nos si misericordiæ fuerim⁹ suos eē filios aſserendo. ps. Misericordiā & ueritatē diligat dñs. p̄u. xxi. Facē misericordiā magis placet deo q̄z uictime. Osee. vi. misericordiam uolo. Idem Math. ix. Itē faciente misericordiā

diligit tanq; pater filiu sibi similem. **Luç. vi.**
Estote misericordes sic pater vñ celestis miseri-
 cos est. Et an. ut sitis filii pris vestri qui i ce-
 lis est. **Io. dñm.** sic iudex ptatem accipiens da-
 torem ptatis iuxta possilitate suam d; imita-
 ri. In hoc at deuz maxime imitabimur si nihil
 iudicauerim⁹ qz misereri p̄ciosius. Patet autē
 qzum miam diligit. qz ei se totū dedit ad uen-
 dendum & occidendum. Ecōtra imisericordes
 dyabolo sunt similes. de quo dic̄ **Iere. vi.** Cru-
 delis est et non miserebit. huic filiis erat iudas
 qui sustinere nō poterat odozem vnguenti quo
 Maria dñm vngebat. **Io. xii.** quia per hoc ho-
 mo excedit eū non ieunādo. uigilando &c.
Tertio ad hoc nos obligat p̄cepti necessi-
 tas. vñ in lege veteri inter p̄cepta legis in multis
 locis ponunt p̄cepta de misericordia facienda.
Ecōtra. nō facienti miam cōmina scriptū
 non ē misericordiā inuentu. **Iac. ii.** Iudiciū
 sine misericordia fiet illi qui nō fecerit miseri-
 cordiā. **E**xemplū. **Mat̄. xviii.** Serue neq; nō
 ne oportuit & te misereri conserui tui &c. Itē
Luç. xvi. De diuite epulone qui vna; guttam
 aque nō potuit impetrare. qz lazaro non fece-
 rat misericordiā. p̄. xxii. Qui obturat aures
 suas ad clamorē paupis. clamabit et ip̄e ad de-
 um & non exaudiēt. **Leḡ. iii.** dyal. xxxvii.
 de milite qui mortuus et reuocatus a morte re-
 fert se vidiſſe sub ponte in locis infernalibus
 & terribilis petrū ecclastice familie maiorē
 mltō ferri pōdere ligatum & dep̄ssum i ymo
 & cum quereret cām audiuīt qz qz plus infere-
 bat plagas ex crudelitatis desiderio. qz ex p̄ce-
 pto uel correc̄tōnis zelo. qn aliquis puiend⁹
 ei p̄ de ictō suo videbat. qz ut dīc. **Greg.** Om-
 nes qui eū nouerāt sic fecisse qn uiuebat non
 dubitabant &c. **Q**uarto ad hoc nos excitat
 multiplex utilitas. **Thy. iii.** Pietas ad om̄ia
 valet. ad om̄ia inqz tam bona qz mala. Ad bo-
 na ualet. qz om̄ia bona acquirit. & sua vide-
 licet opando. & aliena cōgaudento. Ad mala
 uero tam sua qz aliena. sua quidē qz in bonu;
 suum cōuertit p̄ patientiaz. Alienā p̄ cōpassio-
 nem. dum em̄ alienis malis siue culpe siue pe-
 ne cōpatitur. ip̄a mala cōuertit in bonu; suum
Hugo de sancto Victore. Pietas de alieis sor-
 dibus se abluit. de alienis vulnerib⁹ sibi confi-
 cit mediciam. de alieno veneno sibi efficit thy-
 riacam. dū malis cōpatitur. & subueit alienis
 De utilitate elie. Requiere ca. sequēti.

DE EFFECTV ELEMOSINE.

Orcia duodecimū scz **DIS. XXI.**
 de multiplici effectu elie. scidendum qz
 elemosina. factorem suum iustificat
 creatorē pacificat. cōtegit tanqz decentissimū
 ornamētū. protegit tanqz potentissimū mu-
 nimentū. thesauros multiplicat. in futu; edifi-
 cat. in celis glorificat. **P**rimo quidem ele-
 mosina faciente iustificat. qz impetrat grām.
 delet maculam. soluit emendā. **Q**2 autē im-
 petret grām p̄z de cornelio. qui p̄ elias uenit ad
 gratiam dei et fidem ecclie. ac̄. x. **S**ilr de beat.

Eustachio qui cū esset princeps militie romane & gentilis. tñ quia abundabat in opib⁹
 pietatis cū in uenatione insequerecerū me-
 cerui cornua apparuit crucifixus dicens ei qz
 esset. & q nolebat q̄ eius elie pderenē. s; p̄p̄e
 cas cōuerisionis & cognitōnis fidei grām ob-
 tineret. Silr sup̄ de sarraceno & horreis reple-
 tis ad fidem que rso. Itē de Petro thelonario
 sup̄ de iudicio. Item elemosina delet maculam
Thob. iii. Elia a peccato & a morte liberat &
 eiusdem. xii. Elemosina a morte liberat. et ip̄a
 est que purgat peccata. eccl. iii. Ignem arden-
 tem extinguit aqua. & elia resistit peccatis. Re-
 sistit inqz & p̄terita diluēdo & futura cauen-
 do. Ideo dicit dñs. **Luç. xii.** Date eliam & ecce
 omnia mūda sunt vobis. Itē elia soluit emen-
 dam. id ē penam debitā p̄ peccatis. vñ puer.
 xiii. Redemptio anime uiri proprie diuitie. &
Dañ. iii. Consuluit daniel regi Nabuch. Pe-
 cata tua elis redime. qd quia nō fecit. in bestiā
 mutatus ē. & de regno deiectus. **Greg.** Quo-
 tiens p̄ culpa eliam facimus. qsi p̄ prauis acti-
 bus p̄cium damus. s; tunc solū elemosine pre-
 ciū a culpis nos liberat. cū p̄petrata plangim⁹
 & abdicamus. & nō solum mūdat aīam a pec-
 cato p̄terito. s; etiā cōseruat grām p̄ quam hō
 p̄cauet a futuro. eccl. xix. Elemosina uiri qua-
 si sacculus cum ip̄o & grām hoīs quasi pupillam
 cōseruabit. **Q**ecūdo elemosina creato-
 rem pacificat. Hoīes litem uel guerras habē-
 tes cū aliis. plerūqz pacē suā faciūt larga mu-
 nera tribuendo. **E**xemplū gen. xxxiii. Placa-
 bo eum munerib⁹ que p̄cedunt. Elemosina ē
 p̄cipiatozū aureū per qd p̄cipiat deus pec-
 catozib⁹. de quo dīc. **Exo. xxvi.** p̄. xxii. Mu-
 nus absconditū extinguit iras. In uita iohan-
 nis eliarii leḡ. qz quarta & sexta feria pone-
 bat scampnū & sellā aī ecclesiam ut paupes
 possent sine impedimentoē ad eū accedere. p̄ cau-
 sis suis. cū ip̄e esset alexandrinus p̄riarcha dī-
 cens qz si hoīes intrantes eccliam volunt cito
 exaudiri in causis suis a deo. dicētes. cito an-
 ticipēt nos misericordie tue &c. Ita ip̄i debet
 aī m̄troitū ecclie exaudire cito paupes ut cito
 exaudianē a deo. **Q**uarto elemosina cōte-
 git tanqz decentissimū ornamētū. Vestit ei
 hoīem ornamētō grē & uirtutū. Nam vñ pie-
 tas facit qz hō se exuat uel corporali. inde ve-
 stit eum uestimētō spūali. **Ysa. lxi.** Induit me
 domin⁹ uestimētō salutis. et indumento leticie
 circūdedit me. In signū huius leḡ. qz cum in
 quodā magno festo beatus **Martinus** iret ad
 eccliam obuiavit ei paup nudus. qz p̄cepit archi-
 diacono suo ut incōstanter emeret ei uestem.
 qd facere cū differret. in instanti paupi exu-
 tam in secretario dedit suā. Cū autem m̄staret
 archidiaconus ut egredere de orōe ad missā;
 celebzandā cū nollet egredi nisi daret ei uestis
 ad opus paupis. tūc necessitate cōpulsus dīct⁹
 archidiacon⁹ defert ei uestē bigericā. biennem
 hyspidā. quiqz argenteis cōparatam. quā idu-
 it beatus Martinus latent. & dum eleuaret i-

missa corp⁹ dñi. ut dicit iohes beleth. apparuit nuda brachia eius. s; ea dominus uestiuit fulgentibus gēmis celitus missis. & ut uidet sex uiri globus igneus apparuit sup caput e⁹ Iē de leone papa legiē ut ait magister Iac. de uitri. q̄ cum ipoeta sua uisus fuisset offēdisse paupem. rediens ad cū introduxit eū in cubiculum suū eū placans et faciēs eum cubare super lectū suum & quiescere. & cū exisset serato ostio rediens nō inuenit eū mīrās & gaudentis cogitās se sibi dñm recōciliasse. Et nō solum dator elemosine hoc ornamēto induitur. verumetā deus ipe in cuius noīe datur se eodem indui gloriaē. Sicut de beato Martino legiē q̄ cū i porta ambianeū paupi nudo dimidium pallii sui dediſſ. nocte sequēti uidit dominū in celo hñtem sup hñeros suos dimidiū palliū suum qđ paupi nudo dederat & dicentem angelis. Martinus adhuc cathecuminus hac me ueste cōtexit. De quo dicit bēus Berñ. Martine si sciūſſes ubi palliū dimidiū ponebas. puto q̄ nō dimidiasses s; integrū dediſſes. Multū augmētauuit palliū cuius vna ps erat i terra. & alia attigebat celū. imo sup dei humerū. H̄ilr cum beatus Frāciscus ueste nouā quā p̄ se pauerat paupem militē induiſſ. nocte se quēti uidit dñm uestib⁹ illis induitū et palaciū specōsum & magnū cū armis militaribus insignitū. cūq; inquireret cuius esset palaciū. & qđ significarēt arma aut cuius eēnt. responſum fuit q̄ francisci militūq; suoꝝ essent hec omnia. Gregorii papa cū incederet inuenit in ostio paupem qui in apparentia uidebaſ naufragiū ptulisse. & cū mater sua misisset ei scutellam argenteā plenā leguminib⁹ nō habēs pre manib⁹ qđ ei daret. misit ei scutellā & legumia metus dans ei totū. Cū autē postea factus eēt papa & ordiſſasset cū dispensatore suo q̄ quotidie aī mensam suā duodeci pauperes poneret qui ibi reficerent. vidit ibi aliquā tredecim. & vñ inter alios qui aliquā apparebat ei senex aliquā iuuenis. & uocauit dispensatorem querēs quō ibi tredecim posuerat. illo asserente q̄ nō introduxerat nisi duodeci tm. Finita mensa uocauit beat⁹ Greg. illū qui aliquā senex aliquā iuuenis apparebat querēs quis es. & qđ nomē haberet. q̄ rñdit. Quid queris nomē meum quod ē mirabile. ego sum naufragus cui misisti scutellā argenteā cum leguminibus. & qz imitatus es beatū Petru ap̄lm qui distribuebat vnicuiq; put cuiq; opus erae ex tunc dñs destinauit te papam futuꝝ. ego sum angelus dñi patuſ offerre p̄ te dño quicquid ab eo petieris & hoc dicto euanuit. De⁹ ei i se paupibus suis mēbris indui. potari et refici p̄fiteſ. qz quicq; pietatis & misericordie fit amore dei paupibus. reputat sibi factum. Mat̄.xxv. Esuriui & dediſſis mihi māducare. Sitiui. &c. Sequiſ. Quod vñ ex minimis meis feciſſis mihi feciſſis. Magna gl̄ia faciētibus elemosinas ppter deū. q̄ ad uestes suas ac etiā ad cibum. & potū habeant ip̄m deum.

Non est ergo mīrū si deus & pater misericordiaꝝ & largitatis īmense refectiones spūales dat p corporalibus. & uestes spūales p temporalibus. Quarto elia p̄tegit tanq; potentissimū munimentū. vñ eccl. xxix. Elemosina uiri q̄si sacculus cū ipo. & grām hoīis quasi pupillam cōseruabit. Sequiſ. Sup scutū potentis & sup lanceā aduersus inimicum tuum pugnabit. Quinto elia bona multiplicat. videlicet bona tempalia. & bona spūalia. & amicos spūales. Bona quidē tempalia multiplicat. siē dicit̄ p̄uer. xxviii. Qui dat paupi nō indigebit. Legitur in cronicis q̄ cū ethytiꝝ romanoꝝ senator eēt in burgūdia agens rempublicā romanoꝝ tge Theodosii impatoris. cū famē maxima burgundiā opp̄sisset ḡregauit apud liguos quatuormilia paupum uel ampliꝝ qui nō poterant habere vñ sibi famis tpe p̄uiderent. & pauit eos ibi qzdiū malum tempus durauit. Quo cessante. fecit eos ad loca sua cum vehiculis deportari. & audiuit vocē de celo dicentem sibi ethyci. tibi & semini tuo panis nō deficiet in eternū. qz me famis tpe in paupibus mēbris meis refecisti. Hoc legit̄ ingestis francoꝝ libro. ii. ca. xxviii. q̄ cum quidā sancta uisitasset quodā cistacienses & loqueretur ei de visionibus suis querētes ab eo si aliq; uisiones vidisset. ait. Vnicā uidi ex quo domū istā visitauit quā uobis refero. Nibi videbaſ q̄ i hoc monasterio erāt due uirgines pulcherrie. vna eleuato capite & leta facie tenebat uirgas. & hñoi loci habitatores multū cōmendabat. altera tristis demisso capite multū murmurans ab hoc loco recedebat. multū cōquerens cōtra habitatores hñoi loci. p̄ qđ intellecti hic m̄lētū abundare rigorē discipline. & severitatē iusticie. misericordie aut & pietatis opa intellecti a uobis multū esse relegata. ppter qđ non abūdatiſ. s; date & dabiſ uobis. ut dicitur. Luč. v. pū. iii. Honora dñm p̄ tua substātia. & replebunē horrea tua saturitate. & vino torcularia tua redundabunt. Itē. xi. Alii diuidunt p̄ p̄zia & ditōres sunt &c. Item. iii. Reg. iii. Habeat exemplū de hoc ubi dicit̄ q̄ oleum in uasis ua cuius positum ē multiplicatiū. Itē. iii. Reg. xvii. de farinula vidue. & oleo in lechito multiplicatis. Item. Io. vi. de quinq; panibus in dando multiplicatis a dño. Item de beato Nicolao legiē q̄ cum uideret paupes p̄uincie sue mirabili fame afflitos. nec haberet vñ posset eis subuire. audiens in portu applicuisse multas naues onustas frumento de qualibet nauī accepit centū bithecos se obligans ad redditōem nīsi inueirent frumentū cū integra mensura. Qđ distribuit & ad uictū. & ad semina. & abūdauit ad hoc in tota illa p̄zia & illi plenarie totū frumentū qđ ei tradiderat inuenēt. Itē legitur de beato p̄iecto. q̄ cū uideret m̄ltitudinem paupum perentū ab eo nec inueiret qđ dare eis. qz alia q̄ habebat dederat nisi duos denarios. fca orōne inueit i bursa sua tot denarios quot erāt paupes. Item legiē de bēo Bñdicto

¶ cum tempore famis dedisset quicquid inuenire potuerat in abbatia sua. nec inueniret nisi modicum olei in uase puro. precepit ut illud dare. Quod dispensator suus noluit facere. Quod cum sciret vir dei noluit ut aliquid in obediencie in eius monasterio remaneret. sed illud precepit extra per feneram puerum. nec tamen eo facto. uas uitrum in quo erat fuit fractum. nec oleum effusum. Cum autem exasset. inuenierunt in monasterio unum dolium plenum oleo. Itē legiē de beato Germano antistichō quod cū rediret de romā. & in exitu Mediolani omnia sua paupibus dedisset. & inquireret a dyacono suo si aliquid plus haberet. non inuenit nisi tres denarios quos precepit paupibus dari dicens murmurati dyacono quod deus satis habueret unum seruos suos illa die pasceret. Cum autem dictus dyaconos uolens sibi pruidere tertium retinuisse & duos dedisset. occurrit seruus cuiusdam militis diuinitis offerens ex parte domini sui ducentos solidos. tunc aduocatus dyaconū ait ei. quod ipse defraudauerat paupes in uno denario. quod si eis dedisset. deus ericeret solidos eis mississet. Rogatus autem ad domum militis accessit. & ipsum grauiter egrotantem. & omnes infirmos quierant in eius domo curauit. Itē legiē in uita Iohanni eliarii quod cū latrones spoliassent omnino domū cuiusdam diuinitis nobilis. & ille explicaret dicto iohanni casum suū. compassus precepit dispensatori suo in secreto ut daret ei quinq̄etas libras auri. qui inuidia motus non dedit nisi quinq̄. statim quedam nobillis uidua misit ei quinq̄ libras auri. & cū uocasset procuratorem suū. & quesisset ab eo quantū dederat illi cui dari precepit. dixit. quindecim. Rūdit sc̄tus quod non dederat nisi quinq̄. & cum uocasset eū cui dederat auditio ab eo quod non receperat nisi quinq̄ libras dixit ei. quod si dedisset quindecim ut ipse precepit quod dominus per dictam uiduam administrasset ei. mille quinq̄ libras. Cum autem a dicta uidua uocata quereret quoniam ei legare posuerat. Rūdit quod primo scripserat mille quinq̄etas libras & super scripserat quod tamen mittebat ei. sed post remanserat ad scripturā illam inuenit mille libras. de scripto deletas. & sic credens quod hoc factum fuisset diuinā uolūtate non misit ei nisi quingenas. Itē in uite pauperis dicitur quidam monachus cui idam frī suo seculari paupiri dabat quicquid labore poterat. et ille semper paupiorum fiebat. Quod cū diceret cuiusdam seni inhibuit ei ne hoc faceret sed ei diceret quod laboraret. & de labore suo sibi & monachis deportaret. ut bñdicerent ei. quod ille fecit. licet ex hoc primo fieret tristis. & prius de labore suo attulit frī suo olera. deinde pira postmodum panes. postea multa alia quod dabat fratru suus paupibus religiosis. qui pro eo orarent post quesiuimus frī eius verū penitū patere. sic solebat. ille dixit quod non. sed abundabat. quod quādo ei res monasterii dabat quoniam ingrediebatur dominum suā velut ignis omnia bona eius sua consumebat. postquam autem incepit dare sua pauperibus religiosis. omnia bona sua fuerat multiplicata ex parte orōne & benedictione. Itē dicit petrus al-

fonsius quod quidam inuenit bñ disciplatus filius cuiusdam sapientis consiliarii cuiusdam regis. cui rex mortuo precepit ut regeret eum amore pris sublimaret. thesauros pris cogitans uanitatē mundi & miam dei. paupibus erogauit. Deinde annonā & auarizie & lapides preciosos. deinde agros & domos suos precepsit. Cum autem fuisset accusatus apud regem tanquam bonorum proximorum dissipator. vocatus & requisitus respondit quod non dissipauit. sed congregauerat. et in tuto posuerat omnia propria. tunc rex audiens eius industriam. omnia ei multiplicauit. & sublimauit. & loco pris eum consiliariū suū habuit. Sic rex summus facie largos consiliarios magnos in curia sua. Item in legē. Io. consiliarii legiē quod cū ipse uideret aliquam bonam consiliariū. querebat ab eo quoniam adeptus est gratiam largas elemosinas faciendi. Cum hoc quereret a quodam. Rūdit ei quod consueverat eē ita imisericordis quod nihil per deo poterat dare. cū autem aliquando aliquod infortunium ei accidisset cogitauit ut dicebat quod hoc erat propter imisericordiam suā. & cū uellet facere elemosinā. eius auaritia non permisit. Unum vocauit seruum suum rogans eum ut singulis septimis furaretur ei sex denarios et daret pauperibus. ille autem furabat prima septimana duodecim denarios. tunc in fine septimane computans inuenit quod plus fuerat lucrat illa septimana quam aliis & cogitans quod hoc eē propter elemosinā precepit seruo suo quod furare ei duodecim denarios quod tunc dedit duos solidos. & cum computaret in fine septimane. inuenit lucrum maius solito in duplo. & cū precipit quod darat decē et octo denarios dabant tres solidos. & sic semper faciebat dans in duplo plus quam precepit ei. Cum autem singulis septimanis multiplicaret lucrum. & miraretur dominus uenit hoc esset in computatione in fine septimane subridens seruum dixit ei. quod iustus furtus suū ditaruerat eum. & reuelauit ei ueritatem venientem petendo ex hoc provocatus est dominus ut faceret elemosinas largas. Itē in uite pauperis dicitur quod facta fame duo socii simul morabantur. & cū alter darat agapē omnibus aduentibus & non cessare uellet. alter sumpta portione sua recessit ab eo. nec dabat aliquid. alter autem semper dabat & abundabat. Immisericordis vidēs quod non possit sibi sufficere reddit ad aliū qui misericordis erat pauperte cogente. rogās ut eum recipias. Quod cū fecisset nec dare cessaret. cū aliquā diceret ei quod videret si aliquid remansisset quod dare paupibus. & ille assenseret quod nihil oīno remanserat quod possit dari ad instantiam socii sui. currēs inuenire sportas plenas. Quo viso. provocatus est ad amorem misericordie. Itē. i. dyal. ix. dicit Gregorius. quod sanctus Bonifacius adhuc puer ita misericordie uiscerib⁹ affluebat quod sepe visitis paupib⁹ tunica. sepe camisiam dabat. licet sepe de hoc a mīre argueretur & verberaretur. Aliquā uidens paupes exigentes & indigentes cucurrit ad horrea. & quicquid mīrū pauerat ad anni necessariā sustentationem dedit paupibus. Cum autem reuersa mater hoc

PARS .X. De Effectu

inuenisset factus. & ipm ppter hoc clamans verberaret. ea exclusa oravit. & omnia horrea repleta sunt. Itē cū sancta Genouefa dans pro deo solā sibi vineā retinuissest. ita fuit percussa grādine & tempestate q̄ quasi nihil in ea remansit. tñ nepotī suo in uidemīis pcepit omnia dolia ligari. quod fecit licer abusionē hoc crederet & dicerz. tunc paucos racemos ex ea colligēs tulit ad calcatoriū. &c. oībus exclusis puero excepto orasset. cepit calcare. & vīnum i maxīa abundantia exire. Tunc pcepit vocari paupes. & omnia eoz vasa repleri. Quo facto. de modico quod remāserat in dolio quolibet cellarīi sui vñā guttā posuit. & cellarīi clausit & sigillauit. Cū aut ab orōne facta rediss. in uenit dolia ita plena q̄ vīnū desup exhibat. ita q̄ si plus tardasset. p totū pauimentū fuissest. Item quidā audiens pdicari a sacerdote suo q̄ dñs dicebat de dantib⁹ eliam. cētup'um accipi etis &c. de cōsilio vxoris sue vaccam suā sacerdoti dedit. ut cētum accipet. Sed cū fact⁹ pau per diū expectasset. & nō eueniess. ei q̄ p vna data darent centū. deliberauit de nocte occidere sacerdotē illū. Ad quod agendū cū iret. i via inueit massam aurī et veritatē verbī expt⁹ fuit. Item cū quidam ep̄s pdicasset inter sarracenos tm̄ ut quendā eoz conuertisset. & eum baptisasset. postea cū suaderet ei facē oīpa misericordie dices q̄ hoc dixerat dñs in euāgelio centuplū accipietis &c. cū monuisset eū ad pfectōnem euāgelicam. ille vendit̄ oībus que habebat. & dat̄ oībus paupib⁹ mortuus fuit i domino. Cū autem filii eius traherēt ep̄m ad iudiciū ipetentes eum coraz iudice sarraceno de hoc q̄ patri pmiserat centuplū acci. &c. quod pater ut dicebat nūq̄ reeepat. et q̄ ppter eius pmis̄sum eos exheredauerat. Et cū ep̄s dicerz q̄ imo deus ei reddiderat in uita eterna. nec posset hoc ep̄s pbare. adductus ad tumulum mortui. adiurauit eū in noīe ihu xp̄i q̄ dicerz si esset bñ solitus de pmisso. Rñdit omnibus audiētibus centuplū accepi. et uitam eternam possideo. Et quidā etiā hoc addunt q̄ de hoc lre inuente sunt in manu defuncti in quibus hec cōtineban̄. De hoc dicit̄ gen. xxvi. Seminauit ysaac in terra illa. & inueit in messe centuplū. Item Greg. Quod paupi datur non est datū sed mutuū. quia qđ daē cū mltipli frumentū accipie. It. Amb. Elias dare nō ē amittē s̄ seminare. Itē in uit̄. pa. quidā pater dixit discipulo suo. In ciuitate quadā erant duo quoze unus seiauit & collegit pauca & sordida. Ali⁹ vero seminare neglexit. Si ergo fames fiat q̄s eoz potest euadere. Rñdit discipul⁹. qui pauca collegit. Sic & nos seminem⁹ lic̄ pauca & imunda. licet p vanā laudez & corruptam intentōnem imunditiam cōtrahamus aliqū. ne famis future tpe moriamur. Itē bona spūalia mltiplicat. cōgregat em̄ sibi thesaurū spūalem et aīam spūaliter merit̄ locupletat. Tho. iii. Ex substātia tua fac eliam &c. Et post. Premiū em̄ bonū tibi thesauris in die necessitatis

Eleemosine.

DIS. XXI.

De Tyto legit̄ in orosio & aliis cronicis q̄ dicebat in cena sibi cīrūstantib⁹ cū recordaretur se in die nullam fecisse liberalitatē. uel pietatis opa. O amici hodie diem pdidi &c. Item thob. xii. dīc raphael. Bona ē elia maḡ q̄ thesauros aurī cōdere &c. Mat̄. vi. Thesaurizate vobis thesauros in celo &c. Luē. xiiii. Cū facis cōuiuum &c. Ibidem. xviii. Vede om̄ia q̄ habes & da paupib⁹. et habebis thesauros in celo. Et post. Omnis qui reliquerit domū &c. Ibidem. xii. Nolite timere pusillus grex &c. Et post. Vendite q̄ possidetis & date elemosinā. & facite vobis sacculos qui nō veterascūt thesaūz indeficientem &c. In uita sc̄e Anastasie dicit̄ q̄ cū esset nobilissima romanoī ppter fidem i carceratis. Cū aut impator feciss. omnes icarceratos occidī. flebat. q̄ subtracta erat ei materia lucrandi & sacculi ubi solebat thesauros celestes reponere. & se xp̄ianam cōfiteens uitā glorioſo martyrio cōſummauit. Itē in uita beati Thome cantuariē. dicit̄ q̄ singulis diebus pauperes tredecī in secretōz cellula includi faciebat. quibus post refectōnem singulis deuote pedes lauans tres argenteos dabat. Itē cum Detius cesar peteret a bō Laurētio thesauros ecclie. ipse dispsit dedit paupib⁹. & adduxit eos ad palatiū dicens. ecce hīi sunt thesauri eēni qui nūq̄ deficiunt &c. Item Io. damas. in barl. ponit exemplū qđ Barlaā pposuit Iosaphath de quadā ciuitate. in qua erat consuetudo singulis annis regē cōſtituere. qui om̄ino ignoraret cōſuetudines illius terre. & i fine anni illū inq̄zdam mſulā nudum mittebant. vbi nibil inueiebat. Reges autē de hoc nibil cogitabant. s̄ delitūs affluētes credebāt q̄ semp sic deberet durare. Quidā autē sapientior factus rex inquisiuī diligēt de cōſuetudine. et inueita ueritate p totum annū misit et cōgregauit maxios thesauros in illā mſulā quos i fine anni electus a regno inueit. & ibi in mltis de licis & diuitiis uixit. Sic demones alliciūt cor da hoīm ad amoīe istoīe tpaliū. & non credunt q̄ debeat eis deficere usquequo in morte deducūt eos reos & nudos. nibil secū nisi peccata portātē. Prouidī autē & callidi audiunt uocē dñi dicentis. Vende oīa que habes & da paupib⁹. & hēbis thesauros i celo. Vere multos & magnos thesauros cōgregat elia p datore. q̄ de alterius ruina cui cōpatitur & subuenit. hoīem facientē exaltat. de alienis sordibus lauat. de paupertate ditat. de infirmitate sanat. de debilitate corroborat. de exilio alieno hereditatē suam impetrat. de captiuitate libertatem. de uilitate & cōtumeliis alienis suū horozē. de miseria mīam & glozī. de morte uitam si cōpatitur. & put potest subueit. & misereē miseriis & necessitatib⁹ alienis. Itē elemosina mltiplicat amicos spūales sc̄ aduocatos q̄ corā summo iudice cām eius sustētant & intercessōres qui apud pīum patrem p ipso efficaciter intercedat. Vnde hōtaē dominus

Luc. xv. Facite vobis amicos de māmona ini-
quitatis. Sūp̄ de purgatorio nota de Stephō
aduocato p̄ allegatōrem paupum reuocato.
Itē de muliere que deuota beato **Francisco**. &
bñfica fr̄ib⁹ mortua ē in peccato mortali. Cū
aut̄ in nocte multi circa funus iacēs in feretro
uigilarent in domo. circa medium noctē cun-
ctis uidentib⁹ qui astabāt surgens & sedens
in feretro. uocauit vnū de assistentib⁹ sacerdo-
tem. & dixit q̄ cum ppter quoddā peccatū qđ
celauerat duris cruciatib⁹ adiudicata fuisset
ad preces beati **Francisci** cui deuota fuerat iu-
dex ei pie cōcesserat q̄ rediens ad corpus con-
fitere. factaqz cōfessione. et recepta penitēcia
trāsiret ad requiem armis penitēcie p̄munita
Item. Io. xii. pat̄z de lazaro quē ad p̄ces marie
& marthe apud q̄s & ip̄e & sui sepe reficiebā
tur suscitauit. Item act. ix. cum uidue & pau-
pes circūstetissent petrū. ostēdentes vestes q̄s
ei dozhas faciebat obtinuerūt eius resuscita-
tionē. Idē fere legiē m uita beati **Io.** euāgeliste
cū rediret ab exilio in ephesum muenit drusi
anam mortuā que sepe cōsueuerat eū recipere
& necessaria p̄parare & aliis paupib⁹. Quaz
p̄cepit surgere. & necessaria sibi mīstrare. que
statim q̄si a sompno excitata surrexit. & ei re-
fectōnem pauit. Itē in miraculis sancti **Nico-**
lai legiē. q̄ quidā paterfamilias cōsueuerat in
facto beati **Nicolai** reficere paipes clericos &
sacerdotes. cum aut̄ hoc fieret. & m domo ei⁹
dyabolus in forma pegrini eliam peterz. & pa-
ter puez ei mitteret. ut eliam ei ferrz qui erat
clericus & vnigeſtus. dyabolus eū diutius ex-
tra p̄trahens. cū puer ei eliam daret. eū iug-
lauit. Et cū puer esset p̄i delatus. dissilauit do-
lorem. ne mēsam turbaret. & refectio impedis-
re. s̄ sup lectū incamera puez collocauit. Sed
postqz comedissent cepit flere. & qđ factū fu-
erat referre. Cum aut̄ accurrentes puerū mo-
tuū inueiſſent. & pater muocasset sanctū **Ni-**
colaū ut filiū suum ei redderet. & ad elias re-
ſpiceret quas p̄ puer faciebat. puer quasi de
ſomno ſurgēs. que circa eū facta fuerant. et
quō beatus **Nicolaus** eū a dyabolo eripuerat.
& reduxerat enarrauit. Item cū quedā matro-
na ecclesiā martyruī iohānis & pauli crebzo vi-
ſitaret. aī eccliam duos pegrinos mueit quib⁹
elemosinā dari suo dispensatori p̄cepit. s̄ aīqz
dedisset accesserūt vicinius dicētes. tu mō nos
visitas. s̄ nos m die iudicii te requiremus. &
quicqd boni poterimus tibi p̄ſtabimus. & hoc
dicto disperuerunt. **S**exto elemosina in futu-
ru edificat. ii. coꝝ. iii. Quidā sup fidei funda-
mentū edificat auꝝ. argentū. lapides p̄ciosos.
Qui dāt elias edificant auꝝ. Qui ea q̄ p̄tinēt
ad edificantem p̄xīcꝝ cogitat edificant argē-
tum qñ loquūtūr eadem. Lapides p̄ciosos qñ
elemosinas dant uel opanē eadem q̄ p̄tinēt
ad utilitatem et necessitatem eoꝝ. In passione
beati **Thome** apli legiē. q̄ cū senascall⁹ regis
yñcāie quereret in cellaria artificem qui facerz
dño suo palatiū p̄ciosum. dñs appārēs ei tradi-

dit beatū **Thomam**. dicēs eū seruū suum sap-
entissimum in hoc ope. Qui cū ueiſſet in yñ-
diam. & dixiſſet regi q̄o ſciret op̄ari. rex tra-
ditis theſauris ſuis r̄ceſſit a p̄ia illa. **Thomā**
aut̄ p terram illā per bienniū p̄dicans & mi-
racula faciēs. pecuniā ſibi traditam paupib⁹
erogabat. & ppl̄m ad fidem cōuertebat. Rex
aut̄ veniēs et mueiſſens qđ factum fuerat. cepit
thomā & ſen ascallū. eos viuos excoziare cogi-
tans. s̄ denuntiaſ ei mōs fratrī ſui. ad qz cū
ueiſſet. & p tres dies ſepulturā eius diſtuliſ-
ſet. pando uestes p̄ciosas & ſepulturā. Quar-
ta die ſurrexit dicens **Thomam** eſſe apl̄m dei
cui ſeruīrēt angli. & q̄ angelī p̄ triduū duxi-
rant eū p palatiū pulcherrimū auro & lapidi-
bus p̄ciosis fabricatū. quos rogauerat ut illi⁹
mererēt fieri portari⁹. cui respondent q̄ illud
erat palatiū qđ thomas pauerat fr̄i ſuo quo ſe
fecerat indignū. ip̄i aut̄ angelī ip̄etraverūt ei
a dño q̄ resurgeret. & q̄ a fratre ſuo ſi uellet
ip̄m palatiū cū edificiis ſibi emeret. Qđ cū uel-
let facere ait fr̄ q̄ illud uolebat retinere ſibi. s̄
ip̄e ſibi edificaret aliud. & uocantes thomā re-
uerſi ſunt. & baptizati. & tota p̄ia ad cōſiliu⁹
apl̄i viuētes. & ſua paupib⁹ erogātes. Item i
uita sancti **Io.** eliarii legiē. q̄ cum quidā eþus
noiſ Throylus veiſſet apud alexandriā ut de-
triginta libris aurī emeret ſibi argētū ad fa-
bricandū ſibi palatiū. dictus iohes cum mu-
tauit. et poſt ad domū paupum eum duxit di-
cens. hic debet eſſe edificiū & theſauruſ eþoꝝ
ad cuius p̄dicatōnem dictas libras ei tradiſſit
erogādas paupib⁹. Sed poſt cū eēt auarus pe-
nituit & p̄ dolore in lectū decidit. Quod audi-
ens iohes remiſit ei pecuniā ſuam. & ſtatī cu-
ratus cū eo comedit. Poſtea in extasi poſitus
ductus ē ab angelis qui oñderūt ei palatiū
mirabilis ſtructū & pulchritudīs & ſplendo-
ris cuius poſta erat aurea & tytulus ſup ſcrip-
tus i ea. hec ē requies eīna **T**royli eþi cū. hoc
legeret accessit vir ſup omnē estimationē pul-
cher & dixit angliſ. delete hunc titulū & ſu-
perſcribit. hec requies erit iohis p̄iarche. Hac
aut̄ viſione territus nō ſolum illas trīgītas li-
bras erogouit. s̄ poſt magn⁹ eliarius eſt effe-
ct⁹. **I**c. iii. dyal. xxxviii. ð2 q̄ quidā opatoꝝ ſo-
tulariū quicqd ei ſuperat ex uictu & uelitu &
lucre ſuo diebus ſabbati ad ecclesiā beati petri
depoztabat. & illud paupib⁹ erogabat. de quo
cuidam reuelatū fuīt q̄ vidit eum oparios po-
ſuiffe ad edificandū domum ſibi de aureis la-
terculis qui ſolū die ſabbati in ea videbantur
opari. **S**eptimo elemosina glorificat. qz in
regnū introducit eternū. & uitā gloriosam ac-
quirit. qđ patet Matb. xxv. Virgines habentes
oleū in lampadib⁹ intrauerūt cum ſponſo ad
nuptias. qz qui habēt lampades bonoꝝ opeꝝ
plenā oleo misericordie et pietatis. et igne ca-
ritatis intrāt ibi **Luc.** xvi. Facite vobis amicos
de mam. inī. ut cū defer. recipiant nos i eter-
taber. ii. coꝝ. ix. Qui ſeiant in bñdictiōnibus
de benedictionibus metent uitam eternam.

Nota q̄ in signū huius xp̄us de monte oliue
ti ascendit in celū. **L**uc. vi. **I**te in signū huius
Salamon in tēplo fecit duo ostia de lignis oli
uaz. id est opibus misericordiaz. **D**uo eī sunt
genera opeꝝ misericordie. materialia & spūa
la. q̄ significanꝝ p̄ duo ostia de oliuis. qz ole
os idem ē q̄ misereri oleō mīa. **I**o **M**at. xxv.
dicit dñs. **V**enite bñdicti p̄cipite regnū &c.
Quiā esuriui et dedistis mihi manducare &c.
eccl. xvi. **O**mnis mīa vnicuiqz faciet locū s̄m
intellectū pegrinationis eius. & s̄m meritum
opeꝝ illiꝝ. **D**e hiis habet exemplū in uita **I**o.
elarii. **N**arravit q̄ cū ip̄e esset in cyp̄o cleric⁹
quindeci annoꝝ. & pponeret ab om̄ibus pec
catis cauere. cū solus iaceret dormiens in came
ra sua stetit aī lectum suū puella cui⁹ sp̄es &
splendor⁹ sup̄ solem. & ornatus eius super hu
manū sensuz. hñs i capite coronā de ramis oli
uaz. excitat̄. stupet. querit que sit illa. q̄ respō
dit ego sum p̄ma & p̄cipua filiaꝝ summi re
gis. **S**i me possideris amicā. ego ducā te in cō
spectu eius. qz in eū nemo p̄t ut ego. ego em̄
eū feci de celo ad terrā descendere. hoīem fieri.
& p̄ hoībus vendi & mozi. **H**iis dīctis dispa
ruit & intellexit q̄ esset pietas & misericordia
et cogitauit q̄ eius opa totis uiribus amplecte
ret & sequeret̄. **V**n cū i mane ad eccliam iret
obuians paupi dedit ei caprinū suū uestimen
tum. & cū rediret inuenit in ligatura centū nū
misimata auri. & cū non posset inuenire cui⁹ es
set. cogitauit q̄ essent de gaudeol' amice sue. et
ea p̄ amore ip̄ius paupibus distribuit. **P**ostqz
aut̄ factus priarcha diu vixisset. inf. nita opa
misericordie faciendo. in hora egressionis aīme
eius a corpe vidit quidā manachus dīct⁹ **S**a
uinianus infinitā multitudinem angeloz ad
modū cleri. oꝝ cereos deportantē. edacentem
eum de episcopio suo. et vidit dīcta puellam so
le splēdidiōrem lapidibus p̄ciosis & spēfissi
mis ornatā per manū eū deducentē. & intro
ducētē in cubiculum summi regis. & hec vi
dit dīctus **S**auinian⁹ in extasi positus. **I**ē ea
dem hora s̄l'r alius in extasi positus uidit eum
cōduci & introduci in celū ab infinita multi
tudine paupeꝝ cū ramis oliuaz. **I**tem cū qui
dam rex duos haber; filios. maiorz dimisit do
mos. campos. vineas & terras. mīor̄ iſinītos
thesauros sibi usqz ad tempus reseruādos. ut
eēnt in eius prāte. **C**ū autē de hoc cōquereret̄
p̄ior̄ ait pater. fac ei bene dum indiget ut ip̄e
tibi similiter post faciat. recipias eū mō in cō
munione tuoꝝ. ut ip̄e te post recipiat i cōmu
nione suoꝝ. **R**ex iste xp̄s. maiorz filius sunt di
uites huius mūdi. mīor̄ fili⁹ sunt paupes &c.
In uiē. pa. dixit quidam p̄. bō quidaz habuie
tres amicos quos rogauit ut duceret eū usqz
ad imperatorē. Rñdit vñus q̄ duceret eū usqz
ad mediā viā vlera nō posset. **S**ecūdus dixit q̄
duceret eū usqz ad portā vñ nō poss̄. **T**ertius
dixit q̄ itroduceret eū usqz ad impatorē. et loq
ret p̄ eo. & negotiū eius ageret aī ip̄m. **E**c
exposuit q̄ isti tres amici sunt. p̄mus abstine
ria. Secundus castitas. Tertius elemosina uel
mīa q̄ deū placat. & vitam eternā dat.

**DE QVALITATE ELEMOSINA
RYM. DIS. XXII.**

Orra decimūtertium sc̄z qualis esse de
beat elemosina. sciendum q̄ deb̄ esse
pura. quia deb̄ fieri i puritate. affecti
onis. passionis. & intētionis. **I**n puritate q̄
dem affectōnis ut fiat in caritate & ex carita
te. In caritate ut fiat amore dei. qz qui facit ele
mosinam ad hoc ut sit deo grata. debet esse si
ne peccato mortali. eccl. xxxiiii. **D**ona iniquo
rū non p̄bat altissimus. Nō solum debet fieri
in caritate. s̄ ex caritate. qz si distribuero in ci
bos pau. omnes fa. me. &c. **C**um quidā cōuer
sus cystercei. habēs multas vestes a quib⁹ ut
videbaē ei poterat abstinerē. cū inueniret nudū
paupem dabat ei tunicā vnam de suis. lic̄z hoc
phiberet abbas suus. & eū sepe ppter hoc ver
beraret. **S**up quo. cū cōsuleretur **A**lexāder pa
pa qui tunc tpis venerat in franciā. videns q̄
alteꝝ obediētia phiberet. alteꝝ caritas suade
ret ait. tu cōuerse. quotiēs suadebit hoc tibi ca
ritas. semp da. tu abba quotiēs iueneris iobe
dientem ouersum semp verbēra. **I**tem quidā
sanctus uir q̄zdam pniarium inueniēs qui ab
iniūcto sedis aplice tunicam plūbeam defere
bat & cum grauarē nimio pondere. & debi
litate abstulit eam ei. **C**ū aut̄ requireret̄ cuius
auctoritatē hoc fecisset. cū papa qui hoc p̄ces
perat summ⁹ esset. ait. illius sup̄ioris qui ait.
beati misericordes. qm̄. m. oſe. **M**at̄. v. **I**tem
debet esse pura. id est fieri i puritate possessio
nis. ut sc̄z fiat de p̄prio. nō de alieno. versus.
Cum furto raptus cū fenore symonis actus.
De sic possessis elemosina nō fit ab istis. Eccl
xxxiiii. **I**mmclantis ex iniquo maculata est
eius oblatio. **E**t post. Qui offerte sacrificiūz de
substātia paupis quasi qui uictimet filiū i cō
spectu p̄ris. **I**te debet fieri i puritate intēcio
nis. ne fiat intētione corrup̄ta. puta ppter hu
manā laudē uel cōmodū tpale. qz. eccl. xxxiiii
dicit̄. Non placēt deo subsannatōnes impio
rū. **M**at̄. v. **C**ū facis elemosinā noli aī te tu
ba canere. ut hoībus apparere ul̄ placere appe
tas. & eoꝝ laudes queras. s̄ te faciēt elemosi
nam nesciat sinistra. t. qd faciat dextera. t. ut
ei sinistram intentōnem admisceas. **L**euit. ii.
Omne qđ obtuleris dño. sine fermēto erit. **I**n
uita **I**o. elarii legīt. q̄ cū famē in uasissz alex
andriam ppter defectum nili fluminis. et ip̄e
oīa q̄ hēbat erogasset paupib⁹ nec mutuū in
ueiret. quidā bigam⁹ accessit ad eū uidēs eū i
arto. p̄mittens le datuꝝ ducētos modios fru
menti. & auri. centū oītuaginta libras. ut pro
motus fieret dyaconus eius q̄ erogaren̄ pau
peribus. qz cū cōstantissime arguisset & repu
lisser. statim duc maxīe naues fuerūt i portu
onuste frumēto misse de sycilia. **S**ecūdo ele
mosina debet esse p̄ia. ut fiat ex cōpassione &
pietate mouente. & detur paupibus & egenis
Luc. xiiii. **C**ū facis cōuiuium voca pauperes

Berū. In uase uacuo líquore elemosine fūdite non in pleno. Item. iiii. Reg. iiii. Vasa vacua pcepit Helyse⁹ repleri. n̄ plena. Greg. imoral. In iuriam facit ortis sitiētibus stillam piiens in mari. Leo papa. H̄ntibus dare nihil aliud ē q̄z pdere. Itē debet esse pia ut fiat cū animi cōpassione. Job. xxix. Elebam sup eo qui afflīct⁹ fuerat. & aīa mea cōpatiebat paupi. Luē. xvii. quia diues vidēs lazar paupem viscera pietatis nō habuit absq̄z vlla misericordia tozmetā īfernī sustinuit. Ad hoc ponit exemplū. Nobilis quidā duos habuit filios crucesignatos. maiori dedit maxias pecuias. minori paucas. recomēndans eū fraterne. puisioni. Cū aut̄ redirent ad p̄iam. & maior nauē suam nimis onerasset bonis. minorē cepit abiiscere & vilipēdere. Cum aut̄ nō haberet in nauī sua victuā. accessit ad fr̄em suū rogans ut eius misereāt̄. erat qz os suū & caro sua. & si hoc nō faceret eo q̄ frat̄ suus esset. aut ppter honorē suum. saltē p̄ grā patris & amore. uel saltē accōmodaret ei. & ip̄e cū multo lucro ei restitueret uel saltē ppter piculum suuz & nauis sue q̄ nimis erat onerata. Quē cū nulla rōne audire vellet. nauis eius p̄ nimio pondere submersa est. ip̄o nudo a mari exeūte. Alius aut̄ licet paup ad p̄em rediens. & fr̄is crudelitatē ostēdēs. honorifice suscep̄tus ē a p̄e. & heres om̄niū bonoꝝ suoꝝ cōstitutus. Alius aut̄ veniēs p̄is odium incurrēs abiic̄t. & oīm bonoꝝ p̄ nezū spoliatus successionē incurrit ppetuam paupertatem. Sic palam ē de diuitib⁹ ī misericordib⁹. & paupib⁹. qz paupib⁹ gaudentib⁹ de successionē hereditatis eterne. diuites ī misericordes incurrūt dei odium & mferni ppetuam paupertatem. Itē in uitis pa. quidā sanctus pater accep̄t grām ut aliis ministrando daree vnicuiqz qd necesse erat. Cum aut̄ daree agapem. & videret mulierē male indutā uolebat ei dare multū et semp leuabat paruz. cum aut̄ uidisset bene indutū uolebat dare paꝝ & semp leuabat multū. inquirēs cām inuenit q̄ bene induta muleum indigebat. & q̄ de mula nobilitate uenerat ad maxiam paupertatem. Alia uestes viles mutuo accep̄t ut pl̄ acciperet. Itē lo. eliarius veniētibus ad eliam dabat ī duplo mulierib⁹ qz uiris ppter sexus infirmitatē. Cū aliquā veirent ornati auro. & lapidi bus p̄ciosis & dexterālib⁹. et mīstri eius con quererent. aiebat oī petenti te tribue. quia res h̄ce nestre non sunt. qz nec nobiscū nate. nec h̄mc̄ eas depozabimus. qz si totus ppl's alexādrie indigēs elemosina huic cōueniret. nō posset evacuare infinitos thesauros misericordie dei. Item videntis paupes non posse ad eū accedere in causis suis ppter multitudinem defensioꝝ vnicū secum retinēs. quarta feria & sexta seiebat aī foras ecclie ut possent paupes q̄ uel lent ad eū accedere. & cās suas ei explicare dicens. Sicut qui intrāt eccliam uolunt cito expiri dicētes. cito anticipēt nos misericordi tue dñe. sic nos cito debemus expedire cās alioꝝ.

Cum aut̄ vna die sedisset usq̄ ad sextam. & nullū accedente inueissit. ī cui⁹ cā posset mererī. cepit flere. & cū quidā dixiss̄ ei q̄ potius deberet gaudere p̄ tranquilla vita subditoz. Ex hiis patet q̄ paupibus dandum ē maxime uerecūdis & infirmis. q̄ cause paupum audiēde sunt. Tertio debet eē larga. Thob. iii. Si multum tibi fuerit abūdanter tribue &c. Luē. xxx. dicit de Zacheo. Dñe ecce dimidiuz bonoꝝ meoꝝ do paupib⁹. &c. Elemosina debet esse larga ad exemplū dñi qui dedit ad similitudinem cuiusdam largi. qui cum dedisset sua petentibus. & adhuc petere nō cessarent. piecit se inter manus petentiū. dans se eis ut nō haberēt ultra quid ab eo possent ulteri⁹ pētere. Dat se primo qui dat eoz suū pīo affectu cōpassionis paupibus. iuxta illud. om̄i petenti te tribue. Quidaz comes cāpanie adeo largus erat q̄ nesciebat negare petenti quin sibi daret vñ cum quadā uice sequerent eū quidaz milites paupes petentes ab eo. Rūdit quidam diues burgēs. Dñs meus nihil h̄z qd posset uobis dare. tūc mdignatus comes ait. īmo eip̄sum q̄ hoc dīcis habeo. & te eis do. Et ait milibus. accipite istū diuitē qui h̄z supflua. & eū ponite in carcere usquequo redimiat se de omnib⁹ suis. & inde soluite debita v̄ra. qd ip̄i fecerūt sup hoc grās agentes. Sic deus nimis tenaces exponit. largoꝝ debita soluit. Item dicit magister Iaco. de uīt. q̄ cū semel idē comes uīdisset pueꝝ nudum petentē eliam ab eo. uocauit eum & dedit ei vñ denariū. dicens q̄ de eo bursam emeret & ad se rediret. & ei bursaz impleret vñ necessaria emeret. Puer aut̄ iuit & uolens lucrari oboluz retinuit. & de obolo bursam unā emit quā comiti deportauit. ut ei dixerat. Cū aut̄ comes quereret p̄ quāto emis̄set. puer nō fuit ausus negare. s̄ ait p̄ obolo. & alium uobis reporto. tūc comes impleuit ei bursam dicēs ei. si maiorē deportasses. maiorē plenā reportasses. Sic h̄o h̄m q̄ plura dat pro deo. plura centuplicata recipiet &c. Item idē dicit. q̄ quidam p̄ infirmitate nō ualens ieiunare diu. mane comedēs faciebat secū paupes māducare dicens dño. Dñe si me sup hoc arguitis. ego uos recōuincens dicam. Si nimis mane comedī. & uos meū comedistis. Itē in vita ioh̄is eliarii dicit. q̄ ad sermocinatōnem suā uenit quidā paup habens uxorē & filios. qz dixerat ei. fili esto misericordis q̄zrum potueris. & ita fiet q̄ nūqz deficiet tibi dñs aut ī uīta aut ī morte. dabat om̄ia que h̄ebat. & de ecōtrario tm̄ dabat cī abunde ut aliquā diceret dño. mō uidebit̄ quis uīnceſ uel ego accipiendo & dando. uel tu mītēdo. Cū aliquā uideret inopem nō habens qd daret ei. dedit illi crucē argenteā quā h̄ebat ad collū. Item qn̄ nō poterat alī subueire. cōducebat se alīcui ad seruēdum ei p̄ tres dies nel septimanās uel menses ut daret indigēti preciū. ii. coꝝ. ix. Qui parce seminat p̄cē etiā metet. Quarto debet esse discreta ut potius det bonis qz malis. eccī. xii.

Si benefeceris scito cui. **I**bide. bñfac iusto. & ne recipias peccatorē. **I**tē non vni em sed diuersis. qz totū semen in uno loco. pīectum totum infructuosum ē. pī. **D**ispīt dedit pau. **I**tē ut pīmū se det deo qz sua. ecclī. xix. **M**iserere anime tue pla. d. Aug. Quid miseri⁹ miserō nō miserēte se sui. **I**o talis fuit elemosina illaz triū miserabiliū uirginū que uolebat se lupanari exponere ut pīem paupem senem & infirmū possent pasceze. de quib⁹ legi⁹ in uita sancti Nicolai. Qd cū audiret bēus Nicolaus auz de rebus pīnis cōgregans illud de nocte cōsurgens ne percipetur pīecit in domū senis. **T**ertia uice cū senex ille insidiare⁹ qz esset. capiens eū per pedes agnitus rogauit eū ne hoc in uita sua alicui reuelaret. **Q**uīto debet esse humilis et deuota. **H**uīlis inqz ut pīximum ppter paupertatem nō uilpendas. nec te ppter opulentā ei pferre pīumas. si uelut indigentī subueias. & deū in ipo paupe recognoscas. **C**ū iohānes eliarius factus esset alexandrin⁹ pīarcha. iussit yconomos suos describi sibi dīnos suos. & cum illi dicerēt qz nō haberet dīm nīsi deū. dixit qz imo paupes a quib⁹ tenebat patriarchatū. **E**t cū inuēti fuissent septem milia quīgenti. singulis diebus pīudebat eis necesaria tanqz dīnis suis. **D**euota etiā debet eē ut holocaustū pingue fiat. **C**omes quidā campanie Theobald⁹ nōis cū dabat elias. sotulares uel uestes paupibus. manu sua dabat. et respōdit querēti quare hoc facerz. qz hoc iō faciebat ut dando & laborādo magis mouere⁹ ad deuotōem & paupis cōpassionem. & sic magis merere⁹ ut ad maiozē huiliatōem inclinare⁹ in cōsideratione sue 9ditionis in paupe. et ut paup magis puocare⁹ ad eū cōmemorandum & orandū p eo. & ut ali⁹ ad exemplū illius puocaren⁹ ad silia faciēda. & ad deuotionē erga deum & paupes. **H**iero. Que offerun⁹ nō suo pondere. si animi uolūtate pensant.

DE HOSPITALITATE. DIS.

Orcia decimūquartum .XXIII.
scz de hospitalitate cōsideranda sunt duo. Primo quare fieri debeat. et que mouere nos debēt ad eam. Secūdo qualē debeat exerceri ad hoc qz sit deo ḡta. & salubris facienti. **D**e primo sciendū qz p hospitalitatem acquirēt dei cognitio. exemplū de duob⁹ discipulis eūtibus in Emaus. qui cogentes dominū ad hospitiū. cognoverūt eū in fractōne panis. **L**uc. xxiiii. **G**reg. Audiendo illuminati nō sunt. faciēdo illuminati sūt. **I**tē de thob. qz raphael hospes illuminauit. Item acquirēt ḡre infusio. siue aīc iustificatō. exemplum de zacheo. **L**uc. xix. qui suscepit ibm gaudēs. cui dixit dīs. **S**alus huic domui facta ē. & **I**ac. ii. Nōne Raab mētrix ex opib⁹ iustificata ē suscipiens nūtios. In uī. pa. legi⁹ qz quidam sexenx sanctus in heremo egypti habitabat. in ea dem heremo erat quidā sacerdos manicheoz qui cū uellet visitare qzdam sue secte. & nox arripuiss; eū necessitate cōpulsus pulsauit ad

ostium celle senis illius. qui eī agiens eum cū hylaritate suscepit. refecit. & lectū ei paut licz eius cōditionem bñ cognosceret. **M**anicheus aut tota nocte cogitans de eius caritate. dicebat. vere seruus dei est iste. in mane autē eius pīolutus pedib⁹ dedit se cōuersum. nec ultra voluit ab eo recedere. **I**tē adauge⁹ dei dilectio. **I**deo apo⁹ ad heb. xii. Hospitalitatē nolite obliuisci. per hanc em placuerunt quidā angelis hospitio receptis. qui videlicet receptores suos ad dei dilectionem inflāmant. Nō solū aut angelos recipiūt hospites. verū etiā ipsuz deū. **M**ath. x. Qui uos recipit me recipit. **I**te xviii. Qui suscepit vnu talem paruulū m noīe meo. me suscipit. Item. xxv. hospes erā & collegistis me. **I**o. xiii. Qui accipit si quē misero me accipit. Item Greg. in omel. iii. li. ii. super illud euāgelium. **L**uc. xxiiii. Duo ex discipulis dicit. qz cum quidā pīfamilias multū hospitatis aliquā suscepiss; pegrinos. et ex humilitate aquā manib⁹ daret vertens se ad accipiendū urceū illū cui uolebat dare nō muenit. Quod cū mirare⁹. sequenti nocte apparuit ei dīs dīcens. aliis diebus me suscepisti i membriis meis. besterna aut die in memetiō. Item dicit qz quidā cōsuetus recipē paupes cū in natali nō uenissent ad domū eius. nolebat comedē quo usqz ueiſſent aliquid. & mittens seruū muenit vnu qui multū videba⁹ afflictus. cui cum uel lent lauare pedes. muenerūt eos pīoratos. pro quo stupentes cū mirare⁹. in eoꝝ oculis euānuit. Item cū quedā mulier nobilis cōsueta eset recipē paupes. & eis seruire pīpiis manib⁹ & abluerē pedes eoꝝ mūto viro & inhibente & mūeſſet ante domū suam paupem mirabiliter ut uideba⁹ aff. iētū. & ulcerosum. cōpasa duxit eum in domū suam viro suo absente & cū peteret balneum. paut ei. post cum diceret qz non posset quiescere nisi in molli lecto. posuit eū in camera sua. **C**ū autem subito uir eius veiens dictam camerā intrasset i lecto uxoris in uenit dictū infirmum. qz cum crederer adulterū. & uellz eū occidere sup lectum eius apparuit ei dīs nudus in ea forma in qua pependit in cruce. dicens. quid me per sequeris qui p te hec passus sum. cū aut ad terrā pīstratus erigeret. nībil muenit. & cōuersus est ad dīm. Item exemplum de martyrio monacho de quo loquīt̄ beatus Greg. iii. dyal. & in omel. super euāgelium illud. **V**idēs ciuitatem fleuit &c. **C**ū dictus martyri⁹ iret cā uisitandi frēs de suo monasterio ad aliud. & redi ret. in uia inuenit virū qui uideba⁹ lepra et elephantino morbo totus infectus. et pī lassitudine non posset se mouere. cū aut eius necessitati. lassitudini. & miserie cōpatere⁹. ne in via remaneret expanso pallio in eo in uolutum portabat sup humeros suos ad monasteriū suū. cui cum appropinquaret. pater monasterii clamauit occurrite fratres portas aperite. qz frāc martyrius dīm nīm ibm xpm apparet. statī dum pīliens. & cozā eo in ea forma apparet

in qua cognosci solet. & celos ascendes ait ei.
quia me non erubisti super terram. non ego te
super celos erubescam. cum autem dictus pater oc-
curreret & quereret quod fecerat de eo quem por-
tabat. ait. Si ego eum agnouisse p pedes eius
tenuisse. & dicebat quod cum eum ferebat. nullus
pondus sentiebat. sed leuius incedebat. Ibi dicit
Greg. Quoniam pondus eius sentire poterat quod por-
tantem se portabat. Ad idem videt facere quod
de sancto Julianus legitur. qui cum esset paup & no-
bilis recedens de terra sua diu seruuit cuiusdam
magni & nobili qui fecit eum militem. et dedit
ei quoddam castellanam uxorem. cum autem insiste-
ret venationi quidam ceruus quod insequebatur
diuino miraculo dixit ei uoce humana. quod tem-
pus veiret in quo prem occideret. Cum autem pat-
ruus & mater visitaret eum. & uxoris eius eo ab-
sente in thalamo suo & in lecto suo eos collo-
casset. in mane rediens Julianus. & intrans ca-
meram ad uxorem excitandam. videt duos doz-
mientes credidit uxorem & adulterum aliquem cum
ea esse. & occidit eos. Recedens autem obuiauit
uxori sue ab ecclesia redeundi. stupens autem & que-
rensis qui esset qui in domo sua iacerent. Audi-
to quod pater & mors essent. fleuit dicens quod verum
erat quod dixerat ei ceruus. & quod de cetero ad do-
mum suum non rediret nec cessaret usquequo cer-
tus esset de remissione peccati sui. Cui copati est
uxor. eum secuta est. qui in silva quadam iuxta
fluum edificauerunt tugurium parvum perbentes
transitus & hospitium sicut poterat itinerantibus
missitores orationibus. & aliis opibus bonis
quod poterant. & iuste forte quod faciebat hospi-
tes suos orare pro pere & matre defunctis iti-
nerantes dicunt orationem dominicam pro eis ut bonus
hospitium muesiant. Cum autem quidam paup me-
dia nocte ad aliam ripam fluminis auditus es-
set tremens & plangens. Julianus vocans. mul-
ier excitans eum misit illum ad eum. cum autem i-
uenisset eum leporis ut videbatur & cōgelatum
posito eo in nauicula & apportato ad domum
cum ignem ei fecisset ut posset calefieri. dixit quod
aliter non calefieret nisi ipsi in lecto suo inter ip-
pos duos eum collocaret. Quod cum fecissent cō-
patiendo ait eis. Julianus dominus misit me ad uos
virm acceptans pnam. et pcam tuum tibi dimic-
tens. & citote quod cito migrabitis ad dominum. & ha-
dicto disputuit. & ita factum est ut predixit. Itē
hospitalitas bona multiplicat. exemplum. iii.
reg. xvii. de farinula & lechyo olei. Itē de oleo
vidue multiplicato. iv. Reg. iii. Item saray
fecundas & abraham recepit poterias gaudi
qui recipit angelos. Gen. xviii. Itē hospita He-
lysei cōcepit. iii. Reg. iii. Item Anna & Ioa-
chim prole nobilissima fecundans scilicet gloriofa
virgine maria. Item in uita sancti Remigii dicit
quod cum esset archieps remensis. & visitans su-
am dyocesis. hospitatus esset in domo cuiusdam cō-
sanguineam sue. videns eam erubescere pro eo quod
vinum non haberet. omisso omibus facta oratione
an dolium vacuum et signo crucis edito vinum ex-
iuit desup. Item in uita sancti Germani legitur.

quod cum predicaret per britanniam cum discipulis suis. hyeme urgente regis palatiū intravit petrus hospitiū a rege. qui ei negauit. cum autem subulcus regis egredere a domo regis ad suam portam portonem cibis sui. misericordia motus videns germanum & monachos eius in niue algentes rogaros adduxit eos ad tuguriū suū occidens & parans eis vitulum. quod beatus Germanus cō-
gregatis ossibus super eius pelle suis precibus re-
pauit. Tunc in mane palatiū ingreditur. & conu-
cato populo arguens regem de imisericordia. &
osteniens eum indignū gubernare regna. de-
posuit eum a regno. & ille cum uirtuti dñe per quam
opabatur sanctus non posset resistere licet mu-
tus recessit. Sanctus autem Germanus dictum
subulcus regem britannie cōstituit propter hospi-
talitatem & caritatē suam & extunc reges illi
de subulco sublimati sunt. De hoc etiā requie
supra quod elia bona multiplicat. Item hospi-
tatas a periculis eripit. Sic patres de Loth. Gen.
xix. quod angeli quos in hospitio receperat libe-
raverunt a submersione sodomorum. Item Raab
meretrix & tota progenies eius. Iosue. vi. quia
hosiptata est exploratores filiorum israel. hebreos. xi.
Raab meretrix non periret cum incredulis suscipi-
ens exploratores cum pace. Itē hospitalitas in
celi palatio recipit. Lu. xvi. Recipient uos in
eterna tabernacula. ysa. lviii. Egenos vagos quod
induc in domum tuam. Et post. Et gloria domini col-
liget te. Ibi glosa. Prebe tecum & accipe celum
Math. xxv. Veite benedicti precipite regnum &c.
Et post. Hospes enim fui & collegistis me &c.
Item in uita beatae Marthe legitur que fuit hospi-
ta domini. quod cum ipsa migrasset ad dominum. beatus Max-
iminus longe ab ea positus. uel beatus Marci-
alis lemonius. ep̄s. De altero isto legitur quod rap-
tus in spū interfuit eius exequiis. & dum cum
multitudine angelorum animam eius suscipe vidit.
& officium exequiarum cōplere. & dñe in memo-
ria eterna erit iusta hospita mea. & anglos rū-
dentes. ab auditōne mala non timebit. & uidit
animam eius in celum cum domino & angelis ascendētem.
Quia hinc scilicet qualiter sit agēda hospitalitas
Primo sciendū quod dicit fieri huīliter. Exemplum
Abrahe & Loth. qui angelis occurrit & ado-
raverunt. Gen. xviii. & xix. Hiero. ipse Abrahā
cum Sara sociam in persona propria seruuit. ipse humeris suis
uitulū de armento deportauit. ipse pegrinis
prudentibus stetit ut seruus. ipse eis cibum mi-
nistrauit ieiunatur. Quidam frater dicebat quod
ad uenientibus fratribus hospitibus fratres deberent oc-
currere cum eis reuerent. cum cōstet christum aduenire.
Secundo debet fieri celerit. ut non uenda-
tur tarditate uel difficultate recipiendi. Job.
xxxii. Poris non mansit pegrinus. ostium meum
viatori patuit. Gen. xviii. Acclesia tria sata. ubi
dicit Orig. Genex currit. anus accelerat. puer
festinat in domo prius famili. nullus est piger. nul-
lus ab officio pietatis remanet ociosus. Similiter
Gen. xxii. Cucurrit puella &c. Et post.

Festinauit Laban in occursum Eleazar dicens
Ingredere bñdicte dñi cur foris stas &c. In uit-
is pa. dicit q̄ in egypto erat ciuitas orico no-
mine. in qua fere quot erat domus. tot erant
fere monasteria. ubi erat decē milia monacho-
rum viginti milia virginū. cuius ciuiū cōsue-
tudo erat portas urb̄is obseruare ppter hospit-
es suscipiēdos. & eos violentē ad hospitia sua
trahere. & de eis hñdis admicē pie cōpugna-
re. **T**ertio debz fieri hylarię. **L**uc. xix. **Z**ache-
us festinās suscepit eum gaudēs in domo sua
quia super omnia vultus accessere boni. i. pe.
iii. hospitales inuicē sine murmuratōne. **S**ic
suscepit rode puella petrū. ita ut p̄ gaudio nō
posset ostium apire. **Q**uarto debz fieri pie
& misericordit ut fiat cū cōpassione pura. **V**i-
dua eligat si paupes hospitio recepit. si pēdes
sanctoz lauit. si in tribulatōne patientib⁹ s̄bz-
mistravit. **E**c nota cōtra hospites uel qui om-
nino nō recipiunt paupes. uel corrupta inten-
tione. uel receptos male tractat. qz nec de⁹ in
digidentibus. nec sancti eius cōpatient. ut patz
de diuite epulone. **L**uc. xvi. **I**te **M**ath. x. **Q**ui-
cūqz vos nō cecepit. amen dico uobis tolerabi-
lius erit ī die iudicii terre sodomoꝝ uel gomor-
reoz qz illi ciuitati uel domui. **S**iles sunt iu-
deis ī culpa. & erūt siles ī pena qui eadē sep-
timana qua dñm ī ciuitate sua pcessionalē
recepérūt. cū de illa turpiter eicerunt. & cru-
cifixerūt. **I**n eoꝝ domo non dñs sed dyabolus
suscipiē quādo non suscipiūt ex cōpassione. s;
cū corrupta m̄tētione. **J**o dyal. x. dicit. q̄ cum
sanctus fortunatus a quodam obſesso euiceret
demonē. demon ī specie pegrini clamabat q̄
fortunat⁹ pegrinum nō folum nō receperat
s; de suo hospitio eū expulerat. nec inueiebat ī
eius ciuitate qui eū suscipet. tūc quidā motus
nō cōpassione. s; epi fortunati derogatōne ad
hospitiū suum uocauit eū. ubi dum federēt. fili-
um hospitis sui ī ignē pīcīt. & aīam eius ex-
cussit. **I**pos etiā malos hospites dyabol⁹ aliquā
occidit. quod p̄t sup̄ de purgatorio. de mulie-
re que de die pauperes recipiebat. & de nocte
expellebat. Non solū autem ipos hospites dy-
abolus aliquā opprimit. imo de⁹ morte subita
& turpī eos occidit sepe. & semp eos eternalitē
damnat nisi digne peituerint. **V**ii legiē ī mi-
raculis beatī Iacobi q̄ anno dñi. **M**.c. quidaꝝ
homo volēs fugere mortalitatē que erat ī frā-
cia. cum vxore. & libris iter sancti iacobi arrí-
puit. cum autē veſſet ī urbem papiloniam. vx-
ore eius defuncta hospes eius totā eius pecu-
niā. & iumentū quo pueri vectabantē retinu-
it. **C**um autē ppter hoc ab incepto nō desisteret
pueros nūc portans nūc trahēs. post dīcte vr-
bis exitum occurrit ei vir cū asino. qui cauā-
tati infortunii sui audiēs accōmodauit ei asinū
suū vſqz ad sc̄m Iacobum. **V**bi cū pue-
nisset. & oraret. apparuit ei oranti & vigilan-
ti secū iacobus querēs si eū agnosceret. cui ne-
ganti ait. Ego sum sanctus iacob⁹ qui ī pa-
pilonia accōmodauī tibi asinū meū & iterum

eum tibi accōmodo reuertēti. & prenūtio tibi
hospitem tuum qui iniuste bona tua retinuit
et omnes alios hospites qui similia faciūt tur-
pi & improuisa morte morituros qui bona de-
functoz retinent q̄ debent p̄ aīmabus eoz.
Ruet em̄ hospes p̄dictus de solario dom⁹ sue
quo dēo disputit. & iuxta qō p̄dixerat euenit.

DE VISITATIONE INFIRMOꝝ**RVM. DIS. XXIII.**

Qirca decimūquintum sc̄ de visitatio-
ne infirmoz scienduz q̄ cū misericordia
dīcte respectu miserie. videſt istud
opus excedere om̄ia alia opa misericordie. cū
nulla sit maior miseria tpalis. miseria infirmi-
tatis. **H**uic op̄i debemus libentē intendere pp̄t
multa. **P**rimo ppter vinculū naturale. **S**ecun-
do ppter speculum exemplare. **T**ertio propter
meriti incrementū. **Q**uarto ppter p̄mii cōple-
mentum. **P**rimo inqz ppter naturale vīcu-
lum. qz nos om̄es fr̄es sumus ī xpo. **M**al. i.
nūqd nō vnus p̄ est oīm vīm. **E**t **M**ath. xii.
Omnes em̄ uos fr̄es estis. Item exemplū poit
apo⁹. i. coro. xii. **O**mnes vñū corpus sumus ī
xpo. singuli aut̄ alter alterius mēbra. et sic ibi
dem dicit. **S**i patiē vnum mēbrum cōpatiunt̄
omnia mēbra. leſo pede flet ocul⁹. m̄sp̄cit ocu-
lus. cōtrectat manus. os plangit &c. **S**ic debz
esse in copte mīstico q̄ vīus hō compati debet
& etiā subueire alteri patienti. **S**ecundo de
bz ad hoc nos mouere exēplare speculū. **A**d h̄
habem⁹ exempla xp̄i. angeloz ac etiā sancto-
rū tam beatoꝝ qz etiā viatoꝝ. **E**xemplū quid
xp̄i. qui venit ī mundū ad infirmos uisitan-
dum. **L**uc. i. **V**isitauit nos oīens ex alto &c.
Marc. ii. **P**hariseis & scribis murmurantibus
quare cū publicanis & p̄ctōribus manducaret
& biberet. **R**ndit. nō egent qui sanī sunt me-
dico. s; qui male hñt. **I**dem **L**uc. v. **I**te **M**ath.
iiii. circuiebat ilbus totam galyleā sanans om̄
nē languoz & infirmitatē. Item ad hoc ponit
exemplū **L**uc. x. de illo qui incidit ī latrones
qui etiā dispoliauerūt eum. et plagiis imponit̄
&c. **S**equit̄. **C**urā illi⁹ habe &c. **A**d hoc etiā
sp̄aliter misit ap̄los. & dedit eis uirtutēz sup̄
omnia demonia ut languores curarent. **L**uc.
ix. & **M**ath. x. **I**nfirmos curate &c. **I**tez beati
angeli dant nobis exemplū infirmos visitan-
di & eis seruīdī. ut patet thob. xi. & xii. quo-
mō eum angelus curauit & uisitauit. Item ip-
sum dñm uisitauit & cōfortauit angl's ī ago-
nia sue passionis. **L**uc. xxii. Item ī uit̄. pa. di-
cīt. q̄ cum quidā solitarius paup p̄ trīgīta dī-
es egrotaret solus carens hūana uisitatōne ha-
buit angelū sibi administrantem per octo dies.
Cum autē ueſſent fr̄es ad eum. recessit & cla-
mauit infirmus. **R**ecedite fr̄es. qz administra-
tor meus ī aduētu uestro recessit. **C**ū autē ali-
quantulū fecessissent. qui euit ī pace moriēs
Solent em̄ maxē uisitare infirmos angeli de-
stitutos ab hūana cōsolatione. ut patz p̄ exem-
plū de Agar & filio eius. **G**en. xxi. **E**xaudiuit
dñs vocem pueri &c. Item p̄ exemplū Helye.

PARS · X · De Visitatione

iii. Reg. xix. Angelus dñi tetigit eū &c. Item in triptita hystoria li. ii. dicitur quod quida; nomine acquilinus febre longissima & grauissima laborans cum multa expeditisset in medicos. & potiones multas accepisset. & quicquid comedederet & biberet totum euomeret. ad ultimum videns quod nulla medicina ei proficeret. fecit se deferriri in ecclesia beati Michaelis apud constantinopolim ubi apparuit ei mones qui sibi facerent salam de uino & papa & melle in qua integeret omnia quod comedederet. quod fecit. & omnino curatus est. licet illa sint oino contraria illi infirmitati sum physicam. Itē ad exemplū sc̄tōrum non solū uiatorum sed etiā beatorum debemus infirmos visitare compatiendo & consolando eos. Ad exemplū apli. ii. co. xi. quis infirmatur & ego non infirmor. Visitauerunt enim eos sancti. & etiā de infirmitatibus despatissimis eos curauerunt. etiam ipi beati. quod patet in uitis & miraculis sanctorum. Item beati iam glorificati in prioria nobis prebent exemplū. qui pluries leguntur visitasse infirmos & de grauissimis ac despatissimis infirmitatibus liberasse. Exemplū de beata Agatha quae beatus Petrus visitauit in carcere. & de dolore mamillarum sua curauit eam. Exemplū de beato Francisco qui Iohannem de hylerda letaliter suauit in multis plagis mortalibus adeo crudeliter laceratus ut de sola sepultura eius ageretur. & non credebat superuicturus in crastinū visitauit in nocte et contactu sacrorum stigmatum illico plene sanitati restituit. Ibidem de Rogero quodā canonico maioris ecclesie qui videlicet ymaginem beati Francisci sacrī stigmatibus manifestā cū incredulus irrideret. subito sic mirabiliter fuit percussus in utraq; manu quasi perfilius spiculum de balista sonū audiuit. dolorē sensit. & illesis manib; cyrothecis manus apparuerunt tanq; spiculo perforatae. Cum autem per triduum incessant dolore atrocissimo torqueretur. tandem copulsus est beatū Franciscū lachrymabilē inuocare. rogans humiliiter sibi per illa sacra stigmata subueniri. quod beatus Franciscus in tregre sanitati restituit. & ab omni doloris aculeo liberauit. Item legitur in miraculis beatorum martyrum Cosme & damiani. quod quidā sacrista romana in eoꝝ ecclesia diu deuote seruierat. qui in cruce grauissimā & incurabilē infirmitatem incurrerat. Cum autem quadā nocte grauissime fluisse & orasset diu. intrā lectū dormiens uidit duos splendidissimos viros alterū eoꝝ portantē cultellū & pīxidem. alterū coxam mauri cuiusdam qui nup in urbe mortuus & sepultus fuerat. & hī crus infirmum dictūe sacriste amputauerunt. & crus mauri coxe sacriste inseruerunt. & vnguento quod ferebat inuixerunt. et omni dolore remoto crus sacriste non crus dicti mauri remouerat detulerunt. Excitatū sacrista stupet de uisione. sed magis de subita quā senti ebatur curatōne & dolozis amissione uel ammissione. Surgit & magis miratur inueniens se habere crus mauri miras si erat qui fuerat. & cum genas agendo cātaret excitatū clericū. sociū stupet.

Infirmorum.

DIS. XXIII.

ad visa. Currunt ad corpus mauri cū quo coxa sacrificie repierunt. De hoc versus. Mira iuctura defuncto moribida sura. Mortua per crura datur egro cōualitura. Itē ad hoc exēpla multa iustorum & sanctorum adhuc in p̄nti miseria viatorum. De beato Frāncisco legitur quod ipse leprosis & despiciens cōobilis psonis huīlime seruiebat. spāliter in sue cōuerſionis p̄cipio totum se cōculit ad huius leprosorum. nec soluz eis necessaria ministrabat. verū etiam lauabat eoz pedes. ligabat ulcera. & educebat putrediem & saneim abstergebat. De beata Elysabeth dicitur quod cū ipsa esset de ḡne regio imo regis vngarie filia. viro suo mortuo relictā pompa seculi hospitale estruxit. ubi paupes recipiebat. & infirmos omni genere infirmitatis. leprosis & cōfractis quos accille & alii abhoīabantē tangere et respicere pedes & capita abluiebat. & vulnerū cicatrices. & ulcera & scabiem. quasi ipi Christo faceret hec officia pietatis. Item cū quidam p̄ctōrū maxime transfretasset & posuisset se in hospitali ad servandū infirmis. & aliquā abhoīreret cuiusdā ulcera cuius lauabat pedes. lotōnis aquā contra eoz bibere cepit cū pleno ore que facta ē ei dulcissima. & suauitate fragrātissima sup oīa pigmenta. Et hoc ei fuit signus remissionis p̄catoꝝ. ad quoꝝ memoriā dictam aquā hauebat. Item cū iohannes de monte mirabilis dñs ualde pius & deuotus videret paupem ualde afflitum ulceribus sanie et sozib; ait ei. quare non vadis ad domū dei. ut ibi quiesceres. Rūdit. non possum ire. & ego ait portabo te. & assumpro eo sup humeros. portauit eū illuc. cū quod haberet sozidos pedes & tibias plena sanguine. lauit ei. et cū ei dolorē eoz. ait. O cor miser & supbum mō poteris crepare & haustā aquā loture bībit cū duabus manib;. Itē eccl. xxvi. non te pīgeat visitare infirmū. Huius exemplū dabat dñs qui non solū visitabat. sed se ab eis tangi p̄mittebat. & leprosos tangebat. & eos tactu suo curabat. Item ad huius exemplū non solū beatus Martinus tangebat eos. sed osculabat & osculo curabat. Refert mḡi Iac. de uit. quod quidā comes campanie deuotus. pī & huīlis cōsueverat frequētē visitare quādam leprosum. & se orōnibus eiō cōmittere & uerbis & beneficiis eū cōfortare. Cū autem de loco tpe non visitasset eū. mortuo leproso hoc comite ignorātē. venit ad eū intrā eius tugurium. & cū vocaret eū noīe suo querēs quō cīrcūca eum ageret. rūdit. bñ p̄ dei grām. nūq; ita bñ fuit mībi. Tūc milites & burgenses qui cū dño comite erant. dixerūt. Dñe quaē intratis tuguriū illud cū nullū ibi moze. ille leprosus mortuus est iam mēsis est elapsus & sepultus in illo loco. Faciens ergo inquiri dictū comes non inuēit ibi nisi pītes & euguriū mira fragrantia odoris plenū. Tertio mouit ad hoc uirtutis exercitiū. & meriti incrementū. quia hoc est otra peccata remediū. otra tempestatē pīsidium. nōrē fragilitatis speculum uel iudiciū & vere religionis exemplū. Ia. i. religio mūda

& immaculata apud deū & p̄m. hoc est visitare pupillos &c. Quid etiam sit caritatis hoc augmentū & meriti incrementū dicit eccl. vii. Nō te p̄geat visitare infirmū. ex hiis em i dī lectōne firmaberis. Ideo Beata vīrgo p̄leget statim facere post filii dei incarnationē & cōceptōnem q̄ ascēdit in montana cū festinatōne ut Elisabeth seni-graude. & infirme seruiret. Itē in uita sancte Marie de oignies dicit. q̄ ip̄a p̄mo virū induxit ut relīctis omnib⁹ in leprosaria seruirēt leprosis. ex quo ad magnū p̄fectōnis culmē postea puenerūt. & ei reuelatum fuit q̄ vir suus qui fuerat eius socius in seruitiū infirmorū huilitate. socius suus eēt in eternitatis sublimitate. Itē in uit. pa. legit. q̄ q̄dam fr̄ interrogauit q̄dām abbatē. cuius māius eſſz meritū. An fr̄is qui ieunat p̄ sex dīes in septimana. & multū labozat. an illius q̄ seruit infirmantibus. Cui r̄ndit senex q̄ si ille q̄ ieunat p̄ sex dīes suspēderet se p̄ nares. nō ita placeret deo ut seruitū sequētis &c. Quar to mouet ad hoc eterni p̄mii cōplementuz. de quo Math. xxv. Venite bñdicti &c. Et subiū gitur cā. Infirmus fui & visitastis me.

Hdecimūsextum sc̄z ad visitatōem incarceratoꝝ inuitant nos. Primo scripture sacre monita. p̄s. Erípite paupem & egenū de manu p̄ctōris liberate. q̄ maxime sunt visitādi boni in carceribus inclusi uel captiuū consolando eos. et necessaria eis mīstrando. redimēdo. liberando & a carcere & a morte. eccl. iiiii. Libera eū qui iniuriam patiēt de manu supbi. Heb. xiii. Memētote vīctōꝝ tanq̄ simul vīcti sc̄z cōsolando eos. liberādo. p̄uidendo &c. Secūdo ad hoc mouēt nos exempla. p̄mo xp̄i qui ad hoc uenit in mundū. & descendit etiā vīsq̄ ad infernū. Vñ eduxit vīctos in fortitudine. ad hoc voluit capi. ut captos eripet. ligari ut cōpeditos absoluere. vendi ut redime ret. occidi & ad infernū descendere. ut suos a morte & ab inferni carcere liberaret. ysa. lvi. Spūs dñi super me & misit me ut p̄dicarem captiuis indulgentiā. & clausis aptionem. Itē in passionib⁹ sc̄tōꝝ legit frequentē de celis descendisse. & ad eoꝝ carceres ueisse ad eos confortandū. ut de b̄to Dyonisio. & de aliis pluribus legit. Item ad hoc mouent nos exempla angeloz. ut habeat Dani. vi. q̄ danieli inclusio in loco leonū misit deus angelū suū qui conclusit ora leonum. &c. Ibidez. xiii. quō deportauit angelus abacuc de iudea in babylonem in locū ubi erat daniel. Itē acē. xxii. quō angelus dñi astitit petro in carcerato & liberauit eū. Item in passione sc̄e Agnetis et Vincētii et Katherinē & alioꝝ multoꝝ legit q̄ benigne angelī visitauerunt eos incarceratos. & quō eos cōsolati sunt. Itē ad hoc mouent nos exempla sc̄tōꝝ etiā hic viuentiū. de quib⁹ dicit apls. Heb. x. vīctis cōpassi fuistis. De b̄to Dñico legit q̄ cum eēt rome postq; officiū audierat. fere singulis dieb⁹ muros circuibat. & alia loca ubi erāt imurati. & eis moīta salutis dabant.

Similis Thobie. de quo legit ei usdem. i. Persebat p̄ omnes qui erāt in captiuitate. & monita salutis dabat eis. Item de b̄to Nicolao legit. q̄ cū tres barones constantini impatoris fuissent ei incusati de hoc q̄ cōspirassēt ī mortē eius. & hoc fuisset ei suggestū ex māitīa & inuidia. cū incarcerasset eos. & in crastinū de berent occidi. inuocauerūt auxiliū beati Nicolai adhuc viuētis. tunc ī ip̄a nocte apparuit beatus Nicola⁹ impatori arguens eū de hoc q̄ sine inquisitōne vellet occidere innocētes īueniens ei bellū īminere & mortē nisi liberar̄ eos & dixit se esse Nicolaū ep̄m mirree ciuitatis. Idem etiā apparuit p̄posito qui eos captos detinebat. ita q̄ ī mane cū deberēt occidi inquirens impator de fama & miraculis beati Nicolai ei misit illos liberos cū exenniis suis. Itē cū filius cuiusfdā militis normānie captus es̄t apud sarracenos reducēs ad memoriā magnū festum qđ pater suus faciebat in capella sua in festo sancti Nicolai cepit flere. & cum cām fletus audirent sarraceni. grauit eum flagellauerūt. qui cū post fletū & orōem obdoz miret incarcere in mane excitatus īueit se in capella p̄ris sui libez. Item in triptita hystoria li. xi. dicit de quodā ep̄o noīe Aquatō q̄ vendicat oīa vasa aurea & argentea eccī ī redētōnem & refectōnem perlaꝝ gentilium quos cōpiuos adduxerant romani. dicēs. deus hīis valis non utitur.

Hdecimūseptimum sc̄z sepulturā mortuoꝝ rū. ut sc̄z sepeliēdis mortuis libentē curā & diligētiā īpendamus. & eoꝝ sepulture perso naliē intersimus. monēt nos multa. Primo scripture sancta. eccl. vii. Mortuo nō p̄bibeas grām. nec desis plorantibus ī cōsolatōnem. Itē. xxxviii. Super mortuū p̄duc lachrymas & quasi dira passus incipe plorare fīm iudiciū cōtege corpus illius. & ne despicias sepulturā illius. Secūdo ad hoc debet nos mouere naturalis pietas & caritas. iuxta illud. Io. xii. diuinū exemplū. Cū dilexisset suos ī finē dilexit eos. Hoc est em̄ vltimū bñficiū quod eōrū corpib⁹ exhibetur. Tertio ip̄a natura rerum sensibiliū. Dicit em̄ Aristo. in li. de natura aīalium. q̄ cū delphynes pisces maris moriuntur. alii viui cōueniunt. & eos ī fundo maris sepeliūt. Item in uit. pa. dicit Hiero. de monacho capriuo. q̄ īnē alias naturales p̄prietas formicaz quas mirabat dicit monachus ī solitudinē erat hec. q̄ cū vna morereb̄. alie cōue niebāt. & quasi cū celebri luctu corpora mortua deportabāt. alia alia uolentē intrare nō impe diebat. Sed si cadebat sub onere. alie cadentem suis humeri subleuabāt. Itē cū Zozimas maria egyptiaca mortua nescir̄ quō foueam ad eam sepeliendā faceret. leo uenit & faciēdo foueam ad cā sepeliendam eū iuuuit. Item ī uitā pauli p̄mī heremite Hiero. q̄ cum anthōnius non haberet vñ fouā faceret ubi corpus dī Pauli sepeliret duo leones de silua uenerūt fouā fecerunt ad sepeliendū corp⁹ iuuuerunt

et benedictōne ab Antonio accepta ad siluam redierunt. **Q**uarto exempla angelōꝝ q̄ ita diligēt curam hūt de natura aī sibi cōsimili q̄o eam deducant ad locū quietis sue. **L**uc. xvi. Lazarus mortuus portabat ab augelis in sinū abzabe. **N**ota sup̄ de anima pegrini quā Michael & Gabriel sine dolore iussi sunt deportare ad celū. **S**imilē & nos debemus cura re q̄o honorifice natura corp̄is fragilitati nostre filiis sepeliaſ. **I**tem angeli etiā q̄n ali non sunt qui sepeliāt. curam hūt de corp̄ibus sepiendis. sič patet in passione beate Catherine cuius corpus in synai mirabilē sepelierūt. **S**imiliter in passione beate Agathe cui⁹ sepulturē titulū apposuerūt. **I**tem sup̄ de fetore peccati. de pegrīo fetente. et heremita quē angel⁹ se peliuit. **Q**uinto exemplū p̄m antiquoꝝ. us Thob. ii. qui ppter hoc faciendū prandū dimittebat. & ppter mortis piculum hoc facere nō omittebat. **E**xento multiplex utilitas hoc facientium nos deb̄ ad hoc mouere. **P**rima ē q̄a a peccato reuocat aliquā & ad bonum p̄uocat. eccl. vii. Memorare nouissima tua. Quod facit sepe cū videt p̄ oculis mortem alienā. **D**e b̄ satis habet sup̄ de morte. ḥ pyrrhata. Et ibi dem habet de mltis bonis q̄ facit homini memoria mortis. **H**oc etiā notaſ. iii. Reg. xviii. **D**e resuscitato ad tactū helysei. **S**ecundo a ma. lo seruat. eccl. xviii. Memorare nouissimoꝝ & desine imitari. **H**ui⁹ exemplum habet. iii. Regū. xxiiii. **D**e pseuso pp̄ba. qui quia sepeliuit occisum pp̄bam a leone seruat iōsic tēpōre a obustione ossium suoꝝ. **T**ertō benedictō nē dñi & sanctoꝝ & laudē imperat. ii. Reg. i. **D**ixit David uiris iabes. Benedicti uos a domino qui fecistis hāc misericordiā sepeliendo **S**aul. Itē de Magdalena dicit dñs. ad sepeliendum me fecit vngendo corpus meum. **E**t p̄t Amen dico vobis vbi p̄dicatū fuerit euangeliūm hoc. **Q**uarto hoc op̄ sp̄litter corā domio angelus rep̄sentat quasi maxie sibi gratū. sič dicit angelus thob. xii. **Q**n̄ abscondebas mortuos &c. adeo em̄ placet ei hoc opus ut uenditione non recusaret. & p̄cium venditionis sue cederet in emp̄o nem agri figuli. ubi pegrini sepiirenē. quoꝝ sepulture cura multū deo grata est. In uīt. pa. legiē q̄ cum abbas musti⁹ esset ḡtēlis p̄inceps latronū. & uellet spoliare domū uirginis sacre. ad uisionem iudicis cōuertitur hic cōuersus cum multa cura sepeliebat xp̄ianos. & uestibus aptabat quos p̄mo consueverat occidere & spoliare. qui ex hoc factus est p̄inceps monachoꝝ singulis dieb⁹ dñicis diuinus panem sumēs. **C**um aut̄ mortuū sepeliret. ait ei discipulus suis quidam. vtrū pater cum tāta diligentia me sepelires. **C**ui Respondit. & hoc faciā. **C**um aut̄ eum mortuū sepeliret diligenter. clamauit querens a mortuo. si sufficeret ei. Respondit mortuus. sufficit pater implesti p̄missum. **H**ic summe p̄fectionis ex hoc factus est. & post mltā miracula quievit in pace.

DE PIETATE ERGA PARENTES. **DIS. XXV.**

HD decimum octauū sc̄z de pietate parentū & de misericordia eis exhibēda quibus q̄to magis tenemur. eos magis diligere debemus. & eis cōpati. Ad cōpationē et pietatē eoꝝ nos monēt ista sc̄z ad munītō sacre scripture. instictus pp̄zie nature. exempla irrōnalis creature. sc̄tōꝝ exēpla & documenta. utilitas pp̄zia. et dei bñficia. ip̄a que p nobis ip̄i pentes p̄ulerūt incommoda. et ipsa que nobis cōtulerunt uel ab ip̄is uel occasione ip̄oꝝ nobis obuenerūt cōmoda mltimoda. **V**ltimo ip̄oꝝ impioꝝ filioꝝ multiplex pena. **P**rimo em̄ scripture ad hoc mon̄ ut eos diligant & eis obediāt. & eis bona faciāt. & honorem eis exhibeant filii eoꝝ. eccl. iii. **F**ilii sapientie ecclia iustoꝝ. & natio eoꝝ obediētia & dilectō. ex hoc em̄ q̄ de eis nascunt̄. debēt eis obedire. & eos diligere tanq̄z principiū nature eoꝝ. exo. xx. **H**onora p̄em tuū & m̄rem tuā &c. **H**ecūdo mon̄ ad hoc pp̄zia natura. **B**asilius. Parētes nostros et pp̄zia uiscera diligimus. huius supuacū est in illud nos impelli per quod imus ī amorē sc̄z & cōpassionem eorum naturalē. **D**icit q̄ quidā p̄familias uxorem habuit adulterā de qua habere uidebatur tres filios. cū autem aliquā improparet ei peccatum suū & molestaret eā. ait illa ei. ut uos beatis dolorē p̄petuū. significo vobis q̄ unus istoꝝ trium uester est. aliū duo adulteri. & ut amore vnius duobus aliis p̄uideatis. nūq̄z sci etis quis ē vester. **Q**d cū nulla rōne uell̄ ei ita dicere. & ille ī morte faceret testamentū suū dixit q̄ omnia bona sua reliquebat illi qui suus erat aliis ab eis exclusis. **C**ū autem queret ab eo quis ēt ille. nec ip̄e sciret eis dicere. qui libet eoꝝ eis dicebat se legitimū heredem. & volebat res omnes occupare. **T**rahūt ad iudicium. iudex dat istam s̄niām q̄ p̄ mortuus ligare ad arboꝝ. & q̄ quilibet eoꝝ haberet archū & sagittam. & qui meli⁹ p̄cuteret cū. mediam hereditatē haberet. **C**ū at duo eoꝝ traxissent. & valde fortiter corpus in fixissent. tercius dixit q̄ nūq̄z ad p̄em suū traheret. sed si quis eum de cetero p̄cuteret. nō ip̄une fieret. & hoc dices flebat. **T**ūc iudex iudicauit eum verū heredē. & alios spurios. q̄z naturalis instictus ī cōpassione p̄ris eum ad hoc impellebat. **V**ii ppter hoc vulgariter dicit q̄ cor nō mentit̄. **T**ertō mouere pōt ad hoc irrōnalis creatura p̄ exemplum suum. **D**icit em̄ ysidorus ī h̄. de creaturis q̄ cyconiaz talis est natura q̄ cum ip̄e se affligant. & cibum suū sibi de trahant. ut pullis suis p̄uideant. postquā pulli uolare possunt & p̄dam cape compatientes maciei & afflictōni pentum cōpellūt eos morari ī nido. usquequo bñ cōualuerint. & ipsi ad p̄das uolat̄ q̄s eis vīcē rependēdo depositat̄ sic faciūt boni filii de pentibus. **N**ō sic autem faciūt pulli vultuꝝ. de quib⁹ dicūt naturales q̄ postq̄z diu labozauerūt pentes eoꝝ circuiēdo

castra & cadauera cū magno pículo & labore
ut eos depascant sibi subrahélo cibū. Postqz
pulli cōualuerint & fortificati & pentes p eis
afflicti verberant eos alis. nec aliqd de preda
sua dant eis. si eos verberādo rostro & alis de
nido eos expellunt. **Sic** faciūt impī filii de su
is pentibus. **Quarto** ad hoc valēt sanctorū
monita & exempla Thob.·iii. Audī fili cū de
us accepit aīam meā. sepeli corp⁹ meū et hono
rē hēbis m̄ri tue. Eccl.·iii. Fili suscipe senectaz
p̄s tui. &c. Et post. Elemenſina p̄s nō erit in
obliuionem. Ibidē. Qui honorat p̄m iocūda
bit in filiis. Frequentē accidit q̄ taliter se habet
fili p̄m ad eos qualiter vident eos se habere
ad pentes suos. Vñ dicie q̄ cum quidā pater
familias vnicū filiū suū egregie maritass̄. di
tasset. et bonis se spoliasset. eū inuestiendo. cū
factus esset decrepitus et infirmus instigante
vxore positus est in uilissimo loco dom⁹ quā
iþe edificauerat. & vix potuit h̄re a filio duas
vlnas de burello quo op̄iretur i hyeme. Puer
aut̄ quidam filius filii q̄ē tenerrime p̄ diligē
bat hoc notās flebat. & dicebat q̄ nō cessaret
nisi pater suus daret ei duas ulnas de burello
sic iþe dederat p̄i suo. Que cū ei date eēnt pu
er cōplicauit eas. & reposuit dicēs. q̄ idem fa
ceret iþe p̄i suo q̄ si senex esset. ut faciebat ip̄
se p̄i suo. dans ei illas duas vlnas ad cooperi
endum se. Item debemus eis cōpati ad exem
plum materialis ioseph q̄ de terra chanaan pa
trē suum in egyptum ut eum tpe famis ibi re
ficeret tam sollicite & deuote uocauit. & eum
cū tota familia pauit. et circa eū tot pietatis &
honoris officia exercuit. ut habeat. gen.·xlvi. &
in aliis locis. Item debet nos ad hoc incitāe ex
emplum veri ioseph xp̄i. qui in tanto discrimi
ne sue passionis m̄ris curam non omisit. si ea
discipulo cōmendauit. Jo.·xix. **Quinto** debet
nos ad hoc mouere bona q̄ iþi nobis fecerūt.
uel ab eis uel eoȝ occasione nobis aduenerūt
& etiā mala que p nobis sustinuerūt. Vñ eccl.
iii. Quasi dñs seruient hiis qui se genuerunt
Itē eccl.·vii. Honora p̄m tuū & m̄rem. & me
mento q̄ nisi p̄ eos nō fuisses. et retrubue illis
quō & illi tibi. Itē geicus m̄ris tue ne obliuiscarīs.
Item.·xxx. Pro aiabus filioȝ pius pater
colligabit vulnera sua. & super omnē vocem
turbabunt viscera eius. Itē Thob.·iii. fili me
mor eē debes que & q̄za passa est mater tua
pp̄ter te. Hoc bñ attendebat ille pius filius. de
quo legiē in miraculis sancti iacobi. qui cum
iret cum p̄e suo de theotonia ad sanctū iacob
um cum aliis cōpatrotis suis. hospitati sunt
apud tholosam i domo cuiusdā diuitis burgē
sis qui diuītes eos cogitans. & quō eoȝ pecu
niā posset retinere. cū mebziasset eos nocte
in mātica p̄s & filii cyphum suum inclusit
argenteū. & cum in mane insequeret eos cū
multis dicens eos fures. & faciens eos scruta
ri. in mātica cōmuni p̄s & filii cyphum suū
reprens. facit eos trahi ad iudicem. Cū autem
pater vellet fotius suspēdi q̄z filius suspende

retur. data sentēcia q̄ alter eoȝ suspendereē.
filius recolens bñficia p̄s omnino nō potuit
sustinere q̄ pater suspēdereē. si pro eius libera
tōne hoc eligens suspēditur. & pater tristis &
anxious ad iter inceptum pficiendum pgrediē
Cūqz p̄.xxxvi. dies de pegrinatōe redir̄. ad
corpus pēdentis filii pgreditur. Et cū eum cū
lachrymosis gētibus. & suspiriis clamādo &
eiulando uocaret. rñdit ei. Noli pater dulcissi
me flere si gaude. qz nūqz ita bene fuit mihi.
qz ex quo hic fui positus beatus iacob⁹ me ce
lesti dulcedine sustētans usqz nūc refocillauit
Quo audito. pater cucurrit ad iudicem. qui ac
cedens ad patibulum cū quibus deponunt eū
vivente & sanū. & illico eius hospitē ibi suspē
dūt. Hoc dicit Calixtus papa factū fuisse an
no dñi. M.·xc. **Sexto** mouere nos debet ad
hoc vtilitas pp̄zia que ex hoc acquirit̄. sed deo
in hoc taliter obedit̄ q̄ in pietate q̄ exhibet̄ pa
rentibus sūmus p̄ sic eis p̄ponitur ut p̄o eis
nihil fiat vñ deus offendat̄. si iþe eis in omni
bus & p omnia p̄ponat̄. Tūc opus pietatis in
parentes siue eis reuerēdo siue eis bñfaciēdo
hec sexdecem bona facit que notan̄ Eccl.·iii.
Fili sapiētie ecclesia iustoȝ. & natio eoȝ obe
dientia & dilectio. quod ē dicere. filii sapiētes
sunt filii ecclesie. ad hoc nati sunt ut deo et pa
rentibus obediāt. & eos diligāt. Et hec bona p
hoc eis eueniūt. Primo iudicīū summi patris
obseruāt. hec agendo ut aias suas saluāt. Qō
notaē cum dicit̄. Iudicīū p̄s audite filii &c.
Item deo se cōformant qui eos honorat. dās
eis filios. Vñ sequit̄. Deus honorauit patrem
in filiis. Item a iudicō dei se liberāt qui requi
ret q̄o hoc mandatū impleuerūt. Vñ. iudicī
um m̄ris exquiret &c. Item thesauros sibi bo
nos accumulāt. eos deus in filios letificat qui
hoc facit quod petit impetrat. vitam plongat
m̄rem ecclesiā refrigerat. dei timoreȝ iudicat.
bñdictōnem impetrat. domos cōfirmat glori
osum iudicat. & efficit. amissa recuperat. iustiti
am edificat. in tribulatōne confortat. p̄ctā dis
soluit & relaxat. que omnia notan̄ i ecclesiasti
co. iii. in serie l̄re. **Septimū** est peua impiȝ
ad pentes. Punīt̄ eī impī filii ad pentes m̄l
tipliciter. Primo qz ignomiosi & ifelices per
hoc a dño & pplo iudicant̄. p̄.xxx. qui affli
git p̄m & m̄rem ignomiosus. & infelix erit
ut patet Luç.·xv. de filio pdigo. Silr.·gen.·ix.
de cham. cuius semen maledicēt. & in seruite
rem reducit̄. & ius p̄mogeniture amisit. Item
subīta morte extinguit̄. p̄.xx. Qui maledi
cit p̄i suo uel m̄ri extingueat̄ i mediis tenebris
lucerna ei⁹. ut patet de Absalon.·ii. Reg.·xvii
Item hoīcide similis efficēt̄. p̄.xviii. Qui sub
trahit aliqd patri suo uel m̄ri dicens hoc non
esse p̄ctm. p̄iceps est homicide. Silis est iude
is qui ea que habebat templo offerebat. ne pa
rentibus bñfacerent̄. Quos arguit dñs. Mat.
·xv. Qui maledixerit p̄i uel m̄ri morte morie
tur. Quicqz dixerit p̄i uel m̄ri inius q̄cūqz
est ex me tibi p̄derit &c. Itē iram dei super se

accumulat q̄ eos occidit subito frequen̄t. **M**at. iii. Progenies viparum &c. q̄ paterna latera corrodut malī filii. Anno dñi. M. cc. l. Accidit in dyoē edueñ. apud vergiacū castrum ducis burgū die q̄ quidam ppter bona materna q̄ male expendebat in tabernis & aliis ut cōsueverat quodaz manē offendit m̄rem suā. ita q̄ ip̄a ira cōmota impcata est ei sic. Rogo deum q̄ anteq̄z reuertaris. & ainq̄z dies transeat deporteris m̄ri tue frigidū exitiū in feretro mortuus. & malo gladio lacerat⁹. **E**t quidā alius iuuenis de villa circuicente impius cōtra parentes suos. sepe ppter suā i soleriam eos molestebat. **V**n ip̄a die cum ip̄m corrigeret parentes sui. manu dextera pcessit p̄rem suū. & p̄ iratus impcatus ē. dicens. **N**anus q̄ me pcessisti rogo deū ut hodie malo gladio amputeñ & tu infra triduū in tali patibulo suspedaris. Accidit ergo ut illi duo iuuenes post dicas impcatoes pentum obuiarēt sibi mutuo. et unus inuitauit aliū ad tabernā. quā cū ingressi fuisent & biberēt & luderen̄t. ceperūt litigare. & se admiuicē pcutere. ille ōtra q̄z impcatus est p̄ pcessit aliū gladio. & cū essent soli timens ne clamor excitareñ contra cū. si alias viu⁹ remuneret. multis vulnerib⁹ eum lacerans occidit. **C**um autē clamore mot⁹ contra eū ad siluā fureret & illi de castro illo eū insequerent̄. cū se gladio suo defenderet vñus de insequētibus manū qua tenebat gladiū. & qua p̄rem pcesserat amputauit. captus ē. infra triduū suspensus est in patibulo illo i quo p̄ fuerat impcatus. Alius autē deportat⁹ fuit ad domū m̄ris in feretro m̄lis vulnērib⁹ cōfossus ut ip̄a fuerat impcata. **H**oc autē cum factū esset recēs & quidam frater ordīs p̄dicator̄ in dicto castro p̄dicaret m̄r dicta retulit illi cū lachrymis. petens pñiam p̄ dicta impcatione. & hoc idē vicinia testabat⁹ q̄ infra decēnum factū erat. **D**e hoc etiā legiē in li. de ci. dei. quod refert aug. iter miracula beati stephani. & hoc dicit euēsse tē poribus suis. q̄ cuidā nobili mulieri ò cesarea capadocie fuerūt decem pueri a p̄re nup defūcto sibi relicti. quoꝝ septē erāt mares. & tres filie. **C**um autē in illa sua desolatōnis recentia m̄rem molestaret tali pena sūt dñitus coherciti. illa eos maledicēte. ip̄a eoꝝ mēbra incredibili tremore cōcussa cōcutiebāt iugit̄. & quia ualde nobiles erāt suoꝝ ciuiū aspectū non ferentes dispersi sunt p̄ diuersa uagi. & quoꝝ ueſebant totius ppli terrebāt aspectū. quoꝝ rum duo frater & soror paulus et palladia usq̄ ad augustinū uenerūt p̄ quīndeci dies ante pascha eccliam sancti Stephani freq̄ntantes. **C**um autē in dīe pasche Paulus in cancellio dīete ecclie se in orōne p̄sterneret. & corā omni pplō quatereñ. subito curatus surrexit. nec postea dictā infirmitatē habuit. **E**t cū cām in firmitatis recitar̄ aug⁹ populo. & dicta soror frē existēte sano. horribili iuxta eū cōcussionē quatereñ. & beatus aug⁹ sup̄ hoc disputar̄. in trauit dicta soror i cancellū. ubi cum post ora

cionem obdormiret subito excitata omnino sa- na surrexit. & omnes de sua sanitate letificaz- uit. **H**oc refert aug. ut omnes sciāt q̄z tum pec- catū sit molestare pentes. **I**tem in p̄nti uel ad minus in futuro demones eos sepe uexāt & deuoazāt. p̄. xxx. **O**culū qui subsanat p̄rem extrahēt eum corui de torrente id est demēs infernales. & comedēt eum filii aquile idē de mones qui sunt filii p̄mi supbi p̄ imitatōnem. **A**pud castrū caminū fuit quidā p̄familias. q̄ ad ditandum & egregie maritandū filiū vni cum q̄z habebat. & multū labozauit & boīs suis se funditus spoliauit. q̄z filius vxoris sue cō filio de domo sua emisit. & indigere permisit. **C**um autē ille filius sibi & vxori sue p̄iguem caponem passet. & sedet̄ imensa. p̄ pulsauit ad ostium & intravit. ppter qđ tristis effect⁹ tam filius q̄z uxor eius. ip̄e ad suggestionē vxoris caponē in archa reposuit. & abscondit ne p̄ inde comedeleret. **C**ū autē p̄ recessisset de domo famelicus. filius rediens ad archam. & caponē uolens accipe. non caponē s̄ buffonem horribilem inuenit. qui statim in faciē eius insiliens & adberens. caput suū tenebat inter duos eius oclōs. pedes uero genis cī⁹ infixit. q̄z si quis ab eo uellet uel temptaret excutere. misser ille miserabilē torquebae. **C**ū igit̄ diu por- tasset illū. nec posset ab eo p̄ hoīem liberari. diuinū in se iudiciū recognoscēs. uisitabat loca sanctoꝝ ut eoꝝ meritis iuuaret̄. nec tñ iuuari potuit donec in terrā sanctā ueiens p̄tinus buffone cadente & crepāte diuina fuit poten- tia liberatus.

DE IEIUNIO.

Dinde considerandū DIS .XXVI. est de secunda p̄e satisfactōnis sc̄z de ieiunio. Circa quod consideranda sunt tredecī. Primo utrū ieiuniū sit actus uirtutis & ciuius uirtutis. Secūdo utrū cadat sub p̄cepto. Tertō utrū omnes obligentur ad obseruantiā huius p̄cepti. Quarto de tempe ieiunii. Quito utrū semel comedere requirat̄ ad ieiuniū. Sexto de hora comestōnis. Septiō de cibis a quib⁹ ieiunātes debeat abstinerē. Octa uo utꝝ gula frangat ieiuniū. Nono utꝝ ebe tas frangat ieiuniū. Deciō de diuisionib⁹ ie iunior̄. Undecimo quale dēbet esse ieiuniū. ut deo sit acceptū. Duodeciō de multis bonis q̄ ieiuniū opatur in nobis. Tredecī de mulei plī ieiunio maloꝝ. **A**d primū sc̄z verū ie ieiuniū sit act⁹ uentis. dicendū q̄ ex hoc ē act⁹ aliquis ūtuosus q̄ p̄ rōnem ordināe ad aliquō bonū honestū. hoc autē cōuenit ieiunio. Assu- misit em̄ ieiuniū ad tria p̄cipitaliter. Primo qui dem ad cōcupiscētias carnis cōprīmedas. **V**n apō⁹ dicit ii. coꝝ. vi. In ieiuniis. i castitate &c. Quia p̄ ieiuniū castitas cōseruat̄. **V**c em̄ di- cit Hiero. Sine tybele & bacho friget uenus. id est p̄ abstinentiā cibi & potus tepescit luxuria. Secūdo assumiē ad hoc q̄ mēs uberi⁹ cle uēt ad sublimia cōtemplanda. **V**n dicit dañ- x. q̄ post ieiuniū trium ebdomadaꝝ eleuatio- nem accepit a deo. Tertio ad satissaciendum

pro peccatis. **Vñ** dicitur **Ioel**.ii. **Couertimini** ad me in toto corde uero. in iejunio & fletu. & planctu. **E**t hoc est qđ dicit aug. in quodā sermone de orōne & iejunio. Ieiuniū purgat mē tem. eleuat sensum. carnē spūi subiicit. coꝝ facit cōrritum & humiliatū. cōcupiscentie nebulas dispergit. libidinū ardores extinguit. casti eatis uero lumen accedit. **Vñ** pater qđ iejunū est actus uirtutis. Sed nota qđ oīs actus qđ ex genere suo uirtuosus est. ex aliquibꝫ circūstantiis adiunctis redditū uicōsus. **Vñ** ibi subdit. Ecce in diebus iejunii uestri inueit uolūtas uestra. **E**t paulo post subdit. Ad lites & cōtentiones iejunatis. & peccatis pugno impie. Qđ exponēs **Greg**.i pastorali dicit. Voluntas ad leticiā p̄tinet. pugn⁹ ad iram. Incassum ergo p̄ abstinentiā corpus atterit. si mozdīatis mortibus dimissa mens uitiis dissipat̄. **E**t aug. dicit in p̄dicto sermone. qđ iejunū uerboſitatez nō amat. diuinitatez ſupfluītē in dicit. ſupbiaz ſpernit. humilitatē cōmendat. p̄stat homini ſe ip̄m intelligere qđ est infirmū & fragile. **I**tez licet iejunū a medio uirtutis recedere videat tñ uere tener mediū. qđ mediū uirtutis nō alſumit h̄m q̄zitat̄. ſi h̄m rōem rectam. ut dic̄t in .ii. eth. Ratio aut̄ iudicat qđ ppter ſpecialm cām aliquis hō min⁹ ſumat de cibo q̄z eti am cōpeteret h̄m ſtatum cōmunem. ſicut ppter infirmitatē vitandaz. aut aliqua opa corporalia expeditius agēda. **E**t multo magis ratō recta hoc ordinat ad ſpūalia mala uitāda. & bona psequēda. non tñ ratō recta tñ de cibo retrahit ut natura obſeruari nō poſſit. qđ ut **Hiero**. dicit. non differūt utrū magno uel puo ſēpore te interimas. & q̄si de rapia holocaustū offert qui ciboz nimia egestate uel māducan di uel ſomniū penuria imoderate affligit. Similiter etiā ratio recta non tñ de cibo ſubtrahit ut homo reddat̄ impotens ad debita opa per agenda. **Vñ** **Hiero**. dicit qđ rōnalis hō dignitatem amittit qđ iejunū caritati uel vigilias. ſensus integratati prefert. Ex dictis pat̄z cuius uirtutis actus ſit iejunū. qđ ſc̄z ſit actus uirtutis abſtinētie. qđ omnis act⁹ uirtuosus qui eſt circa aliqz materiā ad illam uirtutē p̄tinet qđ mediū cōſtituit in illa materia. Ieiuniū aut̄ attendit in cibis in quibꝫ medium admuenit abſtinētie. **Vñ** manifestum eſt qđ iejunū eſt actus uirtutis abſtinētie. **Vñ** dicit yſidorus. qđ iejunū ē parsymonia uictus. abſtinētiqz ciboz. **I**tem nota qđ iejunū triplicē potest accipi. Iezi p̄ iejunio nature. & p̄ iejunio quod eſt actus uirtutis tñ. & p̄ iejunio ecclie. **P**rio mō eſt quilibet iejunus qualibet die añqz co medat. & tale iejunū nō eſt actus uirtutis abſtinētie nec alterius. **S**ecūdo mō iejunū act⁹ eſt abſtinētie. **S**ic em̄ iejunare eſt frenare deleſtātōes gustus p̄ compationem ad cibū h̄m regulā ratōnis. ſiue hō pluries in die comedat ſiue nō. **T**ertio mō iejunium institutū eſt ad ſatisfaciendū p̄ peccatis. ad qđ requiriē qđ nō ſolum hō abſtineat ab illis qđ uirtus p̄hibet. ſi

etiam ab illis quibus alias poſſet uti ſaluā uirtute. qđ qui illīcita cōmisiſt. in ſatisfaciendo debet ab aliquibꝫ licitī abſtinere. ita tñ qđ non coꝝrūpaſt mediū quod obſeruāt̄ a ūtute. **Vñ** iejunium ecclie & actū uirtutis impoſtat & q̄z dam ſupaddit̄ abſtinentiā ab illis qui nō coꝝrūpunt mediū uirtutis. & qđ iejunū eſt reſpectu obiecti abſtinētie cōcedendum ē qđ eſt uirtutis abſtinētie actus. **A**d h̄m ſc̄z utrū iejunium ſit in p̄cepto. dicendū qđ ſicut ad princi pes ſeculareſ p̄tinēt legalia p̄cepta iuris naturalis determinatiua tradere de hiis que p̄tinēt ad utilitatē cōmunem in t̄p̄alibus rebꝫ. ita etiam ad platos ecclasticos p̄tinet ea ſtatutis p̄cipere que ad utilitatē cōmunem fideliū p̄tinēt in ſpūalibus bonis. **D**ictū eſt autem qđ iejunium utile ē aī delectatōem cōprīmendā. & ad cohitionem culpe & eleuatōnem mētis in ſpīritualia. **V**nusquisqz aut̄ ex naturali rōne teſneſt em̄ iejunii uti q̄zum ſibi neceſſariū ē ad p̄dicta. & iō iejunium in cōmuni cadit ſub p̄cepto legis nature. **H**z determinatio ep̄is & modi iejunādi h̄m cōuenientiam & utilitatē p̄pli xp̄iani cadit ſub p̄cepto iuris positivi. quod eſt a platis ecclie iuſtitutū. & hoc eſt iejunū ecclie. **A**liud nature. **S**cindū tñ qđ q̄z iejunium h̄m ſe cōſideratum nō noſat aliquid eligibile ſi magis aliquid penale. qđ tñ eligibile reddit̄ h̄m rōem. h̄m qđ eſt utile ad aliqz finē. ideo ab ſolute cōſideratum nō ē de neceſſitate ſalutis ſed eſt de neceſſitate p̄cepti vnicuiqz tali reme dio indigēti. et qđ multitudo hoīm ut plurimū in dīget tali remedio. **T**um. qđ in mltis offēdīmus omnes. ut dicit **Laç**.iiii. **T**ū etiā. qđ caro cōcupiſcit aduersus ſpūm. ut dicit **Gal**.v. Conueniēs fuit ut ecclia aliqua iejunia ſtatueret cōmunit ab omnibꝫ obſeruāda. nō quaſi p̄cepto ſubiiciēs id quod ſimplicē ad ſuperrogationē p̄tinet. ſi quaſi in ſpēali determinans id quod ē neceſſariū mētū. **A**d tertiu ſc̄z utrū omnes teneant̄ ad obſeruantia iejunii. **D**icendū ſi iejunium non h̄m qđ eſt actus uirtutis tantū. ſi h̄m qđ eſt ſtatutū ab ecclia non eſt de iure nature. nec de iure diuino. ſed de iure poſitivo. **T**ali autē iure p̄hiben̄ uel p̄cipiunt̄ illa qđ alias bñ uel male p̄nt fieri. & ideo legislatoris intentō non ē uel eſſe nō debet i cōdendo ius aliquod poſitivū. obligare hoīes ad illius iuris obſeruantia. habētes cām legitimā & rationabilez nō obſeruādi. **P**recepta em̄ qđ p̄ modū ſtatutū cōmuniſ ſponunt̄ nō eodem modo omnes. ſi h̄m qđ requiriē ad finē quem legislator ſtendit. cuius auſtoritatē ſi quis transgrediat̄ qđ impediāt̄ finis qz legislator ſtendit. talis trāſgressor peccat mortaliē. **S**i aut̄ ex aliqua rōnabilī cauſa. quis ſtatutū non ſeruat p̄cipue in caſu in quo ſi legislator ſtendit non de cerneret eſſe ſeruandū. talis trāſgressio nō cōſtituit mortale p̄tēm. **I**n quo tñ eſt diſtinctio adhibenda. nā ſi cauſa ſit euīdēs p̄ſeipm lieite potest hoīo hui⁹ ſtatutū obſeruantia p̄terire

presertim cōsuetudine interueiente. uel si nō posset de facili recursus ad supiorē haberī. Si uero causa sit dubia debet hō ad supiorem recurrere qui p̄tētem habet in talibus dispensandi. Euidens aut̄ causa nō ieūnādi est i p̄tēris. mulieribus p̄gnantibus. egrotantibus. in multū senibus. in oparīs vīctum suū cū grāui labore lucrātibus. i pegrinantibus ad loca sancta. & in paupib⁹ uictū suum mendicantibus ostiatim. In puris inqz est euidens causa quare non debeat ieūnare. tum ppter debilitatem nature. ex qua puenit q̄ indigent frequenti cibo. & non multo simul assumpto. tū etiam. qz indigent multo nutrīmento ppter necessitatē augmēti quod fit de residuo alimēti. Et ideo qzdi sunt in statu augmēti quod est in pluribus usqz in finem tertii septēni. nō tenent ad ecclesie ieūnia obseruāda. Cōueniēs tñ est ut etiā in hoc tpe se ad ieūnandū exerceant plus uel minus h̄m. modum sue etatis. Qñqz tñ magna tribulatōe īminente i signū pñie artioris etiā pueris ieūnia indicunt. Si c̄ etiā de iumētis legit. Iosue. ii. hoīes & iumenta nō gustēt quicquā. nec aquā bibāt. Muli eres pregnantes non tenent ieūnare ppter duas rōnes. Vna est. qz debet accipe cibū non p se. s; etiā p̄o nutrīmento fetus. Alia est. qz pregnantes cōsueuerunt h̄re uaria & inordita desideria ciboz diuersoz. & qñqz ita intensa. q̄ nisi possent aliquo modo satisfacē appetitui. possent eē piculum p̄icitatōnis fetus. Egrotantes. qz in eis natnra debilis est. & iō si dare eis vna uice simul totū quod ē necessariū cōuenienti sustētationi nature sue eoꝝ natura grauaret. & si daē pluribus uictibus confor- taſ natura & uigozat. Et iō in illis infirmitatibus in quib⁹ cōfert etiā abstinentia ad ieūnium nō tenent. qz & si cōferat abstinentia a mltō cibo. non tñ cōfert eis totū quod accipe debent sumere simul. s; magis plurib⁹ vīcibus. Et p̄terea ppter inordinationem nature qñqz ualde parū possunt accipe vna hora. & residuum sufficiētie p̄nt accipe alia hora. Nimiū senes etiā ieūnare non tenent. qz in eis calor & uirtus debilis ē. & qzuī siccī siccitate opposita huīditati natura li supabundat. tñ i eis ē huīditas accidētalis ex indigestione cāta. Vñ si totus cibus qz eoꝝ natura requirit p̄o die naturali ab eis sumere vna uice. nimiū obtūdere ē in eis & grauaret naturalis calor. et nō possent cibū cōuenientē digerere. Cū graui labore uictum necessariū lucrātes. qz in talib⁹ magna fit humidi consumptō. nec cū ieūnio cōmode possent efficaciē opari. debet tamē si assit facultas a suo sacerdote petere dispēsationem nō ieūnādi. & ille debet cōcedere. Qui tñ oparios cōducere nolūt in dieb⁹ ieūnabilib⁹ nisi sub hac cōditione q̄ nō ieūnēt. a peccato nō excusant. Si aut̄ vīctū necessariū p̄nt acq̄rere cū labore qz cōuenienter exercere p̄nt cū ieūnio. tūc a fractōne ieūnii nō excusantur. Ad loca sancta pegrinantes. si sit sc̄z pegrīa

tio q̄ cōmode differti nō possit usq; post tempus ieiunii. uel anticipare tēpus illud & tanti labozis q̄ cū illo cōmode ieiunare nō possint. **V**ictū uero necessariū ostiatim mendicantes qn simul tm h̄e non pnt de elia hoza co- mestionis quod ad victuz totius diei cōmode sufficiat. uel etiā qn ex pcedentī media debilitati ieiui niū cōmode sufferre nō pnt tūc a fractione ieiunii pie excusant̄. **A**d quartū scilicet de tempib; ieiunandū est. dicendū q̄ omnes dies q̄dragesime exceptis dieb; dñi cis ieiunādī sunt. ita q̄ de q̄dragesima n̄ remanet. nisi trīgītasex. **E**t iō ut sacer nūs quadraginta diez adimpleat̄ q̄z saluator n̄ sacro suo ieiunio cōsecrauit. quatuor dies p̄oris ebdomade ad suppletōnem quadragita dierum accipiunt̄. id ē quarta feria q̄ in capite ieiunii subnotat̄. & feria quīta sequēs. & sexta feria. & sabbatū. **D**e oſe. dif. v. quadragesima. **N**ec licet ieiuniū soluere feria quīta ultime septētane. **D**e conse. dif. iiiii. nisi licent. & ca. sequēti. **I**nstitutū est autem illud ieiuniū cōuenienter in memorā sc̄z quadragesime quā xpus ieiunauit. **E**t ut digne pparemur ad suscep̄tōnem corporis xp̄i. & ad signandū q̄ p tribulationes uite pntis pueit̄ ad gliaz resurrectōis. & qz sic quasi soluimus decimā totius anni. **I**n qualibet etiā quarta pte anni sc̄z uere. estate. autū. pno. & hyeme. tres dies sunt ieiunabiles scilicet quarta feria. & sexta. & sabbatū. decretoꝝ disti. lxxvii. ca. i. ita q̄ illi tres dies ueris sole bant accipi in pma ebdomada martii. & tres dies estatis in secunda ebdomada iunii. tres autumni in tertia ebdomada septemb̄is. tres hyemis in q̄rta ebdomada decēbris. d. lxxvi. **C**onstituimus. **S**ed q̄zuis sic fuerit antiquit̄ tñ hoc īmutatum est p illud qd habet̄ eadem disti. statuimus. ubi dicit̄ sic. **S**tatuimus ut ie iunia quatuor tēpoꝝ hoc ordine celebrentur. **P**rimū ieiuniū in mitio quadragesime **S**ecundū ī ebdomada pēthecostes. **T**ertiū uero & quartū ī septēbri & decembri more solito fit. **E**t hec ieiunia īstituta sunt ad expianduz peccata q̄ cōmittim̄ in qualib; pdictaz̄ quatraꝝ. **I**tem tres dies rogationū aī ascensione dñi ieiunabiles sunt. de cose. dif. iii. **R**ogationes. **S**z ut dicit̄ glosa ibidem. hoc nō p̄cipitur s; suadetur. ubi tñ est cōsuetudo approbata. illud ieiuniū est p equiualentiaz sub p̄cepto. **I**tē omnes uigilie aploꝝ ieiunabiles sunt. philippi & iacobi & Iohānis euāgeliste. & barnabe exceptis. eo q̄ philippi & iacobi sollemnitas īfra sollemnitatē paschalē. & iohānis īfra natalē dñi celebrant̄. extra de obseruatōe ieiuniorū. **C**onsiliū. **I**tē uigilie natalis dñi. penthecostes. & assumptōnis beate marie uirḡis. & sc̄i iohānis baptiste. & sancti laurentii. & omniū sanctoꝝ ieiunabiles sunt. & si solemnitas cuius vigilia est ieiunabilis eueiat feria secunda ī sabbato p̄cedenti ieiunandum est. extra de obseruatōne ieiuniorū. **C**onsiliū. **C**. sanctorū. **E**t si solemnitas natalis dñi eueiat feria sexta

illi qui nec uoto nec obseruatiā regulari sunt astricti ad abstinentiā carniū. tali dīc carnib⁹ auti possunt hīm cōsuetudinem ecclie ḡnalis. nec tñ hīi reprehēdendi sunt qui ob deuotōem uoluerint abstinere. extra de obseruatōne ieuniū orum. **E**xplícari. Item quia consuetudo approbata obligat. ut habetur decretoꝝ. dis. i. **C**onsuetudo. & dis. xi. **E**cclasticarꝝ. et ca. In hiis. **S**i aliquā regiōne uel dyocesi ē aliquid ieuniū cōsuetum. quod tñ non ē preceptū per ius scriptum. nibilomin⁹ obseruandū ē ab existentibus ibidem. Itē in diebus ieuniōꝝ hora comedēdi determinata ab ecclesiā ē hora nona. qz hoc obseruauit diu consuetudo. Vñ cū dicīt de cōf. dis. i. **S**olent. qz nullatenus ieunare credēdi sunt q manducant añqz uespriū celebreſ officiū. Et infra. C. In ieuniū. quatuor tēpoꝝ. nec uespriū horas &c. Sub hora uespriū cōprehēdendum est tempus ab hora nona inclusiue & ultra. nec oportet p̄cī se accipe horam nonā. Si enī p modicum tempus añ horā nonā comedat. nō ppter hoc frāgi tur ieuniū. Et qz illi qui comedēt statim post horā sextam derogent p̄fectioni ieuniū. non tñ sunt trāsgresores huius qd est necessitatī in ieuniū maxie qz iam inualuit cōsuetudo ī multis locis comedere quasi statim p̄ horā sextam. uel ipa hora sexta. non enī tante necessitatī est in obseruatōne ieuniū hora p̄dicta. sicut comedere semel tm. **A**d quintū scz utrū ad ieuniū requirāt q homo semel tam comedat. dicendū q ieuniū ab ecclesiā ī stitutū est ad cōcupiscentiam refrenandā. ita q salutē natura. **A**d hoc autē videſ sufficere vna comestio p quā potest nature satifacere. & cum aliqd deerābit cōcupiscentie comestionum uices ul nūm minuēdo. Et ideo ecclesiē moderatōne statutū est ut semel tñ in die comedant ieunātes. licet autē ad cōcupiscentiaz refrenandā ita ualeat moderatō qzitatis cibi si cut comestionē nūs. tñ eadem cibi qzitas nō potuit omnib⁹ taxari ppter diuersas corporū cōplexiones. ex quibus cōtingit qz vñus maiori alius mīozi qzitate cibi nōscit̄ indigere. sed ut plurimū omnes p vnicā comestionē pñt satisfacere sustētationi nature. Itē nō potuit ecclesiā statuere qz hō semel tm sumeret totū. sic statuit q semel tantum comederet. quia potus post comestionē magis sumiē ad alteratioñē corporis & digestionē cibozū sumptozum qz ad nutritōem. licet nutrit̄ quoquomō. & iō homini lic̄z ieuniāti pluries bibere. Si autē qz imoderate potu utat potest meritū ieuniū p̄dere & peccare. sicut etiā si semel comedēdo ī moderate cibū sumat. qz illi autē p̄ potū aque non soluaſ ieuniū ecclesiē. maxie si urgēte si ei sumāt. soluit tñ ieuniū nature quod requiri ad eukāristie sumptōem. Vñ post qz cibozū potum nō licet eukāristie sumere sacramentū. Itē electuaria. & si aliquo mō nutriant. non tñ ad nutritōem principalē assumunt̄. s̄ ad cōfortandam digestionē cibozū. Et iō electu-

rioꝝ sumptio nō souit ieuniū. sicut nec aliarum medicinaz sumptō. nisi forte quis ī frau dē famis electuaria p̄ modū cibi ī magna sumeret qzitate. **A**d sextum scz de hora comeditionis dicendū q ieuniū ordinaſ ut dictū ē ad deletionē culpe & rep̄ssionem cōcupiscentie. Vñ oportet qz aliqd addat ad cōmunem consuetudinez. ita tñ qz p̄ hoc non multū natura grauet̄. Et autē debita & cōmunis cōsuetudo comedēdi hoībus circa horaz sextam. tum. qz iam videſ esse cōpleta digestio ppter frig⁹no etis circūstans diffusio hūozis p̄ membra coopante ad hoc calore diei usqz ad summuz sol' accessum. tū etiā. qz tunc p̄cipue etiam natura corporis humani indiget iuuari cōtra exteriorē aeris calore ne humores interius adurant̄. Et iō ut ieunantes aliquā afflictōem sentiat p culpe satisfactione. cōueniens hora comedēdi taxaz ieuniāti circa horam nonā. Cōuenit etiā ista hora mysterio passionis xp̄i qz cōpleta fuit hora nona. qn̄ inclito capite tradidit spūm. ieunātes enī cū suam carnē affligunt. passioni xp̄i cōformant̄. hīm illud Gal. v. Qui xp̄i sunt carnē suā crucifixerūt cū vitiis & cōcupiscentiis. **A**d septimū scz a quibus cibis ieunātes debeāt abstinenre. Dicendū qz sicut dīctum ē ieuniū ab ecclesiā statutū ē ad carnis cōcupiscentias reprimēdas. qz quidē sūt delictā bilium hīm tactū que cōsistunt ī cibis & uenereis. & ideo illos cibos ecclesiā ieunantibus interdicit. qui in comedēdo maxiam hñt delectationē. & itē maxie hoīem ad uenerea p̄uocat. Hīm autē sunt carnes ī terra quiescentium & respirantū & que ex eis pcedunt. sicut lacticinia ex gressilibus. & oua ex auib⁹ qz hīm magis conformant̄ hūano corpori. pl⁹ delectant & magis cōferunt ad hūani corporis nutrimentū. & sic ex eoꝝ comestione plus supfluit. ut uertas ī naturam semīs. cuius multiplicatio est maximū incitamentū luxurie. & iō ab hīs cibis p̄cipue ieunantib⁹ ecclia statuit esse abstinentū. sicut dicīt decretoꝝ dis. iiiii. Par est ut qui ī dieb⁹ hīs ieuniōꝝ a carne animalium abstinemus. ab oībus que sementinā trahūt carnis originē ieunemus. a lacte uide licet. caseis & ouis. Aduerte tñ qz lacticinia & oua īterdicūt ieunātibus ī qztem ex animalibus carnes hñtibus sunt exorta. Vñ prīncipalius carnes īterdīcuntur qz oua & lacticinia. Similiter etiā inter alia ieuniā solemnius est quadragesimale ieuniū. tum. qz obseruāt̄ ad imitationē xp̄i. tum etiā. qz etiam p̄ ipm disponimur ad redemptōis nrē mysteria celebrāda deuote. Et ideo ī quolibet ieuniū īterdīcīt̄ elus carniū. In ieuniū autē quadragesime īterdicunt̄ ul̄ oua & lacticinia. circa quoqz abstinentiā ī aliis diuersē consuetudines existunt apud diuersos quas quīsqz obseruare debet hīm mōe eoꝝ īter quos cōuersat̄. Vnde Hiero. dicit de ieuniis loquēs. Vnaqueqz p̄uītia habūdet ī suo sensu. & p̄cepta maiorē leges aplicas arbitrē. Item ieunantib⁹ magis

Interdicit̄ esus carniū q̄z pot̄ vīni. quia sicut dicunt quidā esus carniū magis cōmouet cōcupiscentiā q̄z potus vīni. qz cum ad incitatiōnē cōcupiscētē cōcurrunt tria sc̄z abundan̄tia calozis. & spūum. & seminis. Ex esu carniū multipliāt̄ semē. quia in ea multū est de nutrimentō. Et iō ex eius esu maxime multipliāt̄ supfluitas tertie digestionis q̄z seminis est materia. ex esu uentosorūz multipliāt̄ abundāntia grossōz spirituū. ex potu vīni cā'ozis abundāntia. Et secūdū illos abundāntia seminis magis ē incitatūa cōcupiscentiā q̄z abundāntia calozis maxie cāti ex potu vīni. qz illa cito euaneſcit. & caloz in semie manet. Sz contra potest argui ſic. In excitatiōne cōcupiscentiā cauſa efficiēs ē caloz. & materialis est semē magis est aut̄ cauſa rei efficiēs q̄z materia. ergo potus vīni magis ē cauſa excitatiōnis cōcupiscentiā q̄z esus carniū. Et ſi dicit̄. quod cito euaneſcit ſicut potus iteraſ. Item ad hoc arguūt per expientiam. q̄z uis ei in mulierib⁹ magis abūdet supfluitas tertie digestionis q̄z in uiris. n̄ tñ ita feruet per ſe in eis carnalis cōcupiscentia ppter debilitatē calozis respectu calozis hominū. q̄z uis ppter mōrem uifum rōnis non frenatis cōcupiscentiam interdū magis in eis feruet q̄z in uiris. Pleumatici etiā q̄z uis plus habent de supfluitate tertie digestionis q̄z coleſi. tñ qz in colericis ē fortior caloz. magis feruet in eis appetitus carnalis cōcupiscentie q̄z in fleumaticis. q̄z uis fleumatici ppter abundāntiam ſemis plus poſſent illū actuz exercere q̄z colerici. Secundū ergo iſtos dicendū est q̄z ecclēſia magis interdicit iejuñātibus uifum carnīum q̄z vīni potum dupliči rōne. Vna eſt. qz difficultius eſt abſtīre a potu vīni q̄z ab esu carniū. & ideo ſi ecclēſia interdixiſſet vīni potum. plures fuiffent expoſiti piculo trāſgressionis q̄z p̄ interdīctū esu carniū. Alia eſt qz iejuñū freq̄zter tristitia excitat. et vīnu letificat. iux̄ illud ps. Et vīnu letificet cor hoīnis. Et iō congruentiſſime iejuñātibus uifum vīni pmissus ē Ad octauū ſc̄z utrū gula frāgit iejuñū. Dicendū q̄z triplex eſt iejuñū. ſc̄z ab mīquitateibus abſtinere. & ab illīcītis uoluptatibus ſeculi. quod ē pfectum iejuñū. de conse. dif. v. iejuñū. Et hoc iejuñū frāgit per quodcūqz mortale pctrū. Aliud quod ē act⁹ uirtutis abſtinētia. De quo dicit̄ eadē dif. Sint tibi quoſidiana. Sint tibi quoſidiana iejuñia. refectō ſaciētē fugiens. & hoc iejuñū frāgit p̄ gulam q̄ eſt peccatū mortale. Tertiū eſt iejuñū i ſtitutū ab ecclēſia. & hoc iejuñū frāgit p̄ quālibet gulam q̄ eſt peccatū mortale inq̄ztrū illud iejuñū includit illō q̄ eſt necessariū ad actū uirtutis abſtinētia. Sz q̄zum ad hoc q̄ ad dif. ex ſtatuto ecclēſie ſpāliter frāgit p̄ gulam que ē in comedēdo plusq̄z ſemel. uel i comedēdo cibos qui interdīctū iejuñātibus. & in preueniendo nimis notabiliter horam comedēdi ab ecclēſia determiñatam. de cōſe. o. i. Solēt

Et nota q̄z quinq̄z modis cōmittit̄ gula. ut haſte de cōſe. o. v. Quiq̄z. Aliq̄n ei hō indigētē ſue tpa ſuenit. Aliq̄n nō ſuenit. Si cibos lauſtōres querit. id ē p̄ciosos. Aliq̄n que ſumenda ſūt expedit accurati⁹. id ē cū nimia ſollicitudī ne p̄parandi. aliq̄n & qualitas ciboz & tempius cōgruit. Sz in tempata quātitate ſumendi mensurā refeſtōis excedit. non nūq̄z abieci⁹ eſt quod deſiderat. & cū ipo eſtu imensi deſiderii deſerius peccat. Qui mōi cōtinent̄ i hoc uersu. Pre. ppe. laute. nimis ardent̄ ſtudioſe. Quolibet aut̄ p̄dictoꝝ modoꝝ p̄t eſſe gula p̄ctū ueiale. & ſic per eā non frāgit iejuñū & in quolibet p̄t eſſe tantus excessus q̄ e peccatū mortale. & ſic p̄ illam frāgit̄ quod eſt a peccatis abſtīre. & in aliquo caſu iejuñū ecclēſie. Nec eſt intelligendū q̄ decretū in reprehendēdo illos qui lauſtōres cibos querūt. intēdat diuītes artare ad cibos paupum. qz ut diſci⁹ decretoꝝ. o. xl. Non cogant̄. Non cogant̄ diuītes cibis paupum uesci. utan̄ em ſue tuſine infirmitatē ſue. ſed dole. it ſe aliter abſtinere nō poſſe. Ad non ſc̄z utruz ebrietas frāgat iejuñū. dīcendū q̄z ebrietas dupličē poſt accipi. Vno mō p̄ ipedimento uſus rationis ex imoderata vīni uel alterius pot̄ in ebrietatis ſumptione cāto. Alio mō p̄ imoderata ſumptōne potus mebriat̄. Primo mō ebe tas p̄ctū non eſt. Sz paſſio & pena peccati. Vn̄ nō frāgit̄ etiā iejuñū quod ē abſtinētia a peccatis. Secundo modo p̄ctū eſt maxie cauendū vñ frāgit̄ iejuñū quod ē abſtinētia a peccatis. Iejuñū autem inq̄ztrū dicit̄ aliqd p̄ ſe direkte & inmediate neceſſariū ad actū uirtutis abſtinētiae. nō frāgit̄. q̄z uis frāgat illud q̄d eſt neceſſariū ad actū uirtutis ſobrietatis. Hobrietas em̄ alia uirtus ē ab abſtinētia. quia ſpālis difficultas eſt i moderādo delectatiōnes gust⁹ per compationem ad vīnum. Alia ab illa que eſt in moderando delectatiōnes gustus per cōparationem ad cibum. vnde frequēter inueniunt̄ ſupermoderati ūno. qui ſunt i ūmoderati i alio. Iejuñū etiā ſtatutū ab ecclēſia non feāgit. qz ea in quib⁹ non p̄t accipi certa mēſura regularitē nō cadūt ſub determinatiōne legiſlatozis. Vn̄ ſub determinatiōne p̄cepti ecclēſticī de iejuñio nō cadit niſi ſemel comedere i die naturali. & abſtinētia ab esu carniū. & ab ouis & caſeo in quadrageſimali iejuñio. In aliis aut̄ nō p̄hiben̄ oua & laſticinia. Per imodiationēz tñ circa potū poſt hō tantū excedere q̄ pl⁹ peccat q̄z ſi frāgeret iejuñū tm̄. Ebrietatez ergo & excessum in q̄zitate cibi. et cibi p̄ciositatem in comedendo auiditatē. & i p̄epando curiositatez debent fugere iejuñātēs. qz q̄z uis p̄ illa nō frāgerēt ſtatutū ecclēſie de iejuñādo ſeu iejuñio. tñ p̄ illa frāgit̄ iejuñū gīale quod eſt abſtinēre a peccatis. Qd iejuñū & ſi ſemp & ab omnib⁹ debeat obſeruari. tñ cū maiori ſollicitudie & pfectōne illi iejuñio inſiſtendū eſt in illis tempib⁹ in quib⁹ ſpāle iejuñū ab ecclēſia ſtatutū celebraſ. Item q̄z uis diſcant aliq̄z

¶ bibere vīnū ī mane uel ceruīsiā. & comedē electuaria ī sero delectatōnis causa frangūt ieiuniū. Credo tñ strariū. qz q̄uis illa aliquo modo nutriant. ī hoc tñ non ē p̄cipitalis v̄f̄ eoꝝ. Alias frāgeret ieiunium bībens vīnū uel ceruīsiā ī collatōne. Quia aliqd habēt de nūtrimento. Si tñ homo ī mane ceruīsiā bīberz non ad extinguedā sitim. s̄ famē. & etiam ī sero magnam accipet electuariꝝ q̄zitatem. ad subueniendum famī. credo q̄ talis faceret fraudē statuto. & ex cōsequēti frangeret legē qz legē frangit qui ī fraudē legis aliquid facit. Concedo tñ q̄ de bono & equo cauendū ē a potu vīni uel ceruīsiā & silīum ī mane magis qz ī sero. qz potus sumptus post prandīum & siti subueit. & digestionē iuuat ī qzētū p̄ potum facilius & cōuenientius deferet cibū ad singula mēbra. sumptus autē ieiuno stoma cho ut plurimū nocet.

**DE MVL-
TIPLOCI IEIUNIO. DIS. XXVII.**

Irea decimū sc̄z de diuisionib⁹ ieiuniōrum. sciendū q̄ est ieiuniū m̄stiplex corpale meritozū. qd̄ uidelicet diuersis ex causis agit. Est em̄ ieiuniū ecclastice īstitutōnis de quo dictū est supiū. Secundū ē ieiunium religionis. cuius ē diuersa obseruatio s̄m̄ diuersos religionū īstitutores. ut au gustini. bñdicti. basilii. & francisci. & dñici. & alioꝝ de quo. ii. coꝝ. vi. In oībus exhibit nosmet &c. Hoꝝ qui ieiunat p̄ totam septimanā p̄terqz dñicis diebus tenet typū iudith eiusdē octauo. que oībus diebus uite sue mortuo uiro nō comedebat nisi semel p̄terqz ī diebus sabbatoꝝ &c. Item anna filia fanuel. Luç. ii. Quā pículosum sit ista ieiunia frāgere p̄t ex pena & pículo ionathe. qui cū pat̄ p̄cepisset filii isrl̄ ieiunare usqz ad uespam. & gustasset modicū mellis ī cacumie uirge aū horam. a p̄te sibi deputatā vix potuit eū totus isrl̄ liberrare a morte. i. Reg. xiii. Itē sup̄ li. ii. de īferno de Theodozo gulosu. Vel sup̄ de cōfessione de abbate Serapione q̄ comedebat paximatiū nesciente abbate. Tertiū est illius qui ieiunat causa vacatōnis alicui bono spūali ut illud plenius acquirat. ut qui ieiunat uel abstinet ut melius uacet eterne phie. & sacre scripture. ut aug. de quo dicit̄ q̄ uersus ad dñm uacans ieiuniis & orōnibus scribebat libroꝝ. & docebat in doctos. Ad hoc exemplū daniel & triū puerorꝝ. q̄ ppter abstinentiā obtinuerūt īstructōnem ī omni libro & sc̄ietia &c. dañ. i. Item de bragmānis de quib⁹ dicit̄ ī epistola alexāndri. q̄ comedebat semel ī die radices herbaꝝ. ut melius vacaret summe sapiētie. Itē ī li. xv. ecclie hystozie. dicit̄ q̄ filo dicit̄ ī libro de speculatiua vita q̄uo p̄mitiu ī ecclia sc̄eti habītabat ī agellis & tuguris ī dei laudibus. ieiuniis & orōnibus vigilātes. Et q̄ ita delectabāt ī studio & cōtemplatione sapiētie. q̄ aliqñ p̄ tres dies uel quatuor uel quīqz uel sex. refectionē cibi corporalis obliuiscerāt. Item ī uit̄. pa. dicit̄ de duobus frībus q̄ men-

sa apposita audierūt uerbū dei usqz ī crastinum obliuiscentes cibū. Itē cum quidā frā venisset ad senē & ille paret lenticulā ait. facia mus īterī opus dei. Vnus impleuit totū psalteriū. Alius tres pp̄bas. Facto mane discessit qui aduenerat. & obliti sunt sumere cibū.

Quartū ieiuniū est spālis astrictōis. ut qñ aliquis uel pp̄ter aliqd adipiscendū uel evitā dum ad ieiunia aliqua ad que antea nō tenebat se obligat. Ut nazarei ad obtinendū sc̄itatem a multis abstinere se obligabat nūi. vi. Itē nūi. xxx. de uoto cōiugate. Item. i. esdre. viii. Cū filii isrl̄ exirēt de babylone. pdicauit esdras ieiuniū ut affligerent̄ coram dño. petētes ut dirigeret viā eoꝝ. & euenerūt eis cuncta p̄speire. Quintū est deuotōnis. qñ aliqui ex aliq̄ spāli deuotōne quā hñt ad deum ex memorīa bñficioꝝ suō. uel ad aliquos sāctos ut ad beatam uirginē. uel sanctū petrū uel iacobū. uel magdalēnā. maxime p̄grinī eoꝝ ieiunat eoꝝ rū uigilias ī pane & aqua. Neemie. ix. Consueuerūt filii isrl̄ ī ieiunio & fassis &c. Hoc faciebāt diuina bñficia recordātes. Berū. Tan to deuotius īmitandum est dilectissimi xpi ieiunatis exemplū. quanto certi⁹ est eum nō p̄ se sed p̄ nobis ieiunasse. Sextū est ieiuniū afflictōnis & tribulatōnis. quale ē ieiuniū rogationum. de quo īfra dicit̄. Quale fuit filiorū isrl̄. Iudith. iii. qui contra obsidionē holofernis muniebāt se ieiuniis. Item iudeoꝝ cōtra sinā mortis datā cōtra eos Hes̄. iii. Itē actū. xxvii. Fiebat multa ieiunatio ab hiis q̄ erant cū paulo ī tempestate. Legi⁹ ī ecclastica hystozia. xi. li. xii. &. xv. c. q̄ cū Amb. se opponeret cōtra iustinā m̄rem. & filiū eius valentinianū īmpatorē arrianos p̄ fide. & misissent armatos qui eū capent & ī exiliū relegarent. mediolanēses hoc non sustinuerūt. sed se p̄ eo p̄posuerūt dicentes. q̄ magis uolebant carere vita & interfici. qz carere tanto pastoꝝ. Cum autē laborarēt q̄uo eum occiderēt pugnabat ambrob⁹ cōtra eos nō armis s̄ orationibus & ieiuniis cōtinuis p̄stratus sub altari. Quod cū faceret. uenit maximus tyranus cōtra īpīum pugnaturus. A quo p̄territi īmpator & m̄r eius fugerunt ī exiliū. Vbi Iustina mortua fuit. & filius eius Valētian⁹ īmpator laqueo vitā finiuit. & sic ambrosius eccliam liberavit. Theodosius autē p̄issimus maxim p̄dictum īterficiēs īmpator fact⁹. arrianos destruxit. & eccliam p̄o viribus exaltauit. Septimū est ieiuniū cōpassionis. quo ieiunauerūt viri Iabes p̄ ifortunio Saul & suox. et Dauid cum suis p̄o eadem cā. i. Reg. i. Et Dauid p̄o afflictione pueri sui infirmi. i. Reg. xii. Hoc mō ieiunamus ī die dñice passionis ī pane & aqua cōpatiendo xpo. Octa uū est supp̄ssionis & subiectōnis carnis. Hoc ieiunabat Cecilia biduanis & eriduanis ieiuniis membra domās. si legi⁹ ī principio passionis eius. Bētus Nicola⁹ qui adhuc paruul⁹ multo ieiunio macerabat corpus. Et Dauid

Humiliabā in iejunio aīam meam. & paulus.
i.coz. ix. Castigo corpus mēū & i seruitutem
redigo &c. Aug. Sicut imīnicus occīsus non
facit tibi miuriā. sic nec caro mortificata tur-
babit animā. **N**onū est penitētialis miūcti
onis. sup̄ de effectib⁹ p̄cti. de nicolao sene cui
miūcta est penitētia iejunii sex mensū. Ro.
vi. Sicut exhibuistis membra uña huire imū-
dicie et iiquitati. sic exhibi. me. uem. hui iusticie
&c. **I**eiunū spūale m̄lplex ē. Pr̄imū ē oſen-
sus ab illicita delectatōne. Gregorius Qui se
ab alimētis abstinent. sectādo iusticiā a culpa
iejunē. i.petri. ii. Abstieatis a carnalibus desi-
deriis. **S**ecundū ē ut hō abstieat a vagatiōe
sensu. Ysa. lviii. Nūquid hoc ē ie. qđ ele. &c.
Ysa. xxx. Qui obturat aures suas. & claudit
oculos suos ne videat malū. iste habitabit i ex-
celsis &c. **T**ertiū est iejunare a malis opib⁹
ysa. iii. Qui piicit aurum ex calumpnia & ex-
cutit manus suas ab omni munere. Ysa. lviii
In die iejunii uestrī inueitur uolūtas uña. Qui
nō abstinet a malis siłes sunt illis iudeis de q
b⁹. ii. Reg. xx. dicitur q̄ iejunabāt & naboth
occidebant. & falsa testimonia cōtra eum fere-
bant. **Q**uartū est abstinere a malo cōsortio
& exemplo. Prou. i. Si te lactauerit petōres.
ne. acqui. &c. Ee post. Prohibe pedē tuū a fe-
mitis eoꝝ. Multi sunt ut adam qui postposi-
to fructu uite currūt ad arborē mortiferaꝝ. &
comedunt. Quod faciūt qui bona cōtemnūt.
& malorum exemplis se reficiunt. **Q**uin-
tū est abstinere a mundana lasciuia. & ex-
ultatione. ut faciebat Sarā filia raguelis.
Thob. iii. Nūqz cum ludentib⁹ misciū me ne
q̄ cum hiis q̄ in leuitate ambulant &c. **S**ex-
tum est iejunū a sponsi uisitatōne & eius spi-
rituali cōsolatione. Matb. ix. Nunqđ possūt
filii sponsi lugere &c. Vcīent autē dies cū au-
feret sponsus ab eis. tūc iejunabūt &c. Treñ.
i. Ego plorans q̄ longe factus est consolator.
Septimū est a supnoꝝ bonoꝝ degustatōe
ps. Quēadmo. desī. ceru⁹ ad fon. &c. Sitiuīt
anima mea. &c.

DE QVALI-
TATE IEIVNII. **DIS. XXVIII.**
Arcia vndeclimū sc̄z quale debet esse ie-
junū. sciendū q̄ iejunū ad hoc q̄ sit
deo gratū. **P**rimo debet esse pium
ut quod oī subtrahit paupibus eroge. Hier.
Quod manducaturus eras. paupibus tribuas
ut iejunū tuum nō sit marsupii lucrū. s̄ anī-
me. Ysa. lviii. Hoc est iejunū qđ elegi. Frāge
esurienti pa. t. &c. Hoc bñ faciebat thob. qui
faciebat vocari paupes de tribu sua tīmētes de-
um añqz comederet. imo de mēsa surgebat ie-
junus ad sepeliendū mortuū. thob. ii. Cesari⁹
Talia sūt sūi pietate iejunia. q̄līs sine oleo lu-
cerna. trīptita hystoria li. i. dīcīt de sancto Pi-
ridione ep̄o qui plurib⁹ diebus solebat cōtinu-
are iejunia in q̄dragesima. Cum uellet ad eū
quidā pegrinus in quadragesima deficiens.
nec haberet qđ posset ei pare. fecit pari carnes
porcīnas. Cū aut̄ iste ab hozreret dicens se xp̄i

anū. aīt. Comede & ego comedā tecū qz om̄ia
sunt munda mūdis. **S**ecundo debet esse ieju-
niū discretū. qz imdiscretū iejunū deo displi-
cer. q̄ nullū sacrificiū acceptat nisi sale discreti-
onis cōdīat. Dyabolo aut̄ placet qui hoc p̄ce-
rat. ut homo ipugnare eum diu non ualeat.
In uīt. pa. dixit sancta Syncletica. Vna regla
iejunii sit tibi. Non subito dieb⁹ quatuor aut
quinqz iejunii cōtinue p̄tendas. nec itēz m̄l-
titudine ciboz soluas iejunii uirtutē. Hoc em̄
letificat dyabolū. Semp em̄ quod sine mensu-
ra est a dyaboli suggestione corpore iejunii ē
Vulgariter dīcīt. Mensura durat. Et nota q̄
non sunt discreta subito assumpta m̄la ieju-
nia. s̄ paulatim plura. & p̄ assuefactionē. Vn-
cum quidā abbas ut legiē in uīt. pa. li. iii. ute-
ret pane ordeaceo singulis annis augebat pe-
nitentiā suā in aliquo qđ assuefaciebat p̄ totū
annū. qđ cum assuefecisset. & sic factū fuisset
ei leue alio āno aliud accipiebat. in quo se ite-
rum assuefecit. Et sic quolibet anno a se plus
aliquid extorquebat. Item discretū iejunii ip-
sum dyabolū fugat. Dixit sancta Syncletica. Si
cut aīalia venenosa a se expellūt acīora medi-
camenta. ita iejunii discretū cogitatōnes dy-
abolicas īmo etiā ipsum dyabolū. Vulgariter dia-
citur q̄ famē expellit lupum a nemōze. & ie-
junii discretū dyaboluz ab umbroso corde. Et
nota. q̄ indiscreta abstiūtia facit aliquā hoīes
in religione impotentes. & inutiles ita q̄ sibi
sint graues. & aliis onerosi & q̄ non possunt
exequī officia sua ad q̄ sunt uocati. Greg. Cū
plus iusto caro restringit. ab exercitatōne bo-
ni opis eneruāt. ut ad oīōnem. lectōnem. p̄di-
catōnem. sufficere nō valeat. dum in se incen-
tiua uitioꝝ peītus suffocare festiat. Item per
hanc rapit & aufert deo uel frībus suis adiu-
toriū quod eis facere debebat. Hier. Holocau-
stum de rapina facit. qui corpus suū īmōde-
rate affligit. uel egestate cibi. uel penuria som-
ni. Item ad hoc q̄ indiscreta abstiūtia impo-
tentēs reddit hoīes ponit magister iacobus ex
emplū dīcīt. Exemplarit dīcīt q̄ oīa membra
de uentre cōquerendo dicebant q̄ tanqz ma-
lus tyrannus oīa bona quecūqz poterāt lucra-
ri cōsumebat. Vn dixerūt sibimūcē. q̄ de ce-
tero officia sua sibi denegarēt. Et cū hoc feci-
sent p̄ triduū. uēter filīr nihil admīstrabat eis.
Vn lassata nimīa debilitate. cōpulsa sunt ue-
niam petere a tanto p̄famil. qz offenderant
indebite. **T**ertio debet eē iejunii sobrium a
supfluitate cibi & potus. ut cibus & potus su-
manū quasi in mēsura & p̄dore. ut dīcīt eze-
. iii. **C**ibus tuus quo uesceris erit tibi in p̄dore
& potus ī mēsura. Et post. Comedēt filii
isrl' panem suū ī pondere &c. Berñ. Paīs da-
tur uobis ī pondete & potus mensuraf. Ro.
.xiii. Nō ī comessatōibus &c. Hiero. Illud nō
est sobrium iejunium qđ ad uespam reficiēt
plūtudine ciboz. Idem. multū melius ē sepe p̄z
qz semel nīmis sumere. Pluuia eī que sparsum
descēdit optimā est. subitus autem & nīmis

ymber in preceps arua subuertit. Multe similes sunt illi proposito qui canē sibi in custodia traditum adeo pinguauit quod filia regis occidit. **Quarto** debet esse sanctū & mundū a pectō. Eccl. xxxiiii. **V**nus edificās &c. Et post. Qui ieunat in peccatis. & iteruza facit. qd pfectit huiliando se. Iohel. ii. Sanctificate ieunium. **Quinto** debet esse rēm & purū. ut pura intētione fiat Hiero. Sit pura casta & simplicia ieunia. Matb. vi. Extermiant hypocrite. fa. s. ut ap. ho. ieu. quia retozquēt ieuniū ad fauores hominum quibus pascunt. Ro. xii. Exhibeat is copora uira hostiā viuentē. Ecōtra offerūt in dei sacrificio nō bestiam viuentē sed cadauer mortuū & corruptū. qui ieunat corrupta intentione. **Sexto** ieuniū debet esse letū. Matb. vi. Cum ieunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. i. coꝝ. ix. Hylarē datorēm diligit deus. **Septimo** debet esse deuotū ut cōiugat̄ ei oratio et confessio. Thob. xxii. Dixit Raphaēl. Bona est orō cū ieunio. Tale erat ieuniū iudith. eiusdem. viii. & ix. p. totū. Act. xiii. Sūr & dañ. ix. Posui facie meam &c.

**DE EFFE
CTIBVS IEUVNII. DIS. XXIX.**
Orcia duo decimū sc̄s de multiplici effectu ieunii. sciendū. q̄ mereſ indulgētiam. cōseruat consistentiam. pcurat resistētiā. imperat assistētiā. **P**rimo quidem apud deū mereſ indulgentiā. Placat em̄ diuinā offensam & ei recōciliat pectōrem. Huismōi exempla plura legim⁹ in scriptura. iii. Reg. xxii. de achab p ieuniū liberato. Itē Ioh. ii. & iii. de nīniūtis. Itē heſe. xiii. Postq; humiliauit corpus suū ieuniis. & orauit ad dominū ut dicis̄ ciuſdē. xv. furore regis conuerit deus in mansuetudinem. Et eiusdem. v. p̄t̄ ieuniū placuit affluero & obtinuit quicqd pētiit. Item Iohel. ii. Cōuertināti ad me ī toto cor de uro ī ieunio &c. Sequit̄. Quis scit si conuertat & ignoscat deus &c. **S**ecūdo ieuniū cōseruat bonā cordis & corporis cōsistentiā. Corpis quippe cōsistentiam bonā facit. qz conseruat sanitatē & amissam recuperat. Videmus em̄ viros abstinentes cōmuniter esse ceteris saniores. & illis qui ifirmat̄ statim indicis ieuniū. Ioh. eccl. xxxi. Utere quasi hō frugī hūis que tibi apponunt̄. Et post. Vigilia & colera & toz. ho. mfrunito. somnus sanitatis ī hoīe parco. Et post. Sanitas aīe & corporis sobri⁹ potus. Item. xxxvii. In mltis escis erit ifirmitas. Et post. Qui abstinenſ est adiciet vitā. Itē Ambrosius. Ieuniū vulnera delinquentiū curat. curatos sanctificat. Hiero. Supfluitas cibi generat morbos uarios & mortiferos. moderata uero refectō sanat egritudinem. pcurat solitatem & hylaritatem. Galienus. Abstinentia summa est medicina. Bragmani scribut alexandro. Illūcita est apud nos uentris extēsio. Proinde sumus absq; egritudine. & diu viuim⁹. qz diu viuimus sani sumus. nec aliq; medicinam nobis facimus. Sed hīm diē nc̄citat̄ vnicuiq; terminus mortis succedit. Item hoc oīdit̄ natu-

ra aīalium q̄ gravaata supfluitate cibi uel hūoris malī ieunat̄ ut curent̄. ut patet ī ceruo serpente. & aquila. q̄ aīalia ieunant̄ ut deponant̄ noxiū humorem. & infirmitatē senectutis patiter & noxiū hūoris & accipiāt sanitatē. & uite nouitatez. Itē accipitres & aues venatice q̄ nimis auide & nīmū sumplerūt cibū ieunare cōpellunt̄ ut curent̄. Itē magister iacob⁹ de vieriaco dicebat q̄ in frācia fuit quidaꝝ platus q̄ epulabāt cotidie splendide & delitiis affluens erat languidus & miser. nec medicinis poterat curari. Qui despans de uita intravit ordīem cystertie. Vbi assuēscens p̄ symoniā uite & ieunia cōualuit factus robustus ī corpe. Cū aut̄ hoc audiret archiep̄us remēsis & nō crederet. visitauit eū & ī abbatia comedēs ī refectōio. vīdens q̄ dictus monachus comedisset vnum discum plenum fabis & alium de oleribus. ait seruēti. Porca illi monacho qui cū afflueret om̄ibus delitiis erat languid⁹ nec poterat comedere. Et recessit archiep̄us edificatus q̄ cōdimentum monachoꝝ sit famē. Itē cum quidā haberet canē puulū & nobilem nutritū suis delitiis languidū & miserū. cogitauit q̄uo posset magnā pecuīam extorquere a quodā suo burgēse diuite & auaro dices ītra se. Itē canis non dignat̄ comedere nisi regales cibos & cū istis languet & moritur. iste auarus dimitret eū mori fame. nec audebit ei dare assuēta ppter avaritiā suam. Cōmendauit ei dictū canem ut eū seruar̄ ei eque bonū ī pūculo bonoꝝ suoꝝ. Ille aut̄ inclusit eum ī camera. Vbi cū diu flesset & eiulasset diurno ieunio. fecit ei fieri pulmentū de furfure. Qd p̄mo olefaciēs canis reedebat. postea incepit lambere. post cum dolore & horrore gustare. p̄t̄ comedere. Et sic paulatim assuēscēs semel ī die comedēs fortis & p̄mguis dño suo reditus est sup hoc plurimū admiranti. Item bonam facit cōsistentiam ex pte aīe. qz ītellectuz lcarificat & affectū purificat. Intellectuz pfecto clarificat ad p̄spicac̄ ītelligendum. & ad diuinās reuelationes suscipiendū. Vñ. ysi. xxx. Dabit tibi dñs panē artū & aquā bēuē & nō faciet ultra auolare doctorē tuū. s. spūm sc̄t̄. Itē eiusdem. xxviii. Quē docebit dñs sciētiā. & qd intelligere faciet auditū. ablactatos a lacte auulsoſ ab uberibus. Itē dañ. i. Inuenit rex plus sciētie & sapiētie & intelligētie ī pueris abstinentib⁹ a cibis regiis. qz ī omnibus aliis nutritiis cibo regio. Itē dañ. ix. Posui facē meā rogare dñm ī ieunio sacco & cīnere &c. Et post. Missus ē ei angel⁹ Gabriel q̄ reuelauit secretū ī carnatiōnis xp̄i. Itē xp̄o p̄t̄ abstinentiā multā reuelata sūt ei mīta futūa p̄ angelū. Item bōt̄ iohannī euāgeliste ī pathmos insula ieuniāti & auxilio hūano destituto. reuelata est apocalips̄. Itē basilio ieuniāti reuelata est mořs iuliani apostate. & liberatio xp̄ianoꝝ. Itē exo. xxxvii. Moysi post ieuniūz lex reuelata est. Itē bonam facit aīe cōsistentiam. qz affectū purificat. Domat em̄ supbia-

carnis & feruore fomitis mitigat. Psalmista. Humiliabā ī īeūniō aīam meā. Itē Genua mea infirmata sunt a īeūniō. Et bēt. xiiii. Corp⁹ suū humiliauit ī īeūniis. humiliat̄ ciuitas aut cast⁹. subtractis cibis. mēbra. subtractis uentrīs bñficiis. ignis. subtractis lignis. olla bulliens. subtractis incēdiis. sic caro p ī īeūniō subtractis supfluis. Caro em̄ suppressa supbia est subiecta spūi. Ī īeūniū desideria mala et cogitatōes fozdidas necat. ut myrra amara uermes. Itē muiē. pa. dicit sancta Syncletica. aīalia venenosa acroza medicamēta a se expellit. sic cogitatōes fozdidas ī īeūniō. et oī depellit ab aīa. Item abbas Ypītius ibidē. Ī īeūniō statutū est monacho aduersus peccatum qđ qui abiicit. feruer malo & mordiato desiderio sīc equus. Tertio ī īeūniō cōtra hostes & temptatōes eoī dat resistentiā. & iō p̄euālē cōtra eos qz effugat illos & eoī uirtutē adnī bilat. vulgarit̄ dīcī. qz fames expellit Iupum a nemoze. Sic ī īeūniō dyabolū ab hoīe qui ī locis aridis nō īueit requiē. Luē. xi. & Mat. xii. Item thob. vi. Piscis qui uolebat eū deuorare īfluuiō positus ī sicco palpitarbat fact⁹ īpotēs. & ibi de facili occisus ē. Sic dyabolus ī sicco ī īeūniō cito vincit. Mat. xvii. Hoc genus demonii nō eiicē nisi ī īeūniō & oīōe ysiō. Immūdi spūs ibi magis vincit. ubi plus viderit esce & pot⁹. In uīt. pa. dicit Io. breuis. Cū rex aliq̄s ciuitatē aliq̄z īmicoī vult fbiice re subtrabit eis. p uīribus escā et potum. Quo facto. cito vincunt. Sic hostes nr̄i spūales per subtractionē ciboz. Item de hoc sup̄ de cōfessiōe de paximato & dyabolo fugato. Itē ī uīt. pa. dī. qz cū quidā tēptareē de comeditione. firmauit ī aīo suo ne cōederet aīi tertīā. Qua fēa extorsit a se ut aī fieret sexta qz cōederz. Qua facta. scidit panē ut comedeter. Post surrexit usqz ad nonā expectās. Postea nona facta. cū faceret oīōnem. uidit opus dyaboli sīc fumuz exeunte a se. & cessauit eius esuries. Itē ī īeūniō um vincit hostes serpentes & dracones corporales & etiam spūales. Et hoc figuratum fuit ī multis l. cis & pluribz ī scriptura. Iud. xx. de filiis isrl̄ qui vicerūt bēiamitas post ī īeūniō q antea vinceban̄. Reg. vii. Filii isrl̄ vicerunt philisteos. Judith. xiii. Judith holofernē. Item ī hystoria triptita li. xii. dicit̄ qz cū burgundiones qui habitabāt ciera rhenū ēēnt gentiles & lignoz artifices singulis ānis uelebant hūni qui occidebat & capiebat eos. Qui audientes qz romanī uictores existerēt cogitauerunt & p̄misērūt inter se qz illū deū sibi p̄ficerent & nō alium qui dabat eis victoriā. Et iuerūt qzdam ciuitatez galliaz ubi instructi de fide postqz p̄ octo dies ī īeūnassent & baptizati fuissent. & ī deo fiduciā haberēt. & audaciam iō hostes irruerūt. & erā milia ex ip̄is. decem milia hostiū cū rege suo occiderūt. Item vincit serpentes & drachones. Dicit Ambro. qz tanta uis est ī īeūniō. qz saliuia hoīs ī īeūniō enecat serpentes. Itē m. xi. li. triptita hys. dicit̄. qz cum

quidā dracho deuozaret hoīes equos & iūmēta. donatus armavit se ī īeūniō & orōne. & ī īeūniō accessit ad drachonē. Et cū apto ore uel let eū uozare. opp̄suīt ei signū crucis. Et cū exp̄uisset ī os eius. disruptus est. Quarto ī īeūniō mereb̄ assistentiām dei. s. & angloī. Qz em̄ angeli assistat̄ ī īeūnanteb̄ ptz. Math. iii. Postqz dñs ī īeūnauerat angeli accesserunt et mīstrabāt ei. acē. x. Cornelio ī īeūnāti & oīāti apparuit angl's. Itē ī uīt. marie de oīgnies legit̄. qz cū ip̄a reficerz corpus hoīa uesp̄tina. uī debat anglos ascendētes & descendētes ad mensam suā. & bēm iohannem euangelista. Ad hoc sunt exēpla. de iudith. quā angelus custodiuit euntē ad holofernē ibi manentem & inde reuertentē. iudith. xv. Itē de helya. iii. Reg. xviii. Item de bēa Agnēte. Xpīna. Katherina. Cecilia. qz bīduanis ac triduanis ī īeūniōs oīās habebat angl'm sibi familiarissimū. Qui sibi & Valeriano familiarissime loquebatur. & de padyso duas coronas attulit choruscantes rosis & liliis albescētes. Item deus assīstīt ī īeūnanteb̄ t̄paliter. s. & spūaliter. Tempaliter quidē quia p̄uidet eis necessaria sicut ī uīt. pa. dicit̄. Hiero. de paulo p̄mo heremita qz ī īeūnabat quousqz dimidiū paīs mitteret ei a dño. Qui ī aduentu anthonii integr̄ missus est. Itē ibidem dicit̄ qz fons datus est ei ī potū manans aī ostiū celle sue. et palma non solū ad vīsum fructus. s. uestimēti. qz faciebat cōtextum de foliis palme. Quo mortuo. fons & palma statim aruerūt. Nota sup̄ de franco nio. Item daī. xiiii. danielē ī īeūnante pauit p̄ abachuch. Itē. ii. dyal. de beato bñdicto dicit̄ Greg. qz cū ī īeūnasset p̄ totam quadragesimā ī specu quodā. & dyabolus fregisset campānam. ne ēā au dīret monachus. qui solus eum sciebat. & necessaria ei mīstrabat p̄ cordā. Apparuit dñs cuiqdā sacerdoti ī die pasche. Qui dixit ei. Tu tibi delicias paras. & seruus me⁹ bñdictus ī talī loco fame cruciat̄. Qui accēsit ad locū. & qz sibi pauerat aptauit dicens ei qz esset dies pasche. Item bēam katherinam pascebāt deus cū ī īeūnasset ī carcere p̄ columbam qz ei cibum celestē mīstrabat. In uīt. pa. dīcī de sancto Helerio. qz cū esset temptat̄ p̄pter temptationē mellis. fugit ad heremum. Vbi cū post ī īeūniō triū sepiānāz īueissz poma pulcherrima. nec tāgeret ea credens ea ibi esse p̄curāte dyabolo. fugit ea nec comedit tūc ī somnis apparuit ei angl's. dicens qz comedēter & biberet qz īueiret. & īuenit herbam mirabilis dulcedis. & fontez inestabilis saporis. Itē de alio anachorita legit̄ qz cum fūgisset ad desertū nec haberet qz comedēter. ī uenit herbas dulces. s. ita noxias & laxatiwas qz resoluteban̄ omnia viscera ei⁹. Cum aut̄ ī īeūnasset. per septe dies. uenit ad eū quedā bestia dorcas noīe afferens ei fasciculū de non nocuīs. & docuit discernere nocuīas a non nocuīs. Itē ī uīt. pa. dicit̄. qz quidā p̄ cōsueuerat panē admīstrare cuiqdā solidario qui distabat

aliquantulū a cella sua. Cum autem mitteret ei per duos pueros quoꝝ vñ erat duodecim annoꝝ. & alius quīdecim. inuenērūt in uia aſ pīdem. Qui videns eos fit quasi mortuus. In nīoꝝ in pallio suo ipm inuolutū abbati portauit. Qd̄ licet alii mirarent̄ p̄ miraculo. abbas uerberauit puerū. eo q̄ potius seruisset in miraculo qz in huilitate. Frater aut̄ cui mittebat panis hoc audiēs sc̄z piculum pueroz̄ & miraculū. ieiunauit septē diebus cōtinuis in orōne mandās dictō pri ne plus mitteret sibi panez. Quē cū post ammonēt anglo visitaret dict⁹ pater. & occurrisset ei dictus fr̄. intrātes cellaz inuenērūt panes ignote spēi & miri saporis. Vterqz aut̄ merito alterius imputās. acceperunt donū dei cū grāz actione. Reficit aut̄ spūaliē gratia dei dulcedie supna. ps. Dat pull̄ corz. es. inuo. eum. Job. xxxviii. Hic p̄parat coruō escā qn̄ pulli eius clamāt ad deum uagantes eo q̄ nō habeant cibos. De quibus dicit Greg. q̄ patētes eoꝝ cōtemnunt eos pascere usquequo n̄ grescat. Vides at̄ deus clamorē eoꝝ roze celesti pascit eos. Sic dñs pascit eos quos mūndus abiicit q̄ ad eum clamāt. & ppter eū ieiunāt. Vñ erāt refecte roze celesti & celesti dulcedis sua uitate ille m̄lieres de quib⁹ dicit mḡ iacob. i vita marie de oignies q̄ post orōnes & ieiunia & raptū cōtemplationis ex eaꝝ fauibus ex liquefactione dulcedis videbaſ effluere fauus mellis. Luē. ii. dicit b̄a virgo. Esuri. iplo. bo. & di. di. m. Spūaliter uero deus assistit. & in uita p̄nti suauit cōsolando. & in futuro felicit̄ coronando. In vita p̄nti m̄ltipliciter cōsolatur. p̄ces eoꝝ exaudiēdo. & uota implēdo. si cut Nee. i. &. ii. Cum em̄ neemias audisset rumores de destructōne ierlm̄. ieiunauit. cravuit & fleuit. Quo facto. cū languidus appareret p̄ ieiunio adeo placuit regi & regie q̄ ei quis: qd̄ petuit cōcesserunt. Sili. hēsē post ieiunium imperauit a rege quicqd̄ petuit. Item. i. esdre. viii. filii isti l̄ m̄ exitu de babilonia ieiunauerūt ut dñs dirigeret viā eoꝝ. Vnde dñt. Ieiunauimus. & venerūt nobis cūcta p̄spere. Deniqz assistit eis felicit̄ coronando. Quod bñ fuit furgahē p̄signatum. iii. Reg. ii. Qz Helyas p̄ ieiuniū raptuſ est in padylum. Item post quadragesimale ieiuniū imediate sequit̄ glia dominice resurrectōnis. Sicut em̄ gula ade clausit celū. sic ieiunium debuit apire. Vñ canit ecclēsia. Paradysi portas aperuit uobis ieiuniū temp⁹. Zach. viii. Ieiuniū quarti & ieiuniū quinti. &c. erit domui iuda in gaudiū & letiziam. & in sollemnitates p̄claras. Itē. i. coꝝ. ix. Omnis q̄ magone cōtendit &c. Glo. Non terrenis & marcessibilibus floribus. s̄ eternis cōserta p̄ciosis lapidibus corona debet ad modum regalis dyadematis. Vñ in passione beati petri legiē. q̄ xp̄iani qui aderāt eius passio ni flētes viderunt crucē eius cōcūdari anglis tenentib⁹ coronas de liliis & roſis padylis. In quo poterat designari q̄ carnē deo uere obediendo mortificauerat. & sanguinem suum p̄

eo fuderat. & alios hoc ipsuꝝ facere docuerat.

Vñ corona multīplex ei debebat

DE MVL TIPLICI IEIUNIO.

Item terdecim sc̄z DIS. XXX.

de multiplici ieiunio maloꝝ scienduꝝ

q̄ multiplex ē ieiuniū malum & per-

uersum. a quo boni debent sibi cauere ne eos

inītenē in malis. Primo nō debemus ieiu-

nare siē demones qui semp ieiunāt a materia

libus cibis. nūqz a uitiis & volūtate mala. Sic

ieiunāt feneratores q̄ nūqz pp̄t ieiuniū fen⁹

dimitūt. nec etiā i die passionis & resurrecti-

onis xp̄i. Ysa. lviii. In diebus ieiuniū uiri inuei-

tur volūtas urā mala. qz si esset bona. eēt non

sua. s̄ de. Sic ieiunāt qui sunt in contumacia

uolūtate mala. odio & rancoze. Item non ad

modum sarracenoꝝ. qui de die abstinent̄ a cibis.

de nocte vacant comessatōnibus & ebrie-

tatibus & imunditiis luxurie. Ro. xiii. Nō in

cubilibus &c. Itē nō debēt esse ieiunia iudeoꝝ

q̄ cū ieiunabāt crudelitatib⁹ uocabāt. Ysa. lviii

Ecce ad lites & cōtentōnes & p̄cu. pug. ipie.

Sic faciebat q̄ ieiunabāt & ieiunia p̄dicabāt &

naboth occidebat. iii. Reg. xxii. Acē. xxiii. Sic

illi ieiunabāt q̄ se uouēt ieiunare usquequo

paulū occideret. Itē nō debēt eē medicoꝝ aut̄ i

firmoꝝ. qui ieiunāt ppter sanitacē corporis nō

aie. l̄ artifissimū sic frequent eoꝝ ieiuniū. Pau-

ci sunt qui tñ ieiunēt p̄ salute aie. qzrum pro

salute corporis. qz abstinentia dixit galienus i fi-

ne querētibus discipulis summā ee medicīam

Itē non debet eē ieiuniū seductoꝝ. ut ypocrī-

taꝝ qui ieiunāt ut appareat. uel ut aliquid ac-

quirāt. s̄. cōmodum tpale. Mat̄. vi. Extermi-

nāt em̄ fa. su. ut ap. bo. ieu. Siles sunt vulpi

q̄ singit se mortuā & extrahit lingua ut ca-

piat coruos sibi insidiātes. Isti sunt filii agar

qui interptatur festiuitas vigiliāz. qz ad hoc i

uigilant & faciūt vigiliās ieiunioꝝ. ut ex hoc

acquirant festiuitatem tempalium bonorum.

Baruth. iii. Filii agar acquisiuerūt prudentiam

q̄ de terra ē negotiatorē terre. qz p pallorem

facieūt & ypocrīsim eiūt terrēa. Ut fecerat il-

le qui cū esset paup ieiunabat. & pñiam mul-

tam videbaſ facere. Vñ cum p hanc silatōem

obtinuisseſt ep̄atum reiūt a se omnē boni spe-

ciē. & cū arguereſ de hoc. Rñdit q̄ satis fece-

rat vigiliā. & q̄ āmō opozebat eū facere festū

Item nō debet esse seductoꝝ hereticōꝝ. q̄ ad

hoc ieiunāt ut aias seducant. & uerbis & fig-

mentis ypocrīsis ad modū vulpecule.

Ad hoc p̄tinet qd̄ sup dēm ē de pñia. de ioculatoē ee ie-

uniū runcini. Itē nō debet eē ydoloꝝ seu mor-

tuoz insensibiliū. ut est eoꝝ qui solum ppter

hoc abstinent̄ q̄ non sentiūt famis appetitum.

nec sustinēt ex ieiunio uel ex duritia ciboz̄ ali-

qz afflictōnem. Talis erat ille de quo i uit. pa-

legiē. q̄ cum quidā de magnis deliciis ut de

curia impatoris uenit ad beremū. & fact⁹ fu-

isset ibi magnus cōtemplator & prudēs & fa-

mosus. veit ad eum quidā egypti⁹ monach⁹

magne fame. credēs circa eū uidere maxianā

austeritatem abstinentie. quā cum non inuenis-
set. uidens ille cōtemplatiūs nueritus in pa-
latio regis p̄ reuelatiōnem q̄ alius in corde scā-
dalizaretur. quesiuīt ab eo de qua viuendi cō-
suetudie uenerat ad heremū. & cū ille dixisset
ei q̄ de uita pauprīma & assuetissima multis
duritiis & ieuniis. ita q̄ ppter abstinentiā ru-
sticanā erat ei quasi insensibile ieuniū. retulit
ei alius de quibus delitiis uenerat ad heremū
& quo ppter infirmitatē suā bibebat uīnum.
Ali⁹ hoc audiēs recessit bene edificatus. Item
quidaz episcopus bon⁹ vir quādo ieuniū nō
molestabat eu⁹. illos qui bis comedebāt in do-
mo faciebat aī se comedere. ut appetitū come-
dendī p̄uocarent. & p̄ hoc vīncēdo illum ma-
gis mereret. Item nō debent esse ieuniū au-
rox̄ qui ad hoc ieuniāt ut bursas impleāt. uel
qz formidolosi cū abundant multū timent ne-
res eis deficiant & nihil paupib⁹ erogāt. Sic
ieuniant buffones. quia ut dicunt naturales.
Buffo egrediēs de cauerna vīdens terrā vndi
qz qz vīsus eius ultra se extēdit. credit q̄ non
debeat ei sufficere. Vñ inclusus ī cauerna sa-
tis ieunat. & terrā quā comedit cū pede pon-
derat & mensurat. Itē sīlis est avarus ieuniās
cani sedenti sup fenū dnī sui. qui nō cōmedit
de feno. nec p̄mittit animalia famelica ut cō-
medant aliquid de eo. & postea comedunt il-
lud alia animalia eo iūto nec gustāte. Sic di-
uītes tenaces nō sustinēt q̄ paupēs gustēt de
bonis eoz⁹. & accidit q̄ ipi aliquī de eis nihil
gustant. s̄ relinquent alienis diuitias suas. Itē
non debet esse porcoz̄. qui qn̄ nimis sunt im-
punguati. p̄ pinguedie comedere nō possunt.
et pabula assueta fastidiūt. sicut est de multis
qui ieuniāt ideo qz escas fastidiūt. & cum qui-
bus acumib⁹ sapoz̄ possunt p̄uocant appe-
ritū. Itē nō debet eē lupoz̄ q̄ aliquī ieuniāt usqz
ad uespam. postea qd̄ rapiūt nō comedunt s̄
deuorāt. sic multi ad modū lupoz̄ cū ieuna-
uerūt. & debet comedere. nō comedūt. sed de-
uoz̄ ut lupi cū nimia īgluuie et ardoze. Vñ
cū duo ī simul comedēt. & alius comedēt
cū nimia īgluuie & alter moderate. dixit ei il-
le qui tempate cōedebat. quasi inuitādo plu-
ries q̄ comedēret. qui cū rūderet q̄ bñ come-
debat. dixit ei alter q̄ nō. s̄ male cū ipē omnia
uoz̄ ad modū lupi. Item nō debent eē ona-
groz̄ qui licet ieuniāt ab aliis escis. pascūt uē-
to. Sic ieūabat ille pharise⁹ de quo Luč. xviii
Leiuno bis ī sabbato. Vēto em̄ vane glorie
paschē. Jere. ii. Onager ī desiderio aīe lue. at
traxit uentū amozis sui. Osee. xii. pascit uen-
tum. Item onagroz̄ more ieuniāt qui ad hoc
comedere differūt ut splendidius habeāt. ps.
Expec. ona. mīl. s. Quoz̄ natura ē abstinēre ī
sīti usquequo inueniant aquas limpicioes. Itē
non dī esse ieuniū īcarceratoz̄ qui ieuniāt ī
uīti. Itē nō debet esse tumidoz̄ seu inflatoz̄ q̄
p̄ iracūdia & tumore indignationis dimittūt
comedere. ut faciūt vñcornes. q̄ ut indignati-
one non capiunt tm̄ ieuniāt q̄ moriunt. Itē

non tristū seu despatoz̄ ut qui p̄ tristitia trī-
bulatiōnis & despationis ieuniāt. ps. omniē es-
cam ab ho. ē. a. e. & ap. usqz ad poz. m. Itez nō
debent esse ieuniā raptoz̄ ut leonis aut lupi.
aut alioz̄ aīalium que viuūt de rapina. q̄ post
qz diu ieuniauerūt. rapiunt quod auide deuo-
rant. Crudeliores leonib⁹ & lupis sunt q̄ nū-
qz aīal sue spēi comedunt. Seneca. Leonī leo
non noc̄. hō aūt comedit alium hoīem. diues
paupēm. fortis debilē. Eccl. xiiii. Venatō leonis
&c. Et post. Pascua dīuitūt sunt paupēs. Que
dam bona mulier ueit ad monachū qzdam al-
bum factū ep̄m cuius domū spolauerant sui
eius. pecudib⁹ eius paucis de quibus ipa &
pueri sui & familia viuebāt. Dñe ait si comedit
carnes. cū autem ip̄obitati eius rūdissit
q̄ nō. ait ipa. Verū est forte q̄ nō comedit
carnes mortuoz̄ pecoz̄. s̄ viuoz̄ hoīm. & i qz-
dragesima. & ī sextis feriis. qz carnibus me-
is & puerorū meorum saturamini. Item non
debēt esse potatoz̄. qui aī comestionem & p̄
bibūt & assidue. sicut allec & bibio que aīalia
licet pāz̄ comediat uel nihil. tota die tñ potāt
Itē non debēt esse detractoz̄ siue blasphemoz̄
rum. qui ī dieb⁹ ieuniōz̄ saturant carnibus
hūanis ut dicit Greg. Job. xix. Carnibus meis
saturamini. Glo. Qui alienē uite detractōe pa-
scit. ī diebus veneris carnibus hūanis reficit
Item non fatuoz̄ ut freneticoz̄ qui cibo p̄ter
missō mordent manus medici. Sic blasphemī
qui carnez xpī lacerant sunt ad modum illius
bestie que dicit̄ lyena. que cū ieuniauerit usqz
ad noctem ī nocte exhumat cadauera mortu-
oz̄. & dilacerat & uozat ea. Ideo h̄m̄ alīa trā-
lationē hereditas mea facta est spelūca lyene.
Itē nō debēt eē fatuoz̄ q̄ dīcunt̄ lunatici. q̄ cō-
pleta luna siue ī plenilunio īnsaniūt. hoc fa-
ciunt qui ī abundātia rerum mutabiliū letā-
tes ieuniāt p̄ choreis & aliis īnsaniis agēdis
sapientie. xliii. Dū letant̄ īnsaniūt. Itē nō de-
bent eē lusoz̄. qui ad hoc ludūt ad taxillos ul̄
ad aleas. ut tempus leuius trāseāt. & ieuniū
non sentiāt. uel eōz̄ qui sic hm̄i intendunt.
q̄ comedere cōtemnunt ul̄ obliuiscunt̄ uacan-
tes ludis allee. uel aliis uanis.

DE ORATIONE. DIS. XXXI.

Dīnde considerandū est de tertia pte
satisfactōnis sc̄z de orōne. De qua cō-
siderāda sunt decē et septem. Prīo
utrū orō sit actus uolūtatis. Secūdo utrū sit
actus latrie. Tertio utrū cōueniens sit orare.
Quarto utrū solus deus sit orandus. Quinto
utrū in orōne sit aliquid determinate petendū.
Sexto utrū debeamus p̄ aliis orare. Septimo
utrū debeamus orare p̄ mīmīcis. Octauo utrū
sancti orēnt̄ p̄ nobis ī p̄ia. Nono utrū orō
debeat eē uocalis. Decio utrū oratio debeat eē
attenta. Undecimo utrū debeat esse diuturna.
Duodecio utrū oratio sit meritoz̄. Deciōter-
cio utrū orō peccatoris sit efficax ad impetrā-
dum qd̄ petet. Decimoquarto de hiis q̄ mouē
nos debent ad orandū. Deciquinto qualis dī

esse oratō ad hoc q̄ sit deo grata. Decimosexto de effectu orōnis. Decimoseptimo de spēbus & diuisionib⁹ orōnis. Ad p̄mū scz v̄z̄ oratio sit actus uolūtatis nel rōnis. dicendum q̄ h̄m ysiō. Oratō dicit̄ quasi oris ratio. ratio uero practica est. nō solū apphensiua. s; etiā cauſatiua. Est aut̄ aliqd alterius cā duplicit̄. Vno quidē modo pfecte necessitatē inducendo. Et hoc cōtingit qñ effect⁹ totalit̄ subdit̄ potesta ei cā. Alio uero mō īmpfecte solū disponēdo qñ scz effectus totalit̄ non subdit̄ p̄tāti cause. Sic ergo & rō duplicit̄ ē causa aliquoꝝ. Vno quidē modo sicut necessitatē īponēs. & hoc mō ad rōnem ptinet īpare. nō solū inferiorib⁹ potētiis & mēbis corpis. s; etiā hoībus subiectis. qđ quidē fit īmpando. Alio mō sic inducēs. & quodāmodo disponēs. & hoc mō ratio petit aliqd fieri ab hiis qui nō subiiciuntur siue sint equales. siue supiores. Vtrūq; at hoī. s; & petere & dep̄cari & īpare ordiatio nē q̄zdam īportat̄. put. s; homo disponit alī quid p̄ aliud esse faciendū. Vñ ptinet ad ratio nem cuius ē ordiare. Propter qđ dicit p̄bs ī p̄mo eth. q̄ ad opt̄a dep̄cāt̄ rō. Sic aut̄ nūc loquimur de orōne put signat q̄zdam dep̄catio nis petitōem. Sc̄m q̄ aug. dicit ī libro de uer bis dñi. orō quedā petitio est. Et dñm. dicit ī tertio libro q̄ oratio est petitio decentiū a deo. Sic igī p̄t̄ q̄ oratio de qua nūc loquimur est actus rōnis practice. uolūtate mouēte. tendētis ī finē caritatis qui ē deo vnir̄. Tēdit aut̄ oratio ī deū quasi a uoluntate caritatis mota duplicit̄. Vno quidē modo ex pte eius qđ petet̄. qz hoc p̄cipue ē ī orōne p̄tenduz. ut deo vniamur. h̄m illud p̄s. Vñ p̄t̄ ī a dñō. hanc requirā ut inhabite ī domo dñi omib⁹ die bus vite mee. Alio mō ex pte ip̄ius petētis qz op̄ter accedere ad eū a quo petit. uel loco sic ad hoīem. uel mēte sicut ad deū. Vñ dicit aug ibidē q̄ qñ orōnib⁹ īuocamus deū reuelata mēte assimus ip̄i. & h̄m hoc etiā Dam. dicit q̄ orō est ascensus intellectus ī deū. Ad secundū scz utrū oratio sit act⁹ latrie uel religiōnis. dicendū q̄ ad religiōnē p̄prie ptinet reuerentiā & honoꝝ deo exhibere. Et iō omnia illa p̄ que deo reuerētia exhibet̄. ptinent ad religiōnē. Per orōem aut̄ homo deo reuerentiā exhibet īq̄zum scz ei se subiicit. & profiteſ se orando eo indigere sic actore bonoꝝ suoū. Vñ manifestū est q̄ orō est p̄prie religiōnis act⁹. vñ. p̄s. Dirigat orō mea sic incensū &c. Ibi dicit glo. In h̄mōi figurā ī ueteri lege incensum iubebat offerri ī odores suauē dñō. Offerre aut̄ dñō incensum materiale ad ei⁹ reuerentiā ē actus religiōnis. Et nota q̄ oratio est actus p̄nī cū sit p̄s satiſfactōnis. & ē act⁹ religiōnis ut dictū est. Sed alia & alia ratōne qz īq̄zum hō deū orat ut ei satiſfaciat de pec cato. actus ē p̄nī. Inq̄zum vero orat deū ut ei reuerentiā exhibeat ī recognitōnē summi dñi actus ē religiōnis. Ad tertiu scilicet utrū cōueniens sit orare deū. Dicendū q̄ cir-

ca orōem fuit triplex erroꝝ antiquoꝝ. Quidā em̄ posuerūt q̄ res humanae non regant̄ diuina p̄uidentia. Ex quo sequit̄ q̄ vanū sit orare. & om̄ino deū colere. Et de hiis dicit̄ Mal. tertio. Dixistis vanus est qui seruit deo. Secūda autem opinio fuit ponentiū om̄ia ī se & ī rebus h̄uanis ex necessitate cōtingere. siue ex īmutabilitate diuine p̄uidentie. siue ex necessitate stellāꝝ. siue ex cōnexione causāꝝ. Et h̄m hoc etiā excludit̄ orōis utilitas. Tertia fuit opinio ponentiū quidē res h̄uanas p̄uidentia dīna regi. & q̄ res non p̄ueniunt ex necessitate. s; dicebant s̄līr dispositionē diuine p̄uidentie variabilē esse. & q̄ orōibus & aliis que ad diuīnū cultū ptinent dispositio dīne prouidentie īmutat̄. Hec aut̄ oīa improbata sūt. Et iō oportet sic inducere orōnis utilitatē. ut neq; rebus h̄uanis diuine p̄uidentie subiectis necessitatē īponamus. neq; etiā dinam dispositiōnē īmutabilē estiemus. Ad huius ergo euide tiam cōsiderandum ē q̄ ex diuina p̄uidentia nō solum disponit̄ qui effectus fiant. s; etiā ex quib⁹ causis & quo ordīe p̄ueiant. Inter alias aut̄ causas sunt etiā quorūdam cāe act⁹ h̄uani vñ oportet hoīes agere aliq. non ut p̄ suos actus diuīnam dispositiōnem īmutet̄. s; ut p̄ actus suos īpleat̄ quosdā effect⁹ h̄m orōdem a deo dispositū. & idē etiā est ī natūralibus cāis. Et sile etiā est de orōne. Non em̄ p̄pter hoc oramus ut diuīna dispositiōnē ī mutemus. s; ut id īmpetremus qđ deus dispo fuerit p̄ orōnes sanctoꝝ eē īplendum. ut scilicet hoīes postulādo mereant̄ accipe qđ eis oīpotens deus aī secula disposuerit donare. ut dicit Greg. ī p̄mo dyal. Non ē ergo necessari um nos deo p̄ces porrigere. ut ei nīras mdigētias uel desideria maifeitemus. qz iō scit om̄nia aīq; petamus. sicut dicit̄ Mat̄. vi. Scit ei pater v̄r. qz hiis oībus mdigētis. sed ut nos p̄i cōsideremus ī hiis ad diuīnū esse auxiliū recurrendū. Deus em̄ ex summa liberalitate sua dat multa nobis n̄ rogatus. s; q̄ aliqua vult p̄stare nobis petentib⁹. hoc ē p̄pter nīram utilitatem. ut fiduciā q̄zdam accipiamus recurrēdi ad deū. & ut recognoscam̄ eū esse bonozū nīroꝝ actoz̄. Vñ Crib. dicit Cōsidera quanta ē tibi cōcessa felicitas. qzta glia attributa. orōib⁹ fabulari cū deo. cū xpo miscere colloquia optare qđ velis. qđ desideras postulare. Ad quartū scz utrū solus deus debeat orari. dicendū q̄ orō porrigit̄ alicui duplicit̄. Vno modo quasi p̄ ip̄m īplenda. Alio mō sic p̄ ip̄m impe trāda. Primo quidē mō soli deo orōnem porrigimus. qz omnes orōnes nīre ordiari debent ad grām & glām cōsequēdam. que solus de dat. h̄m illō p̄s. grām & glām dabit dñs. Secūdo mō orōem porrigimus sanctis angelis & hoībus. nō ut p̄ eos deus petitōnes nīras cognoscat. s; ut eoꝝ p̄cibus & meritiis orōes noſtre sortiāt̄ effectū. Et iō dicit̄ Apo. vii. q̄ ascendit fumus aromaꝝ. idest orōnes sanctoꝝ de manu angelī corā dñō. Et hoc etiā pater

ex ipso modo quo ecclesia utitur in orando. nam a sancta trinitate petimus ut nra misereatur. Ab aliis aet sanctis quibuscumque petimus ut ore pro nobis. Vnde soli deo cultu religionis impedi mus. a quo solo obtinere petimus quod oramus quod in hoc pretestamur eum bonorum nostro actorem non autem eis quos requirimus quasi mediatores & interpellatores nostros apud deum. Quoniam autem mortui ex sua naturali conditione non cognoscunt ea que in hoc mundo aguntur. et sic nec anima sanctorum orationes nostras videantur. audiantur. uel cognoscantur. principue interiores motus cordis. tamen beatis manifestatur ea que decet eos cognoscere de his que circa nos aguntur. etiam quodcum ad interiores motus cordis. sicut dicit Gregorius. xii. mox. Eos autem intelligentiam maxime decet ut petitones ad eos vel uoce uel corde directas in orando cognoscantur. Et iuste petitones quas ad eos dirigimus. deo manifestate cognoscuntur. Ad quantum. scilicet utrum in oratione sit aliquid determinante petendu. Dicendum quod sicut Valerius maximus reportat. socrates nihil ultra petendu a diuis immortibus arbitrabatur. quod ut bona tribueretur. quod huius demum scirent quod uicinique esset utile. nos autem plerique id uotis expetere quod non sperasse melius foret. Que quidem nostra aliquantum uera est quodcum ad illa que pertinet malum eventum habere. quibus etiam hoc potest male & bene ut. sicut diuitie quod ut ibidem dicitur multis exitio fuere. & honores quicunque. Plures enim pessimum dederunt regnum. quod exitus sepe miserabiles cernuntur. splendida coniuia quod nonnunquam fundit domos euentur. Sunt tamen quedam bona quibus habere male ueni non potest. que scilicet malum eventum habere non pertinet. Hec autem sunt quibus beatificamur. & quibus beatitudinem meremur. Que quidem sancti oratione absoluente petunt hunc illud ipsius. Ostende faciem tuam. & salu erimus. Et iterum. Deduc me in semita mandatorum tuorum. Vnde dominus discipulos suos docuit determinante petere. Matth. vi. & Lu. xi. Et illa quod vos determinante docui petere. &c. Determinare petere possumus scilicet omnia quod in oratione domini continetur. Illa autem oratione dominica est omnibus aliis orationibus efficacior. & hoc ostendit actoris dignitas. Christus enim ore suo benedicto immediate illum fecit. & ea discipulos suos docuit. ut habeatur. Matth. vi. Et etiam orationis nostra breuitas quod multum commendat orationem uocalem. Vnde Augustinus in epistola ad probas parum ultra mediū. Dicunt fratribus crebras in egypto habere orationes. & eas tamen breuissimas. Hoc etiam ostendit petitorum utilitas. quia omnia quod desiderare debemus & petere in hac oratione petuntur. Vnde sic dicit Augustinus in epistola ad probas ultra mediū. Quelibet alia uerba dicamus oratione nihil aliud dicimus quod quod in ista dominica oratione positum est. si recte & congruentem oramus. & eo ordine posita sunt quo sunt desideranda & petenda. In principio enim exhibetur reuerentia illi cui prorigenda est oratio. cum dicitur. Pater noster qui es in celis. in quo captat orans benivolentiam dei. Et quod primo desiderandum est finis et petendum quod ea que sunt ad finem. iuste primo ponuntur peti-

tiones quod respiciunt finem. Secundo respicietes ea que sunt ad finem. ibi. fiat uoluntas tua. Respicientes finem sunt due. In prima que est sanctifice nomine tuum. petite ut nomine dei ab hominibus habeatur ut semper. sicut dicit Augustinus. ii. li. de sermone domini in monte. longe post principium & in epistola ad probas post mediū dicit. Cum dicimus sanctificetur nomen tuum nos admonemus desiderare ut nomine eius quod semper sanctum est. etiam apud homines semper beatum. hoc est quod non contemnamus. quod non deo. sed hominibus predicitur. In secunda quod est. adueniat regnum tuum. ut dicit Augustinus. ubi prius. desiderium nostrum ad illud regnum excitamus ut nobis ueniat atque in eo regnare mereamur. Vnde per primam petitonem petimus ut deus ab omnibus glorificetur. per secundam ut ad dei gloriam ueiamus. Petitiones respectu boni. quedam respectu mali. Respectu boni due sunt. In prima petitur meritum quo beatitudinem mereamur. quod consistit in obediendo domini mandatis. Vnde Augustinus. ii. li. de sermone domini in monte longe post principium. cum dicit. fiat voluntas tua. recte intelligere. obediens preceptis tuis. sicut in celo & in terra. id est sicut ab angelis. ita & ab hominibus. Et in epistola ad probas post mediū. cum dicimus. fiat uoluntas tua &c. nobis ab illo precamur ipsam obedientiam. ut sic in nobis fiat uoluntas eius. quod admodum fit in celestibus ab angelis eius. In secunda petitur illud quod tanquam instrumento possumus nos iuuare ad meditationem corporis necessarius. uel iustus ait id est eukaristie sacramentum. Vnde Augustinus. ii. li. de sermone domini in monte longe post principium. Panis quotidianus. aut per hunc omnibus dictus est. que huius uite necessitate sustentant. aut per sacramento corporis Christi quod quotidianie accipimus. Et in epistola ad probas post mediū eadem ponit sententiam. Petitiones que sunt respectu mali. Vnde est respectu mali culpe. hec scilicet dimittit nobis debita nostra sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Vnde Augustinus. ii. li. de sermone domini in monte bene ultra principium. debita nostra per te dicuntur manifestum est. Et in epistola ad probas ultra mediū. per illud. Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. admoneamus quod faciamus ut accipere valeamus scilicet remissionem peccatorum nostrorum. Alia est respectu mali inclinatis ad culpam. que est hec. Et ne nos inducas in temptationem. Quod non sic intelligendum est ut non permittat nos temptari. Quoniam hoc temptatione probatur ad bonum suum. De quibus temptationibus dicitur Iacob. i. Omne gaudium existit in fratribus karissimi cum in temptationibus uariis incideritis. & etiam humiliatis & ad deum recurrere possitis. Quapropter non remouit dominus temptationem ab apostolo quod cito apostoli eam remoueri petiuit. ut habetur. ii. cor. xii. Sed predicta petitio sic intelligenda est. ut non deserti domino adiutorio aliqui temptationi uel consentiam posse deceperit uel cedamus afflicti homini quod dicit Augustinus. in epistola ad probas post mediū. In quo patet quod non est idem temptari & in

temptationē induci. **Tertia** ē respectu malī pene. hec scz. sed libea nos a malo. In q̄ h̄m aug ad p̄bam vbi prius. admonemus nos cogitare nondū nos esse in eo bono vbi nullū patiemur malū. De efficacia p̄dicte orōnis loquēs ysl̄. i li. i. de summo bono. c. xxii. dicit. Fidei symbolū & dñica oratio p̄ tota lege puulis ecclie ad celorum regna sufficit capescēdā. Et aug. in encheri. xl. ca. De quotidianis & brevibus leuibusq; peccatis sine quib⁹ hec uita n̄ ducit. quotidiana orō fideliū satisfacit. Eoz ei est dicere. p̄ nr̄. **Ad** sexū scz utrū debeam⁹ p̄ alii orare. Dicendū q̄ sicut dictū est. illud debemus orādo petere. q̄ debemus desiderare. Desiderare aut̄ debemus bonū n̄ solum nobis. s; etiā aliis. Hoc em̄ p̄tinet ad rōnem dilectionis quā p̄ximis debemus ip̄pendere. Et id caritas hec requirit ut p̄ alii oram⁹. Vñ Cris dicit sup. Mat̄. Pro se orare necessitas cogit p̄ altero caritas fr̄nitatis horaſ. Dulcioz aut̄ est aū deum orō. n̄ quā necessitas trāsmittit s; quā caritas fr̄nitatis cōmendat. Ideo dicit. Iac. v. Orate p̄ inuicē ut saluemini. Et Cypria nus in li. de orōne dñica dicit. Non dicimus p̄ meus. s; pater nr̄. nec da mihi. sed da nobis qz unitatis magister noluit priuatā p̄cē fieri. ut scz aliquis p̄seip̄o em̄ p̄cetur. Vñ em̄ p̄ omnibus orare voluit q̄uo in uno omnes ip̄p̄ portauit. Debemus aut̄ orare & p̄ peccatorib; ut cōuertant. & p̄ iustis ut p̄seuerent. & pficiant. Ozates tñ n̄o p̄ omnibus p̄ctōrib; exaudiunt. s; p̄ quibusdā. Exaudiunt em̄ p̄ p̄destinatis. n̄o aut̄ p̄o p̄scitis ad mortē. sicut corrēctio qua corrigimus fr̄es effectū h̄z in p̄destia zis. n̄o in reprobatis. h̄m illud eccl̄. vii. Nemo potest corrigere q̄z deus despicerit. Et iō dicit. tñ. i. Iō. v. Qui scit fr̄em suū peccare peccato n̄o ad mortē petat & dabiēt ei vita peccati peccatū n̄o ad mortē. Sed sicut nulli q̄zdiu hic viuit subrahenduz est corrēctōnis bñficiū eo p̄ n̄o possumus distingue reprobis. ut auḡ dicit in li. de corrēctione & grātia. ita etiā nulli est de negandū orōis suffragiū. Pro iustis est etiā orandū triplici ratione. Primo quidē qz multoꝝ p̄ces facilius exaudiunt. Vñ Ro. xv. sup illud adiuuetis me in orōnibus meis. dicit glo. Bñ roget aplūs miores pro se orare. Multi em̄ mīmi dum cōgregant vnanimes fiūt magni. & multoꝝ p̄ces ip̄osſibile est p̄ n̄o impetrēt illud q̄o impetrabile ē. Secūdo ut ex multis grā agat deo de bñficiis que cōfert iustis. q̄ etiam in utilitate; multoꝝ uergūt. ut ptz p̄ apl̄m. ii. coꝝ. i. Tertō ut non supbiant dum cōsiderant se mīoꝝ suffragiis mdigere. **Ad** septimū. s. vtꝝ debeamus orare p̄ iimicis. Dicendū q̄ orare p̄ alio caritatis est. Vñ eo mō quo tenemur diligere iimicos tenemur p̄ iimicis orare. tenemur aut̄ iimicos diligere. ut in eis diligamus naturā & culam. & diligere iimicos in gnali est in p̄cepto in sp̄ali aut̄ non ē in p̄cepto. nisi h̄m prepara tōnem animi. ut scz homo ēēt patus etiā sp̄ali

ter iimicum diligere. & eū iuuare in necessitatē articulo. uel si ueiam peteret. Sed in sp̄ali absolute iimicos diligere & eos iuuare p̄fēctionis ē. & silt necessitatē ut actōnibus nr̄is & orōibus quas p̄ alii facimus. iimicos n̄o excludamus. Qz aut̄ p̄ eis sp̄aliter orēmus. p̄fēctōnis ē non nc̄itatis. n̄isi i aliquo casu sp̄ali Imp̄catōnes aut̄ que fiūt a sanctis cōtra iimicos. sic p̄s. Erubescat & cōturbens omnes iimici mei. &c. & plura alia quadruplicē p̄nt in telligi. Vno mō h̄m q̄ pp̄he solent figura imp̄cantis futura p̄dicere. Ut auḡ dicit in h̄mo ne dñi in monte. Secūdo p̄ut quedam tp̄alia mala p̄ctōrib; qñq; a deo ad corrēctōnem imittunē. Tertio qz intelligunē petere n̄o contra ip̄os hoies. s; cōtra regnū peccati. ut scz corrēctione p̄ctā hoīm destruant. Quarto cōfōmando uoluntatē suā diuine iustitie ad damnatōnem p̄seuerantiū in p̄ctō. **Ad** octauū scz vtrū sancti orēt p̄ nobis in p̄fia. Dicendū q̄ sicut Hiero. dicit. Vigilātiū error fuit q̄ dū viuimus mutuo p̄ nob̄ orare possum⁹. postq; aut̄ mortui fuerimus nulli⁹ sit orō exaudienta. Presertim cū martyres vltōem sui sanguinis obscrātes impetrare nequeūt. s; hoc est om̄ino falsum. qz cū oratio p̄ alio facta ex caritate pueniat ut dictū est. q̄zto sancti qui sunt in p̄fia sunt p̄fectōris caritatis. tātomas gis orant p̄ viatorib; q̄ orōnibus iuuari posunt. & q̄zto sunt deo cōiunctiores. tāto eoz orōnes sunt magis efficaces. Habz em̄ hoc diuinus orōdo ut ex supioꝝ excellētia. inferiora refundant. sic ex claritate solis in aerē. Vnde & de xpo dicit. Heb. viii. Accedēs p̄semētīp̄ ad deū ad interpellandū p̄ uobis. Et p̄p̄e hoc Hiero. cōtra uigilantiū dicit. Si apli & martires adhuc in corpe cōstituti qñ adhuc debēt es se solliciti impetrāt q̄o petūt. q̄z to magis post coronas victorias & triūphos. Imperant em̄ sancti id q̄o de⁹ vult fieri p̄ orōes eoz. & hoc petūt q̄o estimāt eoz orōnibus implendū h̄m dei uoluntatē. Vult aut̄ deus sc̄tōs orare p̄ nobis. q̄ ex sua summa p̄uidētia uult inferiora p̄ om̄ia supioꝝ iuuari. Et iō oportet n̄o solum supiores. s; etiā inferiores sc̄tōs implorare. Alioquin solius dei mīa esset imploranda. Cōtingit tñ qñq; q̄ imploratio inferioris sancti efficacioz ē. uel qz de⁹ deuoti⁹ implorāt. uel qz de⁹ vult eoz sanctitatē declarare. **Ad** nonū scz vtrū orō debeat ēēt vocalis. Dicendū q̄ duplex est orō scz cōmunis & singularis. Cōmuniis quidēz orō est que p̄ mīstros eccl̄e i p̄sona toti⁹ fidelis ppl̄i deo offerē. Et iō oportz q̄ talis orō ppl̄i innotescat toti⁹ pp̄lo. p̄ quo p̄ferē. Quod n̄o posset fieri nisi ēēt vocalis. Et iō rātōnabilitē institutū est ut mīstri eccl̄e h̄mōi orōnes etiā alta uoce p̄nuntiēr. ut ad notitiaz oīm possint pueire. Oratio vero singularis est q̄ offert a singulari p̄sona cuiuscūq; siue p̄ se siue p̄ alii orātis. Et ò h̄mōi orōis necessitate n̄o est q̄ sit vocalis. Adiungit tamen uox talis orōni triplici rōne. P̄io quidē ad exercitāduz

interiorum deuotōnem qua mens orant̄ ele
ueſt in deū. quia p extēriora ſigna ſiue uocum
ſiue etiā aliquoꝝ factoꝝ mēs mouet hōis. eti
am h̄m app̄hensionē. & p cōſequens h̄m affe
ctionē. **Vñ** auḡ. dicit ad probaz. q̄ uerbis &
aliis ſignis ad augendū ſanctū dēſideriū nos
iſpos acrius excitamus. **E**t iō in ſinglari orōne
tm̄ eſt vocib⁹ & h̄mōi ſignis vtendū. q̄n p
ſificit ad exercitandū interioris mentez. **S**i vero
mens p hoc diſtrahat. uel qualitercūq̄ impe
diaſt. eſt a talib⁹ ceſſandū. **Q**uod p̄cipue cōtin
git in illis quoꝝ mēs ſine h̄mōi ſignis ē ſuffi
cient ad deuotōnem pata. **Vñ** p̄s. dicebat. **T**ibi
dixit coꝝ meum. exquifit te facies mea. **E**t
de Anna legiſ. i. Reg. i. **Q**uod loquebaſ in corde
ſuo. **S**ecundo adiungit uocalis orō q̄ſi ad red
ditōnem debiti. ut ſez homo deo ſeruiat h̄m to
tum illud q̄o ex deo h̄. id ē non ſolū mente. ſi
etiā corpe. **Q**uod p̄cipue cōpetit orōni h̄m q̄ ē
ſacrificiū. **Vñ** dicit Oſee. v. l. **O**mne aufer ini
quitatē & acceſe bonū. & reddem⁹ vitulos la
bioꝝ n̄roꝝ. **T**ertio adiungit vocalis orō ex q̄
dam redūdantia ab aia ad corpus. & ex vehe
menti affectōne h̄m illō. p̄s. **L**etatū eſt coꝝ me
um. et exultauit lingua mea. **V**ocalis igiſ orō
non p̄feret ut aliqd ignotuz deo manifeſteſ. ſi
ad hoc ut menſorant̄ uel aliorum exciteſtur
in deū. & ſi uerba ad aliud p̄tēntia diſtrahūt
mentē. & impediūt deuotōnem orātis. tamē
uerba ad ip̄am deuotōnem & orōnem p̄tēn
tia n̄ impediūt. ſi potius excitat mētes. p̄cipue
mīnus deuotoꝝ. **P**er hoc q̄ docet & horatatur
d̄ns orare in ſecreto. **M**ath. vi. tu autē cū orā
ueris intra in cubiculū tuū & clauſo oſtio orā
p̄tem tuū. nō excludit orōnem publicā & uoca
lem. **N**am & illa ſecreta p̄tēt. & mentalis &
uocalis. **S**ed vult ip̄e d̄ns q̄ p̄ter orōnes cano
nicas & cōmunes n̄ibilomin⁹ reſurrat hō ad
interi⁹ cubiculū. id ē ſecretū cōſcientie ſue ibi
q̄ quietius & ſecreti⁹ orādo ſp̄ualter reſcreet.
Vel alī intellige q̄ hō volens orare ſinglariē
nō debet velle videri ab hoībus. **E**t iō clauſo
oſtio d̄z orare. **Vnō** dicit Cris. ſup Math. **E**o
pproſito d̄ns uetat in cōuentu orare. ne a con
uentu vīdeamur. **Vñ** orans n̄ibil nouū face
re d̄z quod aſpiciat hoīes ſez clamando. uel pe
ctus p̄cutiendo. uel manus expādendo. **N**ec ta
men videri ab hoībus nephas eſt. ſi c̄ dicit auḡ
in li. de ſermone dñi i mōte. ſi iō hoc agere ut
ab hoībus vīdearīs. **A**d decimū ſez utq̄ orō
debet eſſe attēta. **D**icendū q̄ hoc p̄cipue d̄z in
telligi de orōni uocali. **C**irca quā ſciendū eſt
q̄ necessariū dicit aliqd dupliciter. **V**nō mō
p̄ quod melius p̄ueſt ad finē. & ſic attēto
absolute necessaria ē. **A**lio mō dicit aliqd ne
cessariū ſine quo res nō p̄t cōſequi ſuū eff̄m
Eſt autē triplex effectus orōnis. **P**rimus quid
cōuenit om̄ibus actibus caritatis informatiſ.
q̄o eſt mereri. **E**t ad hūc effectū non ex neſſi
tate requiriſ q̄ attēto aliſit orōni p̄ totū. ſi vis
prime intētionis q̄ aliquis ad orāndū accessit.
reddit totā orōnem meritoria. ſi c̄ in aliis acti
bus meritoria accidit. **S**ecundus autē effectus
orōnis eſt ei p̄p̄rius. q̄o eſt ip̄etrare. **E**t ad hūc
etiā effectū ſufficit p̄ma intētio quā deus p̄tē
p̄aliter attēdit. **S**i autē p̄ma intētio defit. orō
neq̄ meritoria eſt neq̄ impretraſia. **I**llā eī orā
tōnem deus nō audit. cui ille qui orat nō intē
dit. ut dicit Greg. **T**ertius autē effectus orōnis
eſt q̄ p̄ſentialiſ efficit ſez quedā ſp̄ualis reſe
ctio mētis. & ad hūc de neſſitatē requiriſ in
orōne attētio. **Vñ** dicit i. coꝝ. xiiii. **S**i orē lin
guā mens mea ſine fructu eſt. **S**cindū tñ q̄
trīplex attētio ē q̄ orōni uocali poteſt adhiberi
Vna quidē qua attendit ad uerba ne q̄s i eis
erret. **S**ecunda q̄ attendit ad ſenſum uerbozū.
Tertia q̄ attendit ad finē orōnis ſez ad deum
& ad rem p̄ qua orat. que quidē eſt maxīne ne
ceſſaria. **E**t hanc h̄rē p̄tēt etiā ydiote. & q̄nq̄ i
tm̄ abūdat hec atētio q̄ mens ferat in deuz. ut
etiā aliorum omnium mēs obliuiaſcaſ. ſi c̄ dī
cit Huḡ de ſancto Vīctore. **S**i q̄s autē ex ppo
ſito in orōne mente euageſ. hoc p̄tēt eſt & i
pedit orōnis fructu. **E**t cōtra hoc dicit Ang.
m regla. In psalmis & ymnis cū orātis deum
hoc verſet in corde. q̄o p̄ferat in ore. **E**t basili⁹
dicit. **E**ſt diuinū auxiliū implorandū non re
miſſe nec mente huic & illuc uagante. eo q̄ ta
lis non ſolū impretabit q̄o petit. ſi etiā magis
deū irritabit. **H**ic ut si aliquis alī loquereſ. &
nō attēderet ad ea que p̄ferret. q̄z tñ mens hu
mana p̄pter infirmitatē nature diu i alto ſta
re non p̄t. q̄z pondere infirmitatis hūane ad i
ſerioꝝ dep̄im̄t. iō cōtingit q̄ q̄n mens orā
tis in deū p̄ cōtemplationē aſcēdit ſubito ex q̄
dam infirmitate euagat. de qua loquēs basili
us ait. **S**i debilitat⁹ a peccato fixe neq̄s orare
q̄z tūmūq̄ potes teip̄m coerceas. & deus ig
noſcit. eo q̄ nō ex negligētia. ſi ex fragilitate
non potes ut oportet alī ſtare corā eo. **A**d vñ
decimū ſez utrū orātio debet eſſe diuturna. **D**i
cendū q̄ de orōne duplicitē loq̄ poſſum⁹. **Vnō**
modo h̄m ſeip̄am. **A**lio mō h̄m cām ſuā. **C**au
ſa autē orōnis eſt dēſideriū caritatis ex quō p̄
cedere debet orō. **Q**uod quidē in nobis d̄z eſſe
cōtinuum uel aſtu ul' uirtute. **M**anet eī uirt
utis hūius dēſideriū in oībus q̄ ex caritate fac
imus. **O**mnia autē debem⁹ in glām dei facere.
ut dicit. i. coꝝ. x. **E**t h̄m hec orō debet eſſe diu
turna & continua. **Vñ** auḡ. dicit ad probā. In
ip̄a fide. ſpe & caritate cōtinuato dēſiderio ſp̄
orāmus. **S**i ip̄a h̄m ſe cōſiderata nō p̄t eē alſi
dua. q̄z oportet alī ſtare opib⁹ occupari. **S**i ſicut
auḡ. dicit. ideo p̄ certa interualla horāz & tē
poꝝ & uerbi rogaſtis deū ut illis reꝝ ſigniſ
nosip̄os admoneamus. **E**t q̄z tūmūq̄ i hoc de
ſiderio p̄fecerim̄us. nobisip̄is innotescamus.
er ad hoc agendū nosip̄os acrius excitemus.
Vnū ſciuiſq̄ em̄ rei q̄z tātas debet eſſe p̄poz
onata fini. ſi c̄ quātitas potionis ſanitati. **Vñ**
& cōueniens eſt ut orō tm̄ duret q̄z tūmū ſu
le ad exercitandū interioris dēſideriū feruozes
Cum uero hanc mensuram excedit. ita q̄ ſine
tempo durare non poſſit. non ē ulterius orātio

protendēda. **Vñ** aug. dicit ad probam. Debet fīes in egypto crebras quidē babere orōnes. s; eas tñ & rapti quoq; quodāmodo iaculatas. ne illa vigilatē erecta q; orantī multū necessaria est. p; pductiores moras euanscat atq; he beterē intentio. ac p; hoc etiā ip̄i satī ostēdunt hanc intētōnem sīc non eē obruendā si pdu rare nō potest. ita si pdurauerit. non cito esse rūpendam. **E**t sicut hoc est attendēdum ī orōne singlari p; cōpationem ad intētōnem orātis. ita etiā ī orōne cōmuni p; compationem ad pp̄li deuotōnem. **A**d duodecimū sc̄z utrū orō meritoria sit. Dicenduz q; orō ppter sp̄ualis cōsolatōnis effectū q; pntialiter affert. duplī cem h̄ virtutē respectu effectus. s; uirtutē merendi. & uirtutē impetrādi. Oratio at sīc & q; libet aliis actus uirtutū h̄ efficaciā merendi m̄q̄zum pcedit ex radice caritatis. cuius prop̄iū obiectū est bonū eternū cuius fruitione meremur. Procedit tñ oratio a caritate mediā te religione cuius ē actus oratio ac cōcomitātibus etiā quibusdā aliis uirtutibus q; ad boni nitatē ordīs requirunt. id ē humilitate & fide. Ad religionē em̄ petinet ip̄am orōnem deo offere. Ad caritatē vero petinet desideriū rei cuius cōplementū oratio petit. Fides aut̄ est necessaria ex pte dei. qm̄ oramus ut sc̄z credam̄ ab eo nos posse obtinere qd̄ petimus. Humilitas vero ē necessaria ex pte ip̄ius petētis. q; suā indigentia recognoscit. Est etiā deuotio necessaria. s; hoc ad religionē petinet cuius ē prim⁹ actus necessari⁹ ad omnes cōsequentes. Efficaciā aut̄ impetrādi h̄ ex grā dei quā oramus qui etiā ad orandū nos inducit. **Vñ** aug. dicit in li. de verbis dñi. Non nos horzare ut pereremus nisi dare uellet. Et Cris. dicit. Nūq; orantī bñficia denegat. qui ut orātes nō deficiant sua pietate instigat. Sciendū aut̄ q; oratio nō est meritoria sine grā gratū faciente. si cut nec alijs alius actus uirtuosus. Et tñ etiā orō q; impetrat grām gratū facientē procedit ex aliqua grā q;li ex gratuito dono. quia ip̄m orare est quoddā donū dei. s; dicit aug. i li. de pseuerantia. **I**tē nota q; meritū orōis qñq; respicit ad aliud q; ad illud q; in orādo petitur. Meritū em̄ p̄cipue ordīnatur ad bēitudinem. s; petitō orōnis directe se extendit qñq; ad aliq; alia. **S**i ergo illud aliud q; petit aliquis pro se ip̄o nō sit ei utile ad bēitudinem. nō meretur illud. s; qñq; hoc petēdo & desiderando meritum amittit. puta si petat a deo cōplētū alicuius peccati. q; est nō p̄ie orare. Qñq; nō ē necessariū ad salutē. nec maīfeste saluti cōtrarium. q; tūc licet orās possit orādo mereri vitā eternā. nō tñ mereſ illud obtinere q; petitur. **Vñ** aug. dicit in li. sñiaze p̄spri. Fidelitē supplicans deo p; necessitatib⁹ huius uite & misericordiē audie. & misericordiē non auditur. Quid em̄ infirmo sit utile magis nouit medius. q; egrotus. Et ppter hoc etiā paulus non est exauditus petēs remoueri stimulū carnis. q; nō expediēbat. Si uero illud q; petitur sic

v tile ad bēitudinem hoīs quasi ptinens ad eō salutē. mereret illud nō solū orādo. s; etiā alia bona opa faciēdo. **E**t iō indubitanē accipit qd̄ petit. s; qñq; debet accipe. ignorat. Quedā em̄ n̄ negāt. s; ut cōgruo dēcur tpe differuntur. **V**e aug. dicit sup Io. Qd̄ tñ potest impēdiri si ip̄e tendo nō p̄leueret. & ppter hoc dicit basilius. Ideo qñq; petis & n̄ accipis. q; pperam postulasti. uel infidelitē. uel leuitē. uel nō conferētia tibi. uel destitisti. Quia uero hō nō p̄t alii mereri vitā eternā ex cōdigno. iō per cōsequens nec ea que ad uitā eternā ptinēt. Potest tamē aliquis aliqñ ex cōgruo alteri mereri. et ppter hoc nō semp ille audie qui p̄o alio orat. **E**t iō ponunt̄ quatuor cōditiones quib⁹ cōcurrentibus semp alijs impetrat quod petit. ut sc̄z p̄ se petat necessaria ad salutē. pie & p̄leuerant. **A**d decimūtertium sc̄z utrū orō peccatoris sit efficax ad impetrādū quod petit. Dicendū q; in pctōre duo sunt consideranda sc̄z natura quā diligēt deus. & culpa quā odit. Si ergo peccator orādo aliqd petit m̄q̄zū pctōr sc̄z h̄m desiderium peccati. hoc a deo nō audie ex mīa. s; qñq; audie ad vindictā. dum deus permittit pctōrem ampli⁹ ruere in pctō. Deus ei quedaz negat p̄pitius q; cōcedit iratus. **V**nde aug. dicit. Orōem pctōris ex bono nature desiderio pcedentem deus audit. nō quasi ex iustitia. q; pctōr hoc nō mereſ s; ex pura misericordia. obseruat̄ tñ quatuor p̄missis cōditōnibus. ut sc̄z p̄ se petat. necessaria ad salutē. pie & p̄leueranter.

DE MOTIVIS

Ad ORANDVM. DIS. XXXII.

Irca decimūquartum sc̄z q; multū nos mouere debet ad orandū. & orōis stu diū diligendū. Sciendū q; ad hoc mouere dī exēploꝝ p̄claritas. Orōnis necessitas. Cultus eius nobilitas. Orādi facilitas. Et orātis utilitas. **P**rimo nēpe mouere debet exēploꝝ p̄claritas. Et primo mouere debet exēploꝝ rerū insensibiliū. Terra em̄ nimis sicca q; si petēs a deo pluuiā hyat supius diuersis sc̄furis quasi innuēs rōnali creature ut os aperi at ad supna fluentia obtinēda. dīcēs p̄i pluui arū. aīa mea quasi terra sine aqua tibi. &c. **I**tē terre nascētia. ut herbe & arbores & eāꝝ flores formata quasi mīcas sc̄z quot hñt folia tot lig uas suo creatori erigūt quasi augeri et perfici postulātes. & quasi clamant. **I**mperfētū nīm viderūt oculi tuī dñe. Item creature irrōnāles ut iūmēta & aues. Bos em̄ indīgens pabu o aut potu caput sursum quasi ad deū eleuās & q;li sibi quod necessariū est ab eo postulans mugit. Alinus rugit. equus hymnit. **I**oel. i. Ingenuit aīal. mugierūt greges armēti. q; non est pascua eis. Et post. Bestia agri quasi area sitiens ymbzē. suspererūt mīte. &c. **I**ob. xii. Interroga iūmēta & docebūt te. volucres celi. & indicabūt tibi. loquere terre &c. **I**tē quedā volucres ut colūba. & curtur. quod desiderat geomendo indicat. **I**tē miluꝝ futurā intēpiem eimēns & frīgus pēdū sentiens & p̄dā quā

desiderat non h̄ns clamans quasi ad deū affectus suos & defectus eī indicat. **I**tē pulli hyrū dinum & cozoꝝ qn̄ esca eis deficit ad eū clamat. **Q**ui dat iūmētis escam ipoꝝ &c. **I**sa. xxxiii. **S**icut pullus hyrūdiniſ &c. **I**tem aliqui p̄ſces futurā tempeſtātē in fundo maris pſen tiunt. ſuꝝ ſaliūt ut delphynes. Alii ſupius aſcendūt. & os apiunt. **I**tē mouere debēt exēpla rōnabilium creaturaꝝ videlicet angeloz qui nō cefſant ad deū clamare cōtinue & laudare. ſic dicit. **I**sa. vi. apoꝝ. iiiii. &. vii. **I**tē i uīpa. legiſ q̄ cū beatus Antoniū ſolus in cella ſua rogarer dūm ut oñderet ſibi qđ agēdo ſaluare. **C**ū timeret. ne mutilit i cella ſederz. ap paruit ei angel⁹ in ſiſitudine eius orōniū mēubēs diu & poſt ſurgēs funiculuz faciebat. quo facto. ad orōem ibat. & poſt inde ſurgēs funiculū detozquebat. & poſt orabat. & poſt funiculū reficiebat. **E**cū hoc pluries iterās feciſſ. dixit ei angls. Antoni. hoc fac & ſaluaberis. **I**tē cū in quodā monaſterio frēs in quadā noſte ſollemni multū in dīnis laudib⁹ laboraſent. cui dā eoꝝ ſancto viro apparuerūt angli euntes & redeūtes p̄ choꝝ cū mſtrumētis muſiciſ deū laudantes. & frībus deū laudātibus applaudētes. & ad laudes dīnas hylariē excitātes. **I**tem ad hoc mouere debēt exēpla ſcōꝝ & p̄cipaliſ ſācti ſanctoz. qui i ſcriptura ſua doctrinā orādi tradidit. & p ea docēda de celo deſcedit. **Q**uā ſic perfecte. ſtudioſe & uigilanter tradidit. monēdo. ſuadēdo. inuitādo ac etiā excitādo uerbis piter & exemplis. q̄ nihil omiſit de cōtingentib⁹ mſtruēs qđ. qn̄. vbi. q̄ liter. & ppter qđ. & ſb qua forma uerboꝝ ſit orāndū. **E**tc hec omīia nō tam uerbis docuit q̄ exemplis. **L**icet em̄ tota die diſcurrēdo. prediſcando. diſputādo. mīacula faciēdo. ppter ſalutem hoīim laboraſſet. nihilominns dimiſſis turbis ſolitaria loca uel deserta petebat. montem aſcēdebat in quo ſolus in orōne uigilās p noctabat. ſic dicit. **M**ath. xiiii. **M**arc. vi. **L**uc. vi. **I**tem ppter nullā deſolatōnem. triftitiā ul mortis angustiā orōniſ ſtudiū omittebat. ſed factus in agonīa plixius orabat. & factus eſt ſudor eius &c. **D**einde pēdens i cruce cōtinuans orōnem. orādo clamans & lachrymās expirauit. **A**d hoc et mouere debēt exēpla ſcōꝝ tam no. q̄ ue. testi. **E**xempla de Moysē Aarō & aliis. **E**xemplū de iudith. viii. **D**e Hesē. que ſemp in omīi pīculo ad orōniſ refugiū recurrebat. **E**xemplū de tho. & ſara. tho. iii. **D**e anna mīfe ſamuel. i. **R**eg. i. **D**e Dauid. qui ita fuit i orōne aſſidu⁹ q̄ n sufficiebat ei dies niſi & in orōnibus pnoctaret. **S**ic patet q̄ ſic uespe & mane & meridię oraret. imo ſepties i die laudes ei caneret. nihilomin⁹ tū media nocte ſurgebat ad cōfitemendum confeſſione laudis. **E**xemplū etiā de Ezechia. Iofia. Ieremia. & ſic de aliis. **A**d exempla ſcōꝝ nou. t. trāſcurrendo pfunctorie veſiamus. **E**xemplū bēt uirginis q̄ pauca legiſ fuifſe locuta niſi ūba orōnīs. aut laudis. aut grāꝝ actōnīs. **I**tem exemplū

plū aploꝝ & dīſcipuloꝝ qui oēs erāt pſeueraſtes in orōne in cenaculo donec deſcedit ſuper eos ſpūſſanctus in linguis igneis. ac̄. i. **I**tem de bēto Petro legiſ. **E**t idē fere refert ip̄e de ſe i itinerario clemētis. q̄ audito gallicantu reſor dans negatōnī ſue erine ad orōem ſurgebat. **I**tē de beato Bartholomeo legiſ q̄ cēties i die & cēties in nocte genu flecebat aī dñm. **D**e beato iacobō iuſto legiſ q̄ ad modū cameli aſſiduitate orādi in genib⁹ callos contraxerat. **H**ic cū ppter p̄dicationem & cōfeſſionē fidei de pīnaclō templi a iudeis eſſet p̄cipitat⁹. cōuersus ſup genua p eis orabat & orādo lapidabaſ. & a quodā p̄tīa fullonis pculloſ ſuerebāt. **I**tē exemplū Anne pphisse que nō diſcedebat de tēplo. ſeruiēs deo in ieuniis & obſeratōnībus die ac nocte. **L**uc. ii. **I**tē exemplū beate Ceciliē de qua legiſ q̄ cū alii cantarēt in organis. ipa ſoli deo decantabat orādo. q̄ nec dieb⁹ nec noctibus ceſſabat a colloquī ſe dei et orōnibus. **I**tē beatus Step̄bs ab orōne non poeuit reuocari turbine lapidū. ſi orāndo emiſſe ſpī. ac̄. vii. **I**tē beata Agnes in me. f. ex. &c. **E**t beatus Vincētius erēctis in celū luminib⁹ dūm p̄cabatur. **E**t idē legiſ fere de oībus martyrib⁹ q̄ in iōpī ſormētis fortius dūm deſca banē. **I**tē in hystoria ecclīaſtīca. li. v. le gīſ q̄ cū quidā vir pītus noīe alexand̄. arte medic⁹ in ciuitate lugd̄. aſſisteret p tribunali. & cōpaff⁹ martyrib⁹. & ſignis quib⁹ poterat eos ad tolerantiā aīarz. dephendit. inquirit. ſe eē xpiſnum cōfiteſ. diuersis gñibus ſormētōꝝ affligit. & cū p diuersa ſormēta labořarēt tortozes ut eius orōem interruperent. nō potuerūt ab eo uerbū extorquere ſi ſemp magis erat imobilis in orōnibus & dei laudib⁹. **I**tē exempla ſanctoz & cōfelloꝝ. Martinī. Nicolai. Aug. Hieronimi. Ambroſii. Bñdicti. Frācisci. Dñi ci. aliozūq̄ monachoz. **E**t hīm̄ q̄ ſe enarrare ſufficiat cū pene tota uita eoz ſuerit lectio & orō. **S**ecūdo ad orāndū mouere nos dī ſorādi neceſſitas. tot nāq̄ pīcula. deſolatōes afflitiones vndiq̄ nos circūſtant q̄ neceſſe hēm⁹ ad orōnem recurrere. p̄ ſ. circūderunt me mala quoꝝ nō ē nūs. Cō. &c. **I**deo cōsequēt orāe dicēs. **C**ōplaceat tibi dñe. ut eruas me dñe &c. **D**e pītī ſiculo ſimēdo & ſpūali & corpali habetur ſatis in pīma pte. vbi habem⁹ mīte aucto ritates rōnes & exempla. p q̄ pat; q̄ i magno ſiculo exiſtētes i corpe & aīa habem⁹ clamare ad dūm ut inuati a latronib⁹. uel op̄ſſi a p̄domib⁹ iſernalib⁹. ut obſeffi ab hostib⁹. ut ſuccēſi vndiq̄ a deſideriis & temptatōibus carnalib⁹. ut ſuffocati quaſi i aq̄ uoluptatuꝝ ut viſētes mortē ſpūalem ſrim n̄oꝝ. debem⁹ frāgere ſilentī & clamare ad dūm. & dicere. **D**eū in adiutoriū meū mīde &c. **P**ropē iſta em̄ iipi religiosi monachi cū i mīnet pīt silentium frangere & adiutoriū clamare. **D**e futuro iudicio ſatis babeſ ſcōa pte. **C**ōtra qđ orāndū eſt. ut dicit dñs Luč. xxi. **V**igilate itaq̄ omīi tēpue ut digni efficiāmī effugere hec oīa c̄ue

PARS .X. De Faciētibus

futura sunt. & stare ante facie filii hominis. **T**ertio ad orandū mouere nos debet cultus eius nobilitas. qz non est officiū rusticorū. ut ē fodere. arare. putare &c. s̄ est officiū filii dei & m̄is eius. & officiū sc̄tōrū & angelorū. Filius em̄ dei & m̄ eius hoc officiū habuerūt & exercuerūt. & sancti eius sp̄liter i terris & retinēt in celis ut orēt p nobis ibi incessanter. **R**eg. xii. Dixit samuel ad populu. Absit a me ut cessem orare p vobis. Et de Jeremīa dicit. ii. Mach. xv. Hic est qui multū orat p populo &c. Beatus etiā Petrus dicit. ii. pe. i. Dabo opam frequēter uos habere post obitū meum. Officiū angelorū est orōnes n̄ras offerre deo. Ticut dicit angl's. tho. xii. Qn̄ orabas tu & sa- ra nurus tua ego obtuli orōnes uras in cōspe- ctu dei. Et officiū filii dei sp̄liter ē orōnes ve- seras p̄ntare deo p̄ti. Vn̄ in omni orōne q̄ di- rigit ad p̄tem. ponitur ista cauda. p dñm no- strū ih̄m xp̄m. **B**erū. Securū habes accessum ad deū o hō vbi habes filiū ante p̄tem. & ma- trē an̄ filiū. M̄r nanqz ostendit filio pect̄ & ubera. filius oñdit p̄ti lacus et vulnera. Nec ul- la poterit eē repulsa. vbi tot cōcurrūt caritatis insignia. i. lo. ii. Aduocatū habem⁹ apud pa- trē ih̄m xp̄m &c. Item ē officiū sp̄ssancti qd̄ facit in nobis Ro. viii. Ip̄e sp̄us postulat p no- bis geitibus in etiā rābilis. Qz sit officiū san- ctoꝝ &c. apoc. viii. Ascēdit fumus incēsoꝝ de orōnib⁹ sanctoꝝ. Itē honorabile est officiū. qz qui orat cū deo loquit̄. Magnus honoꝝ ē lo- qui frequēter cū aliquo magno p̄ncipē. maior cū rege m̄lefortius cū rege regū. **V**siō. Cum oramus cū deo loqui mur. cum aut̄ legim⁹ ip̄e nobiscū loquit̄. Magna iḡe est orōis digni- tas qz ip̄e deus & tota curia celestis attenta est audire orōnes n̄ias & laudes. et delectātur in eis. & ip̄i angeli orōnes & laudes deo referunt & offerunt. ps. Alterūt p̄ncipes cōiuncti psal- lentibus sc̄z hoīl us. ibi. ben. ado. &c. **I**tē. In- cōspectu angelorū psallā tibi. &c. id est cōspicen- tibus angelis. uel cōspicēdo angelos qui orō- nib⁹ n̄ris attēdunt. & eas deferūt. **C**anē. viii. Que habitas i eztis amici ascūtāt. fac me au- dire uocē tuam. i. coꝝ. iii. Spectaculū facti su- mus angelis & hoībus. **Q**uarto mouere d̄z ad orandū orandi facilitas & in excusabilitas qz hoc opus de facili p̄ fieri. & ita inexcusabi- le est. **S**in qz in ps. dicit̄. apud me orō deo uite mee. dicit glo. Apud iustū semp ē qd̄ dare p̄t sc̄z oratio quā si nō p̄ dare uoce. p̄t eam semp dare mente. ut semp orēt bonū desiderādo & uolendo. De hoc thesauro bone uoluntatis & desideriū qui plus dat plus h̄z. **V**n̄ miser ē qui de hoc dan do parcus ē. qn̄ minus dat. nimis ei remanet. qui plus dat plus h̄z. **L**uc. xix. Ha- benti dabit̄ &c. Non em̄ infirmitate aut pau- gitate se p̄t excusare hō. Qui si diceret̄. iejuna. posset r̄ndere. nō possum. qz infirm⁹ sum. Si dicit̄ ei fac eliam. p̄t r̄ndere. n̄ possum. qz pau- per sum. Si dicit̄ ora. nō potest hoc dicere. qz si nō potest orare uoce. potest orare corde ut

orōem deo gratā DIS. XXXIII.

dictū est. Ip̄a em̄ bona volūtas & desiderium orandi est orō. **Q**uinto mouere d̄z ad orandū multiplex utilitas de cuius utilitate multi- pli dices inferius. **D**E **FACIEN**TI

BVS ORATIONEM DEO GRA-
TAM. DIS. XXXIII.

Orcia decimūquintum sc̄z qualis debet- at esse orō ad hoc q̄ sit deo grata. Sc̄i- endū. q̄ quedā sunt ad orōnem pre- paratiā. quedā expeditētia. & quedā integratiā. **P**ozzo ad orōnem p̄paratiā seu dispositi- ua sunt quatuor videlicet. sacra lectio studio- sa. meditatō seriosa. iejuniū p̄citat̄. & officiū p̄citat̄. **P**rimo quidē aē orōnem p̄pa- rat & disponit sacra lectio. qz lectō sacre scrip- ture quā aliquid cōcipit studēdo. legendo. p̄di- cando uel etiā audiēdo. parit cognitōem. cog- gnitio cōpunctōnem. cōpunctio orōnem. **S**i cut exēplū hēmus. ii. pal. xxxiii. vbi saphan scriba dixit Josie. tradidit mibi helchias sacer- dos hūc librum. qz cum p̄sente rege recitasset. audissetqz ille uerba legis. sc̄dit uestimenta sua & precepit helchias &c. dicens. ite & orate do- minū p̄ me. **I**tē Nee. viii. Cū aperiūss; esdras librū coram om̄i pplo. **S**equit̄. Incuruati sunt & adorauerūt deū proni interrā. **R**ō habet̄. ii. esdr. ix. Item Iere. xxxvi. legimus q̄ Ieremī- as clausus in carcere. qz non poterat ad p̄dicā- dum exire. p̄cepit baruch q̄ librū quo scrip- rat uerba dñi leger̄ om̄i pplo. dices ei. leges eis si forte cadat oratio eoꝝ in conspectu dñi. Item. i. thi. iii. Sāctificat̄ creatura. id ē homo p̄ uerbū dei & orōnem. Per uerbū inqz inspira- tum. lectū. auditū uel etiā p̄dicatum. **S**ic iḡe patet q̄ sacra lectio disponit ad orōem. **S**e- cundo ad orōnem p̄parat & disponit medita- tō seriosa. nō distrahēs. non retrahēs. non ab- stinens. s̄ solū meditatō attrahēs & sursum eleuās. & dirigens mentē in deū talis p̄parat ad orōnem. ppter qd̄ dicit̄. eccl. xvii. an orati- onē p̄pa aīam tuā. **D**ebet em̄ homo om̄es curas ext̄isecas a se penitus amouere. distra- ctions abiicere. sensus exteriorēs claudere. & orō suū in se recolligere. **S**icut docet idē Bap. eccl. xxx. Cōtine & cōgrega cor tuū in sancti- tate eius. Aduerte q̄ reus an sniam iudicis dī- ligentē cogitat. quō possit iudicē ad mīam fle- ctere. paup̄ eliam petitur̄ cogitat quō possit cor diuitis efficacius ad p̄ietatē mouere. Aduo- catus sollicite meditatur rōnes quibus causaz suā possit facere meliorē. & sp̄osa meditat̄ q̄- bus uerbis & mōis cor sponsi dultius alliciat ad amorē. q̄ fronte. qua temeritate. qua p̄sum p̄tōne audebit hō sine meditatōne p̄uia sacra uerba resonare. corā summa maiestate etiā summis spiri- tibus tremēda non p̄meditatus assistere. Ideo dicebat. ps. Meditatus sum nocte cum corde meo. & sic exercitabar in orōne. & scopebam sp̄um meū. Meditatō nāqz docet qd̄ & qualit̄ sit orandū. disponit & ordīnat aīam. & regulat mentem. & eleuat cor in deum. ps. Meditatō

cordis mei in cōspectu tuo semp. & in meditacione mea exardescet ignis. Meditatio īgī est quoddā p̄paratozium & directoriū orationis Berñ. Meditatio qd desit docet. oꝝ ne desit i petrat. Aduerte nullus audet corā rege mortali uerbū p̄ponere. maxie vbi posset eē damnū uel cōmodum. honoꝝ ul' obprobriū. niſi p̄mediat̄. Nullus auderet pplo predicare. nec doctoꝝ in scolis legere. niſi p̄ meditatōne & deliberaſtōne debita p̄cedente. Ex hiis cōcluditur q̄ nō potest eē orō deuota. attēta. humilis. & discreta. & sic de aliis cōditionib⁹ que in orōne deo grata requirunt ſic infra patebit. niſi p̄paratiua meditatio p̄mittat̄. Tertio ad orationē diſpoſit sobrietatis ieſuniū. Thobie. xii. Bona ē oratio cum ieſunio August. Hola illa oratō pingueſcīt. quā macies pascit carnīs. Iō. iſti ieſunan do obtinuerūt qđ petiuerūt quia orōni ieſuniū cōiunxerūt. Helyas. i. Reg. xix. Judith. viii. Hes. iii. &. xiii. Et filii captiuitatis. Hesdre. viii. Ieſunauimus & rogauiim⁹ & venerūt nob̄ cūcta p̄spere. Nee. i. Ieſunabā & orabam &c. Et Danielis. x. Posui faciem meā ad dñm rogarē & dep̄carī cū ieſunio &c. Similit̄ niniuite Iōn. iii. Et Anna p̄phetissa Luč. ii. Itē andreas ieſunās & orās obtinet ſalutē Nicolai de quo ſup. Quarto ad orōne disponit pietatis exercitiū. Pius em̄ dñs pietatem exercentibus libent ſuā pietatē impēdit. tho. xii. Bona est orō cū ieſunio & elemosina. Ibidē. Qn̄ orabas cū lachrymis & ſepeliebas mortuos ego obtuli orōeſ tuā deo. Et Acc. x. dīc ang'l's cornelio. Orōes tue & elie tue aſcenderūt in cōspectu dei. Econtra dicit̄ puer. xxi. Qui obturat aurē ſuā ad clamorē paupiſ clamabit & ip̄e. & n̄ exaudiet̄. Et. xxviii. Qui declinar aures ſuas ne audiat legem ſeſ caritatis & pietatis. orō eius ficit execrabilis. Et qz n̄ minoris est meriti pietas ſpūalis qz corporalis ſi pietas uel mīa corporalis disponit & p̄parat viam ad orōnem. ut oſsum eſt. mltomagis miſericordia ſpūalis diſpoſit. cuiusmoī ē indulgere peitenti. Math. v. Si offers munus tuū ad altare. &c.. Marc. xi. Cū ſtabit̄ ad orandum dimittite ſi qd hētis. & p̄ v̄ dimitte uob̄ pecata v̄ra. Math. vi. Dimitte nob̄ debi. no. &c Math. xvii. Serue neqz imme. &c. Ecc. xxviii. Remitte pxio tuo vocēti te. & tunc dep̄canti tibi p̄tā ſoluent̄. Et post. Hō homini ſeruat irā. & a deo q̄rit medelam. Beda. Due ſūt ale quib⁹ orō ad deū uolat. dare & remittē. Op̄ etiā pietatis ē p̄ mīmīcī ſozare. Sīc docet dñs. Math. vi. Bñfacite hiis qui oderūt uos. orate p̄ pſequētib⁹ & calūpniātib⁹ uos. ſicut et p̄ v̄ celeſtis. qui ſolem ſuū orī facit ſup bo. & malos. Talis fuit orō samuelis. i. Reg. xii. Abſit a me ut cellem ſozare p̄ uob̄. Talis em̄ fuit orō xp̄i. Luč. xxviii. P̄ dimitte illis qz neſciunt qd faciūt. Et stephi acc. vii. Dñe ne ſta tuas illis hoc p̄t̄. DE FACIENTI^A BVS ORATIONEM EXPEDITAM

Vedā ſūt orōem expeditia tāqz violz

remouētia p̄hibens. Et iſta ſunt q̄tuor. puritas affectōnis. ſerenitas trāſquillatōnis. huili tas ſubiectōnis. fidelitas intētōnis. Primo quidē puritas affectōnis requiriēt ad orōnem tanqz remouētia p̄hibens. Oportet em̄ q̄ orans ſit ſine conſciētia p̄tī mortalī. id eſt q̄ n̄ ha beat uolūtatem peccādi uel in peccato manēdi Iſa. i. Cū multi cauerit̄ orōem nō exaudiam man⁹ em̄ v̄re plene ſunt ſanguine. Idē lx. miqz tates v̄re. &c. Et poſt. Et p̄tā v̄ra abſcondit̄ faciē dñi a uobis ne ip̄e exaudiret. Et Io. ix. P̄tōres nō exaudit de⁹ dicit cecus nat⁹. Pſalmista. Iniquitatē ſi aspexi i cor meū n̄ ex. dñs. Immunda erat cogitatio anthiochi. de quo. ii. Mach. ix. Rogabat dñm ſcelest⁹ a quo n̄ erat mīam cōſecuturus &c. Item debet eē mūda a ſordidis cogitatōibus. ut ſi illuc veiant. ibi n̄ quiescat. ſi itati expellat̄. Ecc. xi. Muſce morentes p̄dūt v̄nguētī ſuauitatez. Ad hoc facit exemplū ſup̄ pōlitum de pane facto ſordido. In uitē. pa. dixit quidā p̄. Dyabolus mīmīcus tuus ē. & tu domus. nō cefat in te p̄iicere q̄z qđ ſordidū muenerit cū te iuenerit occupatū in orōne. & tu illud ei reiice & p̄cede. Itē dixit quidā p̄m. ſicut in fōte turbato. nō p̄ quiſ videre faciē ſuam. ita mēs occupata cogitatōbus imundis nō p̄ ſozare deū in cōtemplatōe. Secūdo requiriēt ſerenitas trāſquillatōis ut fiat oratio trāſquilla mente. & ſerenō corde. qz ut diciē. iii. Reg. xix. Nō i turbine. do⁹. ſi i ſibilo aure tenuis. ibi. dñs. Itē ut fiat i quieto tpe. Treñ. iii. Cōſurge & lauda in p̄cipio uigilias effūde &c. Media no. &c. Ecc. xxxix. Iuſtus cor ſuū tradet̄ &c. Sap. xvi. oportet ſolem p̄uenire ad bñdictōnem &c. Itē in loco q̄z to debet fieri. Vn̄ locus orōis erat ſpāliter i tē plo qđ eſt in ierlm. que interptat̄ pacifica. Sic dñs. Marc. i. valde diluculo abili in defertū lo cū. ibiqz orabat. Berñ. Qn̄ nocturn⁹ ſopoz p fundum inducit ſilentū. tūc purior & ſecurior ē orō nullo ſtrepitū. nllō clamore turbata. nulla alſipientiū laude temptata. Serenitatē cordis impediūt aues id eſt cogitatōnes uane glie. Ideo Abrabā abigebat aues ſup ei⁹ ſacrificiū dīſcēdentes. Gen. xii. Itē muſce. id ē ſollicitudines mūdiales que moleſtant mentē. punzgunt & inficiūt. exo. viii. Veit muſca grauifima in domos phonis. &c. Sequit̄. Corrupta eſt terra ab huiuscemodi muſcis. Et inſra. ait Moyses. Orabo dñm & recedet muſca. Itē ſer enitatē cordis impediūt rane. id ē cogitatōnes & affectōnes carnales. Quia rane ſūt uētroſe. ſignat gulositatē. Itē ſunt garrule. qz gule vitiū ſequit̄ loquacitas. ſicut ait Greg. i. moys. Itē moran̄ in lutosis locis. & ſignat luxurie uilitatē. De hīmoī ranis diciē exo. viii. Ascēde runt rane & operuerūt terrā egypti. Sequit̄. Orate p̄ me dñm ut auferat a me ranas. Item ſerenitatē cordis impediūt ſerpētes. id eſt tem ptatōnes demonū venenate. Nuī. xxi. Ora dō minū ut tollat a nob̄ ſerpētes. Dyabol⁹ em̄ omne bonū nitī ſimpedire. maxime fructū

orationis. **I**ps e siquidem est inimicus hō supse minās zizaniā ut suffocet tritici fructū. **M**att̄ xiii. Inimicus hō hoc fecit. qz in orōne diūlas cogitatōes īmittit p̄ quas hoies ab orōe retrahit que sunt īmissiones per anglos malos. **I**n uita sc̄e Iuliane leḡ. qz cū esset mcarcerata p̄ pter fidē. apparuit ei dyabolus i forma angelī lucis dicens qz ip̄e esset angl's lucis ad eam con solandā missus. **C**ū autem ip̄a timeret & hesitaret. reuelatū est ei ī secreto qz accipet & ligaret eū. & uerberaret sua cathena usquequo in dicaret ei qz esset. **Q**d̄ cum fecisset. ei indicauit qz erat p̄ceps demonioꝝ mittēs alios demones ad hoies seducendum & temptandū. **D**e quo si nō faceret ad uoluntatē suam. cū reuer tebat uerberabant ab eo. **E**t inter alia qz faciebat p se & p alios laborabat qzō orātib⁹ au ferret fructū orōnis īmittendo. & ymaginatio nes rerū seculariū. & qz obliti fuissent uel face re uel ordiare in domib⁹ suis. uel pīculose di missa fuissent ibi ut eos sic ab orōibus reuocaret. **I**te ī uita b̄ti Bñdicti leḡ & habet dyal. iiiii. qz cum īquodā monasterio qd̄ ip̄e oſtru xerat esset quidā monach⁹ qz nō poterat stare sū aliis ad orōnem. & m̄trotiens eſſ; coſrēpt⁹ ab abbate monasterii. nec coſrigeret se. sed exiret semp̄ quasi p aliqua re seculari facienda. **S**ignatū est hoc b̄to Bñdicto. qui cū venisset & oratū fuisset p biduū. & iste exiret semper. ait beatus Bñdictus. Nūquid vīdetis qd̄ exē hat hūc monachū. dixit ergo P̄otiano abbat̄ illius monasterii & mauro ī secreto ut orarēt ut deus hoc ei intimaret. & vīdit p̄ biduanas orōnes maurus abbas qz dictus monach⁹ ex trahebat p uestimēti fimbriā a puulo nigro. et educebat. **C**ū aut̄ finita orōne bñdictus egredere. & īuēisset dictū monachū extra. eum uirga p̄cussit. tūc quasi si ad ictū eius fugisset demon. ī orōne īmobilis p̄st̄it uel. p̄mansit. **D**yabolus facit de hoie sc̄i fecit miles de equo qz lucratus ē. **D**e quo refert magister Iac. qz qdam eps̄ hēbat optimū equū. qz cū nollet dare cuiqdā fri suo militi. qzliuit dictus miles a quodam socio epī qd̄ d̄ret sepius eps̄ equitādo illū equū. dixit ei. qz dñdo horas. deus m̄ adiutori um meū. &c. **C**ū aut̄ accepisset eū mutuo & p̄ tridū eū equitās. & tota die deus ī adiutoriū meū. &c. dicebat. equū pungēs calcaribus ītra tridū aptauit ita equū qz qñcunqz de ī adiutoriū &c. dicebat equo tot saltus dabat qz nō poterat retineri. **C**ū aut̄ reddidisset eum epī cū horas īcipiebat ita saltabat qz fere epis̄ copū p̄cipitabat. **Q**d̄ vīdens miles dixit. Dñe iste equus qz nō potestis retinre nō est uobis utilis. qz p̄cipitabit uos. s̄; potius mibi. qz bene cōtendam & domabo feritatez eius. **E**t iō eps̄ tanqz īquietū & mutilē dedit eum militi. Si milis huic equo ē hō īquietus ī orōne qz ad modicā p̄sturam dyabolice temptatōnis uel corporalis afflictōnis. uel etiā pulicis. cū alii diuinū adiutoriū īuocant. ip̄i fugiūt dñm. & sic dyabol⁹ lucrat̄ eos. **I**te hoc est contra illos

qui lingua domare non p̄nt. **I**ac. iii. Om̄is na turā bestiæ domari p̄t &c. **I**te hoc ē oſtra illos quos sermo dei domare non p̄t. **I**te facit dyabolus sc̄i fecit euilmerodach. de quo dicit̄ ī bylonica hystoria. qz mortuo p̄t timens ne re surgeret. & regnū ei auferret. de oſilio aliquo rū cor p̄tis ī ml̄cas p̄tes diuīlit et diuīsis uultu xib⁹ īdīdit. **D**ixitqz qz p̄t n̄ resurget donec dicti vultures ī unū cōuenirent. **I**ta dyabol⁹ timēs ne hō resurgat. & regnū celoꝝ orāndō acquirat. **C**or hūanū cū orat hō diuidit. & p̄jicit quāsi diuersis malis cogitatōibus & sollicitudinibus. **I**te ī collatōnib⁹ p̄m. v. li. leḡ. qz cum quidā ff̄ diu ī heremo vīte contē plarie studiiss. & amici sui carnales līas plu ries misiss. ei de terra sua. accipiēs. eaꝝ fasci culū p̄iecit ī ignē. dicens. **I**te ī ignē cogitātōnes p̄tē pariter cōcremande. ne me ad ea qz deserui reuocetis. & me temptetis. **L**eḡit qz qz dam bonus hō ut posset liberius uacare orōni & p̄dicationi. oib⁹ abrenūtiauit. vno asino ī tento p̄ qz portare p̄ p̄ochias ad p̄dicandum. **C**ū aut̄ esset ī aliqua p̄ochia. aut meditans aut orans. aut p̄dicans. aut celebrās. cū deberz cogitare. & attēdere ī hiis qz faciebat. occurrebat ei cogitatio de asino suo qz foris reliquerat. uel ne ei furaret. uel ne a lupo uozaret. & hīoī. **V**ides hoc qz uix posset reuocare cor suum ad hoc. corā oib⁹ licētiauit asinū suum. dicens qz magis uolebat amittere asinū suū qz cor suū sīl & orōem. ps. **C**or me. dere. me. &c. **I**te magister Iac. dicebat. qz quidā clericus cō querebat̄ de hoc qz non possit diu cor suū retinere ī orōne. **C**ū aut̄ alias hoc audiēs iactarz se qz bñ ibi cor suū tenebat. dixit ei alias qz daret ei equū suū si ita cōtinue teneret ibi cor suum qz non cogitaret alibi usquequo dixisset vñ pater n̄. & ecōtra si nō faceret darz ei ip̄e suum. **C**ū autem huic cōditiohi cōlēnsiſſent. & alias iuraret se dictuz. veritātē. requisitus postea de ea dīcēda p̄ iuramentuz. recognouit qz ī fine p̄t n̄ incepit gaudere de hoc qz equuz lucrabat. & cogitare vtrū sella eēt de pactōne & ita p̄ modico gaudio amisit sellā et equum suū & alterius. **I**te dicebat quidā qz cor humā nū erat qzli uenatica. que cū tenet ī manu audito modico sonitu nitē aduolare. s̄; tenens eā quibsdā vīculis que tenet ī manu eā reuocat sup manū. **E**t cū trāſit p̄ locum vbi ē strepitū carnes rubeas tenet ei aī oclōs ad rostrum ut attenta ibi nō attendat ad strepitū. **S**ic cor ī orōe ut uis aduolare nitē ad strepitū temptationū. **D**ebz aut̄ hō illud reuocare vīculis timoris et amoris dei. et carnes xpi cruentas aī oclōs eius ponere. & in refectōne ea rū cor detinere & occupare. **T**ertō ī orōne requiriē huilitas subiectōnis. ps. subdit̄ esto dño & ora cū. **Q**ui em̄ huilit̄ orat. moner efficiati⁹. & impeccat̄ facilius. **Vñ Luç. xviii. dicit̄** **D**uo hoies ascendebat ī templū ut oraret. vñ p̄bariseus & alē publicanus. **P**ublicani orō se īpm huilit̄ accusant̄ dicēdo. deus propicius

estō mībi peccatorī. fuit diuinū acceptata. Pharisei vero seipm p iactantia collaudantis & alios p supbiam temere cōtempnentis. fuit ozō reprobata. ps. Respexit ī ozōem huimiliū ecclī. iii. Ozatio huiliantis ce. pe. &c. Iudit. ix. Humiliū semp tibi placuit deprecatō. Humilis fuit ozō abrahe iō placuit deo et petītū obtinuit. Gen. xviii. Loquar ad dñm &c. Item oratō Hesē. eiusdem. xiiii. Siliter chanance. Math. xv. Siliter filii pdigi dicētis. paē peccauī &c. Luc. xv. Dicebat quidā q veracitē docent orare trutāni qui se qzum pnt in habitu & uoce huiliant incuruāt. & prosternūt se vulnera & ulcera & pauperaem nuditatē infirmitates suas & defectus suos & infortunia sua eis ostendunt a quib⁹ petūt. Siliter & fures damnati qui aī iudicē se huiliant. & pmittūt emendā lugentes docēt nos ozare. ¶ Quarto in ozōne requiriē fidelitas intētionis ut oret hō cū spe & fiducia impetrādi. Iac. i. Postulet in fide nī bil hesitās. Berñ. Indign⁹ celesti bñdictione cōuincit. qui deū dubio querit affē. Itē berñ de diligēdo dō. Ad dei bñficia obtinēda et retinēda & obseruāda necessaria sūt p̄fidia sedule & longanimis ozōnis. In q̄ tanta fit fides ut speret oia. tanta deuotō ut deū cogere videatur. tantus amor ut om̄ia que petit. in ozōne se sentiat obtinere. tam benigna huilitas ut ī om̄ibus nō suā s̄ dei p̄optet fieri uoluntatem habeat cordis puritatē. cordis mūditiam. &c. Iac. v. Ozō fidei curabit infirmū. qz banc discipuli non huerunt lunaticū curare nō potuerūt ut dicit eis dñs. Math. xvii. Nō potuistis eū curare ppter incredulitez uāram. Nā & si q̄s suoꝝ cōscius p̄tōꝝ & de p̄priis meritis diffidens indignū se reputet exaudiri. tñ de imen sitate diuine mīe debet cōfidere sic manasses de peccatis suis semetipm accusans. & dicens. ii. pal. xxxiii. Peccauī sup nūm barene maris. & multiplicate sunt miqtates mee &c. Sequitur. Peccauī dñe peccauī. & miqtatez meā ego agnosco. peto rogans te dñe remitte mībi. qz indignū saluabis me bñ magnā mīam tuam Sed qzumcūqz de peccatis suis se grauitē accu sarz. & de seiō diffideret. qz tñ de dei mīa cōfisus est meruit exaudiri. Sic dicit. pal. xxxiii. Dépcatus ē dñm & obsecrauit intēte. & exaudiuit ozōnem eius. reduxitqz eū in ierlm ī regnū suū. Vñ. Berñ. ait. Interdū impediri solet ozō ex pusillanimitate spūs & timore īmoderato. Hoc autē tunc solet fieri cū sic cogitat hō p̄priā indignitatem ut nō cōuertat oculos ad dinam benignitātē. Et sicut piculum ē si fuerit ozō nimis timida. sic in cōtraria pte nī mis nū imo maius piculum ē si fuerit temeraria. nec hoc dico. ut p̄tōzib⁹ auferā ozādi fiduciā. s̄ uolo eos ozare tanqz gentē que p̄tōn fecerit nō iustitiā. orent p̄ indulgētia p̄tōꝝ susoz in aīmo contrito & spū huilitatis. & cū dī uine cōfidentia boitatis. Vñ. i. Io. v. Hec ē fiducia quā hēmus ad deū. qz quecunqz petierū mus bñ uoluntatē eius audiet nos. Debem⁹

igēt cōfidenter ab eo magna petere tāqz a domino magno ditissimo. potētissimo. & largissimo si uolumus obtinere. qz ad hoc nos iūtat. Io. xv. Si qd petierit &c. Et post. Petere & accipietis ut gau. ue. ple. Non vult dare dīmīū regnū. ut Assuer⁹ Hesē. & Herodes filie saltāti. s̄ plenū & integrū. dat eī de⁹ munera bñ magnificētiam p̄cipalem. Cū autes sit summ⁹. summū donum decet eū. Legiē in gestis alexādrī. qz cū quidā hysterio lūsisset coram rege Anthygono. & placuisse videre ei ludus. petiuit ab eo dictus ioclatoz vnū equū cū quo sequeret eū. & seruirz ei. Qui illusit ei dīcēs qz ipse nō erat dignus tāto munere. Cū aut ille repulsus peteret saltē vnū denarium. Rūdit anthygonus qz nō decebat honorē regiū dare tam pū munus. & sic nihil dedit ei neqz magnū neqz pūum munus. Cū aut̄ idēz ioculatoz ueiret ad alexandrū. & lūsisset corā eo. & ludus eī placeret. dixit ei qz peteret tanqz dignus aliqua remuneratōne. cū ille timeret cōfundi si magnū peteret. petiuit pūulum munus. & cū sup hoc eū alexand̄ argueret. excusauit se p factū anhygoni. Tūc alexāder dīcēt ei vnā ciuitatē dicens. Et si tu nō es dign⁹ tñ munus accipe uel petere. ego aut̄ sum dignus dare. & hoc decet magnitudinē meā. Ita deus vult dare munus decens suā magnitudinem. Injuriā facit regi fili⁹ eius q̄ petit ab eo corā tota eius curia sotulares & panē ad comedendū. & uestiū suaꝝ resartōnem cū poti⁹ p̄t uelit ei dare regnū ī quo om̄ia necessaria habebit. Itē nota paupes petūt hic & accipiēt ī futuro regnū. Luc. xii. Prīmū q̄rī. reg. dei &c. Nolite timere pusillus grex. cōpla. pa. m. dare uo. reg. Ecōtra diuites accipiūt hic. & petēt ī futuro. & nihil inueient. Ve pat̄z Luc. xvi. de diuite dñte. P̄ abraham &c. ps. dōz. sūp. su.

DE ORATIONEM INTEGRAN-
TIBVS.
Q̄ integratia q̄ sunt q̄tuor. Attētionis sedulitas. Feruoz deuotōnis. Discretōnis sagacitas. & figoz frequētōnis. ¶ Prīmū qd ad ozōnem requiriē tanqz integrās ipam ē sedulitas attētionis. Ozō em̄ est q̄si quoddā familia re colloquiū cū deo. sic ait yslō. Qñ ozam⁹ cū deo loqmur. qñ legimus deus loquiē nobiscū. Et sc̄tū ansel. ait. Ozōnis tpe xpianus homo cū deo loquiē. Cōsideret fidelis aīa qz ruerenter huiliter & attēte dī. loqui cū summo p̄cipē. qz timorate cū summo iudice. qz familiarter cū amico. qz dulciē cū spōlo dulcissimo. To ta igēt attētione. toto affē & mētis adnisi loquaē hō cum deo sine corruptōne. sine interrupōne. & sine mentis euagatōne. Sicut ait aplus. i. coꝝ. xiiii. Ozabo spū. ozabo & mente. psallā spū. psallā & mente. Nā sicut dicit saluator. Io. iii. Spūs ē deus & eos q̄ adorant ī spī ritu & veritate oport̄z adorare. Non em̄ plus delectat̄ deus ī ozōe uocali sine attētione mētali. qz ī garritu auiū uel ī grūnitu porcorū. Ozās ps. dicit dñs. Intēde voci orationis mēt-

rex meus & deus meus. Et alibi. Fiant aures tue intēdentes in vocē deſcationis mee. Si tu ipē nō attēdis tibi. quō speras deū intende re tibi. si cū rege uel p̄cipe uel alio magno vi- ro nō auderes tam irreuerentē loqui. quō eſti mas gratū eē deo q̄ sine deuotōne. huilitate timore & reuerētia p̄ſumis loqui cū eo. Nōne cōquerēdo & reprobadō loquit̄ dñs contra ta les dicens. Mat̄.xxix. P̄pls hic labiis me ho nozat. cor aūt eoꝝ longe ē a me. De hoc requi re ſup̄ vbi dicit̄ q̄ in orōne requiriſ serenitas. Itē attētionem nō hñt in orōne dormitātes. si cut fuit orō aploꝝ in dñi paſſione. cū ūimicus eos expetere nō ceflaret. Ideo dñs frequenter excitat eos & incitat ad orōnem Mat̄.xxix. Vigilate & orate. i-pe.iiii. Vigilate in orōib⁹ Mar̄.xiiii. Vigilate et orate qz &c. ps. nocte mādauit dñs canticū psalmodie. In quodam poratu monachoꝝ cū diu vigilasset monachi maiores i potationibus & confabulatōnibus pulsantes ad matutinas eas incipiebat. & cito post dormiebat i pſalmodia. & quosdaꝝ pueros eā dicere angariabāt. Cū aūt vnuſ eoꝝ vi deret q̄ omnes obdormiſſent. innuit locis q̄ eacerēt. Cū aūt aliq;diu ſiluiſſent et luſiſſent. vnuſ eoꝝ icepit clamare cū magno ſonitu. bñ dicamus dño. monachi autē illi expgefacti & ſtupe facti inceperūt clamare cū aliis. deo gra tias. et quilibet dormientiū credidit q̄ alii dix iſſent cū pueris. & credētes ſe dēcas dixiſſe ma tutinas ad lectos ſuos veneſūt. Sic dyabolus m̄ltis furāt p̄ ſummū fructū orōis. ita ut nec deo grās dicant. s; p̄ totā noctē ſilent in uitīis ſompno & delitiis abſorpti. Secūdo in orōne requiriſ feruoz deuotōis. Eſt em̄ oratō ſicut thymiana boni odozis. & ſic virgula fumi ex aromatibus. Can̄.iii. ſicut cera & thus liqueſ cēs in igne & ſicut incenſum odoziferum. ps. Dirigat orō mea ſicut incenſū i cōſpectu tuo. Attēde q̄ incenſum nō redolet nec odozis. ſui ſuauitatē emittit. niſi ſuppoſitū carbonib⁹ in cendaſ. Sic nec orō redolet corā deo niſi a cor de p̄cēſſerit inflāmato. Vn̄ in ſignū acceptati onis dñe deſcēdebat ignis de celo ſup ſacrifi cia iuſtoꝝ. ſicut p̄tē ſacrificio helye.iii. Reg. xviii. Et de ſacrificio Gedeonis Iudič. vi. Et d̄ ſacrificio manne. Iudič.xiiii. Et de ſacrificio ſacerdotum. ii. Mach.iii. Orō igitur non tepida ſed deuotōne feruida placet deo. Vnde apoč. viii. dicit̄. q̄ aliud anḡl's ueit. id ē hō i orōne de uotus. Orādo em̄ assumit hō officiū angelorū iō dicit̄. Angl's. & ſtetit aū alteaē. id ē xp̄m ſup quod ſacrificia noſtra offerēda ſunt. habens turribulum aureum. Turribulum iſtud ē cor deuotum infeſius clauſum ad terrena ſuperi us aliqualiter apertum ad celeſtia carbonibus ardentib⁹ plenū. id ē feruidis affectōnibus in flāmatum. Sup hos carbones ponendū eſtim enſum. id eſt ſup affectōnes ardentē ſuđan da eſt orō. Hoc autē turribulū dicit̄ aureū. q̄ hec om̄ia debent ex caritatē p̄cedere. q̄ p̄ auꝝ deſignat. Sequit̄. Et data ſunt ei incēla m̄ltā

ut daret de orōnibus ſctōꝝ oīm ſup altare au reum. Nota feruent orāti addunē orōnes ſan ctōꝝ om̄niū. quia om̄nes ſancti orāt p̄ eo & ſuas orōnes adiungūt eius orōni. ut potentōr & feruentior fiat corā deo. Ait em̄ p̄. Pro hac orabit ad te oī ſctū ſup̄ tpe opportuno. Et qz talis orō multū eſt grata deo. iō ſequit̄. & aſ cendit fumus incenſoꝝ de orōnibus ſctōꝝ de manu angelī corā deo. Fum⁹ iſte extricat om ne genū demonioꝝ. tho. vi. Vn̄ p̄ orōni ab ſtulit moyles ſerpētes. nūi. xxi. Ora p̄ nob̄ ut tollat deus a nob̄ ſerpētes. Orauitq; moyleſ p̄ pplo. Serpētes venenosi ſūt demoēs. qui p̄ orōni efficaciā effugant̄. Vn̄ orō p̄ dici car men demonum fugatiū. De feruore deuote orōni ait Berñ. Periculū eſt ſi ſit orō tepida & nō ex viua affectōne p̄cedens. Nā in ascen ſu ſuo langueſcit & deficit eo q̄ nō hēat vigo rem. Que uero fidelis feruēs & huiliſ fuerit celū ſine dubio penetrabit. Nō em̄ ſufficit in orōne uocali attēdere ad uerba que dicunē. ni ſi cū feruore ſpū ſperan̄. Nec in orōne men tali ſufficit ſimplex ſpeculatio ſeu transitoria meditatio. niſi fiat ſpū excitatō & quedā im pressio uirtuſalis. Vn̄ in orōne uocali uerbis ad deuotōnem p̄tinentib⁹ & deuotōnem excitatib⁹ neceſſo & aliis signis mentē mouentib⁹ ſicut ſunt genuū flexiones. manuū eleuatōes. inclinations corporis. pectoris tōſtiones & hmoī utendū eſt ad mentē eleuandū in deū. & de uotōnis ſpū ſpirandū. Sicut auḡ dicit. Ver bis & aliis signis ad augendū ſctū desideriū niſi ſpū ſpirat̄. Iſta tñ nō ſufficiūt ad ſuc cenden dū hōc feruorē. niſi ſpū ſpirandi flatuſ adueſat. Sicut ait Berñ. Tepida eſt om̄is orō niſi eā p̄cedat iſpiratō. ecci. xxviii. Secundū ligna ſilue exardecſet ignis. Ligna ſunt diu ſe meditatōnes de deo ex quib⁹ ſurgūt diuſe affectōes feruētes. Berñ. Dēt p̄ficiens in orōne moueri. ut quāta puritate cordis p̄tē meen dere in eū cui offert orōni ſacrificiū et in orōne ei offerre ſeipm intēdere debet q̄ ſoffert. in telligere qd offert. quātō magis videt q̄ offert & cui. offert. tātō magis ei⁹ affectus feruēſit & in meditatōne eius exardecſit ignis. Auḡ. Tātō dignior in orōne fit effectus. q̄zto feruētioꝝ p̄cedit affect⁹. In uit̄.pa. dicit abbā ſyac cū frēs cōueniſſent ad comedendū agapē. & loquerent̄ adinuicē incepauit eos dicens. Tacete frēs. ego em̄ ſcīo hic vnu ſrem comedē tem nobiscū cuius orō aſcēdit in cōſpectu dei uelut ignis. Item in uit̄.pa. abbas macharius egyptius duos iuuenes veſeutes in cella collo cauit. Cū aūt viſitar̄ eos finxit ſe uelle dormi re in cella eoꝝ illa nocte. Cū aī ſeceſſiſſent ad loca ſua ad dormiendū eis assignata. rogauit macharius dñm ut oīderet ei q̄uo p̄ficerene ſurgetes tūc vidit eos ad orōnem & vidit lu men de celo ſup eos infundi qd tñ ipi nō vi deſt̄. & vidit demones ad modū muſcaꝝ uo litates. & ſup os & oclōs mīozis residere uolē tes. s; angl's aderat cū rūphea ignea defenđēs

eum. & de ore eius aduersus singulos facula egredi videbatur. Ad maiores non poterant demones accedere. de cui⁹ ore maximus ignis exire videbatur. & in celū tendere. Cū esset ppe diē accūbunt. Macharius autē cognovit p hec mīorem temptatum & maiore pfectum. seqz ozōnibus eoꝝ recomēdans discessit. P^o pau cos dies maior i pace recipiē. post tres dies mīnoꝝ eū sequiē. Et dixit quidā senex. sicut mus ce nō audent residere sup ollā feruidam et bul lientē. sic nec demones sup mentez i oratione feruentē donec tepeſcat. Tertio in ozōne req ritur discretōnis subtilitas. Debet autē hec dis cretio custodiri in petēdo ut videat orans qd & qualitē sit petendū. Quid inqz. qz multī ml ta petūt in ozōne. s̄ nō obtinent. qz petūt sine discretōne. Sicut em̄ deus pie cedidit qd pie & discrete petiē. sic nō minus pie negat qd mcō ſulte & nō utiliter poſtulaſ. Aliqui nanqz pe tunt qd est cōtra honozē diuinū. uel quod est pprīe ſalutē orarium. uel qd ē in alterius no cumentū. deus tales nō exaudit. Sicut ait Iacobus.iiii. Petitis & non accipitis. eo q male petatis. imo talis ozō eis est in petm̄. sicut in ps. dicit. Ozō eius fiat i petm̄. Aliqui uero pu cant ſibi expedire q nō expediūt. Vñ ait apls Ro. viii. Quid ozemus ſic oportet nescimus. Sicut ptz in ozōne filioꝝ zebedei. Math. xx. & pauli de ſtimulo. ii. coꝝ. xi. Ideo apli dixerunt Luē. xi. Dñe doce nos ozare. Sciendū autē eſt q deus qnqz exaudit hoīem ad uotuz. qnqz n ad uotum ſ̄ ad meritū. Quedā em̄ nō ſimpli citer denegant. ſ̄ ut cōgruo denē tpe differūt. ait aug. quedā etiā denegāt. ut aliud uti lius cōferat. Aduertendū ergo q illa q maife ſte ſunt ad dei gl̄iam & honozē. & nobis ne cessaria ad ſalutē. ſecura mēte poſsum⁹ petere ſic ſunt om̄ia illa q in ozōne dñica ſtinentur Hec ei breuiffime voluit cōpzeħēdere. ut nul lus de ignozātia excuseſ. nullus de plixitate graueſ. Vñ ait Math. vi. Cū ozatis dicite pa n̄ &c. Qui autē m̄differētia uel nob̄ ſunt du bia. debemus relinqre om̄ino diſpoſitioni di uine. Itē videat ozās qualitē. qz ſez breuiter ſine verboꝝ ſupfluoyꝝ m̄tiplicatione. ſ̄ nō debz eſ ſe breuuis ozō in affectōne Math. vi. Cū ozatis nolite multū loqui. ſic ethnici faciūt. putat em̄ &c. Aug. Diu ozare nō eſt reprobabile nec in uitile. Alius ē ſermo m̄l̄cus. Alius diuturn⁹ af fectus. Absit in ozōne multa locutō. nō desit m̄la precatio. ſemp feruēs pſeuueret intentō. q frequent om̄ia plus geitibus qz uerbis agit. It Math. vi. Sic ozabitis p̄ nr̄ &c. Vſio. de ſummo bono. Eidei ſymbolū & dñica ozō p tota lege puulis ecclie ſufficit ad regna capescenda. omnis latitudo ſcripturayꝝ in ozōne dñica. & ſub hac breuitate cōcludit. In uit. pa. interro gauerūt abbate euagriū qū eſſet ozandū. qui ait. In ozōne non ē multū loquendū ſ̄ exten dite manus suas frequēter ad deū. & dicit. Dñe ſic tu viſ & ſciſ mīſererē mei. Si eſt pug na in aia. dicere debes deꝝ adiuua me. Et ipē

ſciēs qd expedit facit nobiscū mīam. Itē i uit. pa. de thaide. q edocta fuit ozare hec uerſ⁹ ozi entē. & dicē. Qui me plasmasti mīſererē mei. ut habeſ ſuꝝ. Itē i uit. pa. de rusticō qz docu erit p̄es tres p̄mos uerſus psalterii dñtes eos poſſe ſufficere ei ad ſalutem. Suꝝ de mīa dei. Ad hoc facit exemplū de muliere deuota q in angulo maiozis ecclie in ozōne pſtrata pſeu erabat in ozōne tota die p̄ nr̄ & aue maria & credo cū maxīa deuotōne iterabat. liqueſcens tota lachrymis. Ep̄s aut̄ illius ecclie illuc respic ciens videbat colūbam deſcenſentem de celo & eius lachrymas haurientē. qd cū pluriſ uideſſet. accessit inquirēs ab ea qd ozaret. Quo audito. ait. O qz felix eſſes si ſcires psalteriū & ſepe diceres. Qui fecit eam psalteriū addi ſcere qd dedit ei. Cū autē illud dicerz. ep̄us nec lachrymas uidentis nec colūbam ſicut p̄us. abſtulit ei psalteriū p̄cipiens q rediret ad con ſuetas ozōes. Qd cū feciſ let. redierūt & lachry me & denotio & colūba ut ſolebat uifa ē deſcendere & lachrymas haurire. Itē debet ozatō eſſe diſcreta in fugiēdo hoīim frequētias. ſicut docet dñs uerbo. Math. vi. Cū ozatis nolite ſieri ſicut ypocrite q uolunt i angulis platearū ſtātes ozare. Seqz Tu at cū ozaueris &c. Et p euidentiā facti dans exemplū ozandi. dimiſia turba aſcēdebat in montē ſolus ozare. ſicut di cī. Math. xiiii. Et qd plus eſt etiā a ſctō diſcipuloꝝ collegio ſeqztrabat ſe. ſicut dicit Luē. xxii. Ip̄e auuifus ē ab eis qz ſum ē iactus lapi dis. & poītis genib⁹ ozabat. Vñ ſctā Judith prudentē egit q in ſupiorib⁹ domus ſue fecie ſibi ſecrētū cubiculū ſez ad ozandū. De Sar etiā vxore Thobie iunioris dicit q prexit in ſupiū cubiculū domus ſue in ozōne pſiſtens. Nec ſufficit ab extriſeca inquietudie mentem abſtrahere. niſi ab intriſecis fantasmatib⁹. cu ſris. ſollicitudinib⁹. & ymaginationib⁹ abſtrahēt. Vñ ſignanē dicit ſaluatoꝝ. Math. vi. Cū ozaueris i tra i cubiculū tuū ab extriſecis per turbatōibus aīm elongādo. Et clauſo oſtio eī ab intriſecis fantasmatib⁹ abſtrahēdo. oza pa trē tuū in abſcōdito. Quidā diſcpl̄s b̄ti Berū queſiuit ab eo quare dicebat clauſo oſtio oza p̄em. cū ſcriptū ſit ibidē. Luceat opa uīa corā hoīib⁹ &c. R̄ndit ſctūz. Qui h̄z puum lumē religionis. & ignē pūu caritatis de nouo ſuc censem. ad modū cādele eſt occultandū a uēto. qz cito extiguit. uel austro pſperitatis. uel adulatōnis uel temptatōe vane laudis uel aquilone aduersitatis. Item i uit. pa. legiē. q cū ozaret b̄tus Arsennius adhuc i ſeculo ma nens. facta ē uox ad eū dicens. fuge. tace. qui eſcē. Qui quociēs quenib⁹ cū fr̄ib⁹ ad oza tionē. ſemp retro colūnam ſe occultabat. Item ozō debet eſſe diſcreta in cauendo demonum aſtutias. qz anḡl's ſathane trāſfigurat ſe i an gelū lucis m̄tiplicē ſeduēs hoīem. ſic ptz ſuꝝ

de temptatōne. Item sup̄. q̄ ad orōem requiri-
tur mētis serenitas. **Q**uarto in orōne requi-
rit vīgor cōtinuatōnis. Eccl. xviii. Ne impedi-
aris orare semp̄. Iſa. lxii. Qui reminiscimini
dñi ne &c. Colo. iiii. Ozoni instātes &c. Item
exēplis. ut chananee. Mat̄. xv. dicētis. Mis-
serere mei dñe fili dauid. filia mea male a dem̄.
vexat. Et post. Dñe adiuua me. Et Mat̄. xx.
de cecis clamātib⁹. Dñe. miserē nr̄i fili dauid.
Lū. ii. de Anna q̄ nō recedebat de templo dīe
ac nocte. Itē Lū. xi. exemplo illius q̄ dicebat.
Accomoda mihi tres panes &c. Et post. Amē
dico vo bis si pseuerauerit pulsans &c. **I** Lū
. xviii. ponit exemplū de vidua & iudice ini-
quitatis. Aug. Qn dñs tardius dat dona. nō
negat. s̄ cōmendat. diu em̄ desiderata dulcius
obtinēt. cito aut̄ data vilesct̄. ac̄. i. Apli per
seuerātes in orōne spūmsanctū receperūt. Iōo
sc̄tā desideria dilatōne crescent. virtutis pon-
dus orō nō habet. quā pseuerātia nō tenet. In
uit. pa. de abbate Arsennio dicēt q̄ in sabbato
post sextam orabat. sole r̄licto. nec cessabat us
q̄ quo in dñica ante se illum haberet. Item in
uit. pa. dicēt q̄ venerūt quidā fr̄es ad abbate
Lutiū q̄ interrogauit eos qđ eēt opus manuū
eoꝝ. At illi dixerūt q̄ nullū aliud opus habe-
bāt nisi q̄ impledo mandatū apli sine ītermis-
sione orabāt. Tūc cū interrogass̄ eos si come-
derent aut biberēt aut dormirēt. et hm̄oi ope-
agerēt. dixerūt q̄ ita. Cum aut̄ ille querer̄z q̄s
tūc p̄ eis oraret. Et quō mandatū implerēt. et
illi nescirēt r̄ndere. ego īqd manibus meis la-
borō. & mente & ore orō. & de precio laboris
pt̄em paupib⁹ do. & pt̄em ad usus meos re-
tineo. & cū comedo & dormio illi qui recipi-
unt eliam. uel ip̄a elia orat p̄ me. & sic sine ī-
termissione orō. & mādatuꝝ impleo. eccl. xxix
Cōclude eliam &c. Itē in uita sancti Leonar-
di sc̄oi legiē. q̄ cū incūberz p̄stratus ī orōne
in sistens. serpēs maximus ex pre pedū ī sinū
eius ascendit. ip̄e aut̄ nec eius timore aut hor-
rore ab orōne se mouit. Cū aut̄ solitā orōnem
cōplesset totam. ad serpentē ait. Scio q̄ ab mi-
tio creatōnis tue hoī aduersaris. & fructū ei⁹
impedit. nūc aut̄ age ī me qđ merui si tibi
datū est a deo. Hoc audito serpēs de sinu suo
exiens ex pre capitis p̄ apturam caputū prouo-
latus aī eū expirauit. & ex tūc nullus serpens
in loco illo cōparuit. **D**E ORATIO
NIS EFFECTIBVS. DIS. XXXIII.

Orcia decimūsextū sc̄z de multiplici ora-
tionis effectu. sciendum q̄ orōnis est
m̄ltiplex utilitas & effectus. Orō em̄
ē Remediū sanatiū. Lotoriū mūdatiū. Ex-
enniū placatiū. Presidiū defensiū. **P**ro
quidē orō est remediū sanatiū. Sīc dicit̄. Iac
. v. Orō fidei sanabit infirmū. Et eccl. xxxvii
Ora dñm & ip̄e curabit te. Quod verū est nō
solū de infirmitate corpali. s̄ etiā de spūali. De
corpali pt̄z quō Ezechias rex orōne sanatus ē.
Iſa. xxxviii. Cum em̄ egrotaret ezechias usq̄z
ad mortem. & dixisset ei ysayas. hoc dicit dñs

dispone domui tue. morieris em̄ tu. & non vi-
ues. Fleuit ezechias fletu magno & oravit.
Statimq̄ dixit ei ysayas. Hoc dicit dñs. Audi
ui orōnem tuā. & vidi lachrymas tuas. Adūte
quāte virtutis sit orō que fecit dei sn̄iaz reuo-
cari. De infirmitate spūali ait Hiero. Jeunio
sanant̄ pestes corp̄is. orōne pestes mētis. Ista
medicina ē lenissima. suauissima. & efficacissima.
Jeunio est medicina grauis delicatis. &
debilibus elia auaris. Ideo hanc admueit sum-
mus medicus quā omnes p̄nt sumere. a q̄ h̄l-
lus p̄ se ueracit̄ excusare. O q̄z multi ualde ḡ-
ues medicinas sumūt & patientē sustinēt ppter
corp̄is sanitatē. Pauci vero sunt qui diligant
imo qui nō horreāt hāc suauē medicinam per
quā osequerent̄ aīe sanitatē. **S**ecūdo oratō
est lotoriū mundatiū. Huius exemplum euī
dens hēmus. Lū. vii. de bēa Magdalena. de
qua dicit aug. q̄ ad fonte; mē uenit īmunda
ut rediret mūda. Psalmista. Labozauī ī gemi-
tu meo. l. p̄ sin. noc. lec. me. &c. Lachrymis ei
deuote orōnis delenēt macule p̄tōꝝ. Ideo iu-
dith. viii. ī sup̄iorib⁹ domus sue fecit secre-
tū cubiculū. **S**equit̄. In orōne p̄sistens cum la-
chrymis. Et duodeci noctibus exhibat ī ualle
bethulie & ibi baptizabat se ī fonte aque & ut
ascēdebat orabat dñm. **T**ertio orō est exen-
tiū uel sacrificiū placatiū. Ait em̄ Cris. Ora-
tionē quasi spūale tributū āima offert deo de
suis viscerib⁹. Nota q̄ oratib⁹ assistunt an-
geli beati cū gaudio. & orōnes nr̄as reuerēter
offerūt ī cōspectu dei. sicut testat̄ Raphael.
Tho. xii. Qn orabas cū lachrymis ego obtuli
orōem tuam dñō. Q̄ aut̄ hoc exenniū placeat
deo testat̄ ip̄e. Iſa. lvi. Letificabo eos ī domo
orōnis mee sc̄z cōcedendo q̄ petierint. siue siue
orō p̄o amotōne maloꝝ. siue p̄ īmpetratōne
bonoꝝ. Sup̄ illō. p̄s. iustus misere& tribuet
dicit glo. Impossibile ē q̄ aliquis orat. & alioꝝ
dulcediem nō reportet. Oropē qđ ait. p̄s. Ora-
mea ī sinu meo quertet. Bene ergo dicit leti-
ficabo eos ī domo orōnis mee. **S**equit̄. Hol-
ocausta eoꝝ & victimē placebūt mibi. Aduerte
q̄ orō dicit̄ holocaustū & victimā. Holocaustū
quidē. qz totū coꝝ cū oībus cogitatōnib⁹. af-
fectōib⁹. & desideriis d̄z deo offerri. Victimā
vero q̄ dicit̄ a victoria dicit̄ orō. qz ī ea caro.
id ē carnis rebellio vincit̄ & domat̄. Orō etiā ī
censum est. qđ ī dīne maiestatis oculis adole-
tur. ut dictū est sup̄. Q̄ aut̄ istud sacrificiū do-
placeat. & irā eius placet. patz nūi. xvii. Aaron
stans inter mortuos & viuētes p̄ pplo depreca-
tus ē. et plag a cessauit. Iob. xlvi. Iob seruus me-
us orabit p̄ uobis. & faciez eius suscipiam. Et
Gen. xx. Abraham qz pp̄ha est orabit p̄ te. Et
Exo. xxxii. Cū peccasset ppl̄s vitulū cōflatilez
adorando. dicit̄ ibi moyses orabat deū suum
Et ii. Esdre. vi. Offerat oblationes deo celi &
orient. p̄ uita regis. **Q**uarto orō est presidi-
um defensiū. Est em̄ scutū defensionis. Sīc
hēm⁹ exemplū. Sap̄. xvi. Properās homo &c
Item orō est scutū defensionis. Sicut hēmus

exemplū Sap. xvi. Properā homo sine quere la dep̄cari p̄ pplis p̄ferens seruitutis sue scutum ozōnem restitit ire. Nota hystoriā. Cū ei dñs filios isrl. p̄pē p̄ctm̄ murmuris delēt incēdīo. p̄perās aaron ozare p̄ ip̄is. & stans inter mortuos & viuētes uirtute ozōnis cessare fecit incendiū. Fuerūt tñ vastati incēdīo q̄tuor decim milia sept̄igentī. Aduerte etiā q̄ si scutoz ozōnis potuit alios p̄tegere. quantomagis hō seiām defendere p̄t si iaculis ire dei scutuz ozōis opponat. Itē si iacula ire dei p̄t homo p̄ scutū istud auertere. q̄z tomagis cōtra demones uel hoīes ḡra nos nequīt insurgeat scutum ozōnis opponēs poterit se tueri. Igīt hō prudēs ḡra omnes temptatōnes. tribulatōes afflictōes. desolatōes. pestes & miserias a quo cūq̄ cōtingat inferri sc̄z hoīe. demone. uel etiā ip̄o deo scutū istud opponat. q̄z ozō est refugī singulare contra omnia mala q̄ possunt accidere. Ozatio sit scutum cōtra demones & temptatōnes eoꝝ hñt multa exēpla sup̄ de temptatōne. Itē ozō impedit ne possint malū per agere q̄d itendūt. Cū monach⁹ quidā cartusi. ozdis in cella in extremis labozaret. & frēs cōueissent & ozarēt. demones etiā ml̄ti cōuenēt & cū dicerēt vni q̄ intraret. r̄ndit q̄ non poterat. q̄z ozōnes aliozū eū impediēbat. & cū diu expectassent tedio affecti. vnuus post aliū recelserūt. Et hoc cuīdā reuelatū est q̄ aliis hoc dixit. Itē fere hoc idē dicit̄ accidisse in quodā cōuentu fr̄m̄ p̄dicatoꝝ. q̄z cū quidā bonus frat̄ & religiosus labozaret in extremis. quidā frat̄ vidit in circuitu domus in qua iacebat ille frater maxīam multitudinē demonū conuenisse & dum diu fr̄ibus ozātibus expectassent. vnuus dixit alteri. qd expectamus h̄ tam diu. Post q̄z satis expectauerimus paꝝ lucrabimur. sed eamus & deferam⁹ cātoz illius maiozis ecclie. & sic recesserūt. Dic̄tus autē cātoz cū intrasset lectū suū in sero sanus & incolmis. in mane mortuus īmuent⁹. Itē in uit̄. pa. cū Iulianus apostata descēderet in psidem misit q̄z dam demonē adiuratū & priuatū ad pres occidētales. ut q̄z uelocius mde apportaret r̄nsuz ei. Qui cū diu tardasset req̄situs de tarditate. dixit q̄z quidā senex solitarius p̄ decē dies cōtinue die & nocte impediuerat trāslitum eius. Cū autē dic̄tus Iulianus cōminaret ei & aliis monachis. infra paucos dies occisus ē a Mercurio. ut habeat ī miraculis bēe uirgis. Quidā autē maximus inter p̄cipes Iuliani veiens ad illū solitariū factus ē heremita. Nec solū ip̄edit demones. s̄i etiā eoꝝ tempēones ad nibilat vincit & supat. Vsiō. Frequens ozō vitōꝝ īm pugnatōnem extinguit. In uit̄. pa. dicit̄. q̄z q̄dam p̄hi inuidia p̄moti cōtra bēm Antoniū īmiserūt ml̄tos demones adiuratos ut eum expellerēt de cella sua. cū irruerēt in eū diūsas & turpes īgerētes ymaginationes & malas cogitatōnes. omnes eoꝝ uirtute crucis ad nibilauit machinatōes. & nibil p̄ualentes cōfusi ad dīctos phōs reuertūtur. dic̄tēs q̄z nihil potuerūt ī

eo lucrari. q̄z eius ozōnibus semp expellebant. Qđ audientes dicti p̄hi ad eū veientes & ueritatē p̄adentes cōuertunē. Itē quidā p̄m dicit̄. sicut qui trāsit aī tabernam. & sentit odo rē alicuius assature. si nō vult intrare et eomēdere cito trāsit. & odozē a se excutit. & odozē to recedit. Hic tu sentiēs odozē malaz cogitationū ad ozōem trāst. dicens. dñe adiuua me & lucraberis eas fugiēdo. Ad hoc valet exemplū de demone effugato a fortunato. de quo. i. dyal. x. Itē ibidē dicit̄. q̄ cum quedā mulier ueiſſer ad dedicatōnem ecclie bēi Fabiani martyris. & in illa nocte fuisset cū viro suo in ope luxurie indebitē delectata a dyabolo arripitur & uexat̄. Siliter & sacerdos illius ecclie qui eā pallio altaris ei supposito voluit liberare. Cū at̄ diu vexata tradereſ maleficis. dū carminibus suis supflua ip̄a ad iurandū vnuus eiicitur demon. legio demonū subintravit q̄ cepit tot motibus & uocib⁹ agitari & strepe. quot demones hēbat. Quā pentes eius ad sc̄tū fortū natū adduxerūt. culpā suam fatētes. q̄ p̄ plures dies cōtra tantā demonū aciem in ozōe p̄seuerans eos omnes ozōis uirtute fugauit. In uit̄. pa. dicit̄ dī sc̄tā Sara q̄z cū eēt iunior. & dī abol⁹ īmittebat ei malas cogitatōnes. ip̄a uero ī relaxabat eoz suuz a tioze dei & ozabat. Cū autē semel a spū fornicatōnis infestata lectum ascendisset. apparuit ei ibidē ozanti spūs fornicatōnis corporaliter dicens. Tu me viciſti Sara. Que ait. nō ego uici te. s̄i dñs ih̄s xps. De hoc habeb̄t sup̄ de monacho flagicioſo. qui cum p̄ tridū temptatus & flagellatus p̄seuerasset in ozōe & fletu. clamauerūt demones. vicisti monache uicisti. &c. Itē sup̄ de pena purgatorii. de milite temptato. qui ozādo uicit demones. Itē. i. dyal. xl. de Theodozo & dracone. Item ī miraculis bēe uirginis habeb̄ exemplū de theophilo q̄z dñna de manu demonū liberauit. Itē nō solum spūales hostes. id ē demones & eoru temptatōnes vīncit ozō. s̄i etiā materiales. id ē hoīes uincit. effugat & confundit. Exemplū hēmus tho. iii. q̄z cū uxor thobie cū eo ml̄tis uerbis cōtenderet. thobias īgemuit et cepit ozare cū lachrymis. Ibidē siliter de sara. cui cū una ex ancillis p̄ris sui īmproparet sibi mortē septē viroꝝ suoꝝ quos demon occiderat & uocaret eā īterfectricē uiroyz suoꝝ. illa prexit ī sup̄s cubiculū domus sue ī ozōne p̄sistens tribus dieb⁹ & tribus noctibus. Itē p̄s. Locuti sunt adūsum me lingua dolosa. & sermonibus odii circē dederūt me. & expugnauerunt me gratis. p̄ eo ut me diligēt̄ detrahēbat mihi. ego autē ozabam. De temptatōbus sp̄aliter dicit̄ saluatoz. Mat̄. xxvi. Vigilate & orate ne īretis ītemptatōnem. Quis em̄ temptatōnem q̄z cūq̄z nō orando deuic̄it. quis nō oratōis uirtute de hoste triūphauit. Et hoc optē figuratū ē Exo. xvii. ī pugna filioꝝ isrl ḡra amalech. cōtra q̄z moyses ozōe pugnabat. Cū q̄z eleuaret moyses manus in oratione. vincebat isrl. Si autem paululū remisissz. uincebat

amalech. Iohes cristo. stabat Moyses in mo-
te. in armis sibi pugnatur. Sic moysi orā-
te. victoria cessante. mestitia puerante. prece
puerās victoria roborat. Quis enim iustorū in
orādo pugnauit. Quis nō hostem orando de-
uicit. Quāto enim purior frequētorū fuerit ce-
lebrata orādo. tanto celerior erit de imīmico vidi-
cta. Itē ysa. xxxviii. habet exemplū quo ad p-
ces ysaye & ecclie liberae ierim ab obsidione
seniacherib. angelo pcutiente CLXXXV.
milia in castris assyrioz. Itē in ecclastica histo-
ria li. v. legiē. qd cū rex psaꝝ Sabor obseidisset
ciuitatē migdomā. anthyochiā. nec pualuiss;
fecit pfundiores rippas fluuii migdomi cur-
rentes p urbem ut veientes aque cū ipetu mu-
ros p̄cipitarent. & sic xpianī romani qui in ea
erāt capen̄. Cūqz recenter fluuiū cū multa co-
pia dimisisset ad murū fluere. resolutus mur⁹
corruīt. ipse autē expectauit usqz mane ut p⁹ de
fluxū fluuii liberius trāsirz. & vrbē sine impe-
dimēto caper. Quidā autē ep̄s urbis vīdēs mu-
ros corruisse. uocauit pplm urbī & clerum &
milites ad ozōnem. factō autē mane. inueni-
runt muros urbī cū oībus p̄pugnaculīs repa-
tos post ozōnem. Qd vīdens dictus Sabor cī-
muit qz vīdit in mane sup muros qzdam im-
piali scemate ozōnatū. Quē cū crederet eē impa-
torē romanū. mortē minabatur exploratorib⁹
suis qui ei dixerāt qz romanus impator in pri-
bus illis nō adeet. Quē cū cognoscerz non eē
hoīnem. aībat deū agere bella xpianoz. Ad
qz cū p̄cepisset mltas dirigi sagittas. nec ipm
lederēt. Nec ipse Sabor cessarz ab obsidōe. dēs
ep̄s adductus ē sup turrim eminētorē ut Sa-
bor & exercitū eius maledicerz. qui orauit ut
dñs supbiam eoꝝ muscis & cyniphib⁹ doma-
ret. & statim nebula exiuit de fluuiio. qz emisit
muscas & cyniphes. & culices. que intrātes p
mulcidas elephantoꝝ & aures & nares equo
rū faciebāt eos discurrere & fugere ab exerci-
tu infinitis sessorib⁹ qui ī cis sedebant interfe-
ctis. Et ita dēs Sabor nō sine multa ɔfusione
recessit ab obsidione. Itē iudicūt uīcīt holofernez
orādo. Eiusdē. xii. Stetit Iudicūt aī lectū cū la-
chrymis ozans &c. ii. Mach. x. Machabe⁹ au-
tē & qui cū eo erāt dep̄cabant dñm. caput ter-
ra aspgentes &c. cū celesti adiutorio premissa
ozōne & pñia vīcunt & fugant hostes & occi-
dūt. Idē vndeicio. Facta ozōe cū fletu celesti eq
te apparente viceit Machabeus cū suis lysiam.
Itē decio quīto. Poīt somniū machabei et quo
mō apparuerūt ei Onyas & Jeremias ozātes.
Et p⁹. Quō p⁹ ozōez iude alii corde & ore ozā-
tes & manibus pugnātes. exercitū Nichanor-
ris vicerūt. fugauerūt. occiderūt. & ipm nicha-
norē interfecerūt. & caput & dexterā. & ling-
uam eius amputauerūt. & liguam blasphemī
iussit p̄culatim diuīdi & auib⁹ dari. Itē ī ec-
clastica histořia. li. v. dicit qz tempib⁹ An-
tonii imptozis cū fr̄ eius Marcus aurelius pu-
gnaret cōtra germanos & alios barbaros. &
exercitus romanus ibi p̄cīlitareē siti & siccita-

ee. nec posset aliquod adhiberi remediū. Ozā
tibus aliquib⁹ xpianis qui ibi erāt. imisit de-
tot fulgura & pluīā tantā cōtra aduersarios
ex insperato ut omnes hostes p̄sternerent &
fugarēt. & romani a piculo liberarent. vñ ex
tunc uocauerūt milites xpianos fulmineos p
pter flumīa & ignē qz de celo mittebanē ad eo-
rum orōem. Itē qz ozō fideliū maxime vincit
hostes hereticos legiē ī ecclastica histořia. xiii
qz cū Constantinus impator fact⁹ Arrian⁹ de-
fenderet Arriū. cōuocauit cōcilium apud con-
stantinopolim ī quo secta arriū cōfirmaret.
Cum autē alexand̄ p̄tarcha alexandrin⁹ p̄ om-
nib⁹ dictē secte se opponeret. cōminant̄ ei ex-
iliū Arrianī nīcī ī mane consentiret. ipse
autē tota nocte pnoctans ī ozōne p̄olutus
sub altari cām suaꝝ & ecclie dñō cōmendauit.
Factō autē mane cū Arrius suis cōstipatus du-
cerēt cū maxima glia ad cōciliuz. necessitate cō-
pulsus declinavit ad publicū locū vbi cū federet
omnia intestina sua & viscera emisit ī seces-
su. Itē ī fine ecclastice histořie legiē qz cū Val-
entinianus impator Arrianus vitā finissz la-
quo. substituit̄ ei Eugenio filiū Arrian⁹. The-
odosius autē vir catholicus cōtra eū arma mo-
vit. p̄muniens se īcūniis & ozōnibus. vigilās
ī cilicio & ozōne aī thecas martyrū p̄strat⁹.
Qui quidā sc̄tūs heremita p̄misit victoriā.
Ecōera sacerdotes ydoloꝝ dicto Eugenio ex-
r̄sis victoriā p̄misérunt. Deinde cū dēs The-
odosius trāsiret alpes cū suis. & viderent infi-
nitā multitudinē vndiqz confluentem. & eos
ad pedē montis ad pugnā expectātes sui ter-
riti terga uertebāt. & fugaz pabant. Descēdit
Theodosius & p̄iectis armis ad terrā se pro-
stravit ī ozōne. qua cōpleta. dñs ita aīauit su-
os ut reuersi more leonū irruere ī hostes. gē-
tiles & Arrianos. & subito insurgēs vent⁹ ve-
hemēs tela que hostes p̄iiciebant retoquebat
in ipos dei virtute. Dicitus autē Eugenius ad-
ducēt aī pedes Theodosii vbi vitā finiuit pa-
riter & certamē. Pius autē p̄inceps magis gaui-
sus ē de frustrata opinione gētīlīum & fallaci-
tate apta ydoloꝝ et cōfusionē hereticoꝝ. qz dō
nece tyrāni cui successit ī impīum. Itē ozō
est scutū defensionis ī omni necessitate & pī-
culo. Liberat enim a piculo naufragii. Mat. viii
Dñe salua nos. pīmus. Et Math. xiiii. clama-
uit Petrus. Dñe saluū me fac. Et paulus dicit
ii. coꝝ. xii. Ter naufragiū feci. Itē liberat et de-
fendit ab incendio Dan. iii. Post ozōnem Aza-
rie. angelus dñi fecit medium fornacis. q. &c
Silr nec beate Lucie ozāti nocuit ignis succen-
sus pīce & resīna & oleo. Silr nec bēam Cecili-
am lesit aqua bullīes. ī qua bullīa fuit cōti-
nue p̄ diem integrū & noctē mīstrīs ligna ī
ni administrantib⁹. Silr nec bēa Agnes pīecta
in igne cū ī medio flāmaj̄ ozaret lesa fuit. sī
flāme hincide disp̄se mīstros & sedītiosos p
curatores mīcedii succēderunt ipa omnino ma-
nēt illesa. Silr beatū Laurentiū super cratēm
ferreā. Et beatū Tyburtiū sup prunas nudis

pedibus incedente custodiuit illesum. **I**tē beatam xp̄inam ī clibano. **B**eatā Katherinā ī me dio rotato. quinq̄gita phos ī medio igis. aias qđem ab igne recipiēs. uestes barbas et capilos illesa custodiēs. **I**tē de b̄o Frācisco legiē q̄ cū ppter infirmitatē oculoꝝ suaderēt ei medi ci cocturā sibi fieri. & ad ferri cādētis aspectū vehementē horreret. allo qui cepit ignē ī crea toris noīe sibi p̄cipiens ut suū ei contemparet ardorē. quo suauē vrenteſ facilius sustineret. **P**rotracta igiē coctura ab aure vſq; ad supci ſiū dixit ſctū ad fr̄es. **L**audate fr̄es altissimū. q̄ nec ignis ardor mibi molestiaꝝ intulit. nec earnis me dolor afflxit. **I**tē ī uīe. pa. dicit̄. q̄ cū sanctus appelles de nocte fabricar̄ erat ei faber ferrarius. uenit ei dyabolus q̄ſt ad aliqd opis faciendū. q̄z cognoscens ſctū nuda manu ferrū calidū apphendens p̄cuſſit eū ī facie & fugavit. **E**x tūc cōſuetudiem hūt ferrū ca lidū nuda manu tenere. **I**tē liberat et defendit a piculo mortis. ut Husanna liberaꝝ a morte. **D**añ. xiii. Exaudiuit em̄ dñs vocē eius. **I**tē ī uīe. b̄ti Martini legiē. q̄ cū fugatus ab hereti cīs ueſſet ī q̄zdam iſulaꝝ viuēs ibi de herbis & radicibus. herbam elleboꝝ venenatam co medens ſentiēs se cruciari & p̄clitari ad mor tem. virtute fidei & orōnis omne p̄culum ex clufit. **I**tem Hes̄. iii. &. xiiii. Liberant̄ iudei a ſnīa mortis p̄cibus Hes̄. **I**tē liberaꝝ a carcere & vinculis ac̄. xii. petrus orōne eccl̄ie. **I**tē libe rat ab iſtātī morte. ut Ezechiam. ysa. xxxviiii. **I**tē ninūitas Ioñ. iii. **I**tē liberat a morte mo r̄tuos reuocādo. ut pater. iii. Reg. xvii. De filio vidue ſuscitato p̄cibus Helye. **S**ilr filiū Sunamitīs a morte reuocauit orō Helysei. **S**imilit Lazarū dñs orōdo ſuscitauit. Petrus thabitā ſviduā ac̄. ix. **S**ilr Paulus euticū. ac̄. xx. orō do ad uitā reuocauit. **S**up̄ de S̄ephō aduocato de purgatorio. **I**tē ſup̄ de p̄nia de ſuscitato p̄cibus & fletu ſeuerini. **I**tem p̄cibus Io. euangeliste ſuscitaꝝ drusiana. **P**recib⁹ Pauli patro clus. **E**t fere omnes qui ī uīe ſctōꝝ legun̄ a morte reuocati. p̄ces eoꝝ hec obtinuerunt. **I**tē liberat a pctō. id ē a morte ſpūali. **I**ac. v. **O**rō fidei &c. **S**i ī peccatis fuerit &c. remitte ei &c. **I**ob. xlvi. dixit dñs ad Helyphath. **I**ratū ē furoꝝ meꝝ ī te & ī duos amicos tuos &c. **E**t post. **S**eruus meus Iob orabit p̄ uobis ut non iputēt uobis ſtultitia uīa. faciēq; eius ſuſcipiā. **D**e hoc hūtū mīta exempla ſup̄ de reditu col umbe de Thayde. de Emiliano. et de Karalo cui dimiſſū ē pctm̄. **I**tē liberat ab inferno. ſup̄ de Traiano. ſup̄ de reuocatis a morte.

DE V UTILITATE ORATIONIS.
Sicut orōis uilitas & effēus ē multiplex q̄z ſc̄z orō est aīe cū deo colloquiū gra tiosum. cōuiuū amozosum. officiū fructuosuz. cōsortium glōsum. **P**rimo quidem orō est cū deo aīe colloquiū grōsum. Ait em̄ yſiō. Q̄n̄ oramus cū deo loqm̄ur. cū legimus deus nobiscū loquī. **E**t b̄tus Cyprianus orōnis tpe xp̄ianus hō cū deo loquī. Multū

gaudet paup homūtio q̄n p̄ loqui cū p̄cipē ſolus cū ſolo de magnis negocīis ſm desideri um cordis ſui. **G**en. xviii. **L**oquar ad dominū meū cū ſim puluis & cinis. **P**ſalmista. Apud me orō deo vite mee. q. d. In corde meo oratō q̄n p̄feram corā deo p tanto negocio ſicut eſt uita aīe mee. Quāreuerent huiliter & deuote attēte debeat aīa loqui deo. **R**eq. ſuꝝ q̄ in orō ne debet eē ſedulitas attētionis. **D**e beato Frā cisco legiē. q̄ ne fozeſ abſq; cōſolatione dilecti ſine intermissione orādo ſpūm deo contendebat exhibere p̄ntem. **N**am ambulās & ſedens intus & foris. laborās & uacās adeo erat orōni mtent̄. ut illic uideret quicq; erat ī eo. nō ſolum cordis & corpis. verū etiā opis & tem poris dedicaffe. & ibi nūc rū debat iudici. nūc ſupplicabat p̄t. nūc colludebat ſponſo. nūc colloquebaꝝ amico. ibi debet aīa totū cor ſuū expandere corā deo. & ei necessitates ſuas exponē. **P**ſalmista. Reuela dñō viam tuā. & ſpe ra ī eo & ip̄e faciet. **S**equit̄. **S**ubdit̄ esto do mino & oza eū. **I**n hoc colloquio deus viceuer ſa amicabilit̄ loquiſ aīe. uel muſiſibilit̄ inſpirando ea que p̄tinent ad ſaluteſ & inſtructōnem orātis. uel q̄nq; formata uoce loquēdo. **V**nd̄ deus ī orōne viſum interiorē illuīat. ſicut p̄phis orātibus incerta & occulta ſue ſapien tie reuelabat. **S**icut Dañ. orānti ſomniū Na buḡ. Iere. xxx. Clama ad me & exaudiām te. & mōſtrabo tibi grādia & firma q̄ nescis. **P**etro & cornelio facta fuit reuelatō ip̄is orātibus. **A**c̄. iii. vbi dicit̄. **A**ſcendit Peter in ſupi oza domus orās &c. **E**t ibi dicit̄ glo. aug. orātōne melius ſoluīt̄ dubia q̄z inquisitōne. **P**aulus prius exēcatus a deo. poſtmodū illumiñatus fuīt orādo. & audiuit archana ūba &c. **D**e b̄o Frācifo legiē. q̄ ī orōne incerta ſibi et occulta dīne ſapiētie pandebat. p̄phie eī ſpū ſtāta pleūtudine rt̄q;uit ī eo ut ſe p̄ntem exhi berz absentib⁹. certamq; notitiā habuit longe diſtātū ut ſecreta cognoscerz cordiū. & futu rozū p̄nūtiaret euētus. **I**n uitā b̄ti Clementis legiē q̄ ſiſinniū uir Theodore. pagan⁹ intra uit eccliam ad explorandū quo vxor ſua Theodore xp̄iana tam ſepe ueiret. & qd ibi fieret. q̄ cū orante ſctō Clemēte ſuifſet ibi cecus & ſurdus effectus. & ad hospitiū reductus. orōib⁹ beati Clemētis illuīatus & curatus credidit ſe magiſt̄is incantatōbus ſuifſe deluſum. **V**ñ p̄cepit ſeruis ſuis ut beatū Clementē ligarēt & traherēt. Illi aut̄ ligauerunt colūnam & trahe bant. & videbaꝝ eis q̄ ſctn̄ Clementē ligarēt & traherēt. & hoc idem videbaꝝ ip̄i ſiſinnio. **C**ū aut̄ beatus Clemēs monuifſet Theodore. ut orare nō ceſſaret. p̄ viro ſuo. & hoc ip̄a face ret. apparuit b̄tus Petrus apls ip̄i flenti et orāti dicens. q̄ ſicut p̄dicauerat fr̄ ſuus Paul⁹ ſc̄i ficiāt uir infidelis p̄ ml̄ierem fidelē. ita p̄ orati ones eius uir ſuus ſaluareſ. **I**p̄e aut̄ ſiſinnius interius & exterius illuīatus uocauit Theodore. rogans ut oraret p̄ eo. & uocaret ſanctū Clemētē. **C**uius moītis nolebat obedire. quo

ueniente. m̄structus in fide cum omni domo sua ab eo in pascha proximo cū .ccccxxxiii. de suis baptisatus ē. Itē .ii. dyal. c .xxv. legiē. q̄ cū b̄tus B̄ndictus nocturnas uigiliās p̄uenisset ad fenestrā quandā adhuc fr̄ibus quiescētibus ozōni insistens vidit fusam lucē desup. cūctas noctis tenebras effugasse. q̄ diem splēdore vī cebat. In qua sub uno solis radio totus mūd⁹ aī oculos eius collectus & adductus . in qua vidit aīam Germani ep̄i capuani in sp̄a ig- nea ab angelis in celū ferri. Q̄ aut illuīationē aīe interiore orō impetrat. patet p̄ aīpositum exemplū de iōbē p̄ trienniū orante. cui infusa fuit s̄l & gr̄a & sciētia pdicandī. Itē per exem plū aplozē quib⁹ orantibus datus ē illustrat̄or sp̄us. act. i. De mīltis etiā sanctis legiē q̄ orando cecos illuīabant. Itē orō est cōuiuū gaudiosum. Psalmista. In noīe tuo le. ma. me. Se quiē. Siē adipe & pin. &c. Hic expit̄ur aīma ī estimabiles delicias quas etiā expt̄us sentire potest. S̄ explicare n̄ posset. Que si st̄inuaren tur. iam non aliud viderent̄ q̄ delitie gadysi. q̄ reuera iste sunt quedā p̄libationes & degu statōnes illius suavitatis eterne. Hoc aut pulcherrime oīdit̄ dñs ip̄o facto in trāfiguratōne. siē dicit̄ Luē. xii. Assumpsit petrū iacobuz & iohannē. & ascendit ī montē ut oraret. Et facta ē dū oraret sp̄s vultus eius altera. & ue stitus eius albus resulgēs. Nota q̄o Petr⁹ ī illo cōuiuio iēbr̄iacus loquebat̄ extranea nesciens qđ diceret. & tam ip̄e q̄ socii eius nō valentes cantā & tam ixpt̄am dulcedinē sustinere. ceciderūt ī facies suas. Quāmiseri sunt ergo qui orōnem refugūt uel contemnunt. aut qui orātes quotidie nihil de tanta suauitate sentiūt. Felix aut aīma cui donatū est aliquid uel modicū de tantis delitiis p̄gustare. Huius em̄ degustationis uirtute nouit terrēa despicē. carnales delicias fastidire. mala sp̄alia sustinere. ad celestē p̄riam totis p̄cordiis hanc lare. ibi deuota aīma sursum eleuaē ī deum. eleuata illustrat̄. illustrata inflāmat̄. inflāmata s̄btiliat̄. magis ac magis purificat̄. & sic tota sp̄ualis efficiē. Eleuaē quidē aīma p̄ desiderium eterno. & quāto plus eleuaē. tanto amplius ab infirmis. id est terrenis & carnalibus desideriis elongat̄. ut iam ista non solum nō appetat. verū etiā paruipēdat. abiūciat et detem nat. Et q̄zum pficit aīma ī sui eleuatōne & sursum actōne ad celestia. em̄ pficit ī cōtemp tu terreno. ac etiā carnaliū. Nec solū eleua tur aīma ad mūdi prospera cōtemnendum. verū etiā vigoraē ad aduersa equanimitē tolerandū. De hīdī eleuatōne hēmus exemplum de b̄ta magdalēa. q̄ p̄ annos trīginta latuit uē dicit̄. ī quadā fouea. nunquā ī toto illo spāco ab hoīe visitata. s̄ ab angelis sanctis septies ī die sursum eleuabaē ī area celesti splēdore mirabiliter illustrata. ibiq̄ celesti dulcedie reficiebaē rursumq̄ reducebaē ad locū suū. Itē ī legenda b̄te marie Egyptiace dicit̄ q̄ cum Iōz̄ mas muciss̄t eam vidit q̄ dū oraret eleuabaē

m̄ area sup̄ terram. Itē de beato Francisco legi tur q̄ septies orans manib⁹ ac brachiis ī modum crucis. p̄tensis toto corpe subleuat̄ a terra. & nubecula quadaz fulgētē circū datus. ut illustratōnis & eleuatōnis mirabilis ītra mē tem mira circa corpus cū eleuatōne p̄ lustratō testis esset. De illustratōne q̄ sit ī anima vīrute ozōni dīctū est q̄o sc̄z anima colloquēdo cū deo & eque dīnitus illustrat̄ & doceat ī sc̄ola sub magisterio sūmi doctozis. Itē aīma ī ozōne illustrata & eleuata dīnīs splendoribus ī amoīe dei amplius inflammatus sicut hēmus exemplū. act. ii. q̄ sc̄z orātibus aplis sp̄i rituissanc̄t̄ descēdit ī linguis igneis sup̄ eos Itē .ii. Mach. i. Ozantibus sacerdotibus ignis magnus succēsus est sup̄ sacrificiū. Simile. iii. Reg. x. de sacrificio Helye. Tertō oratio est officiū fructuosum. Magnū est lucrū huius officiū. q̄z semp̄ omni hōza & omni loco p̄t̄ ho mo orando lucrari. & rem maxiam sc̄z uenīa p̄tōz. gr̄am meritoz. & ip̄m deū & eius glo riā. Psalmista. Gr̄am & gl̄iam dabīt dñs. Ozātibus aplis datus est sp̄ūs sanctus. Luē. xi. Da bit sp̄ūm bonū petentibus se. Hoc officiū sile est v̄sure. q̄z p̄ hoc officiū lucraē hō die & nocte. sanus & eger. diues & paup. iuuenis & senex. sedens & ambulās. labozans & vacans. Magnū negotiū h̄z homo tractare ī curia sūmi regis. Anima vero ī corporis carcere deten ta nō potest illuc ascēdere. nec corā eo sua negocia p̄curare. Ideo opusē q̄ ad illam curiam nuntiū suum. id est ozōnem dirigat q̄ vicem eius gerat. & eius negocia p̄curet. Vñ. ps. Int̄ret ī cōspectu tuo oratio mea. Ibi glo. aug. Magna virtus pure ozōni. q̄ quasi quidā nūtiū m̄trat & ibi negocia pagit. quo caro p̄uenire nequit. Cae ergo ne nūtiū iste sit nūmis pomposus. carne grauatus. & non possit ad alta volare sicut strutō. id ē ne sit de hiis q̄ ad carnē p̄tinēt. Ne sit retroḡdus. ut cū debeat tendere sursum. tendat deo zsum sc̄z petens terrā. Ne sit excōmunicatus & nō admittat̄ ī curia. p̄. xxviii. qui declat aures suas ne audiāt legē. ozō eius fiet execrabilis. Ne sit nūtiū ūmici q̄z ūpellere. Psalmista. Ut qđ dñe repellis ozōnem meā &c. Ne ī uia detineat̄ a fantasmatibus & cogitatōibus voluptuosis. De quo cōquerit̄ Tren. iii. Opposuit̄ nubez tibi ne trāseat oratio. Ne sit claudus sine ieiu nio & elia. tho. xii. Ne sit mutus p̄ indeuotōnem. Cōtra qđ dicit̄. ps. Verba mea aurib⁹ p̄cipe dñe intellige clamorē. m. Int̄ede vo. o. m. &c. Ne sit nūmis grossus & inflatus p̄ sup̄biā ut nō possit p̄ angustam portaz intrare. Eccl. xxxv. Qđ humiliantis se nubes peneēbit. Hō sagittare uolens caput & humeros demittit. Si iīt̄ ozādo senseris ozōni tue nubes oppōi humiliando te sagittā ozōni emitte. q̄ nubes penetret. quia buili ozōni nihil obſistit. Iudit. viii. Humiliū & mansuetoz semper tibi placuit dep̄catio. Psalmista. Respexit ī ozōnem builiuz Sequit̄. Et donec pp̄inquet non consolabit̄.

Quasi diceret. Non solū penetrabit nubes cre
atūrā mundiū uel fantasmātū retardan-
tiū. s̄; etiā ceterū sc̄tōz & chōros oīm angeloz
transibit. & donec pp̄m̄quet ad ip̄ius ōspectū
nō cōsolabitur. & nō disced; donec altissim⁹
aspiciat. sicut bonus nūtius & diligēs p̄cura-
tor expectat & instat donec negociū suum vi-
deat expeditū. Ozatō est sicut sagitta Ionathe
que nūq; rediit retrosum. sicut dicit̄. ii. Reg
·i. Iste nūtius est optimus p̄curator h̄is ūgred
sum in curiā. Luč. iii. Ihu baptisato & orante
apti sunt celi. in signū q̄ orantib⁹ ap̄iunt̄. Et
cū puenerit ad p̄nitiam summi regis impetrat
quicqd vult & expedit. q̄ deus iūitat ad pe-
tendū et p̄mittit se daturū. Luč. xi. Petite. et
dabiē vob̄. Io. xvi. Si quid perieritis p̄rem &c
Math. xxii. Om̄ia quecūq; perieritis in ozōne
credētes accipietis. Ozando impetrat h̄o egris
curationē. Iſa. xxxviii. P̄tōrib⁹ ouersionez
Sicut stephs cōuerzionem pauli. Andreas ni-
colai senis. Requiere sup̄. Mortuoz suscitatio-
nem. Requiere sup̄. Ozādo salomon impetravit
sapientiā. iii. Reg. iii. Moyses victoriaz. exo.
xvii. Et Iudas Machabeus. ii. Mach. i. Requiere
sup̄. Ozō impetrat liberatōnem a malis & pi-
culis. Requiere sup̄. Ozō choruseat in miracul⁹.
Omnes em̄ sancti miracula faciebant ozādo.
Ozō impetrat p̄creatōnem plis. ut pat̄z Geñ.
xxv. Dēf̄catus est ysaae dñm p̄ uxore sua. eo
q̄ sterilis eēt. dedit ei cōceptum rebecca &c. i.
Reg. i. Anna p̄cibus obtinet Samuelē. Zacha-
rias Iohannē. Luč. i. De b̄o Remigio legit̄. q̄
cū quidam reclusus in frācia instanter rogarz
dñm p̄ piculo vandalicē p̄secutionis q̄ fere to-
tam franciā vastauit. uox ei de celo apparuit
dicens. q̄ talis ml̄r quā ei noīauit peret filium
noīe Remigiū qui liberaret gentē suam ab in-
cursu malozū. Cūq; hec dicte mulieri seni &
sterili diceret. & illa nō crederet. ait. q̄n illū la-
ctabis. lacte mibi linies oclos & visum recupa-
bo. & ita factum est. Itē immutatōnem in cur-
su solis. ut pat̄z de Ezechia orāte ad dñm. Iſa.
xxxvii. Itē impetrat necessarioz p̄uidentiam
Xps enim ozādo multiplicauit panes. Io. vi.
Març. viii. Helyas farinā et oleū. iii. Reg. xvii
Item i uit. pa. legit̄ q̄ cū monachī b̄tī Apollo-
nii in die pasche non h̄rent nisi paucos panes
& siccōs. dixit eis. Ozate ut fides faciat uob̄is
pitantiā de hiis q̄ desideratis. Cum aut̄ illi re-
nuerent ex huilitate. orauit ip̄e. & statim hoī-
nes ignoti tā multas copias asportauerūt pa-
nū delicatissimoz & calidozū. & fructū mī-
re q̄zitatis & saporis & alioz delectabilū ut
quotidie usq; ad penthecostē pp̄inaret oībus
sufficiēt & abundantē. Itē cū famēs urgeret
egyptiū. & ueissent ad eum sui. datis oīb⁹ pa-
nibus solū tribus p̄tibus vnius paīs remanē-
tibus. bñdicens ait. Nūquid p̄ hoc ml̄tiplica-
re manus dñi. dicit spūssanctus. non deficiet
panis usq; ad nouas fruges. et ita factū est q̄
cōtinuis quatuoz mēsibus non deficeret ero-
gātibus. Dicit Hiero. se uidisse ibi sporas ple-

nas deportari sup mēsas uacuas. et plenas itē
rū reportari. De hoc hñtūt multa exempla su-
pra de elia. Legit̄ i uit. sancti hug. Q̄ cum
quidā locus datus eēt p̄uis quibusdaz mona-
chis cluniacensib⁹ quos miserat ibi sc̄tūs bu-
go q̄ mō dicit̄ sc̄tūs Martin⁹ d̄ campis. & est
prioratus ditissimus. Et cū eēt ibi paucissimi
monachi. nec iūeirent ibi vñ viuere possent.
quidaz eoꝝ redierūt apud cluniac. rogātes ut
ipi & alii tanq; non ualentes iūeire necessaria
i dicto loco apud cluniac. reuocaren̄. Qui-
bus sc̄tūs vir rñdit q̄ ideo nō iūeiebant ibi
necessaria. q̄ pauci erāt. nec clamabāt fortiter
ad deū orando & laudādo qui dat iūmentis
escā ip̄oꝝ &c. Ip̄e sc̄tūs iūxit eis plures. miū-
gens eis q̄ fortit̄ clamareat ad dñm. & maxie
de nocte laudādo & orādo. Q̄d cum adueien-
tes facerēt. stigit q̄ cū de nocte rex frācie per
locū trāsiret & audiret eos fortit̄ cātantes ad-
mirat̄ loci nouitatē. et lauduz dei altitudiem
quesiuit cuiusmōi eēt hoīes. et audiens eoꝝ
nouā missionē. & factū sancti qūo & q̄re mi-
serat plures. motus ad pietatez assignauit eis
multos redditus vñ viuerēt. & deū semp lau-
darent cū pluribus aliis monachis. Itē in le-
genda noua legit̄ de ozōne beati Dñicī pane
missō. q̄ cū beatus Dñicus eēt in cōuentu fra-
trū nec h̄rent panem q̄ seruitores fr̄ib⁹ appo-
nerēt. dictus sc̄tūs in dñō cōfisus sedit ad mē-
sam vacuam. & fecit fr̄es sedere. Cū aē viderz
mēsam a pane om̄ino uacuā inclinauit caput
ad ozōnem. quo orāte. intrauerūt p̄ refectoriū
hoīes speōsissimi apporātes cophinos plenos
panū cādidissimoꝝ. quibus depoītis inclinan-
tes recesserūt. Itē cum quedā paup ml̄rcula in
cubuisset ad ozōnem fere usq; ad horaz sextam
nec haberet panē in domo sua. nec vñ posset
emere. adbuc h̄is pdicere aliq̄ cōsueta. cogita-
uit q̄ potius ip̄e uolebat comestione carere q̄
nō pdicere ozōnes assuetas. Cūq; ab ozōne ca-
put eleuaret. iūeit ad caput suū panem albī-
simū. Quē cū non posset iūeire q̄s eū ibi po-
suiisset. accepit & comedit cū grāz actione. Itē
impetrat aquā. sicut patet Geñ. xxi. de puteo
ostēlo Agar clamāti et flenti p̄ puerō. Itē nūi.
xx. Dñe deus aperi eis thesaurū tuū fontē aq̄
viue. Itē Exo. xvii. Petra oreb dedit aquā. Itē
Iudit. xv. de fonte exeunte de maxilla ad p̄ces
Samsonis. & qūo bibens ex eo uires recepit.
Itē in uita sancti Clemētis legit̄ q̄ postq; i ex-
iliū relegatus. iūeit i insula ad quā missus ē
plusq; duo milia xp̄ianoz in exilio relegato-
rū ibi ad secundū marmoza. qui ml̄cam aque
penuriā patiebant̄. ut oportet eos ire pro aq̄
p̄ sex miliaria. Iussit omnes secū orare ut dñs
cīs fontē aque viue apiret. Cū aut̄ ip̄e oraret.
apparuit illī soli agnus qui eleuato pede dex-
tro quasi locū ostēdebat ubi fodrēt. Cum aut̄
eos duxisset ad locū sc̄tūs Clemēs. nec locum
fodrēdo tangerēt ubi erat pes agni. ip̄e arre-
pto breui sarculo sub pede agni fodit. & statim
fons viuus & maximus erupit. & ad famam

huius miraculi et predicationem tot quenientes sunt cōuersi. q̄ infra annū edificate sunt ibi octuaginta quīq; ecclesie. Itē impetrat pluviā Iac.v. Rursumq; Helyas orauit. & celū dedit pluviā. et terra dedit fructū suū. iii. Reg. xviii. Nubecula pua quasi vestigiu; hois ascedebat de mari &c. Itē. ii. dyal. xxxiiii. de sancta scolastica sanctimoniali sozore sancti Benedicti quā cū btus Benedictus visitasset. & totā diem in dei laudibus & colloquii sil expendisse. & ipa retinuisse eū ad mēsam. uolebat eū retinere ad pnoctandū ut loqueret ei de gaudiis celestibus. Cū autem ipē nullo mō acquiesceret ei. inclinavit caput et orauit cū lichrymis. et cū eff̄ ante tēpus serenissimum. subito tanta pluvia facta ē q̄ nullus posset exire. Cum autem eam sup hoc argueret. ait. Rogauit te. & nō exaudisti me. rogaui dñm. & exaudiuit me. mō tu egredere si vales. Itē virtute ozonis aq̄ nūc in sanguinem cōuertit. nūc in mari diuidit. & quasi murus solidat. nūc amara dulcescit. nūc de saxo pducit. Ignis nunc in aqua ardescit. nūc rubum non cōburit. nūc pueros nō ledit nūc de celo ad cōsumendum impios emititur nunc de aqua pducit. Celū nunc māna pteuit. nūc annis tribus & dimidio pluviā nō desit. nunc pluviā dedit abundante. Ozone leones māsuecunt. oīa mūdi elementa mutantur. demones effugant. & breuiē ozātibus omnīs creatura obedit. assistunt anglī. & de ipē tam mirabilē q̄z misericordit condescendit.

Quarto ozō meret ozortū glōsum. In pñti quidē vita frequēter & deuote ozātes merent̄ habere cōsortium btoz angloz. sic ptz de bta Agneta. Beata Katherīa. Cecilia & aliis mulieris. De bta Cecilia spaliter legit. q̄ cū ad p̄ces ei⁹ vir suus Valerianus fuisset conuersus. & baptizatus a beato Urbano. & rediret. & Ceciliā deuote ozantē inuicēret. videt ei assistere angeluz dñi tenentē duas coronas ex rosis & liliis cōsertas. alterā obtulit Cecilię. alteram Valeriano. dicens. Istanas duas coronas mūdo corde & copte custodite. q̄z eas de padysō dei uobis attuli. q̄ nec vñq; marcescunt. nec odorē rem amittit. Et hiis dictis disparuit. Ad hāz odoz Tyburtius fr̄ Valeriani affectus. ē ad deū cōuersus. & glōsus martyr cū frē suo Valeriano est effēcū. Maxie autē i morte assistit ozantibus ad cōsolandum. & in suū cōsortiu; pducendū. sic patet de Romula. Reqre supza. Legit̄ inter miracula vndecimiliū virginū. q̄ quidā cōuersus maximam habebat deuotōnem circa eas. cui infirmati vna virgo apparuit in estimabili pulchritudine fulgens. Cum autem ipē miraret̄ eius pulchritudinem. illa quesivit ab eo si ipam cognosceret. ipo rñdente q̄ nō. ait. vna sum de hiis virginib⁹ circa quas semp tam deuotōnem habuisti. & ad hoc veni ut in de mercedem recipias. si amore & honore nři vndecimillies dñicam ozōnem dixeris. i hora mortis tue nřam ptectōnem & solatiū habebis. Qđ cum ille q̄zitius & deuotius oples-

set. vocauit abbate & cōuentum se faciēs inūgi. Qđ cum fieret. uidēs adueientem choz sa crāz uirginū incepit clamare. recedite. date locum sacrī uirginib⁹. Qui requisit⁹ abbati reculit pmissionē sacraz virginū & eaꝝ appititionem. Cū autē ad clamorē eius alii recessissent inter chozos eaꝝ spūm exalauit. Ad idem facit qđ sup̄ habet de uirgī recepta in chozo uirginū. eccl. xxxv. Qui adorat deū. in oblectatiōne suscipiet. Luē. xxii. de dñō dicit̄. Factus ī agonia plixius orabat. tūc apparuit ei angel⁹ dñi de celo cōfortans eū. Post mortē uero recipiunt̄ in cōsortium angeloz & sc̄tōz cū eis ppetuo pmasuri. sicut ptz de Lazaro. Luē. xvi. de beato Frācisco. & de bēo Martio. Ambro. & aliis mltis quoꝝ aie vise sunt deduci ab angelis. In uit̄. pa. legit̄ de Paulo pmo heremita de quo refert Hiero. q̄ cum btus Antoni⁹ diuina sibi reuelatiōne facta uenisset ad eū. & cōsolarent̄. & colloquerent̄ admuicē. int̄ alia dixit ei Paulus ut corpusculū eius traderet se pulture. & q̄ rediret ad locū suum. & reuertens apportaret palliū qđ Anastasius ei dederat priarcha tūc Alexādzinus. Hoc autē dicebat ut in maiori quiete solus & deuotōne ozōnis poss; reddere spūm. Cū antonius obedir̄ & ad eū ut ei dixerat cū dicto pallio rediret. videt pauli aīam niueo cādoze fulgentem int̄ angeloz cateruas. inter pp̄baꝝ & aploꝝ chozros in sublime cōscendere. Cum autē uenisset ad locū ubi Paulus bītabat intrās speluncam uider corpus Pauli cōplicatis genibus. erecta ceruice. extensis in altū manibus stare. & credēs p̄zio eū viuū eē piter orabat cū eo. Sz post q̄z nec geitum aut planctū aut suspiriū ab eo audiuit. accedens ppius. eum mortuū inuest. & sepelīuit cum adiutorio duoꝝ leonum. qui ei cū unguib⁹ fouēa fecerūt. Vñ dicit̄ Hiero. q̄ cadauer deū cui omnia obediūt & viuū officio gestus p̄caretur. Itē beatus Greg. ī oīe. de rege q̄ fecit nuptias filio suo refert de tribus materteris suis ex parte patris sozoribus q̄ eodes die religionis habitū suscepserūt. Vna eaꝝ uocabat Tarsilla. alia Emiliiana. alia Gordiana. Due prime semp in amore dei proficie bant. Gordiana semp tepescerat. Tarsilla p̄e assiduitate ozādi cum lauare mortua inuēta est in geib⁹ h̄re callos ad modum camelozū. Huic apparuit. Felix papa attauus bēi Greg. oīdens ei māsionem eternā in celo dicens in hac te suscipio. statim febre arripit. Altera die cum ueissent ad eā visitandā multi. & mater Greg. clamauit. recedite. recedite. xps uei. Et hoc dicēdo carne soluta est. Et hoc factū est in uigilia natalis dñi. Cū at lauare. mirabilis ō corpē ei⁹ odoz exhibat. P̄p̄ paucos dies apparuīt ista emiliiane dicēs. sine te feci natuūtē domini. tecum faciā epyphaniam. Veni ergo sozor. Que ait. Cui dimittimus ergo sozorē nostrām Gordianaz. Rñdit. Sine eā. quia inter laicas deputata est. Qua aī epyphaniam dñi defūcta. sozor eaꝝ Gordiana duxit virū cum

multorum scandalorum custodem agrotum suorum.
DE TRIBVS ORATIONIS SPE
CIEBVS. DIS. XXXV.

Hec decimoseptimum scz de spibus cu diuersis divisionibus ozonis. Sciendo est qd est quedam oz oocis. alia cordis. alia opis. Ver. Dant pccis officium. uox. cor. opusqz piu. Actibus & uoce. corde rogare doce. Corde rogabat moyses et ore tacebat. Exo. xiii. Dicit dñs ad moysen qd clamans ad me corde & nō voce. Itē Anna. i. Reg. i. Anna lo quebat in corde suo. & vox peitus non audiebat. Alia est uocis. ps. Voce mea ad dñm cl. Dañ. xii. Susanna exclamauit uoce mag. Domine deus &c. Itē oratio boni opis. Aug. Nō cessat ozare qui nō cessat bñ agere. Ozō aut̄ cordis mltiplex est scz cōtritionis. cōpassionis. afflictionis. cordis deuotōnis. feruētis dilectionis. cōplexus siue colluctationis. Prima igic spēs ozonis mentalis est cōtritionis. qd est cum hō rugit. gemit. plangit. & dolet i cōsideratione pētōz & defectū. suorū. & ex dolore flet p̄ eis ps. Rugiebā agemitu cordis &c. Itē. Atribus p̄cipe lachrymas meas. Ipe lachryme pōdera uocis hñt. Vsa. xv. In via Ozonaym clasmazē cōtritionis leuabūt. Ozonaym interpta tur iracudia iniquitatis eoꝝ. Qd est qn̄ homo irascit contra pētā sua. dolz & gemit ea. Hoc agens orat & clamat ad aures dei fortē ut deus clamorez sine uoce exaudiat et parcat. Iob. xli. Nō parcam ei uerbis potētibus. & ad dep̄candū cōpositis. Greg. Veracit̄ ozare est i cōpunctōne amaros geitus non uerba cōposita resonare. Aug. li. i. de spū & aia. Oratō ē mentis conuersio in deū per pīu & huilem affectū qd est qn̄ homo defectus suos recognoscēs se ipm̄ plangit & huiliat. & ad deū pium affēm eleuat. ut ea que sibi desūt benigne suppleat. De hac materia habentur supra multe auctoritates & exēpla de cōtritione. Secūda spēs ozonis mentalis ē pius affectus cordis cōpatientis. directus in deum ex spassione alienoꝝ maloꝝ. siue sint culpe siue pene. sic clamabat moyses p̄ afflictione ppli. Exo. xiii. Cū videaret eos affligi p̄ insecurōne egyptioꝝ. Itē Samuel cum ppli petiuisset regē & ipse oñdisset eis qd mala ex hoc eis euērent. et quāgrauerit peccassent dixerūt. ora p nobis ad deū. ut nō moriamur &c. Intulit. absit hoc peccatū a me ut cessez ozare p uobis. nec tñ orabat tūc uoce. Treñ. ii. Leua manus. t. ad deū p̄o anima bus puulorū &c. Sic faciebat Moyses ozans corde p̄ pugnāte pplo. exo. xvii. Tertia species ozōis mentalis est geitus afflictionis p̄sentis. qn̄ videt homo mala pene quibz hō p̄mitur. gemit sub eoꝝ pondere. erigens affectus cordis ad deū qui ē adiutor in tribulatiōibus qd inuenierūt nos nimis. Sic clamabat filii isrl gemendo. exo. ii. &. iii. Eccl. xxxv. Nō despici et dñs p̄ces pupilli. nec vidue cū effundet loq̄lam geitus. ps. Afflictus sum & humili. &c. Quarta spēs ozonis ē deuotō cordis. qn̄ ex

beneficioꝝ dei recordatōe anima pio affectu tendit i deū. & qn̄ p̄cussa subita mundatione p̄teratis sicut adipe & pmguedie repleta spiritali p̄mguedie saginat. & cū magis replet magis circa deum afficit. & magis in pias & dulces lachrymas resoluit. Talis erat ozō David dicit̄. factū est cor meū anqz. &c. Canē. v. Alma mea liquefacta est. Corda deuota sunt phiale plene odoramētoꝝ qd sunt ozōnes sanctoꝝ &c. apoc. v. Quinta est in siti & desiderio feruētis dilectionis dei. ps. In meditatiōne mea exar. ig. Itē. ps. Quēadmodū desi. c. ad son. &c. Dañ. Ozō est ascensus intellectus ad deū. Glo. sup illud theſ. vñ. Sine ītermisſione ozare. &c. Ip̄m desiderium boī ozatō est. Si cōtinuū est desiderium cōtinua est ozatio. Sexta est collectationis siue cōplexus. quādo ex vehemētia desiderii & effusione lachrymāt cogit & quasi cōstringit dñm ut concedat qd petit. Sic Jacob. luctans cū anglo ait. Gen. xxxi. Nō dimittā te nisi p̄pus. &c. Et p̄. Si sic fortis cōtra deū fuisti. qz to magis stra hoies p̄ualebis. Quibus brachiis uicit eū dic̄t Osee. xii. Conualuit iacob ad anglm̄ fleuit & rogauit eū. Eccl. li. Aia mea luctata est cū sapiētia. Itē cōstringit tenendo eū ozōnibus feruīdis ne puniat quos iustitia puniēdos requirit. Sic faciebat Moyses quādo tenebat dñm ne pplm̄ qui peccauerat occiderz. exo. xxii. Dime mitte me ut irascer. &c. Itē cōstringit cōplexādo ne recedat. Canē. iii. Tenebo eū nec dimittam &c. Aug. Sentio quēdam sp̄plexum cum sentio deū. m. Itē ozōis spēs notant̄. i. Thi. iii. Obscro p̄mū oīm fieri obsecratiōnes. ozōnēs postulatiōnes. grāt̄ actōes. Quāz nūs & sufficiētia sic assignat̄. Quia ad ozōem tria req̄run̄. quoꝝ p̄mū est qd ozās accedit ad deuz qz orat. qd assignat̄ noīe ozōnis. qz ozatio ascensus intellectus in deū. Secūdo requirīt qd petitiō qd signifīcat̄ noīe postulatiōnis. siue p̄titōnis p̄ponat̄ determinate. que quidē noīant qzdam p̄prie postulatiōnem. siue indeterminat̄. ut cū qz petit iuuari a deo qd noīant sup̄plicatiōnem. siue solū factū narretur. hm illō. Io. xi. Ecce qz amas infirmat̄. qd uocant insinuatōnem. Tertio requirīt rō impetrādi qd petīt. & hoc uel ex pte dei. uel ex pte petentis Rō quidē petendi ex pte dei est eius sanctitas p̄petrā quā petimus exaudiri. hm illud dañ. ix. Propter temetip̄m inclīa deus meus aurē tuā. Et ad hoc p̄tinet obsecratio qd est sacra cōtestatio. sicut cū dicimus. p̄ nativitatē tuam libera nos dñe. Ratō vero impetrādi ex pte petentis est grāt̄ actio. qz de acceptis bñficiis gratias agentes meremur accipe potōza. ut in collecta dicit̄. Et iō dicit glo. i. Thy. ii. qd in missa obsecratiōnes sunt qd p̄cedunt obsecratōnem. in qui bus quedam sacra cōmemorant̄. Ozōnes sunt i ipa cōsecratione in qua mēs maxime debz eleuari in deū. Postulatiōnes aut̄ sunt in sequētibus petitiōnibus. Grātiaꝝ actiones in fine. In pluribus ecclie collectis hec quatuor possunt

attendi sicut in collecta trinitatis. qd dicit omni potes semperne deus. ptnet ad oronis accensum in deo. qd dicit. qui dedisti famulis tuis &c. ptnet ad gryph actionem. quod dicit. presta quesum &c. ptnet ad postulacionem. qd in fine ponit. p dnm nr m &c. ptnet ad obsecracionem. In collatibus aut pnm dicit qd obsecratio est iploatio p peccatis. Oratio cu aliquid deo vademus. postulatio cu p aliis petimus. Sed pnm melius est.

DE DECEM ORATIONIS SPES CIEBUS DIS. XXXVI.

Domine sciendu est qd aliter diuidut ali qui oronem dicentes oronis esse decem spes. Depcatio. Rogatio. Obsecratio. Petatio. Postulatio. Supplicatio. Suffragium. Dei laudatio. Gryph actio. & Iubilatio.

Prima igit spes oronis est depcatio. que est quando deum rogamus p malis culpe a nobis amouencis. sm illud Matb. vi. Dimitte nob debita nra. Psalmista. Appropique depcatio mea i cōspectu tuo dñe. Idem. Depcatus sum facie tuam in toto corde meo. Idem. Exaudiuit dñs depcationem meam. Et Job. ix. Meū iudicē depcaboz. Eccl. xxxix. Iustus cor suum tradet ad vigilandu diluculo ad do. qui fe. il. ap. os. suū in orōne. & pro de. s. depcabit. Et. xxviii. Relinque pximo uocenti te. & tunc depcantibz soluent.

Ecunda spes oronis est rogatio. q est pro flagelli diuinī ammonitōne. uel p tribulationis instatī remotione. uel p hostium oppressionē. q solet fieri cu ppli cōuocatione. ieunio. orōne. exhortatione. pdicatione. & cum letanī. Sic fecit Josaphath vidēs se opprimi a multitudine hostiū cōuocauit pplm. orauit. p dicauit. ieunauit. & orōem indixit. ii. pal. xx. Josaphath pteritus totū se cōtulit ad rogan dñm &c. Cōfortat ad ppliam Hyahely exiuit cu suis. & omnē multitudinē quā inueniērūt vicerūt & ea spolia obtinuerūt. Sic fecerūt filii isrl cōtra holofernē. Judith. iii. & viii. Clamauit omnis ppls ad dñm &c. It Hes. iii. Dixit Hes Mardocheo. Cōgrega omnes iudeos &c. Item. vii. Dona mibi aiām meā p quo rogo & pplm meū. Sil. ysa. xxxviii. Ezechias cōtra Sennacherib. Sil. l. one. iii. Rex niniue surgēs de solio suo &c. Et post. Clamēt ad dominū in fortitudine &c. Propter hāc cām instituti sunt dies rogationuz sc̄z ppter flagellī diuinī āmotōnem. Ut fit in festo sancti Marti ubi fit ḡnialis pcessio. et letania maior sic dicta. uel ad dñiam illius que fit in rogationibus uel qz a maiore sc̄z beato Greg. instituta ē. Legitur enī in cronicis & gestis romanorum pontificū. qz cu romani ebrietatibz. comessatōnibus & luxuriis vacarēt post pascha nō deferentes sacramēto qd recepant. imisit eis deus pestem inquinariā. Per hūc modū Tyberis fluvius ita excreuit & ita terraz occupauit q sup muros urbis excrescēs draconē maximum & serpētes multos pfectatos ad ripas adduxit.

De quoqz fetore subsecuta est dicta plaga sic dicta. qz hoīes subito inflabanz in inguine et subito moriebant. Qua peste papa Pelagius mortuus ē. Et Greg. ei inuitus substituit. qui ad illā plagam remouendā romanū pplm cōuocauit ad orandū. Cum aut̄ deberz benedici bñ. lxxx. hoīes expirauerūt ab illa plaga. Cu aut̄ facta esset pcessio cu letanīs & orōnibus & ipē sermonē ad pplm feciss. cessauit plaga illa. Ideo statuit ille annuat processionē illam & uocat̄ crucis nigre. qz solebat fieri cu ueste lugubri. uel qz ppter mortē hoīm evitandam cōstituta est. Moriebant̄ hoīes hac peste subito. et qz sine sensu dolozis in viis. et ludis. & comedendo & bibendo & alia quecūqz faciendo. Cu aut̄ cōuenisset ppls ad sc̄m Petru pcepit eos psternere ad orōnem ante gradus ecclie. A qua cu ipē surgeret vidit sup castrum Crescēti anglūm detergente cruente gladium & in vaginā reponente. per quod intellexit qz plaga illa cessaret. Cu cōsurgerent ab orōne in uenti sunt bñ. lxxx. mortui. Dictū aut̄ castrū vocatū est postea castrū angeli. Itē nota qz ppter cōsimilē cām dies rogationū instituti sūt cu anno dñi. ccclv. apud viennā & in circuite frēquēter & p annū integrū maximus terremotus accidisset. p quod mltē ville. ecclesie. & domus fuerāt subuerse. & mlti pstrati. Et cu ibidem regis palatiū celeste incendiū cōcremarz. Et cu diuerte fere & maxie lupi p ciuitatem disurrentes qz passim pueros & senes viros & mltieres deuoarent. Cunqz illi dolorosi casus quotidie accresceret. sc̄tūs Mamert⁹ vrbi archieps illos tres dies qui sunt aī ascensionē dñi instituit. Et cōuocatis clero & pplō p tres dies pdictos pcessiones & orōnes cu letanīs follemniter fieri indixit. Ad cuius exēplum p totā eccliam gallicanā ep̄i cum clero & pplo sic fieri decreuerūt ad sedandas pestes & aeris intempētā ad pacificādas guerras. ad i firmitates & mortes repellendū. ad cōseruanđ & multiplicandū fructus terre qui maxio illo tpe pire uel deficere cōsueuerunt.

Tertia spes oronis est obsecratio. q fit quā do p maioribus et difficilioribz factis dum adiuramus. ut p impioz cōuersione & p obtentione eoꝝ q sunt sup naturā uel aliquorū q deus videb non defacili facere nisi multū adiuratus. Et aut̄ hec adiuratio p maxima eius bñficia ut p bñficia creationis. recreatōis siue incarnatōnis. iustificatōnis. p opa assumptae miseratōnis. Itē fit cum adiuratur deus p hiis quos maxie dilexit in hoc mūdo. ut xpus & m̄ ei⁹ & sancti. Sic orabat Moyses qui qz si captū deum tenebat et vincebat. Exo. xxxii. Recordare Abrahā Iaac. &c. Et post. Placatus est dñs ne faceret malū. Sic faciūt paupes ioculatores reducunt ad memoriā filii a quibus petūt pbitates p̄m eoꝝ. pū. xviii. Cu obsecratoibz loquet̄ pauper &c. phyl. iii. Cum omni orōne & obsecratoe pe. &c. Obsecratoes unt in fine collecta ecclie. cum dicit p dñm.

Et in collectis de sanctis. cum deo p eos adiu-
ratur. Itē pueri hebreoz. & q̄ pibant & seque-
bantur dñm qui dicebat osanna filio dauid.
Math. .xxi. qđ est h̄m Hiero. idem qđ obsecro
salua. qui est filius dauid sc̄ tam pī p̄s

Quartā sp̄s ozonis est petatio q̄ est p sup-
plendis deficibus nr̄is t̄palibus sc̄ & sp̄ua
libus. sicut sunt necessitates rerū tempalium
ad vitam uel corpum sanitatem & pacem t̄palez
Math. .vii. Petite & accipietis &c. Postea. Pa-
n̄ celestis dabit bona petētibus se. **I**dē **L**uc. .xi.
Vbi ponit exemplū de amico petente tres pa-
nes. id est tres refectiones. Prima est in neces-
sitatis corporalis p̄fusione. **M**ath. .vi. Sic pater
v̄ celestis q̄z h̄is om̄ibus indigetis. Secunda ē
refectione cordis in cōpunctione. & lachrymarū
effusione. ps. Puerū mibi lachryme mee pa-
die ac nocte &c. Tertia est i sp̄us cōsolatione.
& donoꝝ ḡre immissione. **L**uc. .xi. Pr̄ vester ce-
lestis dabit sp̄um bonū potentibus se.

Quinta sp̄s ozonis est postulatio siue alle-
gatō. h̄m qđ dicit **C**assiodor. Ozō est oris
rōcinatio q̄ fit cū allegatōe. q̄n sc̄ petiē quod
maximū est sc̄ bonū eternum quasi ex debito
cū allegat̄. qz debet ex p̄missō. qz p̄misit illud
dare petentib⁹. **M**ath. .vi. Pr̄imū querite reg-
num dei. &c. q̄n petiē ex debito meriti. ut cū
allegat̄ q̄ quibus dedit. p̄merentē grām de-
bet dare gl̄iam tanq̄z eius p̄miū. ps. Grām &
gl̄iam dabit dñs. Sic filii isrl̄ petiuerūt a rege
ut eos h̄itare faceret in optio loco terre gessen
q̄ erat optima & fertilissima q̄ interptat̄ oplu-
ta terra. Iosue petit in p̄mū sui laboris sibi
dari m̄ filios isrl̄ ciuitatē Thānath sare sitam
in mōte effraym ad habitandū. que de p̄cepto
dñi data ē ei. Hec ciuitas celestis q̄ sita ē i emi-
nētia fertilitatis & abundantie. totū ut dicit.
Berñ. cōtinens qđ delectat. Qđ notaē in hoc
q̄ sita erat in mōte effraym q̄ est mons fertili-
tatis. Effraym ei frugifer iterptat̄. Thānath-
sare interptatur nūs opimenti noui. qz ibi sūc
nūati a deo sācti lumine amiicti. ps. Amicti lu-
mine sic uestimēto. Itē Neemias uero petiuit
ut mitteret eū rex in ierlm ad ciuitatē p̄m su-
ozū qđ obtinuit. Illam eternā gl̄iam facit nos
postulare sp̄us geitibus menarrabilib⁹. ut dici

Extra sp̄s ozonis ē tur. **R**o. viii.
supplicatō que est cū huiliter amicos dei.
& maxie iam b̄os rogamus p eoꝝ p̄rocinio.
suffragio. uel adiutorio. apud deū obtinendo
Iob. .v. voca si qz habes & ad aliqz sc̄tōz con-
verteere. Sic **M**ath. .xv. Dimitte eā qz clamat
post nos. Silr sufflicatōne videbant̄ uti gen-
tiles rogātes philippū. ut introduceret eos ad

Eptima sp̄s ozonis est ih̄m. **I**ob. .xii.
suffragiū qđ est q̄n eccl̄ia ul' amici dei oz̄at
deū p aiabus. uel ut a piculis sp̄ualibus ul' co-
palibus liberen̄. ut m ac̄. xii. Ozō fiebat sine
intermissione ab eccl̄ia ad deū p petri liberati-
one. Silr dñs iminētē passione pro discipulis.
Luc. .xxxii. Symon ecce sathanas expetiuit nos
&c. Ego autē orauī p te ut &c. Ad hoc potest

adduci exemplū Onye & Ieremie q̄ apparue-
rūt Iude machabeo oz̄as p pplo iudeoꝝ ut ob-
tinens victoriā ab hostib⁹ liberaret. ii. **M**ach.
.xv. Silr suffragiū est cū fit oz̄o p mortuoꝝ li-
beratōne a pena uel cōsolatione i ea. ii. **M**ach.
.xii. Sancta & salubris ē &c. Ad hoc facit qđ
dicit Iohes eliarius. dicens q̄ collecte & aniū
saria que fuit p defunctis multū valēt eis ad
quietē & liberatōem. & ponit hoc exemplum
Quidā captus a persis reclusus fuit in carcerē
qui appellabat lethe. id ē obliuio. de quo quī-
dam fugiētes dixerūt in cyp̄o pentibus illius
q̄ eū sepelierāt manibus suis. s̄ ille nō erat ei
filius & diē eius obitus dixer̄t. Parētes aut̄ ei⁹
usq; ad tres annos ter in anno p eo q̄si p mortuo
collectas fieri fecissent. Cum aut̄ interrogaret
quo tpe hoc facerent. dixerunt ei q̄ m festis
Neophaniis & dñica & festo p̄thecoste. tunc
ille dixit q̄ illis dieb⁹ ueiebat ad eum quidam
lucidus ut sol. & dissoluebat eū inuisibiliter a
vīculis ferreis. & a custodia. & ibat tota die li-
ber & nō eū recognoscet. In crastino aut̄ i-
ueiebat se in eiusdē vinculis ferreis in quibus
erat an. Itē suffragiū est q̄n amici dei orant p
malis p iracūdie diuine cēssacē. Sic faciebat
Moyses. **E**xo. .xxxii. cū dicer̄ dñs. dimitte me
ut irascat furoꝝ meus cōtra pp̄lm istū & dele-
bo eos &c. Et post Moyses aut̄ orabat dices.
&c. Sile habeat de Aaron qui offerēt thymia-
ma stetit inter viuos & mortuos. iram dei pla-
cando. nūi. .xvi. Idē sap̄. .xviii. Properās hō si
ne querela dep̄carī p plō &c. Itē suffragiū est
cū amici dei orant p mutua cōseruatione i bo-
num **I**ac. .v. Orate p inuicē ut saluemini. Mu-
tua suffragia & maxie illoꝝ q̄ boni credun̄
debent peti. exēplo pauli **R**o. xv. Obsecro vos
p dñm ih̄m xpm & p caritatē sp̄uſsancti ut
adiuuetis me ozōnibus ur̄is ut deus liber̄t me
ab m̄fidelibus q̄ sunt in iudea. phyl. i. Scio q̄
hec mibi pueient ad salutē per nr̄am ozōnem
Item suffragium est oratō fasta pro peccatoꝝ
cōuersione que multū valet ad eoꝝ conuersi-
onem. Talis fuit ozō xpi in cruce. **L**uc. .xxxii.
Pater ignosce illis &c. Qui forſitan p̄mernit
cōuersionem multoꝝ circūstantium. ut cētu-
turionis &c. qui p̄cutientes pectora sua in sig-
nū p̄nie reuertebant̄. Sils fuit ozō stephani
ac̄. .vii. Dñe ne sta. il. b. pec. &c. De quo legiē
in uita marie de ogiñ. q̄ cum ipa p triduum
an̄ mortē a dño visitata cātasset p tres dies cō-
tinue richmice mira de deo & de sanctis et de
padyso & multis aliis. Inter alios de bō ste-
phano qz uocabat rosariū padyso cantādo dix-
it. q̄ ad meritū ozōnis eius & passionis dedit
dñs beato stepho pauli cōuersionem ut eo di-
ſcēte cū affectu p̄dicationis multo. s̄ nō cum
effectu m̄lto succederet ei vicarius. qui pro eo
cū multiplici p̄dicationis effectu pr̄asiret. Itē
suffragiis conuertit theodora sisinniū Cecilia

Valerium sponsum. Andreas distrahente se pp̄lm. Item in uite pa. legit q̄ cum abbas Se rappyon trāsiret p̄ q̄dam uicum egypti. et uide ret vnā meretricē an̄ ostium domus sue ad ca piendas aīas p̄paratam. dixit ei senex expecta me sero. uolo ad te de nocte veire. Q̄ nē cū exspectasset credēs q̄ aliqd secū senex depotarz & necessaria ad esum veiens clausit ostiū cū il la. Cui dixit senex. Sustine pac̄ v̄squequo le gerim q̄d habeo. incipiēs aut̄ senior psalteriū. finitis psalmis singulis rogabat deū ut illam cōuerteret ad pniam. Q̄d cum videret mulier deū p̄ ea senem orantē incepit tremere & orare iuxta senē. finito psalterio senex incepit legere aplm orādo silr. Meretrix aut̄ intelligēs q̄d nō pp̄ter p̄ctm ad eam venerat. s; pp̄ter eō ouersiōnē cōpuncta est. rogan̄s prostrata. ut duceret eā ad locū ubi faciendo cōdignam penitentiā saluaret aīam suam. tūc senior duxit eam ad monasteriū virginū tradens eā matrī uirginū. dicēs q̄d nō imponeret ei ut alis. sed q̄d ip̄a peter; indulgeret. & ei p̄mitteret ire quo vellet. Cū quibus cū fuisset p̄ paucos dies vi dens ouersatōnem & vitā asp̄am aliaꝝ. ait dī cte m̄ri. ego peccatrix sum v̄olo uesp̄e comedere. Post magis agnoscēs se. ait q̄d uolebat per q̄tuor dies ieunare. P̄ modicū dixit dīcē ma tri q̄d eā in modicā cellam includeret ubi p̄ modicam fenestrā admīstraret opus sibi condig nū quod ager; pp̄ter maxīa peccata sua. Q̄d illa fecit. Dicta autē mulier reliquū tempus in magna sanctitatem vixit.

Quare Deus sit laudans. DIS. XXXVII.

Et insuper una alia species oratōnis & octaua in ordine. que vocatur dei laudatio. de qua. ps. Rectos dec̄ col laudatio. Idē. B̄ndicaz do. &c. Circa dei laudem videndū est primo quāē laudādus sit deus. Secūdo qualit̄ sit laudandus. Circa pri mū sciendū q̄d laudādus est deus q̄d nihil ē iusti. Secōdō q̄d nihil nobili. Tertō q̄d nihil iocū dius. Quarto q̄d nihil utilius. Primo quiō laudari dī deus q̄d nihil ē iustius. Iustū em̄ & rōnabile ē laudare deū pp̄ter essentiā boītatis q̄d ip̄e essentialiē bonus ē. & om̄es rōnes boni tatis ḡnaliter sunt in eo. Quicqđ em̄ laudabili inueitur in aliquo. in lūmo inueitur i. eo sc̄ summa pulchritudo. dulcedo. fortitudo. mai suetudo. & largitas. Cū quedā dīna pulchritu dine sp̄eoſa a m̄ltis impecta. m̄ltos amore p̄ uicioſo adamasset. & multi eam. quidā ioculatōz p̄ hanc viā eam ad amoře dei cōuertit. sollicitabat em̄ illam ut amoře; suū poneret in q̄z dami magnū maxime pulchritudis. p̄bitatis. largitatis. & curialitatis &c. Cū aut̄ illa dīce ret q̄d illa huīsset tot amatores tam magnos & diuites & p̄bos. ip̄e intulit q̄d ille p̄ quo roga bat om̄es ḡras alioꝝ excedebat. Illa tandem cōsentiente q̄d si talē eum p̄baret q̄d amoře suū ei daret. R̄ndit ille. Nullus nobilior. potētior dītioz. curialioz virginis filio. in quo sunt om̄es

nes ḡre sine defectu. Cū ergo ei oñdisset eos quos ip̄a dilexerat defectū. et x̄pi cōplementū grāz oīm. monit eā ad cōtemptū uanitatis & amoře ueritatis. eccl. xlvi. Terribilis domin⁹ & magnus vebemenē & mirabilis potētia illi us gloriificātes cū q̄ztumeūq; potueritis super ualebit. Et post. B̄ndicētes dūm exaltate eum q̄ztum potestis. Maior est em̄ om̄ni laude. Itē si p̄e stupore nō erat ultra sp̄us regīne sabba inuisiōne & auditiōne eoꝝ q̄ viderat. & inueniat bonozū circa salomonē. ut legit. ii. pal. ix. Qualit̄ ergo potest deficere aīa i cōtempla tōne & laude bonoz̄ eterni salomois. Similis est alaude que a laudādo sic dīcē. q̄ uidens tē pozis serenitatē & pulchritudiem solarē ascen dit subito fatigata ab illa altitudine ad suam puitatē resilit. & ad terrā cadit. & obmutescit ad tempus. Similis & phylomena uidens pul chritudinē solis & sentiēs dulcedinem temp̄is laudādo sic reficiē. & sic attendit laudi q̄ laudādo defectū patiē. & cantādo frequēter mos rit. Silī aīa affecta amore dei laudādo def̄cm patiē. cū non possit ad plenūm i hac uita laudare deum sīm q̄ ip̄e laude dignus est. Psalmista. Deficit in salu. t. a. m. &c. Berñ. In ter ris vbi semiuiuus sum. semi laudare possum. qñ totus vixero. totus i laude ibo. Itē laudādus ē pp̄ter vestigiū bonitatis. q̄d est in ei⁹ oībus creaturis. Gen. i. Vedit deus cūcta q̄ fece rat. & crāt ualde bona. Eccl. ix. In manu artifīcum opa laudabunt. ysa. xxv. Cōfiteboz no mini tuo qm̄ fecisti mirabilia. Psalmista. Mirabilia opa tua. &c. Quidam cōuersus erat pa stoz ouīu. & cū relictis ouībus sup baculū su um se appodiās. & in uisione cuiusdaꝝ buffoni inhereret stupēs et adiurās dei creaturam flebat quasi totus absorptus in admiratione. Cū aut̄ quidā theologus trāsiens quereret vi am & ille nō r̄nideret. accessit ad eum & inuenit eū flentē & stupentē aspectu dīcti alis. Cū q̄d quereret cām huius. ait q̄d stupebat dei sa pientiā & mirificantiā & potentiā. Circa cre atōem illius buffonis dei clementiā. Circa se suā inertiā & negligētiā. erubescēbat & flebat q̄d deus ita bñ fecerat illū buffonē in ḡne suo q̄d totus mūdus vñū talē facere non possit. Itē dei clementiā. q̄d fecerat eū creaturā dignissimā & rōnalem. potuiss; eū fecisse buffonem talē. Hā negligētiā. q̄d illud al suo mō crea tori suo clamabat p̄ naturalē vocē sibi datam. ip̄e mutus a laude dei silebat. Om̄ia nāq; crea toris opa suo mō laudāt & oñdunt laudabilē creatorē. Aug. Respexi celū & terrā. & oīa q̄d in eis sūt. Et om̄ia mibī clamāt ut diligā. Itē in li. de li. ar. Nutus tui sūt dīne oīm creatura rū cuius opa laudabilia laudabilē m̄rānt op̄ificē. Eccl. ix. Artificū opa laudabunt &c. Aug. in li. ofel. Si placent tibi artificis opa ex hiis lauda & in artificē retoř actionē ne in hiis q̄d tibi placent tu displiceas. Oīs natura suis acti bus & q̄litatibus & dispositōibus et ūtutibus suū laudat creatorē. laudāt astra radiis pro

PARS X. Quare Deus sit

Imguis. **Iob.** xxxviii. Laudat astra matutina laudant herbe. flores & arbores foliis suis q̄si Imguis. Laudant etiā aues puule. **Aug.** **Quis** sensus hois nō erubescat sine laudū celebitate diē claudere. cū minutissime aues sūma cū delectatione & dulci carmīc ortū diei p̄sequē tur & noctis. Qui hoc attēderet q̄uo oīs creatura suis actibus et p̄prietatib⁹ suū laudat creatorē. diceret. Delcasti me dñe in factura tua. &c. **Hic** faciebat ille oī quo dicit mḡ **Iac.** Q̄ q̄dā comes p̄ictauēlis itrauit ordīem cistertien factus cōuersus & memoz actuū suoꝝ rogauit causa huilitatis q̄ ponere ad custodiā gallinaz. satissactū est mītātie sue ut h̄ret ibi occupatōnem. Qui cepit attēdere et admirari q̄ sollicite oua foueret & pullos. & q̄uo pulli statim sequerent mīres. & pascerent ab eis. & dicebat q̄ nūq; sic i mūdo fuerat delcatus sicut hoc admirando. Postea obtinuit ut fieret pastor ouiu et mirabilit delcabaē in innocētia agni. & q̄uo agnus q̄zcito nat⁹ erat agnoscēbat balatū mīris. & currebat post eā. Post obtinēs ut fieret custos porcoꝝ mirabaē q̄uo porcellini statim nati currebant ad vbera mīna quilibet ad suū h̄m diē nētatis sue. Ita q̄ p̄imū ad p̄imum. & alii h̄m ordīem quo natī erāt. q̄uo currebat & ludebat cū mīre. & reuers⁹ ad claustrū nō cessabat admirari & laudare i creatureis creatorē. **Itē** nihil ē mīustū ppter mflu entiam & diffusionē sue boitatis. q̄z bonitatē suā diffundit in nos bñficia largiēdo. q̄ sunt i maloꝝ liberatōne de quibus satis habet. ecclī. li. **Cōfiteboz** tibi dñe rex & col. &c. **Itē** i bonorū largitōne q̄ multa sūt. de quibus. ysa. lxiii. Miserationū dñi recordaboz. **Secūdo** laudandus est deus. q̄z nihil nobilius. q̄z hoc ē p̄prie officiū angeloz & sanctoz post resurrectōnem. ysa. xxvi. **Vos** qui i puluere estis ex p̄giscimini & laudate &c. **Aug.** In ciuitate superna erit totū negociū tuū ut laudes q̄z diligis. & saties te cū amatorib⁹ eius. **Idem** i fine de ciui-dei. **Vacabim⁹** & videbimus. videbimus & amabim⁹. amabimus & laudabim⁹. **Ecce** qđ erit i fine sine fine. **Ideo** berñ. Supne ciuitatis opatō ē assidua dei laudatō. **Psalmista.** Laudatōem dñi loq. &c. **Idē.** Beati qui habitat i domo. t. dñe i secula. laudahunc te. **Et** i hoc cōsistit summa pfectio nobilitatis huīus officiī. q̄z videlicet ē eternū. alia enī cessabūt. istud enī ppterū erit. Angeli aut̄ suo officio & exēplo ad deū laudandū nos prouocant. **Legit⁹** i triptita hystoria. q̄z b̄ts Ignati⁹ martyr & eps Anthiochie. pmus tñ post beatū Petru aplm. cū esset i orōe raptus i extasi. v̄dit & audiuit i supna curia anglos deo psallētes. & laudū canticum i psalmi p̄cipio cū dulci modulo mehoabāt. & laudē inchoatā finito psalmo cōsummabant. **Vñ** i ecclia sua statuit anthiphonas inchoari aī psalmos. & i fine cōsummarī. q̄ cōsuetudo gñaliter est p̄ alias ecclias introducta. **Itē** Beda i gestis anglorum li. iiii. ca. xvi. dicit q̄z b̄ts Forseius qui

Laudādus. DIS. XXXVII.

multoꝝ extitit fundatoꝝ monasterioꝝ cū detinere graui languore ad cōsolationem suam bis est eductus de corpe. & postea ad illud reuocatus. & i p̄mo exitu suo v̄dit & audiuit multitudinē angeloz deū laudantiū. hec int̄ alia replicates. **Ibūt** sancti de uirtute i uirtutē. videbis deus deoꝝ i syon. **Tertō** laudādus ē deus. q̄z nihil iocūdius. **Psalmista.** Iocū dum sit ei elo. m. **Itē** laud. do. q. bo. &c. **Vsa.** xxxv. **Et** nunc qui redempti sunt a dño. veniunt i syon cū laude & letitia &c. **Berñ.** sup canē. Nihil adeo ita rep̄ntat i terris celestis habitatōnis statū. sīc alacritas laudandi deū. **Itē** Aug. de doc. xp̄ia. **Cū** de deo nihil digne dici possit. admisit tñ humane uocis obsequiuz & verbis nr̄is i laude sua nos gaudere uoluīt. **Quarto** laudādus est deus. & nihil utilius. Per hoc enī deus honorat. **Psalmista.** Sacrificium laudis hono. m. &c. **Tho.** xii. Opa dei reuelare & cōfiteri honorificū ē. **Itē** p̄ hoc officium om̄is hostis effugat. uel supatur. de spūali ait. p̄s. **Laudās** inuocabo dñm &c. De materiali uero p̄t elegans exemplū. ii. pal. xvii. per exemplū. **Isaphat.** q̄ post laudes dei inuenit hostes. p̄stratos. **Iudic.** vii. **Gedeon** cū clangore tubaz uicit Madianitas. In uita beati Germani Anthiſiōd ep̄i legi⁹. q̄ ep̄i Gallicani audentes i britānie p̄tibus bēses pululare stra hereticos. qui illuc cōuenerant cōcilium cōuocantes. & illuc eūtes cū beato Germano. Cōfutatis ibi hereticis miraculis & doctrīa. cū redire uellēt. p̄icti & saxones stra b̄ztones uenerunt in tpe q̄dragesime qui videntes se habere paucos milites rogauerūt sanctos epos ut moraren̄t cū eis prestates eis auxiliū. Et cū sācti fidē eis p̄dicarēt. certatim omnes ad baptis mū cōuolauerūt. Peracto itaq; pasche die proiectis armis armati fide p̄ponūt inermes i p̄lio cāpestri occurrere hostibus ad pugnā. Qđ audientes aduersarii gauisi sūt quasi de victoria p̄sumētes de iermī & puuo exercitu ad cōpationem eoꝝ cōtra eos p̄perāt. **Tūc** sanctus german⁹ collectis expeditis. p̄it hostib⁹ isidi as. instruēs eos q̄uo vocī sue oēs uanimit & cōfornit r̄ndeāt. **Cū** ergo hostes q̄si securi cōtra eos irruerēt. cū ter incepiss; bēs Germanus alta uoce. allā. & sacerdotes & alii ei r̄nderent alta uoce. statī adūsarii p̄strati. nō solū sup semōtes & rupes fuisse. s̄ etiā celū & terrā credētes. armis. p̄iectis fugerūt quoq; potuerūt oībus suis dimissis. Mlti aut̄ eoꝝ i fluīe se p̄cīstes s̄bmersi sunt. **Et** sic xp̄ianī & cāpum & eoꝝ oīa spolia obtinuerūt. & sanī ad p̄pria redierūt. **Itē** p̄ hec aīa a mortis pīculo conseruat spāliter a morte spūali. q̄z dū occupat in spūilibus. nō libet sibi cīrea vitia occupari. **I** dicit ysa. xlvi. Laude mea ifrenabo te ne intreas. **Cū** quidā reglares cēnt i quadā ecclia. et i die pasche officiū misse inciperēt. Resurrexi &c. Fco terremotu magno absorti sunt a terra cū monasterio i quo erāt. **Cū** at āno reuoluto ibi sueissent amici coꝝ ad eoꝝ memoriā faciēdaz

Subito cū ecclia redierunt. & q̄si a modico somno excitati reinceperit idē officiū. **C**irca h̄m sc̄z qualit̄ deus sit laudandus. habet ex uerbis b̄ti Berñ. sup cantica dicentis. moneo vos km̄ **S**equit̄. Semp ac strenue dñis int̄cē laudibus. & ut reuerēter & alacrit̄ dño assistatis. n̄ pigri. n̄ somnolēti. n̄ oscitātes. n̄ precētes uocib⁹. n̄ prescidētes uerba dimidia. n̄ integrā trāsſilentes. n̄ fractis & remissis uocib⁹ muliebre quiddā balbe de nare sonātes. s; vīrili affēci & sonitu uoces sanctisp̄s depromētes. Idē ibidez dicit q̄ sex sūt laudī dñe necessaria ut debite fiat. imolantes hostiāz laudis. & reddētes uota n̄a de die in diē curemus cū om̄i vigilātiā ḡiūgere sensum v̄sui & intellectū & affectū sentui. exultatōem affēci. grauiatē exultatōni. huilitatem ḡuitati. libertatem huilitati. quo interdū liberis purgate mentis passibus pcedamus & excedamus p iusitatas quasdaꝝ affectōes & sp̄iales letitias i jubileis amenitatibus. & in luie dei. in suauitate. i sp̄i ritus sancto.

DE GRATIARVM**ACTIONE. DIS. XXXVIII.**

Dinde ē vna sp̄es oīonis & nona i ozdine q̄ vocat̄ grāz actio. **D**e q̄ vidē dum ē primo quare debeamus deo grātias agere. **S**ecundo de quib⁹. Notandum aut̄ q̄ deo debemus grās agere. qz debitū. qz nobile qz placitū. qz vtile. **P**rimo quidē qz debituz ppter m̄ltitudinē grāz q̄s nobis exhibuit in tpe gr̄e. Berñ. Ardozē desiderii. p̄m. suspiratiū aduentū xp̄i i memetiō cogitās oīundoz & cōpungoz torporēq̄ miserabilū hōz tēpoz. **V**ix em̄ est aliq̄ gratius de tāti bñficii suscep̄tōe. q̄zum grāti erāt p sola bñficii pmissione. **S**ecundo dēmus deo grās agere. qz nobile. Hec est em̄ actio b̄ta & beatoz quā agūt i padyso. **I**sa. li. Inueſet in ea grāz actio & vox laudis. sīc p̄t̄ apōc. iiii. de q̄tuor aīalibus deo gl̄iam & honorē & bñdictionē dantib⁹ & de vigintiqtuoꝝ seniorib⁹ p̄cidentibus aī thro nu coronas suas mīterētibus. **T**ē quinto eiusdē idem dicebat. q̄tuor aīalia & milia miliū ange loz. **I**dē. vii. Turba quā dinūare nēo poterat & om̄es angli clā. &c. **T**ertio debemus deo grās agere. qz placitū. Hoc ei opus m̄ltm placet deo. **E**st em̄ adeps i holocausto dñi. q̄ uoluīt dñs sibi reseruari. **L**euit. iii. Om̄is adeps dñi est iure p̄petuo. ps. **S**ic adipe & pinguedine &c. hoc est vnguentū quo maria vnxit caput dñi q̄ ē p̄cōlissimuz. **P**recōlsum quidē ē ut dicit. Berñ. sup cantica vnguentū oīritōis q̄o fit ex p̄ctōz cōsideratione. p̄cōsūs cōpassiōnis q̄o fit ex miseroz p̄ietate & cōpassione. p̄cōlissimū deuotionis q̄o fit ex bñficioz dei recordatione & grāz actione hec ip̄inguatur aīa. **Q**uarto debemus deo grās agere. quia utile. **A**ug. Quid melius. & aīmo geram⁹. & oīe p̄mamus & calamo exp̄mamus. q̄z deo grātias. hic nec dīcī b̄zeuius. nec audirī leti⁹. nec intelligi grādius. nec agi fructuosius pōt. Liberalitas em̄ dei magis grās agētibus ampli⁹

elargit̄. **P**roou. xi. Aīa que bñdicit imp̄ingua-
biē. Eccl. xlivii. Exaltātes eū. replemini virtute illius. Berñ. Nō est dign⁹ dādis qui nō agit grās de datis. Eccl. i. Ad locum vnde exeūt fluīa reuertunē ut itez fluāt. Berñ. Felix qui ad singla dona gr̄e rēdit ad eum in quo ē plenitudo oīm grāz. Cū em̄ post acceptū donū nō ingratos nos exhibemus. locū facimus in nobis gr̄e. ut inde maiora accipe mereamur. Idē flum̄is aqua si stare cepit & ip̄a putrescat & inundatōne facta. supueiens repelletur. sic plane grāz cessat decursus. ubi recursus nō fuērit. nec mō nihil augēt̄ ingrato. s; & qđ acceperat ei uertiē in pniciem. Fidelis autē imodico censest̄ dignus munere ampliori. Requiere supra de ingratitude.

Qirca h̄m sc̄z de quibus debemus grās age-re. sciendū q̄ de maloz liberatōne de quibus liberauit nos dñs. De quibus satiis habet. eccl. li. Confiteboz tibi dñe rex &c. p totū. Sic faciebant̄ tres pueri liberati a fornacis ardore. Dañ. iii. Tūc h̄i tres q̄si ex uno oīe glorificabant̄ & laudabant̄. bened̄. &c. Similē iudei. ii. Mach. i. de magnis pīculis libētati a deo magnifice gratias agimus &c. Qui autē sunt in grati liberatozi a tor malis liberati. crudeliores sūt leonibus. & de hoc i iudicō a dño cōuinci poterūt. **D**e graditūdē em̄ mīta legimus exempla. In vita beatī Hiero. legit̄. q̄ cum de scripturis sacris quadam die cū discipulis disputaret. intravit leo claudicans. aliis p̄ timo more fugiētibus. Hiero. occurrit hospiti. Qui cum pedē vulneratū a sentibus ei ostenderet. fratres vocauit. pedē eius lauit. spinam removit. curā eius haberī p̄cepit. Leo cito curatus. a fratribus memoꝝ beneficiū non recessit. Et leoni postmodum curam asini in pascuis comēdauit. qui ligna deportabat ad opus fīrm. qui eū ducebat & reducebat & diligēter seruabat. Cum aut̄ semel dormiret trāseunt̄ mercatores cū onustis camelis vīdētes asinū si-ne custode secū duxerunt. Cum aut̄ leo excitatus asinū rugiēdo p siluam diu quiesceret. tandem solus & verecūdus rēdit ad domuz. Cui cū imponerēt̄ frēs ligna deportanda p asino. credentes q̄ p fame asinū comedisset libētē obediuit. Cū autem esset in silua eadē. & vīdens dictos reuenire mercatores asinūz cū camelis ducentes. q̄z cū cognosceret. & cū rugitu magno il luc curreret. mercatores fugiētes. omnia dimiserūt. Ipe aut̄ cum cauda asinū. camelos & onera adduxit ad fratres. stupentes & mīcantes qđ hoc esset. p̄cepit Hiero. camelos rep̄i. refici & seruari vsquequo ad rei notitiaꝝ deuenissent. Mercatores autem parū post verūtētes. & veritatem fatentes. renitēte beato Hiero. meditatem om̄iū que ferebant̄ fratribus erogantes dimiserunt. **S**ecundo gratias referre debemus pro mīmicoz nostroz deplōsione. & attritōne ut demonum & vitiorum. Quod factum est maxime in incarnatōne. & passione xp̄i. in quibus & uirtut̄ dyaboli est

attrita. Et vicia sunt in vere pententibus p xpi misericordia ad nihilum redacta in sacramento operatione & institutio. **Vsa .xxv.** Durabie Moab sub eo &c. Hiero. Gratias tibi referimus saluator seculoz. qz tam potentem aduersari nostrum deicisti. qz cum occideris occidisti. **Nic** aduersarius est dyabolus aut pctrum. Maxime peccatum nos excecauerat. & ipse per doctrinam nos illuiauit. Nos illaqueauerat. et ipse p misericordia a vinculis nos liberauit. Nos i toxicauerat. & ipse per sacramenta nos creauit. Nos reos morte fecerat. & ipse p nobis morti se exposuit. Pro hiis ei grati esse debemus ad exemplum leonum. De primo legunt duo exempla li.xi.ecclesiastice hystorie. qz scz grati esse debemus p nostra illuminatoin. Legit ibi qz quidam cecus veit ad cellam beati Macharii. & cum inuenisset eum de luto pietis iuxta qz iaceare consueuerat. & de aqz putei de qua bibere consuevit facies admixtionez. liniensqz ex ea sibi oculos clare vidit. Ipe autem non migratus. ut nouez leprosi de quibus legit. **Luc .xvii.** rediit post ad eum cu domo sua magnificas eum. Ib dem etiam legit qz quedam Leena habens speluncam iuxta cellulam dicti viri. cum inuenisset ccelos suos cecos dolens. eos ei deportauit. et ante pedes eius eos depositus. Cuzqz intelligeret p illuicatione catulorum belua supplicare. eo orante illuantur. & mrem sequentes ad speluncam non in grati. quia pelles ouium cum pilis quas ipi capiebant in uenatione cum matre sepius & plurimas quasi pro mercede ante ostium cellule de portabant. Item grati esse debemus pro absolutione a vinculis peccatorum. de quibus ps. Eu nes peccatorum circplexi sunt me &c. Item. Dierupisti &c. Dicit qz cum quidam leo captus esset in funibus venatorum. & quidam pastor ei compatiens eum a vinculis absoluisset. Iterum dictus leo captus est a venatoribus imperatoz. & cum aliis beluis in caueam includitur. Cum autem dictus pastor quoddam factum fecisset. propter quod adiudicatus esset dictis beluis tradendus ad deuorandum. recognoscens eum leo non solum ei non nocuit. sed ab aliis bestiis eum conseruauit. Item de hoc qz a veneno & serpente infernali nos liberauit p gratiam. De quo eccl. .xxi. Q. a. fa. co. fu. pec. dicit. Qz cum quidam miles vadens p siluam inueniret leonem pugnantem cum maximo serpente. qui iam leonem per collum circumligauerat. et eum veneno suo occidere labozabat. milles cogitans de nobilitate leonina & malitia serpentina extracta ense caput serpentis amputauit. Leo autem videns militem secutus est eum quasi domesticum animal. & pro eo libando multa prelia gessit contra eius hostes. Per hoc autem qz se deus morti exposuit ut nos a morte liberaret. multum debemus ei esse grati. & qz possimus nos extedere ad gratiarum actiones ecclesiastici. xix. Gratiam fideiussoris ne obli. &c. Tertio grati esse debemus & gratias agere pro promissione &

administratione rerum ad victum necessaria rum. Multi autem porci sub ylice non levant oculos ad eum qui sibi glandes excutit. nec eum agnoscunt. nec ei gratias reddunt. ideo impinguati & ingrati ut porci subito comedendo sepe percutiuntur & occiduntur. Aliquando illi qui plus impinguantur magis ingrati inueniuntur. sicut patet de asino leprosi qui magis impinguatus magis est ei rebellis & citius eum in lutum proicit. Similiter accipiter nimis impinguatus a domino suo contemnit venire ad manum eius. Similiter galline in gusto minus volunt venire ad domini sui dominum qz in hyeme in qua parum fozis inueniunt. Contra istam ingratitudinem sunt exempla terre. plantarum & arborum. que quanto magis excoluntur. & impinguantur. tanto maiorem fructum domino suo reddunt natura liter. Ecotra illi quibus magis prouidet res temporales quo abundatius habent ipsas res. magis sunt migrati. et magis insurgunt in prem familias. qui ipsas res dat. **Vsa .i.** Filios enutrui & exaltaui. &c. Item contra hanc ingratitudinem ponitur exemplum ferarum que recognoscunt benefactores suos & gratae sunt eis. Vnde in uitis patrum legitur. qz circa hominem nonam consueuerat lupa venire ad cellam cuiusdam fratr. cui dabat ille de reliquiis mensa sue. illa pro gratiarum actione consueuerat ei manus lambere. & osculari & recedere. Cuz autem semel dicta hora illuc uenisset. nec frater inuenisset. postqz diu expectasset. intravit & accepit panem unum in spora. & recessit nec sequenti die rediit. Cum autem de hoc molestaretur solitarius qz non redibat. rogauit ppter hoc dominum. Dicta autem lupa uerecunda quasi facti sui conscientia. rediit prosternens se ad pedes eius quasi veniam petens. Ipe autem manu blandiens eam vocauit. & ei beneficium duplicitauit. Item contra ingratatos de beneficio isto ponitur exemplum illius pauperis de quo legitur in uit. pa. **Vbi** dicit qz cum paupes conuenissent ad agapem que fiebat in quadam ciuitate. & quidam patrum illuc uenissz. cum de nocte surrexisset ad orandum audiuit quemdam pauperem iacentem sub napta quam sola habebat in hyeme. gratias multas deo agenter pro illa. & dicentem qz sub illa poterat se extendere sicut unus impator. & de hoc qz militi magni erant in carcerebus multis qui nec tam poterant habere. Quarto debemus gratias agere propter vite temporalis & ipius temporis continuam administrationem. **Act .xvii.** Dat omnibus vitam & inspiratorem & omnia. **Quinto** debemus gratias agere deo p corpe nobis pstito. & bonis eius. **Luc .x.** Eum timeete qui postqz occiderit hz patrem corpus & animam mettere in gehennam. **Sexto** de bonis naturalibus & spiritualibus. ut e meriti. & in excellentis voluntatis &c. Et de ipa anima rationali quam dedit nobis ne fiat hz sic equus & mulus &c. **Septimo** ppter largitatem bonorum spiritualium genitorum. De hiis habetur super-

Octauo ppter largitionē bonoꝝ gñalium. Spēalium p̄ticulariū siue singulariū. **D**e pmo Berñ. Agamus fratres gratias factoz̄ nostro benefactori nostro. redemptori. remuneratorī nostro. In pmo dedit nobis qđ sumus. In se-cūdo qđ subsistimus. In tertio factus ē ip̄e qđ sumus. In quarto faciet secū esse id qđ sumus. Itē de beneficio spēali gratias agere de bēmus. Quod p̄cipue ē in tribus. m expectatōne lōga iustificatione. cōseruatione. Itē de bñficio par-ticulari debemus gratias agere. cōsiderādo de quot & quātis p̄ctis & malis nos deus libera uit. & a quot & q̄ntis p̄culis nos cōseruauit. ne incideremus ī ea. & quot & q̄nta bona no-bis fecit p̄ticularia. & facit quotidie. Dicē qđ qdam bonus homo fuit in fraucia q̄ cū ī ma-ne de p̄ctis cogitaret. non cessabat usq; ad sex tam pectus tūdere. & dicere. Miserere mei de-us. Post sextā recolens dei beneficia similiter dicebat continue usq; ad noctē. Deo gratias. **N**ono de maloz̄ pene immisione. qz ista mala plēntia mittit deus ad bonuz̄ nostrū ad liberationē a malis culpe et pene future. Item ad gratie & glorie accumulationem debemus esse similes. **I**ob. i. & ii. dicēti omib⁹. **S**ic no-men dñi benedictū. Et illi abbat q̄ dicebat cū dicitū fuisset ei in cōualeſcentia cuiusdā infirmitatis q̄ irrecupabilit oculos amississet. dixit deo gratias qui deſtruxerat duos de suis pessi-mis mīmīcīs. Similit ad exemplū **T**hobie bñ-dicēti deū de sua excecatōne. **E**iudē. ii. **D**e cimo debemus gratias agere de malis q̄ p̄ no-bis dei filius sustinuit. Item de tot custodibus quos nobis ad nostrā & bonoꝝ nostroruz̄ cu-stodiā dedit. rōnis. uīrū. platoꝝ. p̄ceptoꝝ ā geloꝝ. & sui ipsius. **V**ndecimo de succursu tot refugioꝝ & remedioruz̄. ut sunt uulnera crucifixi. sanctoꝝ ūba. merita. p̄ces. exempla. sacra loca. sacramēta. &c. **D**E IUBILA-TIONE. **D**IS. **XXXIX.**

IEmū est vna species orationis & ultima m ordine q̄ vocatur Iubila-tio. De qua m. ps. Beatus popul⁹ qui scit iubilationē. Itē ascendit de us ī iubilo. **G**lo. Iubilus est exultatio mentis habita de eternis ī voce prumpens sc̄z ul' que rulose cōquestionis uel admirationis. uel gratiarū actionis. uel collaudatōis. & hmoī q̄ nec corde potest retineri. nec ore exp̄mi. **I**ob. viii. Impleas os tuū risu. & labia tua iubilo. **G**reg. Mens iustoꝝ eterne securitatis gaudio imple-tur. et labia iubilo. quod cū tanta letitia cordis cōcipitur quā sermo nō explicet & si tñ os so-net. **S**equit̄. Qui oderūt te induen̄ cōfusiōe. &c. **I**ob. xxxviii. Cum me laudarent astra ma-tutina et iubilarent filii dei. **I**bī glosa. Grego. Iubilatio dicit̄ cū cordis letitia. ōzis efficacia. non impletur. Itē laudant angeli qui iam tan-te claritatē latitudine; ī sublimibus uident. iubilant homines q̄ adhuc īferioribus ōzis sui angustias sustinent. **F**it autē iubilatio ex q̄-tuoz̄ causis. **P**rima est ex operū & bñficioꝝ

dei consideratione. admirations. deuotione. & exultatione. & inexp̄sibili illius exultatio-nis & obligationis ad lautlandū deū gratiaꝝ actione. ps. **I**ubilate deo om̄is terra. huite dñō ī letitia. **I**bī glosa. **S**icut messores & vndeia-tores de considerata copia fructuū iocundat̄. & de fecunditate terre cantante. et interserunt voceſ quasdaꝝ sine verbis ī eleuatione animi exultantis. et hec est iubilatio improbab̄a. **H**ic iusti gaudent uidentes mōdo corde qđ deus & quāta & quo ordine & q̄zmirifice fecerit. **V**n̄ sancti exultantes cantant. Et hec ē iubila-tio coronanda. **S**ic faciebat. ps. attēdens & re-colens dei beneficia & opa. dicens. **B**enedic aia-meā dñō. &c. **S**c̄da causa ē ex sponsi visita-tione. & subita gratie eius. et cōsolationis in-uatione. **B**erñ. super can̄. **O**sculetur me. &c. **H**oc osculū non est ex tactu & strepitū labio-rū. sed est reuelatio secretoꝝ & supnoꝝ gau-diorū. **S**ic iubilabat q̄ dicebat **S**ap. x. **O** q̄z bo-nus & q̄z suauis ē ī nob̄ spūs tuus dñē. **B**erñ. Procedamus et excedamus p̄ inusitatas q̄sdā affectiones & spūales letitias ī iubileis amei-tibus ī lumine dei. ī suauitate. ī spūsancto. vt alauda q̄ gradatim ascendit laudando & iubilando et conceptū gaudiū non interrū-pendo. et continuādo laudem cadēdo et defi-ciendo. **I**tē **B**erñ. Tu mibi es o bone ihu iubi-lus ī corde. mel ī ore. melos ī aure. **T**er-tia causa est ex celestium gaudioꝝ cōceptione affectione exultatione. reuelatōne. et medita-tione. **G**lo. sup̄. **I**ubilate deo om̄is terra cātate et exultate et psallite. **I**ubilus est gaudiū quod cor non potest retinere. nec os exprimere. nec loquutio diffinire. **V**la. l. **xxviii.** **O**culus non uīdit deus absq; te q̄ prepasti. et c. **E**t Paulus fili-ter cui reuelata sunt secreta celestia. ii. **C**oꝝ. ii. nec oculus uīdit. nec ī cor homis et c. **A**poꝝ. xix. **A**udiui q̄si voceſ aquarū dicentiū allelu-ia. regnabit deus omnipotens. **G**audeamus et exultemus. et demus gloriam deo. quia vene-rūt nuptie agni. **Q**uartā causa ē ex mebria-tione. cōtemplationis et degustatione. **C**an. i. Introduxit me ī cellaria sua exultatōnis & le-ticie. &c. ps. **I**nebriabo ab vberibus. &c. **S**icut enī pice & merule mebriate garriunt. et voceſ quasdaꝝ ex ebrietate p̄munt. sic anie contēpla-tiue p̄ ebrietate & suauitatis & dulcedinis di-uine degustatōne trīpudiātes interius garriūt sibimetip̄is q̄sdam īdicibiles gratiarū actio-nes & laudes q̄ non oīno possunt interius re-tineri. s; pre amozis diuini vehementia ut olla ad ignem magnū p̄streput & saliunt. & ex tra gaudiū quod sentiunt ebulliūt. ps. **M**emo-riam abūdantie &c. Item ubi dicit̄ m. ps. **S**co-pebam spū meū alia translatio haber. garrie-bam spū meo. **S**ic apli spūsancto replete loq-bantur variis linguis magnalia dei. & reputati sunt musto replete materiali a quo erant ie-iuni. vt p̄bat Petrus. **A**ct. ii. Pleni aut̄ erant musto spūsancti. quo mouente & vrgēte nō poterant non loqui ea q̄ audierant et uiderāt.

Actuū .iii .Berñ . Nos aut̄ qndo p̄ dulcedmē contēplatōnis sup̄ nosip̄os rapimur . q̄si sumē tes quoddā vinū leticie & mire suavitatis de celesti cellario inebriamur ab ubertate domus & humanū quodāmō sensū excedimus . & in diuinū quodāmō affectuꝝ mutati a nob̄ met iþis alienamur . **I**dem . Quē talis gustus iebria uerit . ad opus om̄e & om̄em labore hylarescit laborat & non lacescit . festinat nec deficit . dolet nec sentit . laceratur & nescit . irridetur et n̄ aduertit . **E**x p̄dīctis causis & aliis Maria de Ogiñ . vt in uita eius dicitur aī mortem suam fuit in multiplici iubilatione . Primo enim ex amoris vehementi inflammatione . et mentis illūiatione . & secretoꝝ apertione . Nā qdaꝝ de scrabim apparuit ei . expandens alas suas supra pectus suū . q̄ infuso sibi lumine cognitionis & feruore affectionis incepit ista voce cātare . alleluia . & iubilare . laudare . et gratias agere . et mira dicere de deo et de sanctis et secretis et futuris et eternis in romano richmice p̄ tres dīes cōtinue ac si ea ante se scripta vide ret ea cantando et cōtinuando . **E**t a summo dono beate trinitatis incipiens mira et inaudita de ea cantabat . Quoꝝ pauca prior dom⁹ de Ogimes capere potuit . Dicebat enī in alia . a lumine beate trinitatis in sanctis angelis resūltare intelligentiā . et lumine humanitatis xp̄i in sanctis aīabus fructū glorioſiſſimū resulta re beatā virginē iam glorificatā in corpe gloriosissime et constantiſſime asserebat . Nec illos qui cum dño surrexerūt postea fuſſe incineratos . sed cum dño ascēdisse . Item beatum Stephanū quē rosariū paradyſi dicebat . asserebat p̄cibus obtinuisse cōuerſionē beati Pauli . et q̄ p̄ eo succederet ei p̄dicatoꝝ . Item sup̄ modum exultans iubilabat . ppter b̄ et dicebat q̄ cū beatus Paulus sp̄m redderet . beat⁹ Stephanus affuit . dicens . Dñe hoc singulare munus dedisti mihi quod ego cum multiplici fructu reddo tibi . Et hoc dicens exhibuit ei sp̄m beati Pauli . Item inter alia iubilabat cū mira exultatione p̄ hoc q̄ dñs munduꝝ in p̄ximo debat p̄ p̄dicatoꝝ suos visitare . et p̄ magna parte illūiare . Et hoc fuit parū āte tempus illud quo dñs misit ordines fratruꝝ p̄dicatoꝝ et mimoꝝ . Item p̄ illud triduū multa de veteri testamento et nouo cecinīt . et ad vltimū p̄ amicis suis dñm regauit . et ip̄os ei cōmendauit . Item cū ep̄iscopus Tholosanus Fulco eam visitasset et in ecclesia celebraret et altare virginis consecraret . in p̄ceptione eukaristie vidi colubam de celo descendente . et ī os eius eukaristiam ponente . et eū claritate mirabiliter transfudente . et eius aīam illustrante . Item cum non posset aliquid comedere . nec odorem panis sustinere cū recipet eukaristiam . nec posset masticare q̄si dulce māna liqueſcebat in ore ip̄ius et bis accidit dū illud recipet ut eius facies qui busdā radiis splenderet . Cū aut̄ aliquā tempeſtur verū non consecratā hostiā posset recipere statī odoꝝ panis abhorruit expuit et respuit .

et cum tetigisset dentes eius grauiter affligeret . et hanelabat et singultizabat . Ita afflictus q̄ vix potuit tota nocte esse in pace . os frequenter abluiens et expuens . Obiit autē Anno dñi millesimoducentesimodēcimotertio . dñica die in vigilia beati Iohannis baptiste hora nona migras ad celestem sponsū . **H**mōi cordis letitia in viris pfectis inchoatur in via . et nō nisi in patria ubi incessanter et sine fine iubilat omnes filii dei id est omnes sancti et angeli . cōfūmatur . Ad quā incomprehensibilem . meffabilem et eternam iubilationis leticiam nos perducat qui sine fine viuit et regnat in seculorum secula benedictus deus .

SPECVLVM. MORALE. FINIT.

